

ВТОРНИК, 24 МАРТ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ROTHE

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 9,00 ч.)

2. Внесени документи: вж. протокола

3. Зелена книга за териториалното сближаване и състоянието на дебата относно бъдещата реформа на политиката на сближаване – Най-добри практики в областта на регионалната политика и пречки за използване на структурните фондове – Градското измерение на политиката на сближаване през новия програмен период – Взаимно допълване и съгласуване на политиката на сближаване с мерките за развитие на селските райони – Прилагане на регламента относно структурните фондове през периода 2007-2013 г.: резултатите от преговорите във връзка с националните стратегии за сближаване и оперативните програми – Европейска инициатива за развитие на микрокредитирането в подкрепа на растежа и заетостта (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване по следните доклади:

- A6-0083/2009 на г-н van Nistelrooij – от името на комисията по регионално развитие, относно Зелената книга за териториално сближаване и състоянието на дебата относно бъдещата реформа на политиката на сближаване (2008/2174(INI));

- A6-0095/2009 на г-жа Krehl – от името на комисията по регионално развитие, относно най-добри практики в областта на регионалната политика и пречки за използване на структурните фондове (2008/2061(INI));

- A6-0031/2009 на г-н Vlasák – от името на комисията по регионално развитие, относно градското измерение на политиката на сближаване през новия програмен период (2008/2130(INI));

- A6-0042/2009 на г-н Roszkowski – от името на комисията по регионално развитие, относно взаимното допълване и координиране на политиката на сближаване и мерките за развитие на селските райони (2008/2100(INI));

- A6-0108/2009 на г-н Mikolášik – от името на комисията по регионално развитие, относно прилагането на регламента относно структурните фондове през периода 2007–2013 г.: резултатите от преговорите във връзка с националните стратегии за сближаване и оперативните програми (2008/2183(INI));

- A6-0041/2009 на г-н Becsey – от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно Европейска инициатива за развитие на микрокредитирането в подкрепа на растежа и заетостта (2008/2122(INI)).

Lambert van Nistelrooij, докладчик. – (NL) Г-жо председател, изричното желание на парламентарната комисия по регионално развитие е бъдещето на политиката на сближаване да се разгледа в отделно общо разискване в края на сесията, но днес и утре залата ще разисква поне пет важни доклада на членове на Парламента и ще ги гласува, точно преди изборите. Говорим за най-големия бюджет и най-видимата част на Европейската общност, що се отнася до гражданите. Политиката на сближаване показва взаимосвързаността и солидарността на Европа. В никоя друга част на света не съществува толкова голямо взаимно сближаване. Сближаването е и основна цел в новия Договор от Лисабон. Освен това има и трети компонент – териториалното сближаване.

Необичайните ситуации изискват нови решения. Финансовата криза, изострената конкуренция вследствие на глобализацията, глобалното затопляне и неспособността – поне досега – да постигнем целите от Лисабон изискват по-интегриран подход, съпроводен от укрепване и подобряване на регионалната политика. Това са

въпросите, разглеждани в Зелената книга. Зелената книга в никакъв случай не подминава проблемите, а призовава за по-добро управление и териториално сближаване, като също така критикува тенденцията към задълбочаване на различията – някои региони се развиват много бързо, около големите градове има напредък, докато други региони изостават. Не така си представяме Европа ние в Парламента. С днешното общо разискване ние определяме и курса за периода след 2013 г., след преразглеждане на законодателството, с което ще започнем следващия парламентарен мандат след изборите.

Накратко ще спомена най-важните моменти от разискването и относно териториалното сближаване. През 2005 г. г-н Guelles посочи в доклада си волята на Парламента. Новото териториално измерение е вече постоянна цел според член 13 и член 174 от новия Договор от Лисабон. Аз смятам, че това е категорично противопоставяне на една асиметрична Европа, в рамките на която едни региони се развиват на пълни обороти, докато повечето селски райони изостават. Има смесване на сходства и различия по отношение на центровете за отлични постижения и специфичното положение на други региони и места, с техните собствени качества и многообразие. Териториалното сближаване също допълва съществуващата политика на икономическо и социално сближаване. То е цялостна концепция. То дава представа за ефекта от секторните мерки на общностно равнище и децентрализираните дейности, като научноизследователската и развойна дейност, общата селскостопанска политика, трафика и транспорта, заетостта и противодействието на климатичните промени.

Концепцията за териториалното сближаване, както сочат консултациите от последните шест месеца, получава широка подкрепа, което ние приветстваме. Концепцията включва концентрация и в същото време свързаност и сътрудничество, и ние бихме искали да я доразвием през следващия период.

Constanze Angela Krehl, докладчик. – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, политиката на сближаване е важна за Европа. Тя е израз на солидарност. Обаче тя не е необходима само на онези членове на нашето общество, чието положение се счита за необлагодетелствано. Всички наши граждани се нуждаят от политика на солидарност и европейска интеграция. Нещата се затрудняват допълнително поради безполезността на структурните фондове в над 260 региона на Европейския съюз. Причината не е в това, че не е нужна помощ, а че пречките за получаване на средствата са много труднопреодолими. Някои от тези пречки са вътрешни. Разбира се, важно основно изискване е правилата да се спазват и да се осъществява контрол с цел да се гарантира, че парите на европейските данъкоплатци се използват правилно. Контролът обаче не трябва да се изразява във формуляри и обяснения как могат да бъдат получени средствата, които са толкова дълги и усложнени, че е нужна докторска степен, за да бъдат разбрани.

Ето защо в моя доклад призовавам за специфични мерки за намаляване на бюрокрацията на европейско ниво, тъй като ние сме отговорни за това. Например системата за контрол трябва да бъде опростена, административната тежест на проектите – намалена, а обемът на проектите – променен. В допълнение, приложението на проектите трябва да бъде опростено, изяснено, ускорено и по-ориентирано към резултатите. И все пак съм убедена, че нещо в това отношение може да бъде направено и на национално и регионално ниво.

Втората част от моя доклад засяга най-добрите практики в областта на политиката на сближаване. Не е необходимо отново да „откриваме колелото“, от това не би имало полза. Трябва да открием начин да показваме добрите примери, които да се ползват от другите. Тъй като има десетки хиляди проекти в областта на политиката на сближаване всяка година, трябва да съумеем да определим, подберем и предоставим информация за образцови проекти в регионите. Според мен Комисията започна добре, например с инициативата „RegioStars“, но е необходимо по-нататъшно развитие.

В някои от ключовите според мен области докладът предлага критерии за подбор на тези проекти. Ключовите области включват: научни изследвания и иновации, създаване на висококачествени работни места, подкрепа за малките и средни предприятия, проекти, свързани с климата, интегрирано градско развитие и развитие на проекти за публично-частни партньорства. Например критериите за подбор на най-добри практики в областта на проектите могат да бъдат качеството и устойчивостта на проектите, движещата сила за регионите и за Европейския съюз, ефективното използване на ресурсите и, разбира се, възможността за прилагане в други региони.

Навсякъде можем да намерим добри примери. В приложението към доклада съм изброила няколко проекта, за които бях информирана в резултат от подготвителната работа, извършена в регионите. Те идват от всички държави-членки. Искам да спомена някои от тях: център за високи постижения за екологични технологии в Словения, център за мобилност в Бургенланд, Австрия, състезанието „лов на мозъци“ в Естония, новата сграда на института Фраунхофер за клетъчна терапия и имунология в Германия, научния парк в Гранада, Испания, както и развитието на проблемния район на източен Лайпциг, Германия.

В заключение, като докладчик и координатор на моята група бих искала да благодаря горещо на колегите си за тяхното съдействие не само за този доклад, но и през последните пет години. Искам да благодаря и на Европейската комисия, комисията по регионално развитие и всички техни служители за оказаното съдействие. Надявам се, че можем да продължим да работим по този начин и в бъдеще.

(Ръкопляскания)

Oldřich Vlasák, докладчик. – (CS) Г-жо член на Комисията, госпожи и господа, искам да представя накратко доклада относно градското измерение на политиката на сближаване. Това е доклад, който изследва възможностите и участието на градовете в управлението и използването на европейските пари през текущия програмен период. Това е доклад, който в същото време осигурява насоки и предлага идеи как да се адаптират правилата за структурните фондове, така че да отговарят по-добре на потребностите на европейските градове и метрополиси. При разработването на доклада разчитах не само на научни изследвания и експертни мнения на заинтересовани групи, като Съвета на европейските общини и региони и Мрежата на европейските градове (EUROCITIES), но преди всичко на прекия опит и мнението на кметове, общински съветници, служители в кметства, мениджъри на проекти и всички останали, свързани с европейските фондове. Едно от вдъхновяващите събития, предоставящо ни възможност за общи разисквания относно градското измерение, бе проявата „Европейски ден на урбанизацията“, която организирах съвместно с партньори в началото на м. февруари в Прага в рамките на чешкото председателство на ЕС. Искам да благодаря още веднъж на члена на Комисията г-жа Хюбнер, на г-н Svoboda и на колегите ми г-н Olbrycht, г-н Beaupuy и г-жа Kallenbach за участието и активността им.

Логично е вниманието ни да е насочено към градовете. В тях живеят 80 % от близо 500-милионното население на ЕС. В градовете се намират по-голямата част от работните места, дружествата и образователните центрове. Градовете създават повече от 70 % от данъка добавена стойност за Европа. Градовете следователно представляват движеща сила за икономическия растеж на цяла Европа, което ги прави още по-важни във време на криза. Въпреки това много градове са изправени пред редица сериозни проблеми. Затова градовете и градските райони се нуждаят от специално внимание в рамките на политиката на сближаване.

Искам да наблегна на две главни идеи в доклада. Първата е въпросът за делегирането на пълномощия, което означава прехвърляне на контрола над европейските ресурси на градовете. Въпреки че европейското законодателство вече разрешава прехвърлянето на ресурси на градовете, които да ги преразпределят при изработването на планове за развитие, държавите-членки почти не се възползват от тази възможност. Една от главните цели на този доклад е да подкрепи ролята на градовете в процеса на сближаване. Трябва да спрем да гледаме на градовете само като на крайни получатели, вместо като на субекти, които управляват територии. Точно както регионалните и националните структури имат собствени бюджети, градовете трябва да поемат по-голяма отговорност в областта на структурната помощ за планиране и разпределение на структурните фондове. Градското измерение трябва да стане задължително.

Втората основна идея е реалното оползотворяване на потенциала на финансовия инструмент JESSICA. Политиката на сближаване до този момент е основана изключително на система от субсидии, или с други думи, невъзвръщаеми субсидии. Следователно организациите и физическите лица, представящи проекти, са в положение, при което получават „безплатно“ европейски средства и средства от националните бюджети, определени за съфинансиране. Приоритет е често самото усвояване, а не ефективна инвестиция или оценка на наличните ресурси. Затова принципът на субсидии понякога води до положение, при което част от структурната помощ не се използва ефективно. През настоящия програмен период видяхме прилагането на JESSICA за създаване на пространство за системно изменение на политиката на сближаване. И все пак факт е, че това пространство не бе достатъчно оползотворено. Това трябва да се промени през следващия програмен период. Европейската политика трябва да се възползва в по-голяма степен от възможностите, свързани с използването на средствата за финансов инженеринг, например револвиращите фондове. Това е всичко засега. Искам да благодаря на всички, които ми помогнаха за изготвянето на доклада.

Wojciech Roszkowski, докладчик. – (PL) Г-жо председател, реформата на структурната политика на Европейския съюз в периода 2007–2013 г. донесе със себе си и промени в структурата на фондовете и принципите на разпределяне на средства с тяхна помощ. Една от важните промени беше създаването на новия Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) в рамките на Общата селскостопанска политика (ОСП). Докато в рамките на финансовата перспектива за периода 2000–2006 г. средствата за развитие на селските райони бяха обвързани със структурните фондове и политиката на сближаване, като по този начин се отделяха от средствата за ОСП, при новата финансова перспектива за 2007–2013 г. те вече представляват дял от сумата, отпусната за ОСП. След въвеждането на тези промени възниква въпросът дали в действителност това разделение води до по-ефективно изразходване на разполагаемите средства.

Обвързването на финансирането за общата селскостопанска политика (ОСП) и за развитието на селските райони (РСР) само привидно опростява бюджетната схема. В действителност това означава изнасяне на средствата, предназначени за неселскостопански цели, извън обхвата на политиката на сближаване и в резултат води или до дублиране на някои цели, или до тяхното пълно пренебрегване и в двете сфери. Съществува риск наличното финансиране в рамките на регионалната политика в значителна степен да бъде използвано за повишаване на стопанската конкурентоспособност в по-големите градски центрове или най-активните региони, а средствата от ЕЗФРСР да бъдат съсредоточени върху подобряването на конкурентоспособността на селското стопанство. При това положение разходите за подкрепа на неселскостопански дейности и развитие на МСП в селските райони ще се озоват в пространството между двата фонда и няма да бъдат покривани от нито един от тях.

В селските райони също може да се получи недостиг на финансови средства за осигуряване на основни обществени услуги и инвестиции в инфраструктурата, за които се предполага, че ще бъдат осигурени донякъде от Кохезионния фонд. В този контекст е особено необходимо да бъде изготвена прозрачна, дългосрочна стратегия за развитието на селските райони на национално и местно равнище, така че да бъде възможно ясно да се определят развойните приоритети и цели и съответно към тях да бъдат приспособени средствата за финансова подкрепа от различните налични източници. Обвързването на втория стълб с политиката на сближаване същевременно изисква тясно координиране на дейностите на национално равнище.

Все още не е дадено точно определение на понятието „селски райони“. Селските райони винаги са се различавали от градските с по-ниска гъстота на населението, различна структура на заетостта, по-ниско равнище на доходите и по-лош достъп до обществени блага. От гледна точка на териториалното сближаване, което, пак повтарям, още няма точно определение, по-ниската гъстота на населението не следва да бъде решаваща характеристика.

Една от целите на Съюза за развитие е модернизирването на социалните структури, включително тази на заетостта. Следователно социалното сближаване може да бъде увеличено чрез уподобяване на структурите на заетостта в селските и градските райони. Равнището на доходите и достъпът до обществени блага продължават да бъдат най-голямото предизвикателство по отношение на териториалното сближаване, а тези цели могат да бъдат осъществени най-ефективно, като се подкрепят неселскостопански дейности в селските общности. Развитието на селските райони същевременно не трябва да води до намаляване на преките плащания за селскостопанските производители.

Трудностите в прилагането на политиката за развитие на селските райони възникват в резултат на отделянето на секторните политики от политиката на териториално сближаване, както и на икономическите и социалните аспекти на тези политики. Това обяснява защо до този момент се поставя видим акцент върху разделението на отговорностите, а не върху координирането на дейностите. В същото време целта на координационния процес следва да бъде именно осигуряването на комбиниран подход в използването на средствата. В отделните държави-членки съществуват няколко модела за координиране на тези дейности и към настоящия момент е трудно да се каже, че дадено решение на национално равнище може да служи като пример за останалите държави. Изглежда, че политическата воля би могла да изиграе по-голяма роля за постигането на успех, отколкото други организационни решения. Поради тази причина прилагането на отворен координационен подход към този аспект на сътрудничеството на общностно равнище може да бъде подходящо решение на въпроса.

Същевременно, следва изрично да се подчертае, че политиката за развитие на селските райони оказва огромно влияние върху териториалното сближаване. Ето защо изглежда необосновано да се разделят мерките за развитие на селските райони и политиката на сближаване и регионално развитие. Тази политика би могла да подкрепи неселскостопанските аспекти на развитието на селата в много по-голяма степен от ОСП, като например преквалификацията на лица за работа в други области на икономиката. При все това включването на политиката за развитие на селските райони в политиката на сближаване и регионално развитие е възможно единствено при условие, че за развитието на селските райони се разпределят достатъчно финансови средства.

Miroslav Mikolášik, докладчик. – (EN) Г-жо председател, преди да открием разискването на доклада относно прилагането на регламента относно структурните фондове през периода 2007–2013 г., позволете ми да използвам възможността да благодаря на Комисията за конкретното съобщение и комуникетата на държавите-членки, послужили ми за солидна основа, върху която да работя. Искам специално да благодаря на хората, работили с мен по доклада, и по-специално на съветника ни в EPP-ED, г-жа Stoian, и на администратора на комисията ни, г-н Chopin, които посветиха дълги часове на доклада.

Нека обобща накратко изготвянето на доклада, който получи, само с няколко компромиса, пълната подкрепа на комисията по регионално развитие миналия месец. Както вероятно вече ви е известно, целта на доклада е да покаже по какъв начин държавите-членки са възприели и последвали Стратегическите насоки на Общността

от 2006 г. за сближаване при изготвянето на 27-те Национални стратегически референтни рамки и съпътстващите ги 429 оперативни програми, приспособени така, че да отговарят на специфичните за тях ограничения и изисквания.

Реших, че докладът трябва да се базира на три основни документа: първо, съобщението на Комисията, второ, 27-те комуникета на държавите-членки, предоставени от Комисията, и трето, Решението на Съвета от 2006 г. относно стратегическите насоки на Общността за сближаване, което представлява индикативна рамка за държавите-членки за изготвянето на Национални стратегически референтни рамки и оперативни програми за периода 2007–2013 г.

Трите водещи приоритета, които са ясно определени от гореспоменатото решение на Съвета, са: първо, превръщане на Европа и нейните региони в по-привлекателни места за инвестиции и работа; второ, подобряване на знанията и иновациите за растеж, и трето, привличане на повече хора в заетостта и предприемаческата дейност за създаване на повече и по-добри работни места.

Преди да споделя наблюденията си по време на изготвянето на доклада, е важно да подчертая, че обхватът на доклада е частично ограничен поради факта, че оперативните програми бяха одобрени едва през м. юни 2008 г. и ще отнеме поне една година, преди да можем да оценим реалния напредък в изпълнението им. При все това вече е видно, че всички държави-членки са се придържали към общите приоритети, с отчитане на специфичните особености, наложени от тяхното ниво на икономическо и териториално развитие.

Също така е важно да се отбележи, че те могат да претърпят някои промени с оглед на засилването на фокуса върху инвестициите в райони с потенциал за незабавен растеж и неотложност в контекста на Европейския икономически план за възстановяване, отговора на Общността на глобалната финансова криза и настоящия икономически спад. С други думи, важно е да помним, че всяка държава-членка, а и регионите – дори в по-голяма степен, имат различни потребности, произтичащи от тяхното географско местоположение и икономическото и институционалното развитие. Поради това пригodenите национални стратегии за сближаване в оперативните програми без съмнение се различават значително според тези нужди.

Известно е, че държавите-членки бяха задължени от Общия регламент относно Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд да заделят 60 % от общите разходи за цел „Сближаване“ и 75 % от разходите за цел „Регионална конкурентоспособност и заетост“. Със задоволство отбелязвам, че усилията на националните органи гарантират, че предоставените средства от разходите за осъществяването на Лисабонската програма представляват средно 65 % – повече от наличните средства в регионите, които попадат в обхвата на цел „Сближаване“, и 82 % от фондовете в регионите в обхвата на цел „Регионална конкурентоспособност и заетост“, което също надхвърля първоначалното изискване.

Виждам, че времето ми изтече. Бях подготвил много повече. Ще довърша в края на разискването.

Zsolt László Becsey, докладчик. – (HU) След неколккратно отлагане, най-накрая дойде големият ден. Искam да изразя благодарността си към Комисията за това, че разгледа темата за микрокредитирането в отделен доклад през м. ноември 2007 г., въпреки че наистина Парламентът бе поискал през лятото на същата година да работим по въпроса. Одобрявам и факта, че разискването се координира от члена на Комисията, отговарящ за сближаването, тъй като, както знаем, преди това се говореше, че трябва да бъде координирано от члена на Комисията, отговарящ за финансовите въпроси, а целта е инструментите на Общността да отразяват точно перспективите пред сближаването.

Съжалявам обаче, че материалите на Комисията не обхващат законодателните задачи и не включват законодателни предложения, поради което докладът на комисията по икономически и парични въпроси се позова на най-силната възможна мярка, а именно член 39, и поиска Комисията да предприеме конкретни правни мерки или организационни и финансови стъпки в пет различни области.

Искam да използвам възможността да благодаря на моя докладчик в сянка, г-жа De Vits, на колежата г-жа Баева и на г-жа Ambruster от секретариата за тяхната ентусиазирана работа.

Защо микрокредитирането е важно? От една страна, искаме да включим в националните програми съгласно Лисабонската стратегия задължението на държавите-членки да докладват редовно за напредъка си в тази област. Само това, което е задължително, води до резултати.

От друга страна – и това е най-голямата заслуга на подхода на члена на Комисията, искаме да включим нови социални елементи в сферата на икономическата дейност. За тази цел трябва да предложим вид кредит, който да помага на хора със скромни възможности, които не разполагат с обезпечение или недвижими имоти, изисквани за традиционното кредитиране на малкия бизнес, за да излязат на пазара на труда. Включването

на тези нови сегменти на пазара на труда ще бъде необходимо за устойчивото развитие и за постигането на 70-процентно равнище на легалната заетост.

Но как да подходим към тези обществени слоеве? От една страна, както е посочено в доклада ми, трябва да преодолеем нагласата си да гледаме на лицата в затруднение като на единна група. Трябва да дефинираме лицата в неравностойно положение по-точно: това са имигрантите в западните държави, ромите в източните региони, лицата, живеещи в селските райони и лагери, както и жените, общо казано.

Но тези хора не могат да бъдат достигнати по изпитания начин, пряко чрез традиционните мрежи от търговски банки, защото тези целеви групи изпитват подозрения към горните инструменти и, както вече споменахме, не са в състояние да излязат на свободния пазар. Ето защо по примера на Азия, възпроизведен в Европа, заемите трябва да бъдат насочени в по-тесни кръгове, като се спечели тяхното доверие и кредитите се базират повече на това доверие, отколкото на обезпечение. Организацията посредник играе важна роля в тази система, разбира се, и тази организация трябва да бъде в състояние да извършва тези дейности, дори ако не разполага с банков лиценз. Успяхме да постигнем това в някои държави-членки, но все още не навсякъде, затова трябва да включим небанкови организации, включително финансови институции, които са по-близо до населението и извън секюритизационния пазар.

Изникна въпросът за лихвените тавани. По наше мнение, въпреки че кредитът е скъп, най-важното съображение е все пак постоянният поток на ликвидност за тези, които използват системата. Поради тази причина не подкрепям въвеждане на лихвен таван. Трябва да правим разграничение между потребителски кредит и микрокредит и да не бъркаме двете понятия.

Важно е, освен това, да се създадат стимули на национално ниво, така че хората да искат да станат микропредприемачи с помощта на микрокредит, а не да получават обезщетения за безработица. Също така трябва да покажем солидарност в борбата срещу тероризма и прането на пари, тъй като точно с помощта на наставляваща система можем да преодолеем по някакъв начин проблемите с липсата на постоянен адрес или банкова сметка, както и липсата на начален капитал.

Danuta Hübner, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, първо искам да благодаря от цялото си сърце на Lambert van Nistelrooij, Constanze Krehl, Oldřich Vlasák, Wojciech Roszkowski, Miroslav Mikolášik и Zsolt László Becsey за възможността да проведем това разискване днес. Това разискване със сигурност ще допринесе за дебата относно бъдещата политика на сближаване.

Както знаете, ние сме по средата на този дебат и във вашите доклади има много специфични препоръки, които аз ще приема като важни елементи в дебата за бъдещата политика на сближаване, а също така във всички доклади са заложени и няколко основни послания.

Първото е, че политиката на сближаване е, и трябва да продължи да бъде, основен стълб за постигане на целите на Европейския съюз за устойчиво развитие. Този ангажимент ще бъде дори още по-уместен в периода след кризата, когато създаването на работни места за т.нар. специалисти със „зелени якички“ ще бъде пътят на Европа към устойчива заетост.

Има и друго ясно послание във всички доклади – политиката на сближаване трябва да покрива цялата европейска територия, докато фокусът ѝ трябва да остане върху подкрепата за наваксване от страна на най-бедните. Споделям вашата позиция относно необходимостта от предоставяне на европейските обществени блага във всички региони. Кризата прави това послание още по-уместно. Много региони понастоящем търсят нови начини и средства за адаптиране към бързите глобални промени и избягване на риска от изоставане. Като мобилизира недостатъчно оползотворените ресурси и използва сравнителните предимства, кохезионната политика има за цел да гарантира, че всички европейски региони, били те изоставащи или не, допринасят за общия икономически растеж и промяна и за създаването на устойчиви работни места, както и че всички граждани могат да се възползват от вътрешния пазар.

Споделяме и убеждението, че географията има значение за Европа и това е една от основните причини да изготвим Зелената книга за териториалното сближаване. С голямо задоволство отбелязвам, че разбирате териториалното сближаване по начин, близък до моето разбиране, а именно че териториалното сближаване е преди всичко мобилизиране на потенциала за развитие на различните територии. Регионалната политика е политика на развитие, която помага на гражданите и предприятията да отключат вътрешния потенциал на местата, където живеят и работят.

Съгласна съм с вас за необходимостта да се подобри взаимодействието и координацията между всички европейски и национални политики с териториално въздействие. Тук предизвикателството е териториалното сближаване да бъде взето под внимание предварително при изготвянето на политики, а не да се разглежда

като средство за отстраняване на вече нанесени щети. Това означава, наред с другото, че трябва да инвестираме повече във връзката между изоставащите и проспериращите региони.

Ясно е и посланието ви за необходимостта от засилване на връзката между градовете и селските райони. Изправени пред настоящата разпокъсаност на средствата, това означава също, че ние трябва да разберем по-добре как да оформим правилата и процедурите за всички фондове във връзка със задълженията по отношение на приемливи разходи, управление, наблюдение, отчитане и финансово управление.

Налице е необходимост от по-голяма гъвкавост при очертаването на териториите, в които се изготвят и изпълняват програмите на политиката на сближаване. С други думи, трябва да насочим политиката по функционални области. Например в едни случаи трябва да погледнем градовете отвътре на ниво квартал, а в други – извън границите на градовете, на ниво метрополис.

Функционалната или приспособима география прехвърля националните граници, а сътрудничеството през националните граници има ясно изразена добавена стойност за Европа и значение за гражданите. Все още съществуват бариери пред европейския вътрешен пазар, както и значителен неизползван потенциал в трансгранични пазари на труда и транснационални клъстери. Стратегията за региона на Балтийско море, която изготвяме в момента, е добър пример за това, което имаме предвид под функционална област. Виждам я като тест за териториалното сближаване, което може след това да обхване и други макро-региони. Работим по въпроса.

Всички доклади подчертават необходимостта политиката на сближаване да отговори на новите предизвикателства, като демография, енергия, климат и глобализация. Всички европейски региони ще бъдат засегнати от новите предизвикателства, но влиянието им ще варира значително в рамките на Европа, като често ще води до загуба на конкурентоспособност, заетост и социално сближаване. Това може да засили съществуващите различия и да създаде нови, но тези предизвикателства могат да се превърнат и във възможности. За да го постигнем, трябва да продължим да наблюдаваме на финансирането от страна на политиката на сближаване на научни изследвания и развойна дейност, иновации в развитието на икономика, основана на знанието, и насърчаване на предприемачеството и услуги в подкрепа на бизнеса. Това са ключови фактори за повишаване на устойчивата конкурентоспособност на европейската икономика, както и за генериране на устойчива заетост и растеж. Те са в основата на политиката на сближаване и имат силно териториално измерение, което изисква индивидуални решения и политическа подкрепа.

За да направим управлението на програмите на политиката на сближаване по-ефективно – а това е в наш общ интерес – е необходимо да засилим обмяната на опит и добри практики между регионите. Практиките на добро управление трябва да се разпространят бързо в цяла Европа. Това може да помогне също и за преодоляване на трудностите в прилагането на програмите за сближаване. Споделям вашето мнение, че ние трябва да продължим да реформираме прилагането на политиката.

Призовавам за насърчаване на усилията, посветени на т. нар. „финансов инженеринг“ като средство за откриване на потенциала на частния сектор. Както добре знаете, като важна културна промяна ние решихме да допълним традиционния подход на място с нови инструменти.

Подкрепата ви за нашата инициатива за микрокредитирането е добра новина и аз ви благодаря. Убедена съм, че разработването на схеми за микрокредитиране е от решаващо значение за устойчивото развитие и конкурентоспособността на европейските региони и градове. То изисква предприемане на действия на всички нива. Ще проучим начини и средства за засилване на този инструмент в бъдеще.

Призовавам и за укрепване на основните принципи на политиката на сближаване, като партньорството, управлението на много нива и прозрачността, и аз изцяло ви подкрепям. Чрез надграждането на знанията, включването на всички заинтересовани участници и подобряването на прозрачността на европейската политика на сближаване ние със сигурност ще засилим въздействието и качеството на европейските инвестиции за сближаване.

Още веднъж моите благодарности за непрестанните ви усилия да направите политиката на сближаване по-ефективна и по-ефикасна в бъдеще.

Gary Titley, докладчик по становище на комисията по бюджетите. – (EN) Г-жо председател, искам да насоча вниманието към въпроса с микрокредитирането, което комисията по бюджети напълно подкрепя, тъй като то ще помогне на лицата без достъп до нормални източници на средства – точно тези, които се нуждаят от помощ в сегашната ситуация. Също така приветстваме инициативата JASMINE на Комисията.

Все пак има някои съображения, които искаме да изложим. На първо място, фондовете трябва да се използват само когато други източници не са подходящи поради висок риск или ниска рентабилност. На второ място, те трябва също да се използват и за привличане на частно финансиране. На трето място, поради различните подходи на различните държави-членки ние искаме да обмислим дали е възможно да има рамка на ЕС за небанкови институции в микрофинансирането. Също така искаме да проучим дали лихвените тавани, използвани в някои държави, са подходящи при тези обстоятелства.

В дългосрочен план бихме искали да погледнем отвъд използването на структурните фондове за тази важна инициатива, защото някои от лицата, които се нуждаят от помощ, не са в областите, които имат подкрепа от структурните фондове.

Nathalie Griesbeck, докладчик по становище на комисията по бюджети. – (FR) Г-жо председател, г-жо Хюбнер, днес разглеждаме пет много важни документа относно политиката на сближаване, която, искам да напомня, е основното перо в бюджета ни вече от няколко месеца. По този начин, разбира се, изпращаме ясен сигнал за бъдещия подновен състав на институциите – естествено на Парламента, но и на Комисията.

Ясно е, че средствата за сближаване, и най-вече всички фондове, трябва да представляват истинска европейска добавена стойност за нашите съграждани, но днес, в контекста на тежката криза пред Европа, те трябва да бъдат по-чувствителни и по-добре приспособени – особено към положението на градовете. Приветствам по-специално работата по плана за жилищно подпомагане, тъй като жилището е вторият приоритет за гражданите след работното място.

Всъщност въпросът не винаги е до средствата, тъй като имаме фондовете, а до нещо, което бих нарекла „структурен“ бавен темп – понякога в държавното управление, понякога в административната инерция а понякога, за съжаление, и в двете – което пречи на влиянието, за което винаги говорим и което е важно за нашите региони и граждани. В най-лошия случай това може да има дори обратен ефект.

Като постоянен докладчик за структурните фондове в рамките на комисията по бюджети, сега, в настоящата криза, аз настоявам повече от всякога, че трябва да опростим, изясним и дадем истинско политическо съдържание на европейските средства.

Атанас Папаризов, докладчик по становище на комисията по промишленост, изследвания и енергетика. – Уважаема г-жо Председател, като докладчик от името на комисията ITRE по регламента за използване на структурните фондове, бих искал да благодаря на г-н Mikolášik, че основните изводи и предложения на ITRE са отразени в неговия доклад.

На първо място, това се отнася за усилията на страните членки да свържат тясно използването на фондовете с Лисабонската стратегия. В същото време се подчертава, че отделените за енергетика средства са крайно недостатъчни, особено що се отнася до средствата за възобновяеми източници.

Призоваваме още веднъж Европейската комисия да увеличи от 3 най-малко на 5 % размера на средствата, използвани за подобряване на ефективността на жилищата.

В същото време в доклада не е отразено нашето предложение по отношение на проектите за улавяне на въглероден двуокис, макар че страните членки приеха миналата седмица да подкрепят в седем страни дванайсет проекта на стойност милиард и петдесет милиона евро.

Това съвсем не е достатъчно, за да реши проблемите във всички страни членки, които са заинтересовани от осигуряване на средства преди 2012 г. за осъществяване на такива проекти. Затова настоявам този въпрос да бъде отчетен от Комисията в търсене на ресурси, включително с използването на средства от Европейската инвестиционна банка.

Neena Gill, докладчик по становище на комисията по правни въпроси. – (EN) Г-жо председател, малките предприятия играят важна роля в процеса на сближаване в ЕС и разширяването на микрокредитирането ще подсили икономическото възстановяване на малките и средни предприятия.

Комисията по правни въпроси признава, че създаването на фирма може да е обезсърчителен процес. ЕС трябва да направи повече, като предостави подходяща правна консултация относно започването на стопанска дейност. Един от начините е да се създаде европейска мрежа от адвокати, готови да дават съвети за създаването на микропредприятие, първоначално на *pro bono* основа. Спешно са необходими усилия за преодоляване на регулаторната тежест върху микропредприятията и за максимално подобряване на достъпа до институциите за микрокредитиране.

Повече от всякога ни е необходим такъв тип законодателство, но само законодателството не е достатъчно. Комисията трябва да гарантира, че то се превръща в реални действия, които ще бъдат почувствани незабавно, тъй като този доклад не е просто относно предприемачеството – микрокредитирането допринася и за социалното сближаване и насърчава хората да поемат в собствени ръце живота и да развият потенциала си. Моите поздравления за всички докладчици.

Zita Pleštinšká, докладчик по становище на комисията по правата на жените и равенството между половете. – (SK) Искам да започна, като благодаря на моя колега, г-н Mikolášik, който включи в точки 12, 16, 17, 18 и 23 от доклада си моето мнение, съставено от името на комисията по правата на жените и равенството между половете. Тези точки се основават на моя собствен опит като общински съветник в град Chmelnice и на предложения от доброволни организации и аз ги считам за ключови за по-ефективното и по-прозрачно усвояване на средствата от фондовете на ЕС.

Твърдо вярвам, че програмният период 2007–2013 г. няма да бъде успешен, ако държавите-членки не премахнат прекомерните административни пречки, заради които доброволните организации се отказват да искат финансиране на проекти, особено онези, чийто фокус е върху жените в затруднено финансово положение, жените бежанци, жените от етническите малцинства, жените с физически увреждания и жените, жертви на изнасилване или друго насилие.

Искам още веднъж да призова държавите-членки, и особено присъединилите се след 1 май 2004 г., да избягват прекомерното забавяне на възстановяването на разходи за завършени проекти, тъй като неплатежоспособността, причинена от такова поведение, често спира реципиентите, особено местни органи и доброволни организации, да продължат с други дейности в тази област.

Икономическата криза повлия дори усвояването на средства от европейските фондове. Сегашният метод за финансиране на проекти е особено неподходящ за неголеми местни органи, които нямат шанс да получат финансиране на проекти. Ето защо е важно да обсъдим и приемем мерки за опростяване на системата за финансиране. Представителите на местните органи в моята държава, Словакия, настояват, че ако сегашното законодателство не бъде променено, ще усвояват много по-малко средства от европейските структурни фондове от преди. Липсата на ефективна, проста и насочена подкрепа за неголемите местни органи е много сериозен проблем и поради това вярвам, че този доклад ще подпомогне усвояването на структурните фондове.

Emmanouil Angelakas, от името на групата PPE-DE. – (EL) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, всичките шест доклада, които разискваме, са важни, тъй като представят сегашната ситуация по отношение на регионалната политика и описват модела и приоритетите за периода след 2013 г.

Поздравления за всички докладчици за тяхната работа. Искам да коментирам в частност доклада на г-жа Krehl относно най-добрите практики в областта на регионалната политика, за което бях докладчик от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, и да подчертая изключително добрата работа на колегата.

Този доклад представя основните пречки пред правилното използване на структурните фондове и как те могат да бъдат преодоляни чрез използването на редица критерии за класифициране на дадени проекти и действия като най-добри практики при липсата на общо приемливо определение за най-добри практики.

Когато говорим за най-добри практики, считам за изключително важно в доклада да бъдат включени изменения като:

- необходимостта от укрепване на малките и средни предприятия и обвързване на регионалната политика с промишлеността и науката;
- мерки за задържане на населението, особено на младото поколение, в регионите им и осигуряване на грижа за работещите родители; и
- безпроблемно интегриране на имигрантите.

В същото време, когато говорим за най-добри практики в регионалната политика, трябва да вземем предвид:

- на първо място, съществуващите географски и демографски особености на регионите;
- на второ място, липсата на единство по отношение на регионалните модели на организация на държавите-членки;

- на трето място, необходимостта от разделяне на критериите за най-добри практики на задължителни и незадължителни; и

- на четвърто място, необходимостта да вземем предвид вече приложените успешни методи, така че да можем да ги определим като най-добри практики.

Две думи за доклада на г-н van Nistelrooij относно Зелената книга – да подчертая отличната му работа и това, че докладчикът правилно набляга на необходимостта от обществени консултации, така че да можем да намерим общо приемливо определение за териториалното сближаване, както и необходимостта да подходим към областите със специфични характеристики по такъв начин, че териториалното сближаване да покрива и тези области възможно най-пълно.

Iratxe García Pérez, *от името на групата PSE.* – (ES) Г-жо председател, искам да започна, като благодаря на докладчиците за тяхната работа, и особено на г-жа Krehl и на г-н van Nistelrooij. Те способстваха за постигането на широк консенсус в нашата комисия. Освен това трябва да приветстваме Зелената книга за териториално сближаване на Европейската комисия, която повдига някои важни въпроси.

На първо място, политиката на сближаване е важна като инструмент за осигуряване на балансирано развитие на Европейския съюз, като всички опити за повторно национализиране на тези политики са отхвърляни. Новата концепция за териториално сближаване е включена, като във връзка с това бяха стартирани консултации – които почти привършват вече – и които трябва да бъдат взети под внимание. Беше пригодена към новите предизвикателства, като последиците от глобализацията, изменението на климата и демографските промени.

Данните от последния доклад за сближаването ни показват, че въпреки че различията между регионите намаляват, като по този начин отговарят на принципа на сближаване, сега трябва да се справим с друг проблем, а именно продължаващите различия между регионите. В резултат на това при определяне на критериите за допустимост за финансиране ние трябва да обмислим възможността да вземем под внимание и други аспекти освен дохода на глава от населението.

В допълнение, с оглед на включването на „териториалното“ понятие, ние трябва да сме наясно с необходимостта да се вземат предвид специфичните характеристики на определени региони, като географски недостатъци, най-отдалечена позиция или процеса на обезлюдяване в някои региони.

Сближаването е един от най-очевидните успехи на Европейския проект. Ясен пример е Испания, предвид икономическото ѝ и социално развитие. Това е пътят, по който ние трябва да продължим, за да гарантираме равни възможности за всички европейци, независимо къде живеят.

Европейският съюз е съставен от широко разнообразие от региони с различия, които ги обогатяват и придават смисъл на този проект. Обаче, ако трябва да настояваме за нещо по отношение на политиката на сближаване, то това трябва да бъде необходимостта да предоставим на нашите региони всички инструменти, за да гарантираме, че те имат равни възможности за развитие и растеж.

Grażyna Staniszevska, *от името на групата ALDE.* – (PL) Г-жо председател, искам да коментирам два доклада в частност – за териториалното сближаване и за обмяната на добри практики. Колегите ми от групата ALDE ще засегнат останалите.

Докладът на г-н van Nistelrooij отговаря на Зелената книга за териториално сближаване, публикувана от Комисията. Всички ние сме съгласни, че започналият дебат за бъдещата политика на сближаване трябва да бъде допълнен от териториалното измерение. Обаче е налице парадокс: ние обсъждаме териториалното сближаване, без да определяме какво означава то.

Искаме териториалното измерение да подпомогне постигането на по-балансирано развитие отколкото досега, така че всички граждани на Европейския съюз да имат равен достъп до услугите в частност. Но досега нямаме определен набор от критерии, на които да се основем. А това е от съществено значение за бъдещето. Дискусията за териториалното сближаване в Европейския съюз няма смисъл, докато не изготвим единна дефиниция.

Постигането на териториално сближаване означава осигуряване на възможно най-доброто развитие за цялата територия на Общността и подобряване на живота на гражданите. Както се посочва в доклада, целта на териториалното сближаване трябва да е преди всичко изглаждане на различията в равнището на развитие на отделните региони и държави-членки, и по-конкретно премахване на задълбочаващите се различия между регионите и държавите.

Колкото повече различията между отделните държави се намаляват, толкова по-голяма става вътрешната диференциация. Повечето инвестиции и финансиране са съсредоточени в националните и регионални столици за сметка на другите територии и държавите-членки не могат или не желаят да противодействат на това. При това положение е необходимо създаването на механизми на общностно ниво за ефективно стимулиране на по-равномерно и устойчиво развитие.

По мое мнение трябва да проучим внимателно статистическите данни за териториално ниво 3 (NUTS3), а не само териториално ниво 2 (NUTS2). Данните за NUTS3 показват проблема много по-ясно. Трябва да го имаме предвид при разпределението на средствата за помощта. Процесът на постигане на териториално сближаване трябва да се осъществява на всички нива – европейско, национално и регионално, съобразно принципа на субсидиарност.

Обмяната на добри практики е особено важна. Ефективността на политиката на сближаване зависи до голяма степен от опростяването на процедурите, и по-специално от запознаването с възможностите, предоставени от най-ефективните решения, използвани на други места.

Mieczysław Edmund Janowski, *от името на групата UEN*. – (PL) Г-жо председател, нашето разискване засяга регионалното развитие и политиката на сближаване, които са важни въпроси за цялата Общност. Това се дължи на съществуващите понастоящем огромни различия в благосъстоянието на отделните региони, като съотношението достига до над 10 към 1. Ето защо е в интерес на гражданите в Европейския съюз да се използват всички възможности, така че да се покаже истинската солидарност на европейците.

Това съвсем не означава, че всеки трябва да получава по равно. Означава, че на всеки трябва да се предоставят равни възможности. И това трябва да се отнася както за жителите на градските агломерати, така и за тези, които живеят в селските райони, за живеещите в центъра на Европа и за живеещите в периферията, за младото поколение и за възрастните. Трябва да подходим иновативно по въпроса с оглед и на настоящето, и на бъдещето.

Днес пред нас са шест много добри доклада. За съжаление ги обсъждаме наведнъж. Поздравявам авторите. Много бих искал действията ни да са в полза на тази истинска Европейска общност, на това обединение, и всяко евро да бъде изразходвано правилно, а не с цел богатите да станат още по-богати...

(Председателят отнема думата на оратора)

Elisabeth Schroedter, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, в речта Ви днес, г-жо член на Комисията, споменахте приноса на политиката на сближаване за запазване на климата. Приветствам тази промяна, защото в Зелената книга за териториалното сближаване не се набляга на това. А защо, като се има предвид кризата в климата, пред която сме изправени?

Приносът на европейските структурни фондове за екологичните промени е предстоящ въпрос за териториалното сближаване. Документът на Комисията „Региони 2020“ посочва, че изменението на климата е повлияло в голяма степен на много от европейските региони. В резултат на това ние трябва да сменим курса. Структурните фондове трябва да се използват само за подкрепа на устойчиви проекти. Проектите и програмите, които нанасят вреди на климата – а много такива бяха одобрени в миналото – не трябва да бъдат одобрявани повече. Европейските фондове не бива да се използват за насърчаване на програми и проекти, които оказват неблагоприятно въздействие върху климата. Защо все още не обръщате внимание на това?

Вторият въпрос засяга прилагането на принципа на партньорство. Г-жо член на Комисията, Вие споменахте, че знанието на местно ниво е важна основа за успешното развитие. Защо тогава все пак сте одобрили оперативни програми, в които очевидно принципът на партньорство не се зачита изобщо и по които партньорите докладват, че не са били включени? Не сте отговорили на този въпрос. Знанието на местно ниво е предимство за нас. Ако продължавате да се опитвате да не обръщате внимание на факта, че държавите-членки категорично не зачитат принципа на партньорство и въпреки това им предоставят субсидии, това ще е нарушение на регламента за структурните фондове.

Пропуснали сте да отбележите в доклада си, който лежи в основата на доклада на г-н Mikolášik, че много държави-членки не следват принципа на партньорство. Не сте взели под внимание докладите на партньорите. Защо мълчите по този въпрос?

Вече е ясно, че е необходимо ново измерение за структурните фондове. Те трябва да са базирани на екологични и демографски принципи, да се възползват от местните знания и да следват принципа на партньорство.

Pedro Guerreiro, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Нека бъдем ясни – в Договорите се посочва, че за да се насърчи цялостното хармонично развитие, Общността разработва и осъществява свои инициативи,

които водят до укрепването на нейното икономическо и социално сближаване, като се стреми към намаляване на различията между нивата на развитие на различните региони и изоставането на най-необлагодетелстваните региони или острови, включително селските райони.

В резултат на това в този дебат за бъдещето на политиката на сближаване, към която трябва да се добави т.нар. измерение за териториално сближаване, трябва да се подчертаят следните основни принципи.

Първо, първата и главна цел на структурната политика трябва да бъде насърчаване на реално сближаване, изпълнявайки ролята на инструмент за преразпределение по отношение на разходите, неравенствата и асиметриите, причинени от вътрешния пазар, икономическия и паричен съюз и либерализирането на световната търговия, за държавите и регионите в Европейския съюз, които са най-слабо развити в икономически аспект.

Второ, т. нар. конкурентоспособност не може да замести сближаването в държавите-членки и регионите, които изостават в социално-икономическото си развитие. Поради това политиката на сближаване и свързаните с нея финансови ресурси не трябва да бъдат подчинени на конкуренцията и либерализацията, застъпени в Лисабонската стратегия.

Трето, т. нар. териториално сближаване трябва да допринася за икономическо и социално сближаване. С други думи, основната му цел трябва да е намаляването на различията между нивото на икономическо развитие на отделните региони и изоставането на най-необлагодетелстваните региони.

Четвърто, на новите цели и приоритети трябва да отговарят нови финансови ресурси на Общността. С други думи, т. нар. териториално сближаване не трябва да се финансира за сметка на цел „Сближаване“.

Пето, сегашните финансови ресурси на Общността за политиката на сближаване са недостатъчни за посрещане на нуждите на реалното сближаване и за справяне с регионалните различия, високите нива на безработица, разликите в доходите и бедността в Европейския съюз.

Шесто, увеличаването на бюджета на Общността с цел насърчаване на икономическото и социалното сближаване е абсолютно задължително.

Седмо, управлението и планирането на земята е отговорност на всяка държава-членка.

И последно, в допълнение към други важни аспекти, които не сме отбелязали тук, искаме да повторим, че е неприемливо регионите да бъдат финансово ошетени от т. нар. статистически ефект, поради което трябва да се приемат мерки за премахването му.

Peter Baco (NI). – (SK) Разискването за координиране на политиката на сближаване и на мерките за развитие на селските райони е пълно с противоречия. Основната причина е голямото намаляване на бюджета за развитие на селските райони, което прави невъзможно да се постигнат първоначалните цели на политиката за селските райони. Това се случи по време на председателството на Обединеното кралство. А най-голямата цена ще платят селските райони в най-изостаналите региони на новите държави-членки. Общата селскостопанска политика се превърна по този начин, заедно с дискриминацията при преките плащания, в инструмент за двускоростно развитие на селските райони, както и, непряко, на регионите.

Действителното развитие всъщност ясно показва колко абсурдно е да вярваме, че селските райони със западащо селско стопанство могат да бъдат развити. Ние никога няма да постигнем съживяване на изостаналите региони в ЕС, ако не успеем да осигурим развитието на селските райони в рамките на първоначалната бюджетна рамка. Развитието на селските райони не може да се осъществи чрез внезапни *ad hoc* решения, а трябва да се основава на дългосрочен план. А ние не разполагаме с такъв план. Възстановяването на бюджета за развитието на селските райони по този начин се превръща в ключово условие за цялата политика на сближаване.

James Nicholson (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, преди всичко искам да благодаря на докладчиците за отличните доклади и особено този, по който бях докладчик в сянка. Благодаря на докладчика за съдействието и упоритата работа. Докладът не беше от най-леките за изготвяне, но успяхме да постигнем приемливи компромиси по ключовите въпроси. Приветствам факта, че водим това разискване сега.

Развитието на селските райони е много важен въпрос и ние трябва да се уверим, че цялото налично финансиране от ЕС за развитието на селските райони се оползотворява и използва по най-ефективния и ефикасен начин. По мое мнение развитието на селските райони означава подкрепа за действащите земеделски общности, особено за младите фермери и земеделски производители, които желаят да диверсифицират своята дейност. Уместно е бизнес проектите в селските райони да се фокусират върху подобряване на инфраструктурата и подпомагане на малките и средни предприятия.

Основната цел на този доклад е да се гарантира, че проектите за развитие на селските райони, независимо дали са финансирани от структурните фондове или от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), не се припокриват или, в най-лошия случай, не пропускат възможностите. Това, което става ясно от доклада, е, че е необходимо по-добро сътрудничество между политиката за регионално развитие и ЕФРР.

Все пак не смятам, че мога да подкрепя ситуация, при която средствата се набират чрез модулация за обратно преразпределение чрез органите за регионално развитие. Ако фермерите трябва да плащат за Общата селскостопанска политика (ОСП), то тогава трябва да им се гарантира, че парите им се връщат обратно в селските общности. Считам, че това отговаря на втория стълб на ОСП. Докладчикът успешно откри разискване по този уместен и актуален въпрос. Съгласен съм с него по основните акценти на доклада, но решението ще е на следващия Парламент.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Г-жо председател, двете най-скорошни присъединявания към Европейския съюз доведоха до значително изостряне на регионалните диспропорции в рамките на Общността. Резултатът е все по-отчетливото явление „пространствена сегрегация“, което води до изолирани регионални анклавни, по-конкретно райони, отдалечени от центровете на развитие, а това са предимно селски райони.

Устойчивото икономическо развитие при запазване на околната среда и намаляването на регионалните различия са първостепенната цел на европейската регионална политика. През м. октомври 2006 г. Съветът прие стратегически насоки на сближаване, които да послужат за отправни точки за държавите-членки при изготвянето на националните им стратегически референтни рамки и оперативни програми за периода 2007–2013 г.

Приоритетите, заложили в тези документи, правят Европа и регионите по-привлекателни по отношение на инвестиции и работни места, повишават нивото на знание и иновации за растеж и създават повече и по-качествени работни места. Осъществяването на тези приоритети в оперативните програми трябва да позволи на регионите да се справят с предизвикателствата на глобализацията, структурните, демографските и климатичните промени и да засили хармоничното, дългосрочно, устойчиво развитие на регионите.

Трябва да признаем и факта, че всички държави-членки вече положили усилия да включат тези приоритети съгласно целите на Лисабонската стратегия в оперативните си програми. Въпреки това прекалено бавното усвояване на средства от новия програмен период, което наблюдаваме в много държави-членки, може да застраши тяхното ефективно усвояване.

Ето защо е изключително важно, особено за новите държави-членки, да обединят действията си, за да подпомогнат капацитета за реално усвояване на наличните фондове както по отношение на начина, по който тези средства се използват, така и чрез обмяна на най-добри практики, информационни кампании, обмяна на нови технологии и развитие на различни видове партньорство по такъв начин, че да се отговори на изискванията програмите да бъдат превърнати в реални, качествени програми за ефективното елиминиране на забавянето в развитието, което е съществен проблем за най-бедните региони на ЕС.

Elspeth Attwooll (ALDE). - (EN) Г-жо председател, искам да подчертая три момента в доклада на г-н van Nistelrooij.

Първо, че териториалното сближаване включва насърчаване на полицентрично развитие в Европейския съюз. Това означава премахване на различията в рамките на и между регионите. Следователно съществува необходимостта от подобрен пространствен анализ и разработване на показатели, с помощта на които да се правят политики и да се оценява въздействието им.

Второ, необходим е интегриран подход, при който се измерва предварително въздействието на секторните политики на регионално ниво и постигането на по-голямо сътрудничество между тях. Разбира се, подобна оценка би могла да предотврати определени проблеми, като например предизвиканияте от електронната идентификация на овцете в Шотландия.

Трето, един интегриран подход изисква подходящо управление на много равнища, включващо всички заинтересовани лица, при проектирането и прилагането на стратегиите.

Приветствам думите на члена на Комисията в това отношение и се надявам на голяма подкрепа за отличния доклад.

Giovanni Robusti (UEN). - (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, докладът на г-н Roszkowski изтъква различията между отделните селски райони и между тях и градските райони по отношение на управлението

на структурните фондове. Докладчикът правилно посочва необходимостта да се установи наново съгласуваност между Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) и Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), въпреки че той може би трябваше да изясни смисъла на термина „отворена координация“, който противоречи на очевидните различия, които съществуват, и на областите от национална компетенция.

По-високата степен на съгласуваност изисква прозрачност по отношение на информацията и плащанията. Да знаем как се разпределят ресурсите е важен инструмент за отбелязване и коригиране на нарушенията. Но подобна прозрачност отсъства. На практика ставаме свидетели на най-разнообразни действия, извършвани с цел укриване на данни, отказване на достъп и прикриване на информация, и всичко това от страна на държавните органи и на нашите собствени национални правителства. Комисията казва, че това не е от нейната компетенция и всичко става размито и неясно. Ние считаме, че сме изправени пред стена от мълчание.

Ако не решим този проблем, ще сме още по-откъснати от реалните проблеми, които структурните фондове би трябвало да решават.

Gisela Kallenbach (Verts/ALE). - (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, приветствам горещо факта, че водим навременно политическо разискване на основата на доклади за инициативи, които ще ни помогнат да използваме нашия инструмент, солидарността, по по-целенасочен и ефикасен начин най-късно до 2014 г. За мен също така е много важно да информирам гражданите на Европа за европейската добавена стойност, предложена по този начин.

Ето защо е логично да отхвърлим всички опити за повторно национализиране на структурната политика. Повече от всякога ни е нужна стандартна политика на Общността, която е способна да посрещне настоящите предизвикателства, като глобализацията, изменението на климата и демографските промени. Дали сме успели или се заблуждаваме с бюджетния ангажимент към Лисабонската стратегия – това, да се надяваме, ще стане ясно най-късно след изготвянето на поискания анализ.

Стигнахме до един разклон на пътя, където трябва да решим дали териториалното сближаване и действителното устойчиво развитие са символите на европейската политика. За да вземем това решение, са ни необходими голям брой партньори, и особено градовете. Поради тази причина искаме да видим и предоставянето на световните субсидии директно на партньорите – не само на хартия, а и на практика. Колкото и високо да ценим субсидиарността, европейските фондове трябва да бъдат разпределяни въз основа на задължителни критерии. Освен значението на градското измерение, те трябва да включват и интегриран подход и прилагане на целите ни по отношение на климата. Ние вече постигнахме консенсус по този въпрос. За съжаление обаче, това не се случи при гласуването в комисията по регионално развитие.

И още нещо: според плана на Комисията за икономическото възстановяване изпълнението на структурните фондове трябва да бъде опростено и ускорено. Все още не ми е ясно защо ни беше нужна криза, за да може да се случи това, но все пак е обещаващ знак. Ако изчерпателният анализ на проектите на най-добри практики наистина е част от политическата дискусия, не би трябвало да има допълнителни пречки пред Европа да играе ролята на пионер в разработването на действително устойчива политика.

Искам да благодаря на всички докладчици за упоритата работа.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Г-жо председател, митът за конвергенция и сближаване между отделните държави и региони на Европейския съюз се разрушава от самата действителност:

- икономическите и социални неравенства се увеличават постоянно;
- изкуственото статистическо сближаване, предизвикано от присъединяването на новите държави-членки, не може да заблуди работниците, фермерите, младите хора и жените, които виждат как стандартът им на живот непрекъснато се влошава;
- регионалното развитие в капиталистически рамки не може да премахне класовите конфликти в системата;
- нееднаквото развитие е присъщо на капиталистическия начин на производство, тъй като стимулът за всяко развитие е максимизиране на капитала;
- националните тактики за сближаване и оперативните програми на националните стратегически референтни рамки за периода 2007–2013 г., както предишните програми, имат специфична класова ориентация: подчинени са на антинародния подход на Лисабонската стратегия и са адаптирани към националните програми за реформи; с други думи, те насърчават капиталистическо реструктуриране и по-гъвкави трудови договори.

По този начин Европейският съюз и буржоазните правителства обслужват нуждите на капитала, както в периода на капиталистическата криза, като прехвърлят цялата тежест върху работническата класа, към работниците, така и с очевидната цел да направят тези мерки срещу труда постоянни, за да запазят и увеличат печалбите на монополите в бъдеще.

Новият фактор в това отношение, прибавен в обхвата на политиката на сближаване, е концепцията за териториалното сближаване и, по-важното – Зелената книга по въпроса. Реакционният характер на насоките в предложението на Комисията излиза извън рамките на позициите и компетенциите на Европейския съюз, включени в Договора от Лисабон, както вече се нарича евроконституцията, и това е обидна към народите на държавите-членки.

Зелената книга за териториалното сближаване поставя непосредствено включването на монополите в здравеопазването, образованието, енергетиката и други услуги, като основният момент е преди всичко достъпът до транспортните мрежи.

Гръцката комунистическа партия категорично се противопоставя и не приема реакционната рамка на предложението на Комисията за териториалното сближаване.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Г-жо председател, политиката на сближаване във всичките ѝ форми е предназначена да бъде двигател на равенството и е постигнала много успехи. Все пак, политиката на сближаване трябва да се разглежда в светлината на дългосрочната оценка на цялостния ѝ ефект. При подобна оценка въпросът е прост: общностите и хората, живеещи в тях, по-добре ли са в резултат от политиките на сближаване на ЕС и структурните фондове, които ги подкрепят? Откровено погледнато, вероятно моменталният отговор ще е „да“, но в дългосрочен план той е твърде често е „не“.

Казват, че фермерите в Ирландия се справят добре и това е вярно. Но защо тогава в дългосрочен план са останали толкова малко фермери и толкова много безработни и частично заети в ирландските селски райони? Дали защото структурните фондове и политиката на сближаване не отговаряха на Общата селскостопанска политика? Или защото не можах да облекчат Общата политика в областта на рибарството, която в продължение на повече от три и половина десетилетия погубва голяма част от ирландските крайбрежни общности и рибните запаси в ирландски води? И защо с по-добрите пътища и инфраструктура – благодарение на фондовете на ЕС – град Limerick в югозападна Ирландия се превръща в трудно място за намиране на работа? Дали защото политиката на сближаване няма как да отговори на политиката на конкуренция, която позволява на една нова държава-членка да привлече Dell, ключова фирма в областта, с 54 млн. EUR държавна помощ?

Политиката на сближаване се стреми към равенство, но приетите директиви, като Директивата за пощенските услуги, допринесоха за по-нататъшното премахване на услугите за слабо обслужваните райони. Проблемът може би е, че нашата политика на сближаване не е съгласувана с другите политики на ЕС, като конкуренцията, либерализацията на пазара и т.н.

Причината е в това, че сближаването не произтича от политики: то произтича от основни унифициращи принципи, който трябва да са заложи в всяка политика – принципите на зачитане на личността, реална субсидиарност, приоритет на уязвимите, зачитане на живота, собственост над произведенията, важноста на семейството, достойнството на работата, солидарността и централно внимание над общото благо. Докато политиките на ЕС не се ръководят от тези принципи, програмите ще продължават да бъдат в противоречие.

(Председателят отнема думата на оратора)

Carl Lang (NI). – (FR) Г-жо председател, между 2007 и 2013 г. политиката на сближаване ще представлява основната част от разходите за Европа на Брюксел, но от това съвсем не се възползват френските региони, това развитие всъщност ги ошетява. Увеличението в регионалните разходи е в действителност направено за сметка на Общата селскостопанска политика и оттук за сметка на Франция. Можем да видим, че децът за френските региони постоянно се свива. По-голямата част от тези 347 млрд. EUR в структурните фондове се насочва към Източна Европа, съсипана след повече от 40 години комунизъм.

Още през 2000 г. Брюксел оттегли структурните фондове, предоставени по силата на предишната Цел I, от окръзите в провинция Напая в Франция. Днес Франция, която носи 16 % от приходите в европейския бюджет, дава все повече, но получава все по-малко.

Нещо повече, регионалната помощ не предпази засегнатите от световната икономическа криза, тъй като тя е част от ултралибералната философия на Лисабонската стратегия. Сега повече от всякога ние трябва да изградим нова Европа, която най-сетне да осигури икономическа защита за нашите региони и народи чрез активна политика за връщане на контрола върху вътрешния ни пазар.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, радвам се, че имам възможност да разгледам доклада на г-н Roszkowski по-детайлно.

И двете политики, включени в доклада – структурните фондове и подкрепата за селските райони – изглежда работят добре. Все пак оставам с впечатлението, че в някои случаи и двете политики имат еднакви цели. В областта на демографията, енергията и телекомуникациите откриваме проекти, финансирани и от структурните фондове, и от политиката по отношение на селските райони, които преследват общи цели, но са в задълженията на различни министерства. Имаме голям брой европейски проекти, но имаме ли такива, които осигуряват европейска добавена стойност? Моето впечатление е, че понякога губим от поглед цялостната картина.

Ако свързвахме проектите между различните ведомства, щяхме да можем да постигнем много повече за селските райони, като например децентрализирани енергийни инфраструктури, широколентови кабели за много по-голяма площ и трансгранични водни инфраструктури. Имаме нужда от повече проекти, които са подкрепени от няколко министерства едновременно. Ако това се случи, няма да работим вече в малък мащаб, а вместо това ще бъдем в състояние да въведем дълготрайни подобрения в регионите, използвайки европейското финансиране. Трябва да направим европейските изисквания за междуведомствено сътрудничество задължителни. Може би трябва сериозно да обмислим и минимална сума за проектите.

Още един коментар относно финансирането: по мое мнение „модуляция“ не е хубава дума. Тя отнема обезщетенията, обещани на фермерите, без да предоставя надеждно финансиране на програмите за развитие на селските райони. Поради тази причина селскостопанската политика трябва да бъде в бъдеще политика за земеделските производители, с ясни финансови ангажименти и без прехвърляне на средства на друго място. По същия начин регионалната политика трябва да бъде политика за регионите, с особен акцент върху селските райони и техните изисквания. Това ще доведе до истински европейски инициативи, които ще подобрят нашите региони в дългосрочен план.

Евгени Кирилов (PSE). – Г-жо Председател, уважаеми колеги, г-жо Комисар, в днешното обсъждане отново проличава общото съгласие, че политиката на сближаване е една необходима и полезна политика.

Тези, които я подкрепяме, искаме тя да продължи да се развива и да дава положителни резултати. Затова смятам, че е важно да се придържаме към едно основно изискване – политиката на сближаване трябва да бъде достъпна за тези, към които е насочена и които имат нужда от нея, а именно регионите и териториите, които изостават и срещат трудности в своето социално-икономическо развитие.

Докладът на г-жа Krehl изрежда редица пречки пред потенциалните ползватели на помощта от структурните фондове. Пречките поради бюрократични трудности и сложни и неясни процедури водят до грешки. Това обезкуражава бенефициентите и дава храна на критиките от страна на контролните органи.

За да се справим с това двойно предизвикателство, от една страна, е необходимо да работим заедно всички институции и страни членки, от друга страна, искам да призова да стъпим върху натрупания опит и да обръщаме повече внимание на положителните резултати, когато търсим идеи за преодоляване на пречките.

В тази връзка, предложенията, които даваме в доклада на г-жа Krehl за добрите практики, са солидна основа за следващите мерки и действия в посока на опростяване на правилата, подобряване на обмена на информация и комуникация при усвояване на структурните фондове. Ключова роля отново са призовани да изпълнят Европейската комисия и управляващите органи, но те трябва, разбира се, да знаят, че имат подкрепата на Европейския парламент.

Г-н van Nistelrooij почерта, че политиката на сближаване е израз на солидарност. Остава да работим ефективно, така че нашите граждани да могат осезателно до почувстват, да се докоснат до резултатите от тази солидарност. Крайната цел на политиката на сближаване трябва да бъде равенство на шансовете за всеки европейски гражданин независимо къде живее.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Г-жо председател, г-жо Хюбнер, през последните 30 години станахме свидетели на ползите от различните политики на сближаване, които следвахме. Трябва да наблегнем на тези ползи при предстоящите избори, тъй като те определено са в интерес на гражданите, при които имаше тройно повишаване на качеството на живот в някои случаи, и на регионите, които бяха затънали в дългове преди, а сега се движат стремглаво напред. Ето защо ползите не могат да бъдат отречени.

Нещо повече, днес политиката на сближаване стана най-голямото перо от европейския бюджет. Въпросът, поставен пред нас с шестте доклада тази сутрин, това, което искаме да постигнем като членове на Парламента, е да подобрим ефективността на фондовете и регламентите, които предоставяме на нашите съграждани.

Г-жо Хюбнер, Комисията държи ключа към ефективността на разпоредбите и бюджетите. По какъв начин? На първо място, ако позволите, г-жо член на Комисията, защото поддържа взаимоотношения и знаем, че ще ни послушате и ще се уверите, че Комисията ще обърне сериозно внимание на исканията, заложи в шестте доклада, и използвам възможността да поздравя шестимата колеги, които ги изготвиха.

Г-жо Хюбнер, докладите предоставят изключително подробни решения, независимо дали по отношение на градската среда, селските райони, най-добрите практики или бъдещата политика на сближаване; както знаете, те съдържат конкретни примери, които ще улеснят работата на Комисията.

Затова ние очакваме предложенията на Комисията за конкретни решения на европейско ниво, но това е само половината от работата, необходима за постигане на ефективност. Ето защо, г-жо член на Комисията, ние също така Ви призоваваме да окажете максимално влияние на правителствено, регионално и местно ниво, тъй като тези органи ще прилагат на практика нашите разпоредби, бюджети и регламенти и ние няма да сме ефективни, ако те не са.

Разчитаме на Вас, г-жо Хюбнер, и на европейско, и на национално ниво да съдействате за успеха на представените от нас шест доклада.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). - (PL) Г-жо председател, важен противовес на нарастващата тенденция към национален протекционизъм в Европа днес е рационалното сближаване и политиката за развитие на селските райони. Сегашната система за подкрепа от различни фондове за развитие на селските райони послужи по-скоро за засилване, отколкото за изравняване на нивата на развитие в различните части на Европейския съюз.

Резултатът е огромно различие в земеделските субсидии между новите и старите държави-членки и тези различия ще продължат да съществуват и след 2013 г. Всички земеделски производители имат сходни производствени разходи, а селскостопанските услуги в новите държави-членки се увеличават и се доближават бързо до ценовите нива на старите държави-членки. Какви шансове имат тогава селските райони за изравняване на нивата си на развитие през следващите десетилетия?

Само стабилната и дългосрочната подкрепа за местните общности в по-бедните региони, придружена от максимално опростяване на процедурите, ще направи възможно изглаждането на различията и ще ни позволи да говорим за реална конкуренция в рамките на Европейския съюз през следващите едно-две десетилетия.

Jim Allister (NI). - (EN) Г-жо председател, искам да коментирам градското финансиране. Г-жо член на Комисията, Вие сте посещавали Белфаст неколкократно. Ще видите, надявам се, както видях аз, явната полза от програмата за развитие на градовете, особено в северната част на Белфаст. Затова съжалявам за отпадането на тази програма, особено след като тя не бе заместена с никаква подобна инициатива. Пренасочването на вниманието към публично-частните партньорства не компенсира достатъчно тази липса, а достъпът до JESSICA не смекчава особено удара, поне досега. В действителност изоставихме програмата за развитие на градовете, без да разполагаме с приложим заместител.

В настоящата икономическа обстановка перспективата JESSICA да произвежда очаквания ефект на поста намалява, оставяйки незаета празнина в много градове, където градската реконструкция и инвестиции са все още необходими. Разминаването между празните думи в държавните стратегии и действителната реализация се увеличава с всяко следващо затягане на фискалния колан. Поради това липсата на средства конкретно за развитието на градовете за периода 2007–2015 г. се усеща все по-ясно.

(Председателят отнема думата на оратора)

Jan Olbrycht (PPE-DE). - (PL) Г-жо председател, трябва да се отбележи, че причината за разискването да се превърне в това, което е, и фактът, че разискваме няколко доклада наведнъж, не са случайни. Причината е, че нито темите, нито отделните въпроси могат да бъдат разделени, ако искаме сериозно обсъждане на европейската политика през следващите години. Освен това, ако вземем под внимание текущите разисквания по въпроса за пакета от мерки за възстановяване, решенията, които сега трябва да вземем, разбира се, ще повлияят значително върху политиката на сближаване след 2013 г.

Следователно ако ще обсъждаме всичките доклади, вместо да затъваме в подробности, важно е, че политиката на сближаване се превръща едновременно във възможност и основа за реален напредък към обединяването на различните европейски политики, към взаимно допълване на политиките, към прилагане на интегриран подход. Не е съвпадение, че Европейската комисия внася едновременно решения, които са в състояние да променят европейската политика като цяло.

Разискването на териториалното сближаване е принципно дебят за интегрирани действия. Това е дебят за отказване от всякакъв вид третиране на европейска политика сектор по сектор. Това е и насока, която подсказва, че цялата територия на Европейския съюз трябва да бъде третирана като едно цяло, вместо да бъде разделяна на богати и бедни части, което означава, че сме изправени пред важни решения относно политиката на сближаване. Искам да ви благодаря, че направихте това разискване наистина общо.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Г-жо председател, първо искам да поздравя сърдечно г-н Весеу и да му благодаря за сътрудничеството по доклада за микрокредитирането. Не е необходимо да наблягаме на значението на доклада, особено при сегашните обстоятелства. Искам и да направя връзката между доклада и настоящата криза. Забелязваме, че държавите-членки се опитват да се измъкнат от икономическата криза, като използват широка гама от мерки, и че те са често твърде заети със себе си и с възстановяването на собствените си пазари.

Но решението не е „всеки сам за себе си“, а по-европейски подход към проблемите. Съединените американски щати и президентът Обама се ангажираха с държавни инвестиции в голям мащаб и аз мисля, че това е верният път. Тук, в Европа, ние имаме 27 плана за възстановяване, които макар да са съгласувани един с друг, са финансирани от всяка държава-членка самостоятелно. Плановите за възстановяване са необходими, но те представляват ограничена стъпка в правилната посока.

Във връзка с това докладите за микрокредитирането, както и един друг доклад, който ще бъде представен в дневния ред през следващите седмици, а именно относно фонда за приспособяване към глобализацията, представляват наистина реални стъпки за хората, и особено сега, когато безработицата се увеличава и банките трудно отпускат кредити. Затова нямам много за казване по отношение на доклада на г-н Весеу. Преди всичко искам да подчертая още веднъж точките, които определихме като най-важни. Виждаме, че те са включени обратно в доклада, в резултат на което текстът на Комисията бе подобрен в различни области.

Първата област е дълготрайното обществено финансиране от ЕС. Това е важно, тъй като в момента имаме прекалено много инициативи, които вървят редом една с друга. Бюджетът на ЕС трябва да включи микрокредитирането.

Втората точка е необходимостта от разясняване, че микрокредитирането е предназначено специално за безработните в дългосрочен план, лицата в неравностойно положение и всеки, който не е в състояние да получи кредит по обичайния начин. Микрокредитирането се предоставя предимно на местно ниво. Поради тази причина е много важно политиката за активизиране да се прилага на местно ниво. Затова настояваме хората, които получават социални помощи, да не губят правата си с получаването на микрокредит.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Г-жо председател, създаването на Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони е много важно по отношение на структурната политика. Обаче, за да се възползваме правилно от съществуващите възможности, е необходимо да изготвим стратегия за прозрачно, дългосрочно развитие на селските райони и регионите и да установим система, която да позволи трайно координиране на дейностите на национално ниво.

Всички знаем много добре, че дебатът за политиката на сближаване премълчава различни виждания за това как трябва да се оползотворят средствата за земеделските субсидии и за развитието на селските райони. Съществува и опасението, че след преразпределението някои от средствата ще бъдат използвани за развитие на градските райони и на най-динамичните райони за сметка на исторически по-изостаналите и по-слабо управляваните области. Не можем да се съгласим с подобни решения и резултати.

Ambroise Guellec (PPE-DE). – (FR) Г-жо председател, споделям задоволството на всички колеги от днешното разискване и искам да насоча внимание към териториалното сближаване. Бих казал, че никога не е твърде късно да направим правилното нещо, но въпреки това изгубихме дълго време, докато определим териториалното сближаване за ключова политическа цел за Европейския съюз. Разбира се, съществуват институционални проблеми, които скоро ще бъдат отстранени, надявам се, както и – извинете, г-жо Хюбнер – извънредната предпазливост на Комисията в тази сфера. Все пак трябва да отбележим, че през целия парламентарен мандат, от 2004-2005 г. насам, Парламентът последователно се опитва да действа енергично, тъй като ние считаме принципа за равно третиране на всички европейски граждани, където и да живеят, за изключително важен и вярваме, че е жизненоважно да се движим напред заедно.

Зелената книга е готова най-накрая, което ни радва. Струва ми се, че донякъде страда от липса на амбиция: бихме предпочели Комисията да изготви определение и ясни цели, а не толкова общи бележки по въпроса. Въпреки това отбелязваме напредък, дори ако, както мисля, пак има известни затруднения поради непропорционалната връзка с Лисабонската стратегия, както по време на изпълнението на предишното поколение структурни фондове.

Консултациите са вече в ход и се надявам да доведат до извода, че трябва да увеличим ресурсите, да усъвършенстваме инструментите си – тези планове са за периода след 2013 г. – имаме време, но то бързо ще отлети – да засилим финансовите средства, да развиваме сътрудничеството на различни нива, да имаме обща визия за развитието, особено по отношение на секторните политики, които разискваме, да координираме общата селскостопанска политика и регионалното развитие и пр. Бялата книга ни е необходима възможно най-скоро, г-жо член на Комисията.

В заключение, искам да подчертая неотложната нужда от насърчаване на териториалното сближаване във всички региони на Европа, тъй като пространственото равенство е важно, за да се сложи край на кризата и да се постигне икономическо възстановяване, и преди всичко за да се насърчат съгражданите ни да участват в европейските проекти.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Г-жо председател, казвайки, че когато думите и действията вървят заедно, създават чудесна хармония, Монтен несъмнено е имал предвид думите и действията на политиците.

Тук, по отношение на политиката на сближаване, ние трябва да се стремим към тази хармония. Вдъхновени от желанието ни като европейски граждани да гледаме на европейските градове като на основен момент за развитието на нашите общества, трябва да помислим и да спазим обещанията си относно проблеми като намаляването на населението, липсата на работни места, замърсяването на градовете, намалената мобилност в рамките на градовете и въпроса с жилищата, несъответстващи на устойчивото развитие. Всичко това са изключително важни предизвикателства, които трябва да приемем, за да направим европейските градове по-привлекателни, конкурентни и приятни места за живеене. За да намалим проблемите, нашите думи трябва да бъдат в хармония с нашите действия. Това е същността на градското измерение на политиката на сближаване – да координира изпълнението и кредитирането, хармонизирайки ги и правейки ги ефективни през новия програмен период.

В заключение, имаме два ангажмента: необходимостта да предоставим значителни и ясно определени финансови ресурси, за да отговарят на целите от Лайпциг, и необходимостта да направим така, че нашите градове да си сътрудничат, за да се изправят пред световната конкуренция с богатството и разнообразието от решения в Европа.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, докладът на г-н van Nistelrooij относно Зелената книга и бъдещата реформа на политиката на сближаване е със сигурност един от най-важните доклади, изготвени от комисията по регионално развитие през последните години.

Съгласни сме с основната идея на Зелената книга, която гласи, че целта на териториалното сближаване е да гарантира полицентричното развитие на ЕС като цяло, устойчивото развитие на териториите с различните им характерни черти и в същото време запазването на разнообразието им. През следващия програмен период трябва да бъде създадена една по-обширна система, предлагаща поетапна помощ за регионите в преход, които надвишават прага от 75 % от brutния вътрешен продукт, така че тези региони да имат ясен статут и да могат да се развиват при по-голяма сигурност.

Докладът на г-жа Krehl относно пречките за използване на структурните фондове правилно изброява главните проблеми пред кандидатите за финансиране, като прекомерната бюрокрация, твърде многото сложни разпоредби или бавната и тромава, управлявана централно, администрация в държавите-членки. Към Комисията са отправени много препоръки относно ефективните мерки, които трябва да се предприемат за премахването на тези пречки. Искам да се спра на две от мерките и да ги подчертая.

На първо място, ръководителите на проекти трябва да съхраняват понастоящем документацията по проекта за срок от 10 години, за да могат да ги предоставят за проверка от страна на Комисията. Това предписание налага прекомерна бюрократична тежест за малките проекти особено. Целесъобразно би било срокът да бъде намален до три години.

На второ място, критериите за оценка, използвани от Комисията за иновативни проекти, създават значителни проблеми. Не трябва да се прилагат едни и същи критерии и за иновативните, и за останалите проекти. От съществено значение е в такъв случай да се прилага друг подход.

Miloš Koterec (PSE). – (SK) Политиката за регионално развитие съществено допринася за благоденствието на гражданите на ЕС по принцип. Тя вече е една социална политика в действителност и като такава ние от групата на социалистите в Европейския парламент напълно я подкрепяме и непрекъснато я развиваме. Наскоро бях попитан от хората на една обществена среща защо трябва да си правят труда да избират представители в Европейския парламент. След обсъждане на това доколко и в какви области ЕС допринася за отделните

европейски региони, заедно с конкретни примери по отношение на милиони хора, политиката на сближаване се превърна за мен в един основен аргумент защо ние трябва да гласуваме.

В допълнение споменах и важната роля на Европейския парламент в процеса на одобряване както на политиката на сближаване, така и на бюджетните ресурси, а също и че тя ще се засили, ако Договорът от Лисабон влезе в сила. Наблегнах на това, че въз основа на Договора регионалната политика ще има значително по-голям пряк ефект за гражданите и че местните органи и всички възможни бенефициенти ще играят по-голяма роля по отношение на управлението на регионалните политики, подкрепата за сътрудничеството и ускоряването на развитието на териториалното сближаване, включително и на селските райони. Освен това споменах и че политиката за регионално развитие е един от най-простите и гъвкави инструменти на Общността за справяне с кризи като настоящата. Например регионалната политика спомага за справяне с безработицата, инвестиционните и социалните проблеми. При положение че тя се прилага по професионален и прозрачен начин, регионалната политика се доказва като стабилен стълб на ЕС. Ние ще трябва да градим върху него в бъдеще и да увеличаваме ефективността му, тъй като той представлява важна връзка между европейските граждани и европейските институции.

Мариела Величкова Баева (ALDE). - Какви са основните цели на инициативата за микрокредитиране? Да стимулира развитието на този инструмент и създаването на благоприятна институционална и бизнес среда, да съдейства на небанковите финансови институции да повишат капацитета си и да постигнат растеж и устойчиво развитие, както и да си осигурят доверието на частния капиталов пазар.

Докладът на г-н Becsey акцентира върху възможностите на микрокредитирането за интегрирането на пазара на труда на групи в неравностойно положение. Чрез координирането на различни мерки и инициативи в този контекст, Европейската комисия следва да предложи обща европейска рамка с точни параметри, включително и за небанковите финансови институции за микрокредитиране.

Стимулирането на предприемачеството има като последица по-добра конкурентоспособност и по-висока степен на качество на икономиката, базирана на знания, в синхрон с възобновените Лисабонски цели.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа MORGANTINI

Заместник-председател

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Г-жо председател, г-жо Хюбнер, съжалявам, че Съветът и Комисията още не са определили ясно териториалното сближаване. Френското председателство направи опит за това и аз го приветствам. Парламентът продължава да настоява, че тази цел трябва да се прилага от датата на влизане в сила на Договора от Лисабон и че трябва да бъде определена в най-кратки срокове.

Надявам се, въз основа на отличния доклад на г-н van Nistelrooij, че териториалното сближаване ще се превърне в законовата основа, засилваща хармоничното развитие във всички региони на Съюза, позволявайки извеждането на най-добрите характеристики на всеки европейски регион. От съществено значение е подобряването на координацията между политиките на Общността с цел максимизиране на въздействието им на местно ниво.

Целта на териториалното сближаване не е да се фокусира изключително върху регионите с трайни затруднения. Обаче то трябва да следва полицентричното развитие на Европейския съюз като цяло, като взема предвид характеристиките на всеки регион, запазвайки същевременно тяхното многообразие. Смятам, че новата концепция има връзка с разглеждането на най-отдалечените региони с цел да им се гарантира устойчиво и балансирано развитие.

Във връзка с това благодаря на докладчика, че включи в компромисните изменения исканията по отношение на специфичните предизвикателства пред най-отдалечените региони, свързани с достъпа и конкурентоспособността, които са съществени елементи на териториалното сближаване.

От неотдавнашното съобщение на Комисията, озаглавено „Най-отдалечените региони: преимущество за Европа“, разбрах, че Комисията иска да приложи към най-отдалечените райони всички препоръки за подобряване на управлението в политиката на сближаване и по този начин да ги превърне в първи пример за прилагането на териториалното сближаване.

Надявам се, че отвъдморските консултации, или „États généraux de l'Outre-Mer“, които ще стартират скоро във Франция, ще направят същото и до голяма степен ще интегрират основното териториално въздействие на европейските политики за най-отдалечените региони, чиято добавена стойност е категорично безспорна.

В заключение искам, разбира се, да благодаря на всички докладчици.

Gábor Harangozó (PSE). - (HU) За да отговорим на предизвикателствата пред Европейския съюз, трябва да направим всичко възможно да сложим окончателно край на различията в икономиката и стандарта на живот в определени региони. Във връзка с това нашата политика на сближаване в бъдеще трябва да се съсредоточи върху първоначалната си цел, а именно да доведе до структурни промени в регионите с икономически и социални проблеми.

За да бъдем по-ефективни в бъдеще, ние трябва да се концентрираме върху териториалните единици, изправени пред въпросните предизвикателства. Трябва да реструктурираме формите на икономическо сътрудничество – процес, в който макро-регионите могат да играят съществена роля.

В същото време трябва да се изправим и пред бедността, която е концентрирана в определени области. Ако искаме да насърчим истинска промяна, ние трябва да се концентрираме върху нивото, на което съществува проблемът; с други думи нужни са и насочени, комплексни мерки на ниво под това на регионите. Не е достатъчно да се финансират проекти, имаме нужда от интегриран подход, който включва всички фондове, предлагащи действителна помощ на най-уязвимите граждани на Европейския съюз.

Румяна Желева (PPE-DE). - Уважаеми колеги, кохезионната политика е един от основните компоненти на Европейския съюз. От десетилетия тя е израз на общото желание на европейските граждани за по-добро бъдеще, с по-високо качество на живот и труд.

Резултатите от кохезионната политика доказват, че тя е една от най-успешните политики на Съюза. Днес държави-членки, които в миналото са били значително по-слаборазвити от средното равнище на Съюза, вече са сред най-развитите в света. Тези принципи служат да покажат както ефективността на политиката на сближаване, така и да мотивират новоприсъединилите се, като например моята страна България.

Ние, българските граждани, чакахме дълго време пълноценното си членство в Европейския съюз и с право възлагаме големи надежди на възможностите, които предоставят структурните и кохезионния фонд. Мисля, че говоря от името на всички ни, когато благодаря на комисар Danuta Hübner за огромните ѝ усилия в областта на регионалното развитие и решителната ѝ подкрепа за политиката на сближаване.

Петте доклада на Комисията по регионално развитие подчертават дългосрочния ангажимент от страна и на Европейския парламент за силна и ефективна политика на сближаване. Уважаеми колеги, освен с финансовата криза, днес ние трябва да се справим с проблемите вследствие на изменението на климата, демографските промени, енергийната ефективност, прекалената урбанизация, миграцията и други.

Всички тези въпроси изискват консолидирана и силна реакция от страна на Европейския съюз. Затова политиката на сближаване трябва да бъде използвана като движеща сила за промените, които трябва да направим. Такова предизвикателство пред Съюза, например, е намаляването на външната зависимост от петрол и газ.

Уважаеми колеги, кохезионната политика и структурните фондове винаги са били нещо повече от просто израз на европейска солидарност. Те наистина са една взаимноизгодна схема, чрез която се създават нови пазари и нови търговски връзки. В заключение ще кажа, че всеки гражданин има право да се възползва от политиката на сближаване. Това, разбира се, важи и за гражданите в моята страна, които заслужават по-високо качество на труд и живот.

Jamila Madeira (PSE). - (PT) Г-жо председател, госпожи и господа, първо искам да благодаря на всички за тяхната работа.

Трите ключови понятия, определени в Зелената книга – концентриране, свързаност и сътрудничество – могат да предложат решения за някои пречки пред хармоничното развитие на Общността, особено за негативните ефекти от концентрирането на икономическата активност, неравенствата по отношение на достъпа до пазари и услуги в следствие на отдалечеността им, както и разделението, предизвикано от границите не само между държавите-членки – особено най-необлагодетелстваните – а и между регионите.

Затова ние трябва да се опитаме да подобрим взаимодействието между политиките, като използваме методи за ефективно измерване на териториалното им въздействие. Точно по тази причина аз винаги съм настоявала за изработване на допълнителни качествени показатели с цел по-добро проектиране и изпълнение на съответните политики на местно ниво, като се вземат под внимание различните териториални особености.

За момента brutният вътрешен продукт остава единственият критерий за определяне на достъпа до подкрепата от структурните фондове.

При все това разработването на допълнителни показатели и изготвянето на териториални оценки не трябва да доведат до повече бюрокрация или по-нататъшно забавяне, а по-скоро до опростено прилагане на нови политики и действия за подкрепа на териториалното сближаване.

Петият доклад за напредъка – приключвам, г-жо председател – отправя специфични препоръки към регионите в преход, които са разположени между регионите в обхвата на цел „Сближаване“ и регионите в обхвата на цел „Регионална конкурентоспособност и заетост“. Трябва да се има предвид, че на тези райони е необходим по-ясен статус, с повече сигурност и стабилност в тяхното развитие.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Искам да благодаря на всички докладчици за докладите в областта на регионалното развитие. Искам да поздравя по-специално г-н van Nistelrooij за изключителните усилия от негова страна. Той включи успешно като част от предложението за резолюция необходимостта държавите-членки да прилагат мерки, насочени към постигането на териториалното сближаване.

В допълнение Зелената книга спомага да се подчертае, че освен икономическото и социално сближаване, политиката на териториално сближаване е една от главните цели на Европейския съюз. Регионите на Европа ще се развиват по различни начини, освен ако не са координирани от единна политика на ЕС.

Териториалното сближаване е ключов елемент в процеса на европейската интеграция и постигането на сближаване на регионите. Считам, че трябва да се обърне специално внимание на регионите по цел „Сближаване“ както сега, така и в бъдеще, така че огромните различия между тях да бъдат намалени значително възможно най-бързо.

В случая с моята страна, Румъния, постигнахме значителен напредък по отношение на развитието на регионите, но сме изправени пред различията както между тях, така и вътре в тях, а също и между селските и градски райони.

Балансираното и устойчиво регионално развитие се постига при условия на ефективно използване на специфични ресурси за всяка област отделно. Например една от главните особености на западна Румъния е наличието на многобройни геотермални извори. Отделянето на достатъчно средства за този регион за създаване на алтернативен източник на електрическа енергия и използване на геотермалната вода ще създаде нови работни места и ще доведе до редица икономически ползи.

Считам, че докладите, разисквани днес, имат голямо значение и за Румъния.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Г-жо председател, политиката на сближаване е основният стълб на процеса на интеграция. Наличието на правилно функционираща политика на сближаване е необходимо условие за постигане на социално, икономическо и териториално сближаване в Европейския съюз. Днес най-голямото ни предизвикателство е да проведем незабавна реформа на основата, върху която работят политиките ни, и да опростим и направим по-гъвкави сложните процедури по изпълнение на проектите и регулациите относно финансирането.

Разработването на междурегионална концепция и обмяната на най-добри практики са включени в плана за реформа на политиката на сближаване и я допълват отлично. Поради това Европейската комисия трябва възможно най-скоро да внесе конкретно предложение относно възможността за обмяна на опит между структурите, изпълняващи проектите.

Според мен няма нужда да убеждаваме представените тук държави, че при финансово-икономическата криза структурните фондове са ключов инструмент за стимулиране на икономиката на регионално ниво. Ето защо е важно да опростим процедурите и да ускорим финансирането на икономиките на държавите-членки. Европейските проекти са начин за създаване на нови устойчиви работни места и възможност за най-нуждаещите се, най-бедните региони на Европейския съюз.

Политиката на сближаване трябва да бъде и инструмент за справяне с новите предизвикателства, като общата енергийна политика и изменението на климата.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Г-жо председател, политиката на сближаване често се приема за най-добрия пример за солидарност в Европейския съюз. Изглаждането на различията в развитието на отделните държави и региони на Общността е в интерес на целия ЕС. Според мен Зелената книга е документ на Комисията, който определя точно настоящите предизвикателства пред политиката на сближаване на ЕС.

Комисията посочва и необходимостта да се подкрепят регионите със специфични географски особености, като планински области и необлагодетелствани земеделски райони, които заслужават решителна подкрепа. Особено важно е да координираме и планираме правилно подкрепата за селските райони. Те се характеризират с ниско ниво на икономическо развитие, по-малка плътност на населението, незадоволителен достъп до обществени услуги и ограничени възможности за работа извън земеделието. Съществува и значителна разлика между тези райони в отделните държави-членки. Ако сравним селските и градските райони, различията са дори още по-големи.

Планираното увеличение на финансирането на развитието на селските райони търпи много критики в настоящата Финансова перспектива. Искам да напомня на всички, че политиката за развитие на селските райони и финансирането ѝ поддържат и улесняват много живота на тези райони и жителите им. В обобщение, документът на Комисията, докладите и днешното разискване са стъпка в правилната посока.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, като начало трябва да поздравя г-жа Krehl и г-н van Nistelrooij за докладите и за готовността им да приемат съдействие от колегите им. Докладите им посочват важността на най-добрите практики, които са фактор за сближаване, особено в областта на околната среда, енергията и заетостта, и свързват разискването на териториалното сближаване с това на бъдещето на политиката на сближаване в Европейския съюз.

Съгласен съм с оценката на Зелената книга и с анализа на концепцията за териториално сближаване и подкрепям препоръките за бъдещето на политиката на сближаване, които се съдържат в докладите, и по-специално следните: определение за териториално сближаване, публикуване на Бяла книга за териториално сближаване, засилване на цел „Европейско териториално сътрудничество“, включване на териториалното сближаване в бъдещото разработване на всички политики на Общността, изготвяне на допълнителни качествени показатели, измерване на териториалното въздействие на политиките на Общността и предлагане на начини за взаимодействие между териториалните и секторни политики, разработване на цялостна стратегия за регионите със специфични географски особености, и особено за най-отдалечените региони, установяване на по-обширна система за поэтапна помощ за т. нар. региони в преход, развитие на териториално управление на много ниво (европейско, национално, регионално и местно).

Поради тази причина приканвам колегите си да подкрепят докладите, а държавите-членки – а също и Комисията – да ги следват надлежно.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Преди всичко приветствам идеята за широк дебат по въпроса за сближаване. Искам да поздравя всички наши колеги за усилията им, както и за предложенията, които са направили.

Ще направя коментар по някои от темите, като започна с териториалното сближаване. Основният проблем е как да гарантираме хармоничното развитие на всички територии в Европейския съюз и партньорството между градските и селските райони, за да спрем да губим територии и да се справим с проблема с обезлюдяването на селските райони. Без определение за териториалното сближаване, каквото очакваме в Парламента, интегрираната концепция за икономическо, социално и териториално сближаване осигурява бъдещата основа за регионалната политика на ЕС и за формата на структурните фондове след 2009 г.

По отношение на доклада на г-жа Krehl, подкрепям всички включени в него предложения, които са в подкрепа на регионите на Европа и споменават премахване на пречките и опростяване на процедурите, както и тяхната устойчивост във времето, и предложението за разработване на точни методи за обмен на добри практики между регионите.

По отношение на градското измерение на политиката на сближаване, знаем, че нямаме общо определение за „градски“. Знаем и че имаме приблизително 5 000 градове в Европа с по-малко от 50 000 жители. В Румъния броят на такива населени места е значителен. Считаю, че ни е необходим модел за развитие и достатъчно ресурси за подобни населени места, тъй като точно в подобни области пропускаме ползотворното въздействие на полицентричния подход.

Като част от териториалното сближаване, интегрираното устойчиво градско развитие ще бъде, според новия Договор, управлявано съвместно от държавите-членки и ЕС. Местните и регионални органи трябва да бъдат подготвени за този подход, вече установен като управление на много нива. Подкрепям идеята за задължителен минимум отпуснати средства в размер на 1 000 евро на жител, вместо досегашните 500 евро.

Francisca Pleguezuelos Aguilar (PSE). – (ES) Г-жо председател, относно доклада за микрокредитирането искам да поздравя всички докладчици за чудесната им работа. Те несъмнено подобриха инициативата на Комисията.

Считам, че препоръките в доклада ще ни позволят да положим основата за разработване на подходяща рамка в Европейския съюз за сектора на микрокредитирането. Този сектор има успех в много развиващи се държави, включително и в някои европейски държави, както в ролята му на средство за създаване на икономическа активност, така и като инструмент за повишаване на социалното включване и насърчаване на създаването на работни места. Обаче този успех до момента не е прехвърлен в контекста на Общността. Считам, че сега имаме възможност да го направим, особено предвид финансовата и икономическа криза, пред която сме изправени.

В това отношение укрепването на инициативите, заложили в доклада, трябва да е приоритет, но трябва да предприемем и други стъпки. Трябва да увеличим наличните средства за структурите за микрокредитиране. Трябва да осигурим по-лесен достъп за физическите лица и фирмите, които нямат достъп до кредит. Във връзка с това, г-жо председател, искам да подчертая примера на европейската гаранция за микрокредитите, тъй като това е инструмент, който може да подобри достъпа, както е посочено в доклада.

В заключение ще кажа, че докладът несъмнено ще положи основата за създаване на хармонична рамка в европейски контекст за насърчаване на сектора на микрокредитирането.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) През 2010 г. Комисията и държавите-членки ще преразгледат метода за използване и степента на усвояване на структурните фондове. Призовавам държавите-членки да определят отново много внимателно приоритетите си, за които възнамеряват да използват структурните фондове.

Считам, че градската мобилност, развитието на селските райони, енергийната ефективност на сградите и развитието на транспортната инфраструктура трябва да са сред приоритетите на държавите-членки по отношение на структурните фондове през периода 2011-2013 г.

Като докладчик относно енергийната ефективност на сградите призовах за увеличаване на процента от Европейския фонд за регионално развитие, който държавите-членки могат да използват за изграждане на социални жилища и стимулиране на енергийната ефективност на сградите, от 3 % на 15 %. Това ще осигури по-голяма гъвкавост на държавите-членки, както и възможността да се ускори усвояването на европейските фондове с цел подобряване на качеството на живот на европейските граждани.

Особено по време на сегашната криза, публичните средства, и в частност структурните фондове, трябва да се използват от държавите-членки за осигуряване на икономическо развитие и увеличаване на броя работни места.

Eoin Ryan (UEN). - (EN) Г-жо председател, преди всичко искам да поздравя докладчиците за този много важен доклад. Смятам, че икономическата криза ни принуди да направим задълбочен преглед на миналото си икономическо поведение. Това на свой ред ни предлага възможност да се поучим от миналите грешки. Струва ми се, че когато икономиките ни се развиваха ускорено, изоставихме някои групи.

Разглеждането и подобряването на достъпа до микрокредитиране ни предлага възможност да отстраним грешките от миналото. Преработването на рамката за микрокредитиране може да ни помогне да засилим и възстановим икономиките си, като започнем с отделните райони. В Ирландия свършихме похвална работа в тази насока. В моя избирателен район Дъблин има четири агенции за фирмено консултиране, създадени след 1993 г. и предоставящи подкрепа на местно ниво за микропредприятията както в град Дъблин, така и в цялото графство. Асоциацията на окръжните и градски съвети в Ирландия обяви свой собствен финансов пакет за стимулиране по-рано тази година, насочен към подкрепата на 3 000 предприятия в Ирландия и създаване на 15 000 нови работни места. Проектът включва също така обучение на почти 50 000 лица.

На европейско ниво тези числа са малки, но микрокредитирането е изключително важно за Дъблин и Ирландия. Искрено се надявам, че вследствие на отличния доклад ще видим значими и координирани действия на общностно ниво в подкрепа на безценната работа, която вършат микропредприятията на местно и национално ниво в целия Европейски съюз, тъй като това е много важна част от икономическия ни живот днес и в бъдеще.

Председател. – Благодаря, г-н Ryan. Не бях особено стриктна, защото всъщност имаме малко повече време, отколкото е посочено в правилника.

Искам да кажа нещо, преди да преминем към процедурата с вдигане на ръка (catch-the-eye). Тази сутрин в залата стартира много важно събитие. Инициатор бе г-н Röttering и се отнася до европейска организация, наречена „FLARE“, в която участват повече от 30 държави и в която млади хора – и не само млади – посвещават изключителни усилия за борба с организираната престъпност и за да се гарантира, че стоките, конфискувани от организираната престъпност, се използват за социални дейности.

В залата бе поет ангажимент също от председателя на Европейския парламент и от комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, а тук сред нас са и някои от тези млади хора, които според мен са гордост за Европа, тъй като заедно с нас те се опитват да гарантират, че в Европа няма нито расизъм, нито организирана престъпност. Ето защо искам да приветствам присъстващите тук, в тази зала.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Г-жо председател, искам да поздравя всички докладчици. Докладите са източник на нови политики. Съжалявам единствено, че никой от тях не се отнася до политиката в областта на културата.

Политиката в областта на културата е вероятно политика на сближаване по дефиниция. Културата сближава регионите и това можеше да бъде споменато, тъй като все още няма междурегионални политики в областта на културата. Винаги срещаме големи трудности при финансирането на трансевропейски проекти в областта на културата, тъй като нямаме транскulturно общество, няма социална сигурност, която да даде на художествените дейци мобилността, необходима им за работа извън границите на техния регион. Настоятелно призовавам всички, които работят за прилагането на тази политика, да не забравят този аспект, важен за всяка европейска политика.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Г-н председател, териториалното и социално сближаване предотвратяват конфликти, като премахват причините за тях. Това прави толкова важни мерките за изравняване на жизнения стандарт в градските и селските райони и за балансиране на инфраструктурата в регионите. Широкото използване на микрокредитирането е добър инструмент за политиката на сближаване. Сега, по време на финансово-икономическата криза, когато всички се опитваме да намерим начини да защитим работните места, трябва да се наясно със заплахите за политиката на сближаване, като протекционизма и дискриминацията на най-бедните региони.

Den Dover (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, комисията по регионално развитие и финансовите средства, отпуснати в цяла Европа, са най-важната програма в цялата Европейска общност.

Мога да ви кажа за северозападна Англия и колко много тези средства помогнаха на град Ливърпул в частност през последните 10 години. Поглеждайки в перспектива, виждам как градът продължава да се разширява на основата на добре разпределените и добре контролирани средства.

Искам да призова за по-голямо участие на частния сектор в разпределянето, управлението и контрола над средствата, защото частният сектор винаги работи по-ефективно от публичния.

Искам и да подчертая, че тези средства бяха безценни за селските райони в северозападните части, където се намират много от земеделските земи, съществени за цялата икономика.

И накрая, искам да заявя, че подкрепям г-н Wescue относно микрокредитирането. Това е интересно развитие и е важно при настоящата икономическа ситуация.

Zita Pleštinšká (PPE-DE). – (SK) Госпожи и господа, аз считам днешното координирано разискване на регионалната политика за най-важното разискване не само на тази пленарна сесия, но и в периода на изборите. Това е възможност да говорим пред европейските граждани на тема, която им е близка, особено предвид изборите, които предстоят през м. юни. Липсата на ефективна, проста и ясна подкрепа за по-малките структури, особено по отношение на достъпа до инвестиционни ресурси, е тревожна. Ето защо аз вярвам, че въз основа на тези доклади ще видим повторна оценка на политиката на сближаване, и по-конкретно на някои оперативни програми, които трябва да бъдат повторно отворени и ревизирани.

В заключение искам да изкажа убеждението си, че препоръките на Европейския парламент в петте доклада ще осигурят добавена стойност и ще отговорят на очакванията на гражданите както в европейските градове, така и в селските райони, които вярват, че политиката на сближаване ще осигури развитие на техните региони, постепенно изглаждане на регионалните различия, нови възможности за заетост, енергийна сигурност, подобряване на енергийната ефективност на домовете им, по-добър транспорт и техническа инфраструктура, както и по-висок жизнен стандарт.

Sérgio Marques (PPE-DE). – (PT) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, при това важно разискване относно териториалното сближаване и бъдещето на политиката на икономическо и социално сближаване трябва да спомена специфичния проблем пред най-отдалечените региони. Под влияние на

устойчивото съчетание на редица географски фактори, тези региони са изключително уязвими от икономическа и социална гледна точка, особено по време на сериозна международна криза като настоящата.

Ето защо искам да призова Европейската комисия, и по-специално г-жа Хюбнер, да обърне голямо внимание на последиците от настоящата криза за най-отдалечените региони. Една оценка на тези последици за всеки от най-отдалечените региони, особено по отношение на туризма, строителството и увеличението на безработицата, би била много полезна, за да се осигури специфично европейско решение за тези региони.

Отправлям призив Европейската комисия да изготви европейски отговор на кризата за най-отдалечените региони, който да надхвърли вече обявените мерки според политиката на икономическо и социално сближаване за европейските региони по принцип. Един специфичен отговор на кризата за най-отдалечените региони...

(Председателят отнема думата на оратора)

Председател. – Времето Ви изтече.

Правилата, определени от Бюрото, посочват, че не повече от петима колеги могат да вземат думата при този тип разискване и точно за по една минута на човек.

Има още шестима колеги, които искат да се изкажат, освен петимата, които вече го направиха според Правилника. Тъй като имаме още малко време – според службите – ще направя изключение и ще дам думата на заявителите желание. Но ги приканвам да се придържат строго към темата и позволената минута според процедурата с вдигане на ръка.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Г-н председател, радвам се да потвърдя, че чешкото председателство насърчава ясна дефиниция на политиката на сближаване по начин, който включва помощ за по-слабо развитите региони. Искам да призова Комисията да внесе задължително законодателство, което хармонизира условията за ефективен пазар на микрокредитиране. Това е важно не само по време на криза. Ние трябва да улесним достъпа до финансиране на физически лица и предприемачи, които не могат да получат заеми от традиционния банков сектор. Историята на потребителското кредитиране показва, че ЕС трябва да действа по унифициран и ефективен начин, особено що се отнася до инструментите за контрол. Освен това считам, че микрокредитирането трябва да се насочи главно към проекти в най-слабо развитите европейски региони, както политиката на сближаване, към групите от граждани в неравностойно положение и към високо иновативните проекти в съответствие с целите на Лисабонската стратегия. Искам да предупредя Комисията за риска от злоупотреби с микрокредитирането с цел пране на пари. За съжаление, все още не разполагаме с конкретни законодателни предложения.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, когато говорим за политиката на сближаване и регионалното развитие на ЕС, може би трябва да помислим за страните кандидатки за членство. Миналия уикенд бях в Турция, по-точно в източна Анатолия (Анадол), и видях проблемите в Диарбекир в турски Кюрдистан. Осъзнах, че е необходимо да информираме страните кандидатки относно ползите и необходимостта от регионално развитие.

Проблемът в Кюрдистан не е само етнически и не се отнася само до правото на самоопределение и подобни въпроси. Не е и тероризмът, а се отнася в много по-голяма степен до регионалното развитие в градовете и провинцията. Считам за нужно да обясним на Турция, че следва да прилага европейската политика на сближаване при тази ситуация или няма да е готова за присъединяване към Европейския съюз и в това отношение.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Структурните фондове и кохезионният фонд са гореща тема за нас, както и много похвална, но, за съжаление, недостатъчно оползотворена възможност. Има редица причини за това, вариращи от бюрокрацията, тромавите разпоредби или разпоредбите, валидни за твърде кратко време, до трудно достъпната информация и липсата на прозрачност.

Мога да ви кажа, че много румънски кандидати за финансиране се оплакват от проблеми, свързани с допустимостта на разходите, разпоредбите, валидни за твърде кратко време, неразбираемата документация и, разбира се, продължителното време за оценка на проекта.

Доволен съм, че Европейската комисия е започнала също да осъзнава тези пречки. Предложенията за изменения на регламентите включват, особено по време на сегашната икономическа криза, разпоредби за опростяване на правилата за използване на фондовете. Това е първа стъпка и се надявам, че много от нашите предложения ще бъдат приети и от Комисията.

Едно от решенията на тези проблеми е предоставено от програмите за туининг и техническа помощ, но, както посочих в моите изменения към доклада на г-жа Krehl, необходима е програма на ниво ЕС...

(Председателят отнема думата на оратора)

Ljudmila Novak (PPE-DE). - (SL) Качеството на живот се подобри наистина значително със средствата от структурните фондове, които бяха използвани от Европейския съюз за засилване на социалното, икономическото и териториалното сближаване и за развитието на 268 региона.

При тази финансова перспектива се радвам да отбележа, че Парламентът в сегашния си състав също играе важна роля за отделяне на повече средства за обсъдените цели от първоначално предложените. В същото време съжалявам, че, както колегата вече изтъкна, са налице твърде много бюрократични пречки и понякога се чуда дали вината за това е на Европа или на националните правителства.

Във всеки случай считам, че трябва да ограничим тези препятствия, за да отговорим на неотложните нужди както на местните органи, така и на регионите. Обаче, ако искаме да запазим младите хора и жените в селските райони, трябва да инвестираме много повече средства в подкрепа на развитието на селските райони.

James Nicholson (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, много от това, което разискваме тук тази сутрин, ще трябва да се осъществи от следващия Парламент. В това няма съмнение. Развитието на селските райони е от основно значение за развитието на икономиката им, но когато вторият стълб бе проектиран и въведен в подкрепа на обществото в селските райони преди няколко години, не бяха осигурени достатъчно средства за подкрепа на този втори стълб. Сега имаме модулация, която използва допълнителните средства от преките плащания на земеделските производители за развитие на обществото и икономиката на селските райони.

Знам, че тук предстои битка. Някои искат да вземат регионалната политика, или подкрепата за обществото в селските райони, от ГД „Земеделие“ и да я дадат на ГД „Регионална политика“, което е неприемливо за живеещите в икономическите условия на селските райони. Проведохме този дебат в началото на 90-те години на XX век при Ray MacSharry и няма да се връщаме към него. Казвам „в никакъв случай“. Допълнителни средства трябва да бъдат изразходвани за селското стопанство и за икономиката на селските райони в подкрепа на малките земеделски производители и хората, работещи в селските райони.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да благодаря на докладчика за неговия доклад. Темата е много чувствителна по отношение на последиците, които може да има за икономиките на отделните държави-членки. Свързването на новия Европейски земеделски фонд за развитие на селските райони с Общата селскостопанска политика може да има положителни или отрицателни страни в зависимост от начина, по който фондът се използва.

От определена гледна точка свързването на средствата ще означава, че ще могат да се използват по-ефективно, а това със сигурност е добре. Обаче съм съгласен с докладчика, че има много тънка разграничителна линия и, наред с другите неща, съществува рискът средствата да бъдат използвани единствено да се направи по-конкурентно земеделието за сметка на други сектори в селските райони.

Действително са необходими големи инвестиции в селските райони – инвестиции в структури и селскостопански храни – за да съживим икономиката, да обучим младите фермери, които са движещата сила за икономиката в селските райони, както и жените, които живеят в тези райони. Необходими са още инвестиции в сектора на информационните технологии, за да бъдат младите хора наясно с новите технологии. Рискът, който поемаме, е свързан със злоупотреби със средствата.

Ето защо продължавам да бъда убеден, че здравият разум трябва да надделее, ако искаме да предотвратим злоупотреби със средствата, тъй като икономиката на селските райони може да има огромно влияние в Европа.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Г-н председател, политиката на сближаване е още по-важна в настоящата икономическа криза, тъй като структурните фондове могат да послужат като ефективни инструменти за стимулиране на икономиката на регионално ниво. Фокусирането върху дейности, стимулиращи растежа, като например разходи за научноизследователска и развойна дейност, иновации и работещи инструменти за създаване на работни места, би трябвало да дадат стимул на европейската икономика и да гарантират отново растеж. Одобрявам и отделянето на допълнителни средства за подобряване на достъпа до интернет в селските райони.

Danuta Hübner, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, спестявам две минути от уводните си бележки, за да имам повече време да отговоря на въпросите. Съжалявам, че не мога да отговоря на всички въпроси, но високо оценявам двустранните разисквания, които водим през последните години в Брюксел и по време на

моите посещения във вашите изборителни райони. В Комисията ще се радваме да продължим диалога с вас. Искам да ви благодаря за това наистина добро и съществено разискване днес.

Трябва да използваме пълно и разумно потенциала на всички европейски и национални политики, за да гарантираме, че Европейският съюз, като икономика и общество, ще излезе от кризата по-силен в икономическо, социално и политическо отношение, със стабилни основи за дългосрочно устойчиво развитие. Смятам, че днешното разискване е потвърждение, че европейската политика на сближаване трябва да изиграе своята роля в този процес както сега, така и в бъдеще. Наша обща задача е да се уверим, че потенциалът на политиката на сближаване – способността ѝ да доведе до устойчиво развитие и заетост – ще бъде използван изцяло и разумно в новия глобален контекст. Нямам предвид само кризата, а също и добре известните предизвикателства, които определихме преди години като важни за развитието на Европа.

Подкрепата за устойчива конкурентоспособност е най-ефективният начин за постигане на сближаване в Европейския съюз. В този контекст трябва да използваме политиката на сближаване за фактори като достъпа до финансиране на малките и средни предприятия. Трябва да решим и въпросите, като например обществените услуги, които целят подобряване на използваемостта и производителността, и по този начин да допринесем за по-равни възможности.

Както някои от вас изтъкнаха, през последните години всеобщото мнение е, че справянето с новите предизвикателства очевидно изисква интегриран и базиран на място подход – подход, който оптимизира използването на ресурсите и мобилизира всички партньори на регионално и местно ниво, така че действат на всички нива на управление.

По отношение на принципа на партньорство искам да подчертая, че е много важна цел от първия ден на моя мандат и Комисията инвестира много в това да направи принципа на партньорство и политиката на сближаване реални, действително приложими на място. Скоро след преговорите направихме цялостна оценка на начина, по който принципът на партньорство и процесът на проектиране на политически програми се прилагат от държавите-членки и регионите. Не искахме просто формални принципи на партньорство, така че работихме и с партньорите, като им помагахме да изградят капацитета си да бъдат реални партньори при управлението на политиките, и реагирахме доста ефективно на сигналите за незачитане на принципа в отделните държави-членки. Съвсем наскоро проведох среща по въпроса с неправителствени организации от една от централноевропейските държави-членки.

Също така напълно съм съгласна с тези от вас, които казват, че политиката на сближаване не работи – и не трябва да работи – изолирано; че трябва да засилим взаимодействието и координацията между политиката на сближаване и всички останали секторни, национални и европейски политики. Не става дума само да предотвратим припокриване и дублиране, но и да използваме взаимодействието, което произтича от добрата координация между политиките. Със сигурност развитието на селските райони и регионалните политики са изключителен пример за нуждата от много добра координация и взаимодействие между политиките.

Друг пример е конкурентоспособността и необходимостта да вземем предвид ограниченията, идващи от икономика с ниски емисии на въглерод и изменението на климата, по отношение на инвестициите в инфраструктурата. Искам да подчертая много ясно, че сме инвестирали много да направим политиката на сближаване по-ориентирана към екологията. Ние поставихме целите, свързани с изменението на климата, енергийната ефективност и възобновяемата енергия, преди да започне широкото разискване за изменението на климата в Европейския съюз. Днес една трета от средствата за политиката на сближаване отиват пряко за екологични инвестиции във всички сфери на нашия живот. Наскоро бяха добавени към политиката и допълнителни 4 % за енергийна ефективност на сградите и използване на възобновяема енергия, което ни позволява да наблегнем на това предизвикателство.

От разискването става ясно още и че се нуждаем и от последователност, и от реформи в прилагането на политиката. Относно последователността, искам да наблегна много силно на това, че многогодишното планиране, финансовата допълняемост, споделеното управление и партньорството представляват голяма европейска ценност, за която ще продължим да се грижим. Но е необходима и промяна, за да намерим баланса между търсенето на финансово управление и контрола, както и да постигнем добри резултати и да прилагаме политиката добре. Няма съмнение, че трябва да въведем по-прост, по-ефикасен и по-ефективен механизъм за прилагане и да намалим административната сложност и тежест.

Ние работим с голяма подкрепа от ваша страна по това предизвикателство през последните месеци. През м. декември внесохме първото изменение на член 55 и ще гласуваме основната част от предложенията за опростяване след седмица. Работната група, която създадохме с държавите-членки за опростяване на

политиките, продължава работата си и в края на м. май ще имаме още едно предложение, да се надяваме, за текущия период.

Съгласна съм с вас, че за да бъде политиката по-ефективна, ни трябва и по-голяма насоченост към резултатите, по-строго наблюдение и оценъчна култура. Продължаваме да работим по това. Ценя високо подкрепата ви за финансовото инженерство. Работим, но със сигурност може да се направи много повече. Моля да обърнете внимание относно финансовото инженерство, което днес е един от основните инструменти за подпомагане на достъпа до кредитиране за малките и средни предприятия чрез JEREMIE, а сега също и чрез JASMINE за микрокредитиране, че ние започнахме процеса дълго преди началото на кризата, така че политиката също е била сравнително добре подготвена за трудната ситуация.

Някои от вас споменаха въпроса с прозрачността. Искам да напомня, че имаме нови разпоредби за периода 2007–2013 г. Имаме задължението да информираме обществеността за всички бенефициенти, така че ние се надяваме, че с тези задължения относно прозрачността ще видим и големи промени по отношение на общественото съзнание и надеждността на целия процес.

Много накратко за културата, тъй като беше посочена като важен елемент. Напълно наясно сме – както виждам и при пътуванията си – че и регионите, и градовете играят основна роля в сферата на културата в Европа. Културата също играе важна икономическа роля за усъвършенстване на регионалното развитие. Посочили сме го в рамката на европейската политика на сближаване. Имаме много регионални и местни стратегии, които успешно включват културата в нашата политика.

Искам да ви съобща, че Комисията скоро ще стартира независимо проучване относно приноса на културата за местното и регионално развитие, което, да се надяваме, ще бъде завършено до началото на следващата година. Чрез него ще получим по-информирана основа за бъдещото включване на културата в европейските политики.

В заключение, оценявам високо всички ваши коментари не само относно доклада, но и вашите опасения и идеи за бъдещето, които представихте тук. Ще включва повечето от тях в работния документ, който ще представя на Съвета в края на м. май. Довършваме и независимо проучване от група изследователи и експерти, начело с професор Fabrizio Barca. То ще бъде представено пред обществеността в края на м. април. Окончателната официална оценка от консултациите по Зелената книга относно териториалното сближаване ще бъде представена в шестия ни междинен доклад за сближаването, който ще бъде приет от Комисията към края на м. юни.

Constanze Angela Krehl, докладчик. – (DE) Г-н председател, искам да направя два коментара в края на разискването.

Обществото има много противоречиви мнения за европейската структурна политика. Някои хора приемат за даденост, че ще получат подкрепа, но просто констатираме, че бюрократичните пречки са твърде големи. За други хора, включително някои в залата, тя е само начин за извършване на измами. Никое от тези мнения не е правилно.

Солидарността е наистина важна за моята група, но тя трябва да бъде добре обоснована и да не е обърната само в една посока. От друга страна, не е вярно, че организаторите на проекти, общностите и сдруженията, които кандидатстват за проекти, искат да измамят Европейския съюз. Сложните процеси често водят до грешки, но те не поражда злоупотреби. Ето защо ние трябва да променим начина, по който се правят нещата.

Втората точка, която бих искала да засегна, е, че политиката на сближаване е безспорно важна част от европейската политика. Изправени пред предизвикателства като изменението на климата, икономическата криза и глобализацията, заедно с демографските промени и развитието на пазара на труда, ние се нуждаем от тази политика спешно. Европейският парламент трябва да дефинира отново политиката на сближаване за бъдеще, за да отговори на нуждите на европейските региони. Докладите, които току-що обсъдихме, формират добра основа за този процес. Това ще позволи създаване на европейска добавена стойност за Европейския съюз. Въпреки това, когато проектираме структурната политика, ние не трябва да се държим така, сякаш тя може да разреши всички проблеми на Европейския съюз. Ние наистина трябва да се концентрираме върхулежащите задачи. Благодаря.

Oldřich Vlasák, докладчик. – (CS) Г-жо член на Комисията, госпожи и господа, в този момент искам да обобща предизвикателствата, както и исканията, които Европейският парламент любезно ще отправи към своите партньори, Европейската комисия и държавите-членки, ако този доклад бъде приет. Ясно е, че на първо място по необходимост е да се направи оценка на полезността на включването на инициативата URBAN в

системата на политиката на сближаване. Трябва да направим оценка на възможностите и да проверим нивото на удовлетвореност сред кметове, съветници и избрани представители във връзка с усвояването на европейските фондове в градските райони. Интегрираното планиране и прехвърлянето на отговорността, или т. нар. подделегиране на ресурси и финансови инженерингови инструменти, са определено сфери, в които е необходим по-активен подход от страна на Комисията, най-малко чрез представяне на препоръки или примери за доказани подходи. В същото време трябва да продължим да опростяваме политиката на сближаване в нейната цялост, а не само градския аспект. Дългосрочните възможности могат да включват например сливане на Европейския фонд за регионално развитие и Европейския социален фонд. Не на последно място, жизнено важно е Комисията да измерва и редовно да оценява въздействието на всички политики върху градския живот и в същото време да обсъжда ефективността на политиките пряко с градските органи. Поради това докладът препоръчва Комисията и държавите-членки да създадат европейска група на високо равнище относно развитието на градовете и да прилагат отворен метод на координация на политиката за развитие на градовете на ниво ЕС по същия начин, по който се прилага и в други области, като социалната интеграция например. В същото време докладът призовава позицията на градските райони в инициативата „Региони за икономическа промяна“ да бъде засилена, както и проектът за качеството на живот „Urban Audit“ да бъде доразвит и редовно актуализиран. При липсата на надеждна сравнителна статистика не можем да базираме решенията си на съответните данни. Европейските фондове са всъщност една от най-видимите и ефективни прояви на европейската интеграция. Затова трябва да гарантираме както в настоящия предизборен период, така и след това, че реалните получатели на структурна помощ имат по-голямо участие в разискването относно формата на политиката на сближаване. Тези хора са нашите съграждани и избиратели.

Wojciech Roszkowski, докладчик. – (PL) Г-н председател, г-жо член на Комисията, въпросът, обхванат от моя доклад, беше доста специфичен, но много важен за оптимизиране на използването на средствата на ЕС от гледна точка на сближаването, независимо дали то се разбира в традиционния му смисъл или като териториално сближаване.

Устойчивият растеж е изключително сложен въпрос. Затова трябва да приветстваме всички опити да се опрости постигането на тази цел. Въпреки това понятието териториално сближаване все още не е точно определено. Следователно Зелената книга е началото, а не краят на разискванията по този въпрос.

Радвам се, че членът на Комисията подчерта необходимостта да се намалят различията в нивата на развитие, както и значението на взаимодействието при осъществяването на политиките на ЕС. Различните региони имат съвсем различни проблеми по отношение на доходите, географското местоположение, имиграцията и др. Обаче трябва да си спомним казаното от полските ми колеги, г-жа Staniszevska, г-н Podkański и г-н Zapałowski, че средствата се акумулират в центровете на регионите. Трябва да си спомним и че целите на политиката за развитие на селските райони не противоречат непременно на Лисабонските цели, ако се приложи механизмът за относителна конкурентоспособност или повишаване на производителността при ниски разходи.

Комисията по земеделие не направи коментар по доклада ми, така че приемам мълчанието им за съгласие. Според мен вотът на г-н Васо се дължи повече на неразбиране. В доклада категорично заявявам, че средствата за развитие на селските райони не могат да източват преките плащания. От друга страна, факт е, че средствата за развитие на селските райони могат да изведат тези райони от икономическите затруднения чрез подкрепа на неземеделските дейности. Доволен съм от подкрепата на г-н Nicholson по въпроса.

В заключение искам да изкажа благодарности на съветниците от комисията по регионално развитие и на моята политическа група за помощта при изготвянето на доклада, а също и на всички, които взеха участие в днешното разискване.

Miroslav Mikolášik, докладчик. – (EN) Г-н председател, искам да представя в заключение някои идеи, които нямах време да включа във въвеждащата си реч.

Изключително удовлетворен съм от това, че над 1 00 млрд. EUR ще бъдат инвестирани в опазването на околната среда. В същото време бих подкрепил категорично да се отделят много по-големи средства за енергийна ефективност и възобновяеми енергийни източници – понастоящем са 9 млн. EUR – както и повече мерки за борба с изменението на климата, които, в размер на 48 млрд. EUR, са по-малко от необходимите в момента.

Твърдо вярвам, че решението относно начина, по който се използват тези средства за защита на нашите региони и за борба с последствията от изменението на климата, като наводненията и засушаванията, ще определи бъдещето на нашите региони и тяхното икономическо позициониране. Също така оценявам високо факта, че всички държави-членки вече отделиха значителна част от общата сума на отпускните финансови средства за инвестиции в научни изследвания, развойна дейност и иновации, но също забелязах, че за по-голямата част

от регионите на ЕС по цел „Сближаване“ осигуряването на достъпност остава значителен проблем, тъй като те са изправени пред липса на транспортна инфраструктура.

От друга страна, аз се радвам, че съм свидетел на усилията на държавите-членки да отдадат приоритет на инвестициите, насочени към увеличаване на участието на трудовия пазар и повишаване на квалификацията, както и на борбата срещу бедността и социалното изключване, в своите програми, финансирани от Европейския социален фонд. Нещо повече, аз насърчавам новите държави-членки да продължат да изграждат ефективни партньорства и да засилват системно принципа на партньорство при изпълнението на оперативните програми. Считаю, че новите държави-членки могат да извлекат реални ползи от по-нататъшния обмен на най-добри практики и познания за развитието на технологиите, например, както и чрез други общи действия за ускоряване на техния потенциал по отношение на изпълнението.

Zsolt László Becsey, докладчик. – (HU) Във встъпителната реч не успях да засегна един-два въпроса, свързани конкретно с микрокредитирането, но най-важното нещо тук е принципът на допълняемост. Искам да повторя, че това също е важен основен принцип на сближаване, в допълнение към тези на партньорството и интегрирания подход.

По този начин, за да бъдем в състояние да предоставим допълнителна полза, ние трябва да гарантираме, че хората без постоянен адрес могат да вземат участие в програмата за микрокредитиране с помощта на наставническа програма. Можем да постигнем допълнителната полза, като се уверим, че с току-що стартиралата програма JASMINE сме в състояние да обучим и включим нови институции за микрокредитиране, които са близо до хората. Освен това трябва да предоставим тази допълнителна полза, като предприемем по-гъвкав подход към конкурентоспособността, както по отношение на *de minimis* програмите, така и по отношение на обществените поръчки, като поставим самоосигуряващите се лица в положение на позитивна дискриминация.

Друг важен момент, който искам да засегна, е въпросът за финансирането. От една страна, стартирането на експерименталната програма, която Парламентът насърчава вече от две години, с 2 млн. EUR годишно. Надявам се, че ще започне през второто полугодие. Ние съсредоточаваме всички програми, които се занимават единствено с микрокредитиране, на едно място, като ги правим прозрачни – както отбелязах и някои от моите колеги.

Принципът на допълняемост е важен и за да бъдат убедени държавите-членки да насърчават хората да създават микропредприятия, а не да седят вкъщи и да получават социални помощи, както посочи и г-жа De Vits. Смятам за важно да продължим да насърчаваме хората в това отношение. Много съществен момент е това, че допълняемостта трябва да означава, че посредничеството при микрофинансирането няма да се превърне в лихварство. Например при ромите – те не трябва да бъдат подчинени на висшата прослойка в тяхната общност, а ние трябва да сме в състояние да благоприятстваме за развитието на дейност, която се основава на истинско партньорство и желание за помощ.

Lambert van Nistelrooij, докладчик. – (NL) Г-н председател, тази сутрин бях първият оратор в общото разискване и, поглеждайки назад, считам, че отправихме към нашите граждани – онези, които са ангажирани с прилагането на интегрирана политика по децентрализиран начин – много силен сигнал, че Европейският парламент ще продължи с политиката на сближаване и оценява работата, която те осъществяват по многобройните проекти, независимо дали са свързани с насоките на изследване и развитие, изследователската инфраструктура или модернизацията на енергията. Това е от съществено значение. Когато отидем при гласоподавателите през следващите месеци, има хиляди проекти, в които Европа е близо до гражданите. Смятам, че и това е от голямо значение. На члена на Комисията г-жа Хюбнер пожелавам успех в кампанията, понеже разбираю, че и Вие ще отидете при гласоподавателите през следващите месеци. Това е много добре, включително за всички тук. Искам да ви благодаря в частност за направените промени в политиката, а именно – по-голямо внимание към Лисабонските цели и към екологизацията на дейността ни, както и наблюдаване на научноизследователската и развойна дейност, а и това, което днес още веднъж забелязах, че изрично посочват и културното наследство сред нещата с икономическа и културна стойност.

Искам да направя още няколко коментара, първият от които се отнася до поставеното ударение върху трансграничното сътрудничество – третата цел, която трябва да подкрепим в предстоящия период, включително и финансово.

Вторият ми коментар е, че средствата ни не трябва да се прахосват. Имаме отлични фондове, чрез които можем да предоставим на партньорите си, чрез рамково споразумение за партньорство, средствата за ускоряване на развитието. Не трябва да ги прахосваме в следващия период.

И накрая, трябва да има Бяла книга за териториално сближаване. Дадохте много индикации, но Бялата книга е основата за бъдещото законодателство и аз считам, че ще е жалко, ако Европейската комисия не успее да

представи Бяла книга. Искам също така да благодаря на докладчиците в сянка по моя доклад за съдействието им, и особено на чудесния екип.

Председател. – Преди да прекъснем за кратко заседанието, ще си позволя да приветствам топло група посетители, съставена от пенсионери от провинция Толедо в моя регион Кастилия-Ла Манча, тъй като те са тук, за да изпълнят задължението си на европейци.

Общото разискване приключи.

Пристъпваме към гласуване.

Писмени декларации (член 142)

Adam Bielan (UEN), в писмена форма. – (PL) Хората в селските общности са в особено неравностойно положение на пазара на труда. В Европейския съюз, и особено в Полша, има значителни разлики в жизнения стандарт между градските и селските райони. Това се отнася най-вече за достъпа до услуги. Достъпът до съвременни технологии като широколентов интернет в селските райони на Полша е двойно по-малък в сравнение с градските райони.

Целта на политиката на сближаване трябва да бъде предприемането на конкретни инициативи за изравняване на жизнения стандарт в определени региони. Изключително важна е помощта за малките и средни предприятия за получаване на финансиране от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

Правителствата в определени държави трябва да подкрепят малките и средни предприятия, като отстранят административните и законови пречки и като предоставят устойчива инфраструктура. Това са основни условия за развитието на районите, отдалечени от големите градове.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Микрокредитирането и дори кредитите, предоставени на предприемачите от фондовете на Общността, предоставят институционален лост, който може и трябва да запълни празнината, оставена от търговските банки в резултат на финансовата криза, която вече засегна реалната икономика.

Търговските банки са от полза за икономиката само докато отпускат кредити, което не се случва в момента въпреки масовото наливане на публични средства в различни банки.

При тези обстоятелства предлагам държавите-членки вече да не финансират пряко търговските банки в затруднение, така че те да покриват с получените средства огромните загуби и/или да подобряват финансовите си коефициенти, като използват публични средства, да задоволяват интересите на собствениците и да дават дори щедри бонуси. От друга страна, те не трябва (всички) и да бъдат оставени да фалират.

Моето предложение включва използването на търговските банки само като посредници, агенти за кредитиране и микрокредитиране от обществените средства на икономическите агенти и предприемачи, които без финансиране са също изложени на риск от фалит.

В заключение, кредитите и микрокредитите трябва да се предоставят на нуждаещите се чрез банките, но без да бъдат отчитани в баланса на последните, а само като се използва техният експертен опит и мрежата им, за да се улесни заемането на средства.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), в писмена форма. – (RO) Подобряването на достъпа до микрокредитиране, което дава възможност на дребните предприемачи, безработните и хората в неравностойно положение, които желаят да започнат свой бизнес, а нямат достъп до традиционните банкови кредитни инструменти, да развиват стопанска дейност, заедно с неотдавнашното решение за намаляване на данък добавена стойност за някои услуги, са решения, които Европейският съюз предоставя на държавите-членки, за да помогне за преодоляване на кризата.

Според последните анализи секторът на услугите, селското стопанство и туризмът са възможни области, които могат да поемат значителна част от работната сила на разположение на пазара на труда, включително и безработните. Поради тази причина Румъния и останалите страни от ЕС трябва да разработят инструменти, необходими за изпълнение на тази идея, най-вече като част от „не-банковия“ пазарен сегмент.

Считам, че микрокредитите могат да бъдат използвани успешно за развитие на услугите за фирми, за физически лица или за дома, като се започне от ИТ специалисти и се стигне до почистването на прозорци, от градинари до лица, които се грижат за възрастни и деца. Те могат да допринесат и за използването на лични качества и квалификация в успешен бизнес.

Микрокредит могат да получат предприятия с по-малко от 10 служители. Това е полезно за хората, които искат да работят, и за безработните, които искат да започнат бизнес. Микропредприятията представляват 91 % от търговските дружества в Европа.

Dragoş Florin David (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Зелената книга за териториалното сближаване, озаглавена „Да превърнем териториалното многообразие в предимство“, стартира широки консултации с регионални и местни органи, асоциации, неправителствени организации и гражданското общество, с цел постигане на общо разбиране за тази нова концепция и последиците от нея за бъдещата регионална политика на ЕС, без обаче да предлага дефиниция на понятието „териториално сближаване“.

Целта на териториалното сближаване е да гарантира хармоничното развитие на всички територии в ЕС и да предложи на всички граждани възможността да спечелят най-много от присъщите за тези територии характеристики. Зелената книга предлага именно разнообразието да бъде превърнато в актив и конкурентно предимство, което допринася за устойчивото развитие на целия ЕС. Засяга конкретно и нуждата от ефективен контрол на политиката на сближаване с цел тя да стане по-гъвкава.

Основното предизвикателство се състои в подпомагане на териториите да използват този актив и да обменят добри практики. Докладът на г-н van Nistelrooij покрива обширната област на политиката на сближаване и изказва ефективни мнения за съобщенията на Комисията в това отношение. В резултат на това Зелената книга за териториалното сближаване остава отворена за нови предизвикателства, но се превръща в ефективен инструмент за партньорство и обмен на добри практики.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Политиката на сближаване и мерките за развитие на селските райони произтичат от принципа на солидарност, насърчаван от Европейския проект, и допринасят за постигане на целите на Лисабонската стратегия.

Нашите анализи и решенията, които ще вземем, трябва да отчитат различните нива на селскостопанско развитие в Европейския съюз, значението на този сектор за икономиките на държавите-членки, както и различните ситуации по отношение на регионалното сближаване и развитието. Приветствам факта, че окончателният вариант на доклада ще включва и моето предложение за осигуряване на по-голяма гъвкавост при използването на структурните фондове, така че те да допълнят мерките за развитие на селските райони.

За да гарантират правилната координация и допълняемост на политиката на сближаване с мерките за развитие на селските райони, държавите-членки ще трябва да въведат механизми за насърчаване на последователното и справедливо използване на европейските фондове. В същото време Европейският съюз трябва да използва инструментите на негово разположение за по-добро наблюдение на използването на европейските фондове на регионално ниво, за да гарантира, че няма предубеждения към селските райони.

Докладът е първи анализ по темата и трябва да бъде продължен, така че бъдещата финансова перспектива да осигурява по-голямо хармонизиране на мерките на ЕС за финансова подкрепа.

Bogdan Golik (PSE), в писмена форма. – (PL) Искам да благодаря на г-н Becsey за доклада му, който е толкова важен за мен и за моите сънародници.

Много хора не осъзнават до каква голяма степен микрокредитирането може да повлияе на социално-икономическото развитие на държавите. Малките, необезпечени кредити не са запазени само за най-бедните в развиващите се държави. Идеята може да се прилага по същия начин и за безработните, новосъздадените фирми или съществуващите микропредприятия.

Предлагането на възможност на хората без достъп до кредит да финансират инициативите си е голяма стъпка към прилагането на принципа „Мисли първо за малките!“. Предлагайки тези заеми, ние насърчаваме предприемачеството и засилваме трудовата дейност, като същевременно предотвратяваме и намаляваме социалното изключване. Микрокредитирането има много положителен ефект върху нивото на безработицата, което е особено важно за моята страна.

Все пак, когато предлагаме този вид кредити, трябва да имаме предвид няколко важни момента.

На първо място, институционалните и законови рамки на микрокредитирането трябва да бъдат приспособени към нивото на развитие на пазара на кредити.

На второ място, трябва да се проучат процедурите, свързани с тази услуга. За съжаление, поради сложния ѝ характер, микропредприемачите и лицата, започващи стопанска дейност, са по-склонни да кандидатстват за потребителски заеми.

На трето място, за да популяризираме микрокредитите, трябва да разясним на предприемачите, че имат алтернатива на банковите заеми за финансиране.

Въпреки тези резерви, аз приветствам с отворени обятия микрокредитирането в Полша.

Livia Járóka (PPE-DE), в писмена форма. – (HU) Искам да поздравя колегата г-н Vecsey за неговия доклад, застъпващ развитието на микрокредитната система в подкрепа на икономическия растеж и заетостта. Документът правилно изтъква, че групите в неравностойно положение, включително трайно безработните, нуждаещите се от грижи и етническите малцинства, като например ромите, трябва да бъдат във фокуса на европейските инициативи по отношение на микрокредитирането.

Микрофинансирането се доказва като изключително успешно в редица страни за насърчване на социалната и икономическа интеграция чрез подкрепа за самоосигуряващите се. По време на финансова криза простите финансови инструменти, които могат да осигурят средства за стопанска дейност, особено в слабо развитите региони или за гореспоменатите групи, са от голямо значение. Желаящите да управляват малки семейни предприятия могат да срещнат значителни трудности при търгове в рамките на политиката на сближаване, особено в случаите на съфинансиране. Създаването или възстановяването на социалното сближаване трябва да има предимство пред стопанските цели, тъй като подкрепата за самоосигуряващите се е значително по-евтина от обезщетенията за безработица и по този начин от гледна точка на националната икономика си заслужава да се предоставя микрокредит, дори и ако от чисто финансова гледна точка това не е доходно. Системата на микрокредитиране трябва да стане достъпна за тези, които не се приемат от банките, т.е. лицата, които не могат да получат кредит от традиционния банков сектор поради високия риск, ниските маржове и опасността от неизпълнение, и трябва да направи възможно участието на групите в неравностойно положение.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), в писмена форма. – (PL) В разискването на политиката на сближаване искам да насоча вниманието ви към някои въпроси, повдигнати от доклада на г-н Roszkowski.

1. Във Финансовата перспектива за периода 2007–2013 г. Европейският земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) е заложен като втори стълб на Общата селскостопанска политика (ОСП) и съответно разграничен от политиката на сближаване. В резултат на това, особено предвид малкото бюджетни средства на разположение, политиката на сближаване, и в частност Европейският фонд за регионално развитие, се фокусира върху икономическата конкурентоспособност, концентрирана в по-големите градски центрове или най-активните региони, докато ЕЗФРСР насочва ресурсите си към подобряване на селскостопанската конкурентоспособност.

Този подход може да доведе до публикуване на някои цели, като например опазването на околната среда, образованието и културата, или до това те да бъдат пропуснати и в двете сфери.

2. Поради това трябва да преценим дали предвиденото финансиране за развитие на селските райони за периода 2007–2013 г. трябва да бъде използвано в по-голяма степен в подкрепа на земеделските производители или на неземеделските дейности в селските райони, или дори на бенефициентите в селските райони, които сменят земеделието с друга професионална дейност. Ако приоритет на втория стълб се окажат земеделските производители, изглежда, че в следващата перспектива ще бъде по-добре тези средства да се обвържат с политиката на сближаване.

3. Необходимо е също да увеличим финансирането на втория стълб на ОСП, но, както призовахме в Европейския парламент, чрез намаляване на директните плащания за големи стопанства и постепенно увеличаване на степента на модулацията.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Регионалната политика, осъществяваща се под формата на структурните фондове и кохезионния фонд, правилно се счита за най-видимата и осезаема политика на Общността за гражданите на Европа. Никоя друга политика не прави идеята за Европейския съюз толкова ясна и не илюстрира по-добре ползите от интеграцията. Това е причината да отдаваме такова значение на разискването относно бъдещето на сближаването. Сближаването никога не е било по-необходимо, отколкото сега, когато двете половини на Европа, разделени от желязната завеса след войната, се събраха. Това е изключително важно за страните, които бяха поставени на заден фон вследствие на споразумението от Ялта. Кризата и потенциалното значение на структурните фондове в ролята им на антикризисни пакети представляват особено важен аспект.

Не можем да повторим ситуацията от 2008 г., когато 4,5 млрд. EUR неизползвани средства бяха възстановени. Това беше наш общ неуспех. Само по тази причина за нас е най-важно да освободим тази част от бюджета днес. В краткосрочен план другите въпроси могат да бъдат отложени; в дългосрочен план трябва да защитим

политиката на сближаване като политика на Общността, която дава възможности на всички региони. Като такава политиката на сближаване трябва да се съобрази с вижданията на регионално и местно ниво относно най-добрия начин за управление на средствата. Допълнителните критерии за оценка на проектите ще повишат предпазливостта при тяхното оценяване и по този начин ще усложнят процеса на усвояване на средствата. Това няма смисъл нито днес, в настоящата криза, нито в по-дългосрочен план.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), *в писмена форма.* – (RO) Първо искам да благодаря на докладчика за усилията му.

Както е добре известно, прилагането на стратегиите и оперативните програми за периода 2007–2013 г. е все още в начална фаза, поради което обхватът на приложение на разисквания доклад е засега ограничен. Въпреки това искам да спомена усилията на всички държави-членки за интегриране на приоритетите на политиката на сближаване в процеса на изготвяне и договаряне на оперативните програми.

Успешното прилагане на оперативните програми зависи до голяма степен от това колко бързо ще успеем да опростим процедурите и да насърчим мерките, насочени към консолидиране на институционалния капацитет, и, не на последно място, от това как ще определим конкретните професионални изисквания за обучение на персонала за работа с европейските фондове.

С цел да се осигури по-добро финансово управление на разходите на Общността, заедно със съответстващата прозрачност по отношение на управлението на финансовите средства, аз считам, че е особено важно държавите-членки да имат ефективни системи за наблюдение.

Също така смятам, че е абсолютно необходимо да се повиши обществената осведоменост допълнително, за да се постигне максимално усвояване на средствата и разработване на жизнеспособни проекти.

Adrian Manole (PPE-DE), *в писмена форма.* – (RO) На европейско ниво, в бъдещата регионална и кохезионна политика на ЕС, се счита, че различията се дължат на структурни недостатъци в регионите по отношение на ключови фактори за конкурентоспособност и най-вече поради липса на новаторски и предприемачески дух.

Тази ситуация може да бъде преодоляна чрез приемане на стратегически подход, а именно чрез повишаване на регионалната конкурентоспособност в целия ЕС, което се счита за жизненоважно за укрепване на икономиката като цяло и за ограничаване на рисковете, свързани с пренаселеността, причинена от концентрацията на стопански дейности.

Трябва да заявим отново, че премахването на различията ще бъде възможно само чрез започване на мащабна информационна кампания и установяване на диалог между гражданите и гражданското общество или проектите ще продължават да не бъдат достъпни.

По същия начин, безпроблемното изпълнение на програми и проекти с подкрепата на ЕС изисква високо качество на системите за управление и контрол. Спазването на законодателството на ЕС, като например регламентите за околната среда и равните възможности, е предварително условие за финансирането на проекти. Преди да се извършат други плащания освен авансите от фондовете, Комисията трябва да гарантира, че системите за управление и контрол са в пълно съответствие с регламентите.

Siiri Oviir (ALDE), *в писмена форма.* – (ET) Териториалното сближаване засилва икономическото и социалното сближаване и е един от основните компоненти за постигане на целите на политиката на сближаване на ЕС, тъй като то помага да се балансират ефективно различията в развитието между и в рамките на държавите-членки и регионите.

Териториалното сближаване също играе важна роля в бъдещото развитие на регионалната политика на ЕС, както бе показано от добавянето на принципа на териториално сближаване към икономическото и социално сближаване в Договора от Лисабон.

В контекста на настоящата икономическа криза възстановяването на икономиката на ЕС се превърна в много важна тема и ще бъде постигнато чрез разумни инвестиции, които са жизненоважни за икономически успех, научни открития, технологични иновации и създаване на работни места.

Подкрепям изцяло идеята на докладчика, че ЕС трябва, под флага на териториалното сближаване, да стимулира по-голямо взаимодействие и трансфер на знания между изследователските и иновационни центрове и близките райони, с цел да се постигне максимален ефект от направените инвестиции за европейските граждани.

За да се справим по-ефективно с проблемите и трудностите на държавите-членки в настоящата криза, имаме нужда от обща стратегия за сближаване, в която да се наблегне на териториалното измерение на политиката

на сближаване и да бъдат взети под внимание конкретните, специфични нужди на всяка държава-членка при прилагането на мерки в областта на политиката.

Сега трябва да стартираме по-широка дискусия относно възможното бъдеще на регионалната и кохезионна политика на ЕС след 2013 г., както и относно възможната форма на структурните фондове през следващия програмнен период, за да спомогнем по този начин за съзнателното подобряване на конкурентните предимства на икономиката на ЕС в световен мащаб.

Richard Seeber (PPE-DE), в писмена форма. – (DE) В съответствие с мотото на Европейския съюз „Единни в многообразието“ ние трябва да направим повече, за да превърнем нашия континент в „Европа на регионите“. Териториалното сближаване играе важна роля в това отношение. Поради тази причина ние трябва да настояваме за поставянето му като отделна цел, наред с икономическото и социално сближаване.

По време на процеса на укрепване на регионите ние трябва да обърнем специално внимание на чувствителните области, както бе посочено в разискването относно сближаването. Повишените разходи трябва да бъдат взети под внимание, по-специално в планинските райони, чието управление отнема много време и средства.

Предоставянето на компенсации за тези трудни условия представлява важна стъпка към създаването на една Европа, в която всички области са достойни за живот. В този контекст трябва да наблегнем на селското стопанство. Производството на мляко в планините има важен принос за опазването на селските райони и поради това трябва да му се окаже достатъчна подкрепа. Малките и средни предприятия, които създават работни места извън големите европейски търговски центрове, трябва също да бъдат подпомогнати. Като цяло настоящото разискване относно сближаването определя посоката на новата регионална политика и ще пренесе традиционната структура на Европа в бъдещето.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), в писмена форма. – (PL) В периода 2007–2013 г. Полша ще получи над 67 млрд. EUR от бюджета на Европейския съюз. Като част от тези трансфери на финансови средства само през 2008 г. Европейската комисия изпрати общо 19,3 млрд. PLN в Полша. Специфичните особености на изпълнението на програмите обаче означава, че по-голямата част от плащанията ще бъдат направени в последните години на програмите, т.е. в периода 2013–2015 г. За съжаление се появиха съществени ограничения, които не позволяват ефективно прилагане на структурните фондове в Полша. От началото на програмния период 2007–2013 г. до началото на м. март 2009 г. са подписани почти 8 400 споразумения за финансова подкрепа, възлизащи на 15,4 млрд. PLN. Сумата включва принос от ЕС в размер на 11,4 млрд. PLN. За съжаление исканията за получаване на плащания от тези средства възлизат общо на 1,75 млрд. PLN. Прекалено дългите процедури за възлагане на договори за обществени поръчки могат да забавят реализирането на структурните фондове и следователно допринасят за ниското ниво на усвояване. Структурните фондове са публични средства, които са обект на националното законодателство за обществените поръчки. Това законодателство трябва да създаде проста и ефективна процедура за избор на изпълнители. Прекалено дългите тържни процедури могат да забавят реализирането на структурните фондове. Средствата от ЕС трябва да са средство за смекчаване на един от най-сериозните ефекти от финансовата криза. Ускоряването на разходите ще позволи укрепването на икономиката през 2009 г. чрез инвестиции в инфраструктура, човешки капитал и търговски дейности на стойност, равна на най-малко около 1,3 % от БВП. За да се осъществи това, правителството трябва да улесни достъпа до фондовете на ЕС и да опрости процедурите.

(Заседанието, прекъснато в 11,50 ч. в очакване на времето за гласуване, се възобновява в 12,05 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н COSILOVO

Заместник-председател

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За подробности относно резултата от гласуването: вж. протокола)

4. Време за гласуване

4.1. Споразумение между Европейската общност и Непал относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги (A6-0071/2009, Paolo Costa) (гласуване)

4.2. Колесни селскостопански и горски трактори (A6-0130/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)

4.3. Режим на Общността за митнически освобождавания (A6-0129/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (гласуване)

4.4. Събиране на статистическа информация от Европейската централна банка (A6-0119/2009, Sirpa Pietikäinen) (гласуване)

4.5. Приоритети на ЕС във връзка с 64-ата сесия на Общото събрание на ООН (A6-0132/2009, Alexander Graf Lambsdorff) (гласуване)

4.6. Една година след Лисабон: партньорството Африка-ЕС в действие (A6-0079/2009, Maria Martens) (гласуване)

4.7. Договори във връзка с Целите на хилядолетието за развитие (A6-0085/2009, Alain Hutchinson) (гласуване)

4.8. Художествено образование в Европейския съюз (A6-0093/2009, Maria Badia i Cutchet) (гласуване)

4.9. Активен диалог с гражданите относно Европа (A6-0107/2009, Gyula Hegyi) (гласуване)

- Преди гласуването

Gyula Hegyi, докладчик. – (EN) Г-н председател, ще бъда много кратък. По мой съвет колегите социалисти в комисията по култура се въздържаха при окончателното гласуване на този доклад.

Като докладчик останах твърде недоволен от резултата от гласуването на измененията. Много от нашите свежи и новаторски идеи получиха отрицателен вот от други политически групи. По мое мнение докладът по собствена инициатива трябва да бъде смел – понякога дори провокативен – документ, освободен от остарели убеждения. Смятах да се въздържа, както и да призова моите другари също да се въздържат при пленарното гласуване, но мъдрите и толерантни жени – мои колеги, ме убедиха, че това не би било добре и че един смекчен вариант на текста е за предпочитане пред никакъв. Така че ще призова залата да подкрепи доклада в сегашния му вид с надеждата, че ще имаме възможност да го подобрим в бъдеще.

4.10. Дейност на Съвместната парламентарна асамблея на страните от АТКБ-ЕС през 2008 г. (A6-0081/2009, Thierry Cornillet) (гласуване)

4.11. Най-добри практики в областта на регионалната политика и пречки за използване на структурните фондове (A6-0095/2009, Constanze Angela Krehl) (гласуване)

4.12. Взаимно допълване и съгласуване на политиката на сближаване с мерките за развитие на селските райони (A6-0042/2009, Wojciech Roszkowski) (гласуване)

4.13. Козметични продукти (преработка) (A6-0484/2008, Dagmar Roth-Behrendt) (гласуване)

4.14. Пускане на пазара на биоциди (A6-0076/2009, Daciana Octavia Sârbu) (гласуване)

4.15. Структура и ставки на акцизите, прилагани към промишлено обработен тютюн (A6-0121/2009, Zsolt László Becsey) (гласуване)

- Преди гласуването

Zsolt László Becsey, докладчик. – (HU) С цел да направим днешното гласуване по-малко отегчително, поисках думата, тъй като не можахме да обсъдим въпроса в пленарна зала. Искам да уведомя накратко колегите, че сме в края на много дълги преговори. Темата е много чувствителна и не искам да се случи същото като с темата за алкохола, по която Парламентът не представи становище.

В този случай обмисляме увеличение на цените от гледна точка на защитата на здравето, наред с другото, но не можем да бъдем фанатици и да въведем увеличение на цените, което някои държави-членки просто не могат да понесат или което ще увеличи контрабандата, особено в държавите-членки по периферията.

Затова призовавам всички да гласуват отговорно и да разгледат умерено, но категорично покачване на цените над минималното ниво. Следователно ви приканвам да следвате направеното от мен предложение за гласуване по този въпрос, което, след известен компромис, бе прието от комисията по икономически и парични въпроси. Съответно призовавам всички мои колеги да действат отговорно и по такъв начин, че да сме в състояние с голямо мнозинство да предоставим становище на Съвета по този толкова обсъждан въпрос.

4.16. Борба срещу гениталното осакатяване на жени, практикувано в ЕС (A6-0054/2009, Cristiana Muscardini) (гласуване)

- Преди гласуването

Lissy Gröner, от името на групата PSE. – (DE) Г-н председател, групата на социалистите в Европейския парламент желае да гласува в подкрепа на тази алтернативна резолюция. Все пак искаме да посочим, че в съображение Ж въпросът за „сексуалното и репродуктивно здраве“ не трябва да се разглежда като крачка назад по отношение на решенията, които вече са взети. За нас е важно сексуалните и репродуктивни права на жените да бъдат признати.

4.17. Многоезичието: преимущество за Европа и обща отговорност (A6-0092/2009, Vasco Graça Moura) (гласуване)

- Преди гласуването

Vasco Graça Moura, докладчик. – (PT) Г-н председател, моят доклад е в съответствие с всички предишни документи по въпросите на многоезичието, независимо дали са на Парламента, Съвета или Комисията.

Внесеното алтернативно предложение е опит да се представят пред Европейския парламент някои националистически спорове, които се водят в Испания. Тъкмо вчера испанският вестник „El País“ съобщи, че испанският върховен съд преди три месеца е взел решение да се включи във формулярите за записване поле, в което родителите да посочват на какъв език искат децата им да получат своето образование, и че каталунските органи не се съобразяват с това решение.

Подписалите алтернативното предложение не желаят това право да бъде признато на родителите в страните с повече от един официален или регионален език.

Те не желаят да признаят жизненоважната необходимост от обучение на майчиния език не само за успеха на образованието по принцип, но и в частност за изучаването на други езици.

Те не желаят да се гарантира пълна взаимна разбираемост между езиците, говорими в дадена страна в подобна ситуация, особено по отношение на възрастните граждани и правната система, здравеопазването, администрацията и заетостта.

Те не приемат, че в тези страни даден език не трябва да бъде насърчаван за сметка на правата на говорещите друг език или езици.

Това противоречи на всичко, което Парламентът и другите европейски институции подкрепят.

В резултат на това, параграфи 11, 12, 14 и 17 от моя доклад са пропуснати в алтернативното предложение. Разглеждайки тези параграфи, такива отрицателни позиции очевидно се сблъскват с нашите основни права и свободи и открито нарушават принципа на субсидиарност.

Моят доклад не атакува и не вреди на т. нар. малцинствени езици. Той ги уважава и признава тяхната стойност, но също така се опитва да установи общи и основни принципи.

Парламентът не може да бъде инструмент за екстремистки национализъм, нито за регионална или местна омраза и ненавист. Заложена е нашата отговорност като членове на Парламента. Затова настоявам пред вас да гласувате против алтернативното предложение и в полза на моя доклад.

Председател. – Госпожи и господа, моля за внимание. Има едно искане за изказване, а вероятно и повече. Тъй като знам съдържанието им, съм сигурен, че току-що направеното изявление от страна на докладчика няма да получи подкрепата на някои от колегите, но, както знаете, правилникът позволява само докладчикът да вземе думата за две минути, а не да се открие разискване.

Следователно не мога да дам думата и да подновя разискването; мога да го направя, само ако е налице искане за изказване във връзка с нарушение на правилника в съответствие с правилника за дейността на ЕП. Ако говорим за нарушение на правилника, тогава г-н Guardans Cambó има думата. Не бих желал да се приеме за грубост, ако му я отнема веднага щом разбере, че не става въпрос за нарушение на правилника.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - (EN) Г-н председател, наистина е нарушение на правилника. Няма да навлизам в разискване, но докладчикът току-що каза нещо, което не отговаря на това, което ще се гласува. Той каза, че в алтернативното предложение са заличени четири параграфа от неговата първоначална резолюция, а това не е вярно: сменена е само номерацията. От четирите случая, които той цитира, само един не присъства и в двете резолюции. Това е констатация на факт. Другите три присъстват и в двете резолюции.

(Реплики)

Така че това е нарушение на правилника във връзка с обяснение. Колегите гласуват това, което той поиска. Има само един случай, който не е свързан с испанския върховен съд, различен в двете резолюции. Тъй като изложеното от докладчика не беше вярно, считам, че това е нарушение на правилника.

Председател. – Благодаря, г-н Guardans Cambó. Пристъпваме към гласуване. Изменение 1 се поставя на гласуване. Гласуването е поименно. Гласуването започва.

Cristiana Muscardini (UEN). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, само исках да попитам не е ли абсурдно да бъде откраднат нечий доклад и заменен с друг, идентичен на него, когато, по старата система, са внесени изменения. По тази причина ви приканвам да преразгледаме правилника за дейността, тъй като той причинява изключително голямо объркване и официално позволява несправедливости.

Председател. – Поемам ангажмента да повдигна въпроса пред Бюрото, макар че, знаете, някои регулаторни правомощия са взети от Бюрото и са упражнявани чрез координация между председателите на групите, но независимо кой взема решение, ако е абсурдно, ще остане абсурдно, със сигурност няма да се промени.

4.18. Зелена книга за териториалното сближаване и състоянието на дебата относно бъдещата реформа на политиката на сближаване (A6-0083/2009, Lambert van Nistelrooij) (гласуване)

4.19. Градското измерение на политиката на сближаване (A6-0031/2009, Oldřich Vlasák) (гласуване)

4.20. Прилагане на регламента относно структурните фондове през периода 2007-2013 г.: резултатите от преговорите във връзка с националните стратегии за сближаване и оперативните програми (A6-0108/2009, Miroslav Mikolášik) (гласуване)

4.21. Европейска инициатива за развитие на микрокредитирането в подкрепа на растежа и заетостта (A6-0041/2009, Zsolt László Becsey) (гласуване)

5. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: **Maria Martens (A6-0079/2009)**

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, вземам думата по отношение на доклада на г-жа Martens, защото неговото заглавие „Една година след Лисабон“ ми дава възможност да помисля – къде ние, в Европейския съюз, се намираме една година след Лисабон. Намираме се в абсолютен хаос: не можем да намерим изход от икономическата криза, завръщаме се към протекционизма, особено правителството на Франция, и сега трябва да признаем, че Договорът от Лисабон е не само погрешен, а и неефективен.

Чухме – или трябваше да чуем – хората в Ирландия, които ясно дадоха да се разбере в проведения референдум, че не искат този Договор. Но ако не слушахме преди, трябва да послушаме сега. Договорът не е харесван, не е желан и най-важното – не е ефективен, и Парламентът трябва да признае този факт.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, напълно съзнавам, че Договорът от Лисабон е, както току-що каза моят колега David Sumberg, катастрофа за Европейския съюз.

Все пак искам да насоча вниманието към отличния доклад на Maria Martens. Става дума за нещо много основно в начина, по който разпределяме помощта си. Maria Martens посочва, че ако националните парламенти на държавите от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн (АКТБ) не са оправомощени да разглеждат и обсъждат стратегическите документи на държавата по прозрачен начин, то тогава средствата, които ЕС предоставя на държавите от АКТБ, могат да бъдат използвани погрешно. Това дава възможност на националните парламенти в държавите от АКТБ да контролират предоставената помощ за развитие, както Договорът от Лисабон трябва да дава повече власт на националните парламенти в рамките на ЕС да контролират това, което правим тук. Докладът на г-жа Martens взема предвид отчетността и прозрачността, така че аз го подкрепям.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, съгласен съм с думите на преждеговорившия колега, г-н Sumberg, за Договора от Лисабон и за това къде се намираме една година по-късно. Обаче искам да насоча вниманието към аспекта за партньорството между ЕС и Африка.

Считам, че за едно партньорство е важно да знаем с кого водим диалог, често диалогът е между правителствата. Но ако се обърнете към предприемачите – тези, които създават материални блага – в много от африканските държави, именно те казват: „помогнете ни да помогнем на нашите правителства да отворят пазарите, за да получим достъп до стоките и услугите, които имате наготово на Запад“. Само като подпомогнем предприемачите, ще можем наистина да подпомогнем създаването на материални блага и да измъкнем континента от бедността. Нека не забравяме: тези, които създават материални блага, са ключът към развитието, а не непременно организациите, предоставящи помощ.

Philip Claeys (NI). - (NL) Г-н председател, гласувах против доклада на г-жа Martens, но не защото го считам за небалансиран като цяло, напротив, има някои точки в доклада, които са абсолютно и категорично правилни. Проблемът възниква, когато доклад от подобен характер не успее да предизвика дори мърморене по проблема с нелегалната имиграция, независимо от факта, че това е един много важен въпрос, когато обсъждаме проблемите, свързани със сътрудничеството за развитие с Африка.

Също така намирам за странно, че докладът призовава схемата за Европейската синя карта да попречи на привличането на африканци от сектори, където те са необходими в Африка. Това, разбираете, е фундаментална част от цялостната система за синя карта. Проблемът със синята карта е, че процесът на „изтичане на мозъци“ обхваща точно тези хора, които са абсолютно необходими за развитието на развиващите се страни. Ние привличаме тези хора при нас, което означава, че проблемите в Африка се задълбочават и има още по-голяма имиграция към Европа. Това е от основно значение и ние трябва да проведем разискване по въпроса, вместо да му отделяме само един пасаж в доклад.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). (PL) – (в началото микрофонът е изключен) ... е пълен набор от инструменти за подпомагане на развитието на страните от Африка. Това е изчерпателен пакет, тъй като само всеобхватните решения могат да повлияят на множеството проблеми, натрупани в Африка.

Какво имаме дотук? През последните няколко години станахме свидетели на големия интерес и експанзивната политика на инвестиции от страна на Китай към Африка. Такива инициативи ще допринесат за развитието на континента, но само ако африканците, особено местното население, са включени в голяма степен в изграждането на благосъстоянието, а не служителите на чуждестранните фирми, инвестиращи там.

Европейският съюз дължи успеха си на постепенното премахване на икономическите бариери. Необходима е подкрепа на икономическото развитие на отделните държави, разработване на мрежа от взаимовръзки и увеличаване на достъпа на африкански продукти до световния пазар.

- Доклад: Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, въздържам се – както и делегацията на британската Консервативна партия – по доклада на г-н Lambsdorff относно приоритетите във връзка с 64-ата сесия на Общото събрание на ООН. Моята група твърдо подкрепя работата на ООН, въпреки че приема, че това е несъвършена организация, нуждаеща се от реформа. Но в доклада има някои въпроси, с които британската Консервативна партия не е съгласна категорично, като например ролята на Международния наказателен съд и премахването на постоянните места на Обединеното кралство и Франция в Съвета за сигурност и замяната им с едно постоянно място за Европейския съюз. Ние също така считаме, че прилагането на смъртното наказание за пълнолетните е въпрос, който трябва да се реши по съвест от отделната държава и не разполагаме с политическа линия на партията по този въпрос. Така че се въздържаме изцяло.

- Доклад: Maria Martens (A6-0079/2009)

Gay Mitchell (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, искам да се изкажа относно доклада на г-жа Martens.

Първо, искам да кажа, че Договорът от Лисабон не е катастрофа и е глупаво да се твърди това. Двадесет и шест от двадесет и седемте държави-членки вече са го ратифицирали или ще го ратифицират, включително британския парламент. Жалко, че британските колеги не уважават собствения си парламент в някои от коментарите си тук.

Ирландците изразиха загриженост по някои въпроси и ирландското правителство и парламент полагат усилия да направят разяснения по тях. Ако получим тези разяснения и хората гласуват „за“ във втория референдум по-късно тази година, дали ще дойдат тук с шапките си на леприкони и ще се държат по същия безобразен начин, както предния път? Оставете ирландските въпроси на Ирландия. Не се нуждаем от помощ за това от хора, за които ни трябваша 700 години да ги изгоним от нашата страна!

По отношение на Договора от Лисабон искам да спомена, че населението на Европейския съюз ще бъде 6 % от населението на света при следващото поколение. Китай и всички онези страни ще бъдат много силни.

- Доклад: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Г-н председател, искам да обясня защо се въздържам да гласувам по доклада на г-н Hutchinson. Като член на парламентарната асамблея АКТЕ-ЕС съм съгласна, че помощта за развитие не винаги е ефективна. Тя не е добре координирана и има високи административни разходи. Докладчикът казва, че страните партньори не винаги отговарят на стратегията за развитие, но че държавната помощ е единственият ефективен инструмент – с което съм съгласна – макар че, разбира се, тя трябва да е по-предсказуема. Категорично считам, че ние трябва преди всичко да хармонизираме приоритетите с другите държави, предоставящи финансова помощ, като САЩ и държавите, които подкрепят бившите си колонии. Докладчикът освен това подценява влиянието на инвестиционната политика на Китай върху развиващите се страни. Тази политика не зачита нито Целите на хилядолетието за развитие, нито други цели, а единствено и само китайските търговски интереси.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, искам да поздравя колегата г-н Hutchinson за отличния доклад, който е изготвил по много важна тема. Комисията и Европейският съюз предоставят огромни по размер средства на развиващите се страни, като по-голямата част са за Африка. Около 50 % от африканците все още живеят с по-малко от един щатски долар на ден, а 75 % от обектите на помощта в световен мащаб са от Африка.

Предвид тази ужасяваща статистика е редно да предоставим помощ на Африка, да осигурим чиста питейна вода и да дадем възможност на африканското население да се развива устойчиво. Обаче когато предоставяме средства на африканските правителства, което Комисията прави според нещо, наречено „бюджетна подкрепа“, трябва да настояваме също така бюджетната подкрепа за африканските държави да бъде следена внимателно и неотклонно от собствените им правителства, а финансовите споразумения между Комисията и африканските народи да са обект на обществен надзор и прозрачност в националните парламенти на африканските страни и страните от АКТЕ. Това е много важно, за да са защитени средствата на европейските данъкоплатци.

- Доклад: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, всички ние в залата сме „за“ изкуството, както и за насърчаване на изкуството и образованието в нашите държави. Надявам се, че никой не би спорил по това.

Проблемът с този доклад отново е, че той призовава за инициатива на ЕС, а това не е уместно. Разнообразието на Европейския съюз се състои в това, че отделните държави имат различна култура, различна история и различен произход, и поради това на мен ми се струва важно въпросът за изкуството и образованието да бъде решаван на национално ниво. Това не е поле за намеса от страна на Европейския съюз или на Европейския парламент.

„Нека цъфнат хиляди цветя“ гласеше, струва ми се, великата мисъл. Е, нека поне 27 разцъфнат в Европейския съюз, но да е самостоятелно. Вярвам, че ако направим това, те ще цъфтят много по-добре и ще живеят много по-дълго.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Г-н председател, искам да благодаря на г-жа Badia i Cutchet за доклада ѝ.

В продължение на поетичната реч на г-н Sumberg, искам да кажа, че е много важно цветето на културата да може да разцъфне напълно, а това включва Европа. Жизненоважно е образованието да не се фокусира само върху знания и изпити, а също така да има предвид и значението на човешкото развитие. Културата, изкуството и спортът са от голямо значение за изграждането на личността като цяло.

В това отношение е правилно да напомним на държавните училищни системи, чрез процес на открита координация, за необходимостта от по-голямо присъствие на изкуството в учебната програма, което да включва Европа, защото Европа е добре известна със своето многообразие, плурализъм, славни традиции в изкуството и културата. Уместно е също така да опознаем културата на други държави и на големите европейски културни дейци в различните културни области.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Г-н председател, универсалният характер на европейското изкуство показва необходимостта училищата да възвърнат ролята си на основни центрове за разпространение на културата. Това е възможност за демократизиране на достъпа до културата. Художественото образование развива чувствителност и открива творчески потенциал. То трябва да бъде задължителна част от учебната програма на всички нива на развитие.

Европейската година на творчеството и иновациите е отличен повод да върнем изкуството на заслуженото му място – включително в образованието – така че ролята му за процеса на интеграция да бъде оценена. Защитата на традиционната културна идентичност на отделните региони и възможността да научим за тях, благодарение на мобилността, включително и в сферата на културното образование, е още една възможност за творческо развитие.

Ето защо създаването на рамка на Общността относно мобилността на европейците, занимаващи се с художествена и творческа дейност, е толкова важно. Това е причината да гласувам в подкрепа на доклада, въпреки че протестирам срещу ускорената процедура на разискване на документа и приемането му практически без разискване.

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, винаги съм считала добрия спорт за изкуство. Като пример за изкуство в Европейския съюз, мога ли да посоча победата на изцяло ирландския отбор по ръгби на стадион „Millennium Stadium“ в Кардиф миналата събота, където ние победихме Уелс с два на нула в една среща, достойна за учебник по спортно и артистично майсторство? Бихме също англичаните, французите, италианците и шотландците. Ирландският отбор спечели „Шестте нации“ и големия шлем. Спортът е изкуство, изкуството е спорт. Трябва да признаем това чудесно постижение.

Председател. – Г-жо Doyle, ако знаех че ще говорите за „Дървената лъжица“ на италианците, нямаше да Ви дам думата по въпроса.

- Доклад: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Димитър Стоянов (NI). - Вземам думата, за да обясня защо делегацията на партия „Атака“ гласува „против“ този доклад.

Това със сигурност не е заради споменатите в него много положителни неща от гледна точка на прозрачността на работата на институциите. Ние, разбира се, сме „за“ прозрачност в работата на институциите на Европейския съюз, но сме „против“ това, че тази прозрачност може да бъде постигната единствено и само чрез приемането

на Лисабонския договор и от новото връщане на този вече „мъртъв“ за нас договор на дневен ред, с много такива нови и нови докладчета, които иначе имат друга позиция, друга проблематика.

Освен това, от гледна точка на Лисабонския договор, ние сме против приемането на този договор, защото той ще отвори вратите за членство на Турция. Членството на Турция в Европейския съюз означава икономическа и демографска смърт за България. И затова ние гласувахме „против“ този доклад.

David Sumberg (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, когато видях името на доклада – „Активен диалог с гражданите относно Европа“ – го помислих за някаква шега, защото ако трябваше да отразява истината, щеше да е „само ако“ имаме активен диалог с гражданите на Европа. Важното при диалога е именно това, че той не е монолог: трябва да чуе какво казват гражданите на Европа. Гражданите на Европа в Нидерландия, Франция и Република Ирландия много ясно заявиха, че не искат Договора от Лисабон.

Следователно, ако Парламентът и всички европейски институции искат да водят диалог с гражданите, което е добра идея, нека обявят без двусмислици, че това е диалог, в който те ще вземат участие, както и че ще чуят какво казват гражданите. Пълна загуба на време е Парламентът да разисква, да изготвя доклади и да гласува идеята за диалог, ако колективно – а това е истината за Парламента – отказва да признае това, което му се казва, и да му отговори. В това той се провали.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Г-н председател, това е много важен доклад – съгласна съм с докладчика, че вероятно можехме да сме по-смели и да сме направили повече.

Като член на Парламента от държава, гласувала по всеки един договор, съм абсолютно наясно с необходимостта от непрекъснат активен диалог с гражданите. Моят опит показва, че все повече хора губят надежда и вяра в институциите. ЕС представлява огромна институция и ние имаме сериозната отговорност да гарантираме, че активният диалог е в основата на това, което вършим.

Особено подкрепям параграф 32 и благодаря на докладчика, че подкрепи моето изменение относно факта, че Европейската година на доброволческата дейност, каквато ще бъде 2011 г., ще представлява идеална възможност институциите на ЕС да влязат във връзка с гражданите.

Призовах Комисията да предложи подходящо законодателство в подготовката за 2011 г. и те започнаха. Сега трябва да се уверим, че водим смислен диалог със стотите милиона доброволци в целия ЕС и че техните мнения и становища формират основата на всички нови планове, политики и програми, както и че активният диалог с гражданите ще гарантира силен и стабилен Европейски съюз.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Г-н председател, докладът на г-н Hegyi е отличен и необходим. Нужен ни е активен диалог между европейските нации и гражданите. Трябва ни разбиране и на двете страни. Нужна ни е и толерантност, за да чуем какво имат да кажат различните хора. Нужна ни е и тук, в тази зала, в Европейския парламент.

Жалко е, че някои колеги излязоха от залата по време на изказването на президента Клаус и че това се случва по време на настоящето чешко председателство. Не са ли готови те да чуят мненията на различни граждани, президенти, институции и лица за европейските въпроси по принцип?

Ние трябва да сме готови да чуем различни мнения. Имаме нужда от взаимодействие и диалог, при това с обикновените хора, така че хората да могат да почувстват, че гласът им се чува и да не си представят Европейския съюз като някакъв клуб с ограничен достъп, клуб само за елита. Подкрепям предложението за засилване на активния и толерантен диалог в цяла Европа на всички нива. Това е, което наистина ни трябва.

Nirj Deva (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, по време на настоящата икономическа криза нещо много странно се случи „по пътя към форума“, както се казваше. Наропът на Европа не очакваше Европейският съюз да ги избави от икономическата криза. Очакваше държавите-членки и националните правителства да го направят. Човекът, който твърди, че е спасил света, ще дойде тук след няколко часа, но като оставим това настрана, националните правителства – в Париж, Лондон, Вашингтон, Рим – са тези, от които гражданите на съответните държави (на които се казва, че са граждани на Европа) очакват да ги избавят, а не голямата „величина“, наречена Европейски съюз.

Мога ли да попитам защо се случи това? Мога ли да помоля онези, които тръбят безспир за великата машина ЕС, да зададат този въпрос на себе си? Мога да ви дам отговора. Отговорът е, че няма демос, няма връзка между институциите на ЕС и хората. Хората все още очакват техните национални правителства да ги избавят.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Г-н председател, протестирам срещу начина, по който се разглежда докладът. Да се изгради доверие у гражданите на държавите-членки на ЕС в европейските институции не означава само, че те трябва да са запознати с техните стратегии и действия, каквито често отсъстват. Това е преди всичко чувството, че е възможно всеки глас да бъде чул в ЕС, че правата, заложи в Договорите, не се нарушават.

Един дебат сред европейските граждани, организиран във всички държави-членки, е най-добрият начин да уверим хората, че нещата в Европейския съюз наистина зависят от гражданите от държавите, които го съставят. Това е най-добрият начин да попречим стотината човека, изготвящи най-важните задачи, които институциите на ЕС трябва да осъществят от името на всички, да се чувстват измамани. Списъкът с искания трябва да се обмисли сериозно. Това се отнася и за документите, изготвени от участници в разискването от други държави. Това прави възпрепятстването на всяко реално разискване по въпроса за диалога с гражданите във форума на Европейския парламент още по-изненадващо.

Martin Callanan (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, докладът е относно активния диалог с гражданите, а най-добрият активен диалог с европейските граждани се базира на това, да чуем какво казват те в демократичните избори. Има голяма ирония в това Парламентът да приема този доклад, докато в същото време изцяло пренебрегва някои демократични решения, взети от държавите-членки. Нищо чудно, че Европейският съюз е толкова непопулярен в моя избирателен район, североизточна Англия, и навсякъде в Европа. Идеята за демократичен диалог е еднопосочна: ЕС не чува какво имат да кажат хората, а само им казва какво могат да мислят и как могат да гласуват.

Поглеждайки назад, през последните 10 години Франция, Нидерландия, а сега и Ирландия – два пъти – гласуваха да се спре по-нататъшното разширяване, а ЕС изцяло пренебрегна тяхното мнение.

Слушайки само неправителствените организации, финансирани от ЕС, как може това да отразява популярното мнение на гласоподавателите? Най-добрият диалог с гражданите е да чуем какво казват в демократичните избори и референдуми.

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, смятам, че има недоразумение, когато говорим за активен диалог с гражданите относно Европа, защото често бъркаме диалога с гражданите с диалога с гражданското общество. Често бъркаме диалога с гражданите с диалога с организациите, изцяло или частично финансирани от Комисията. В резултат европейските институции говорят с организации, финансирани от Комисията, което в крайна сметка означава от парите на данъкоплатците.

Така че когато действително предоставим право на гражданите да изкажат мнението си – както направихме относно конституцията във Франция и Нидерландия и относно Договора от Лисабон в Ирландия – и те кажат „не“, какво правим? Пренебрегваме изцяло резултата от гласуването. Когато хората са казали „не“, диалогът не се изразява в това да ги карате да гласуват отново и отново, докато получите резултатите, които искате. Това не е диалог. Това е отказване от демокрацията. Време е да започнем истински активен диалог с гражданите.

Jim Allister (NI). - (EN) Г-н председател, след пет години в тази зала почти нищо в докладите не може да ни учуди. Но трябва да кажа, че бях шокиран от явната арогантност на някои аспекти в този доклад и премереното оскърбление към тези, които се осмеляват да не се присъединят към подмазваческото одобрение на Европейския проект. Твърдението в доклада, че по-малко образованите са по-склонни да се противопоставят на по-нататъшната европейска интеграция, е безочлива обида и невероятна арогантност.

Истината е, че тези, които си направиха труда да прочетат и да се запознаят с европейската конституция или Договора от Лисабон, са точно хората, по-склонни да гласуват „против“. По-склонните да гласуват „за“ са онези – като членовете на Комисията – които дори не са си направили труда да прочетат документите, а просто приемат пропагандата. Така че аз отхвърлям обидата, съдържаща се в доклада.

Искам да добавя, в отговор на началния изблик на г-н Mitchell – републиканското му избухване за изгонването на британците от остров Ирландия след 700 години – че трябва да се радва, че не са успели изцяло, тъй като беше нужна помощта на някои британци от Северна Ирландия, за да победят в мача по ръгби за „Шестте нации“.

Neena Gill (PSE). - (EN) Г-н председател, гласувах „за“ неохотно, и не заради глупостите, които чухме сега от другата част на залата, а защото споделям загрижеността на докладчика г-н Negyi.

Докладът наистина беше лишен от острота от онези в залата, които не желаят активен диалог с гражданите на Европа. За мен активният диалог не означава лъскави брошури и смятам, че Комисията се е провалила в това отношение. Не е успяла да се ангажира активно и да влезе във връзка с гражданите. Не е успяла да изложи по-ясно разбиране за това как работата, която се върши на ниво ЕС, посреща много от реалните проблеми,

които засягат ежедневието на гражданите. Надявам се, че в резултат на този доклад тя ще преразгледа въпроса и ще намери по-творчески начини да се справи него.

- Доклад: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jim Allister (NI). - (EN) Г-н председател, приветствам доклада, защото повдига въпроси, които е нужно да се обсъдят.

Подкрепям мнението на докладчика, че мерките за развитие на селските райони не трябва да източват средствата, предназначени за преки плащания към земеделските стопани. Следователно се присъединявам към питането дали финансирането на развитието на селските райони изобщо трябва да се свърже с Общата селскостопанска политика, тъй като това неизбежно води до лишаване на земеделските производители от досегашните методи на финансиране. Ако вместо това е част от финансирането на процеса на сближаване, няма да съществува възможността за злоупотреби със средствата за земеделие.

Така аз приветствам декларацията в доклада, че заетото население в земеделието трябва да е главният фокус на мерките за подкрепа според политиката за развитие на селските райони. Този баланс е изкривен в много програми за развитие на селските райони, включително засягащите моя регион Северна Ирландия.

- Доклад: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Г-н председател, гласувах „за“ доклада и го приветствам. Дълго време мислехме, че единственото нещо, което ни засяга, е какво поглъщаме. Мисля, че работата, свършена с този доклад, наистина изтъква факта, че всичко върху кожата ни отива в нашия организъм точно толкова ефективно, колкото ако го изядем.

Много от болестите, които засягат жените, като рак на гърдата, фибромиалгия, миалгичен енцефаломиелит и др., се увеличават. Смятам, че трябва да стигнем по-далеч, не само да се уверим, че козметиката е по-безопасна, а да започнем истинско изследване на връзката между някои козметични съставки и тези видове болести, които засягат жените, както и да се опитаме да направим козметиката по-безопасна, защото, разбира се, всички ние искаме да продължим да използваме козметика.

Neena Gill (PSE). - (EN) Г-н председател, приветствам този конкретен доклад, защото изпитването на козметичните продукти е въпрос, който засяга много от избирателите в моя район, West Midlands, и по който имам голяма преписка. Приветствам доклада и го подкрепих, защото установява общоевропейски стандарти за потенциално вредните материали и определя стандарти за обозначенията за тестване, които поставят производителите, но подобни стандарти са ни необходими и за обозначенията за изпитване върху животни. Последния път, когато разглеждахме този доклад, се занимавахме с изпитването върху животни за научни цели. Сега разполагаме с важен инструмент за повишаване на информираността на потребителите за това какво става в козметичната промишленост, който може само да се подобри, ако бъде съсредоточен върху изпитването върху животни.

- Доклад: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Г-н председател, гласувах „за“ този доклад и за по-силен контрол върху биоцидите, но искам да използвам тази възможност, за да изтъкна, че ние в Ирландия законно слагаме токсичен замърсител във водата – биоцид, наричан флуорид. Искам да поздравя Комисията за започването на процес на консултации, в който приемат научни документи, мнения от обществеността и др. по въпроса за замърсяването на питейната вода с токсична съставка, наричана флуорид.

- Доклад: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Avril Doyle (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, аз гласувах против този доклад, защото считам, че той отслабва предложението на Комисията за прилагане на по-високи акцизи върху произведени тютюневи изделия. Проучванията неизменно показват, че най-ефективният и траен начин за въздействие върху поведението на хората за отказване от потреблението на тютюн е чрез данъчно облагане.

Проучванията на Университетския колеж в Корк, Ирландия, показват, че след като през 2004 г. е въведена пълна забрана на тютюнопушенето на работни места, през следващата година броят на постъпилите в болница със сърдечен удар в района е намалял с 11 %. Освен това Ирландия прилага и най-висока ставка на акциз върху тютюневите изделия в Съюза, равняваща се на 4,99 EUR върху кутия от 20 цигари, което прави цената й повече от 8 EUR.

Ползите от комбиниран подход с възпиращо ценообразуване и данъчно облагане, забрана за тютюнопушене, обществени образователни кампании и подобрен достъп до никотин-заместващи терапии за хората, които искат да спрат да пушат, са безбройни по отношение на здравето и последващото подобряване на здравословното състояние на цялото население.

Чешката република е единствената държава-членка на ЕС, която още не е ратифицирала Рамковата конвенция на ООН за контрол на тютюна, а на тютюна се дължи смъртта на повече от един милион души в ЕС. Бихте ли могли като председател на нашия Парламент да поискате от чешкото председателство на Съвета, от името на всички нас, да поправи този сериозен пропуск преди изтичането на мандата му?

- Доклад: Maria Martens (A6-0079/2009)

Richard Corbett (PSE). - (EN) Г-н председател, изглежда, че мнозина от другата страна използват процедурата за обяснение на вот по различни доклади, за да говорят всъщност за ратифицирането на Договора от Лисабон. При това те твърдят неоснователно, че хората са се изказали против Договора от Лисабон, а ние не искаме да ги чуем.

Съвсем отделно от факта, че от държавите-членки – а не от нас – зависи да ратифицират Договора от Лисабон, това, разбира се, изобщо не е вярно. Една държава-членка каза „не“, ние я чухме, и наистина трябва да се вслушваме. Другите държави-членки показаха, че са готови да чуят причините за това „не“, да го вземат предвид и да продължат на тази основа. Но когато г-н Dover дори не прави разлика между Договора за създаване и Договора от Лисабон и казва, че Франция и Нидерландия са отхвърлили този Договор, той удобно пропуска да посочи държавите, които проведоха референдуми за подкрепа на Договора.

Ние не искаме да слушаме само едната страна на спора. Искаме да слушаме и двете страни, да сближим позициите им и да намерим решение, приемливо за всяка държава-членка. Те искат да слушат само онези, които гласуваха „против“. Те са виновни, че не се вслушват в народите на Европа. Те не приемат демократичните резултати, а само удобния за тях резултат, но не и цялостната ситуация във всички държави-членки.

- Доклад: Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Г-н председател, подкрепям напълно съображение 5 към този доклад. В момента съм ангажирана с такъв случай в Ирландия, където една майка е избягала от родната си страна, Нигерия, с двете си дъщери, след като най-голямата ѝ дъщеря е починала в резултат на генитално осакатяване. В момента по случая е образувано производство пред Европейския съд по правата на човека, като Съдът е писал до ирландското правителство или да се защитава по делото, или да постигне така нареченото споразумение по взаимно съгласие.

В съображение 5 се казва, че гениталното осакатяване на жени представлява нарушение на правата на човека и че нарастващ брой искания за убежище от родители са основани на заплахите, на които те са подложени в своите страни поради отказа им да се съгласят техните деца да бъдат подложени на генитално осакатяване. Надявам се Съдът по правата на човека да вземе предвид нашата декларация, когато произнася присъдата си по това дело.

И накрая, съгласна съм с г-н Corbett, че днес тук се говори много за демокрация, но – за онези, които отделят време и си направят труда – ако се преброят хората, които са гласували за Конституцията и Договора от Лисабон във всички референдуми в Европа, има повече от 27 милиона европейци, които са казали „да“, и 24 милиона, които са казали „не“. Това е демокрация в действие.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). - (IT) Г-н председател, госпожи и господа, благодаря ви, че ми дадохте думата. Искам да изразя пълната си подкрепа за вниманието, отделено днес от Парламента на такива важни въпроси като правото на здраве, правото на сексуално самоопределение, правото на опазване на психическото здраве и физическа и психическа неприкосновеност на жените, която често пъти се нарушава от тези гинейфобски практики.

Европа поддържа ангажимента си спрямо основните права, както току-що чухме в изказването на колежата преди мен. Умират деца, умират жени точно по причина на тези практики, които са напълно неприемливи. Европа постъпва правилно, като се ангажира по този начин и демонстрира важната отговорност, поета в опит да се гарантира хармонизиране на законите в тази насока.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - (EN) Г-н председател, бих се радвала да гласувам „за“ доклада Muscardini относно гениталното осакатяване на жени, защото подкрепям забраната на тази варварска практика от много

години и подкрепям делото на едно семейство, което е заплашено от такава практика, ако се върне в родната си страна.

Обаче, както обикновено става, колегите използват тежкото положение на осакатените жени и момичета, за да повдигнат отново въпроса за абортите, като вмъкват в доклада мантрата за „сексуалните и репродуктивните права“.

(След поправката на вота на г-н Mitchell по този доклад, която отразява окончателната редакция на текста, неговото устно обяснение на вота вече не е валидно)

- Доклад: Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)

Milan Gál (PPE-DE). – (SK) Г-н председател, искам да благодаря на колегата от комисията по култура и образование, г-н Граца Моура, за работата му по проекта на доклада, който подкрепих при гласуването. Той е свързан с документи, които вече сме разглеждали в Европейския парламент. Разширяването допринесе за езиковото многообразие на ЕС. Днес ние говорим 23 езика и повече от 60 диалекта в региони или групи.

Глобализацията и емиграцията допринасят за широката палитра от езици, използвани ежедневно от европейците. Затова езиковото многообразие несъмнено е една от най-характерните черти на Европейския съюз, която засяга социалния, културен и професионален живот на неговите граждани, както и икономическите и политическите дейности на държавите-членки. Считам, че Съобщението на Комисията в тази област е изключително важно. Съгласен съм с докладчика, че езиковата и културна разнородност на ЕС представлява огромно конкурентно преимущество и че ние очевидно трябва да подкрепяме програми за изучаване на езици и обмен в образователната и културната сфера.

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, относно доклада на Граца Моура трябва да кажа, че колегата е свършил отлична работа. Исках само да поставя един процедурен въпрос относно тази система – г-жа Muscardini вече повдигна въпроса днес – надявам се да предадете нашите искания да не бъде възможно да се подлагат на гласуване два фактически еднакви доклада, като по този начин се накаже докладчикът. Това се случи с мен и определено е нещо, които не бих пожелал.

Именно по тази причина искам да подчертая още веднъж много положителната работа, свършена от нашия колега, г-н Граца Моура, независимо че другата резолюция, за която също гласувах, беше приета впоследствие. Моят вот не беше отрицание на доклада Граца Моура; точно обратното.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, първо искам да благодаря на г-н Граца Моура за отличната му работа. Той се е посветил с цялото си сърце на въпросите на езика и е абсолютно вярно, че езикът е основно право. Езикът е в основата на идентичността на човека и затова ние в Европейския съюз трябва да полагаме грижи за многоезичието.

Ние обаче гласувахме за алтернативна резолюция, която предпочитаме пред първоначалния доклад. Аз самият участвах в изготвянето на алтернативната резолюция и може би е уместно да кажа защо се заехме да изготвяме алтернатива на похвалният труд на г-н Граца Моура. Причината е, че ние искаме по-конкретно да гарантираме статута на езиците на малцинствата.

Както казват, ние в Европа сме толкова силни, колкото е най-слабото ни звено – а това са хората, които са най-зле в нашето общество. Ето защо трябва да гарантираме, че малцинствените групи, например Sami в моята страна, Финландия, ще запазят правото да използват майчиния си език и да получават основни услуги на своя собствен език. Ние трябва да поемем отговорност за тях, така както и за всички други местни народи. По тази причина е много важно Европейският съюз да изпълни културния си дълг и да осигури жизнеспособност на всички езици, включително тези на малцинствата.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Г-н председател, въпреки че приетата накрая алтернативна резолюция за многоезичието в Европа бе много по-добра от представения ни първоначален текст, аз все пак гласувах против нея след известен размисъл; в края на краищата и двете резолюции – и приетата, и първоначалната – призовават за основаване на европейска агенция за езиково многообразие. И макар това наистина да звучи добре и аз бих застанал зад него по принцип, продължавайки да чета, виждам, например, че неевропейските имигранти се насърчават да продължават да използват майчиния си език тук, че Европейският парламент дори призовава майчините езици на чуждите малцинства, или на малцинства с произход от чужбина, да бъдат включени в училищните програми и държавите-членки не само да насърчават използването на родните езици, но и по-конкретно да насърчават използването на основния език на имигрантите. Съжалявам, но това е лудост.

Това ще доведе до обратното на адаптация и асимилация. Това е точно обратното на онова, което всъщност се изисква във всички европейски държави.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, аз също гласувах против доклада за многоезичието. Въпреки че оставам убеден поддръжник на многоезичието, и първоначалният доклад, и изменената версия, която всъщност бе приета, предлагат редица идеи, които са проблематични, ако следва да бъдат приложени на практика. Например докладът се стреми да насърчи имигрантите да продължат да използват родните си езици – нещо, което само по себе си е проблем в много държави-членки, защото те не успяват да научат в задоволителна степен езика на приемащата страна, с всички съответни последици.

Друг потенциален проблем е начинът, по който докладът разглежда държавите-членки, в които има повече от един официален език. Разбира се, трябва да се вземат предвид конкретни ситуации, например Белгия, където всеки регион, с изключение на Брюксел, е официално едноезичен. Във Фландрия сме изправени пред проблема с голям брой френскоговорящи имигранти, които отказват да се адаптират към нидерландско говорещата Фландрия, и не работи на Европа да се намесва там и да обещава всякакви несъществуващи права.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, споделям много от резервите, изразени в този доклад относно насърчаването от страна на Европейския съюз на продължаването и развитието на езиците по произход – макар че общата философия на докладите заслужава внимание и подкрепа – и то защото днес, пред лицето на тези законно повдигнати въпроси, ние се натъкваме на още по-голям риск, а той е да видим отмирането на европейските езици в резултат на това, че сме принудени, в този Парламент и другаде, да използваме стандартизиран говорим и писмен английски. Това е много сериозен риск, на който трябва да се обърне внимание.

Не бива да забравяме правата на местните езици. Националните езици отмират: те срещат трудности при изразяването, но местните езици изчезват по наистина срамен начин, а те трябва да бъдат защитавани, както е случая в Италия с федералистката реформа, която се опитваме да предложим и реализираме.

Прави ли Европейският съюз всичко необходимо, за да защити местните езици? Чухме г-жа Lo Curto да говори преди малко. Определено би било хубаво да я чуем да говори понякога на красивия сардински, тъй като съм сигурен, че го знае. Аз бих искал да говоря понякога на пиемонтски, но в библиотеката на нашия Парламент няма културни документи, списания и т.н., свързани с езици на културна идентичност или местни езици.

Затова, преди Европа да се тревожи за опазването си от стандартизацията на езици на трети страни, тя следва да се тревожи за нашите малцинства и нашите местни езици.

Eleonora Lo Curto (PPE-DE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, г-н Borghezio, аз съм сицилианка, а Сицилия е люлка и земя на велика цивилизация и велика история, и се надяваме, че ще успее да изкове бъдеще за себе си, започващо с независимост, затова мога само да се съглася с необходимостта да се обърне по-голямо внимание на майчините езици, които трябва да се учим да говорим все повече и повече, и преди всичко следва да се научим да ги предаваме на децата си.

Преди всичко си представям картина на историята на емиграцията в Италия, а мисля и в други страни, която днес води до това, и има опасност да доведе до това новите поколения сицилианци – като венецианците, сардинците и безброй други, които са преминали през този процес в миналото – да не помнят и вече да не могат да говорят съответно сицилиански, венециански и сардински.

Като опит да видим превръщането и на този голям институционален театър на Европа в люлка на такова разнообразие и самостоятелни идентичности, за каквито се надявам в Европа на регионите, която ще се научим да чествуваме в бъдеще, аз призовавам, г-н председател, повече и повече хора да стават известни и чрез използването на нашите езици.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, аз се въздържах по отношение на този доклад по две причини, макар че към напълно съгласна със заглавието „Многоезичието: преимущество за Европа и обща отговорност“.

Днес ни бе казано, че в доклада се засягат „някои националистически спорове, които се водят в Испания“. Много се съмнявам, че е уместно да се използва разискване за многоезичието и за насърчаването на езиковите познания като някакво прикритие или заместител, или средство за политически пазартък във връзка с различни вътрешни въпроси във всички държави-членки, а изглежда, че това се случва по отношение на част от разискването по въпроса в комисията и тук.

Не нападам което и да е от правата на изказалите се в подкрепа на езиците на малцинствата. Всъщност, аз съм изцяло в тяхна защита и наистина мисля, че трябва да зачитаме правото на нашите граждани в ЕС, чиито пръв

език е малцинствен. Трябва да има място за тези езици в Европейския парламент, но не задължително като официални работни езици, особено ако тези граждани владеят също така добре английски – както е в нашия случай. Участието във важни разисквания в пленарна сесия и в комисиите, например, на малцинствен език, като след това трябва да има превод от и на повече от 20 други езика, компрометира самото предназначение на демократичното разискване поради загубата на нюанси в превода, а може би дори недоразумения. Нашият демократичен мандат тук е да убедим колкото е възможно повече хора в нашата гледна точка, а трудността да намерим достатъчен брой преводачи с подходяща квалификация е съвсем друг въпрос. Поради тези две причини се въздържах.

- Доклад: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да кажа, че гласувах „за“ доклада на г-н van Nistelrooij, но бих искал също така да използвам тази възможност, заради малкото останали зрители, да кажа, че вместо да продължават да обикалят Европейския съюз и избирателните си райони и да говорят против Съюза, онези членове на Парламента, които днес така енергично критикуваха Европейския съюз и процедурите му, трябваше да предоставят много по-обективна информация, с което несъмнено да създадат съвсем друга атмосфера.

По отношение на доклада van Nistelrooij – политиката на сближаване беше замислена именно в тази насока, за създаване на солидарност и сътрудничество и, преди всичко, в това време на криза, считам, че европейските региони – не само нациите, а и регионите – трябва да си сътрудничат, да укрепят позициите си и да подобрят качеството на живота на своите жители. Именно поради тази причина докладът van Nistelrooij заслужаваше моят глас „за“.

Румяна Желева (PPE-DE). - Гласувах в подкрепа на доклада за териториалното сближаване, защото съм убедена, че тази концепция следва да се развива и прилага като хоризонтален принцип, който подкрепя всички политики и действия на Общността.

По време на дебата по политиката за сближаване днес ние призовахме за съществено укрепване през следващия програмен период на прякото участие на регионалните и местните органи в планирането и изпълнението на съответните програми. Политиките на Европейския съюз, и по-специално политиката на сближаване, превърнаха управлението от една често централизирана система във все по-интегрирана система на много равнища.

Ето защо смятам, че е наложително да се насърчава в държавите-членки установяването на система на териториално управление, основана на интегриран подход „отдолу-нагоре“, и която позволява по-активно гражданско участие. Призовавам държавите-членки да започнат да обмислят как по-добре да консолидират и подкрепят концепцията за териториално сближаване в своите национални програми и политики.

В този контекст считам, че основните принципи на координираното развитие и партньорство между градските и селските райони са от особено важно значение и трябва да бъдат стриктно съблюдавани.

Маруся Иванова Любчева (PSE). - Подкрепих доклада за териториалната кохезия с разбирането, че това е политика от изключителна важност за всички региони на Европейския съюз.

Средствата по кохезионните фондове, съвместно с националните средства, могат да превърнат и най-изостааналите райони в добре развити и да ги изравнят с развитите. За моята страна, България, това е от изключително важно значение. Важно е при планирането да се прави справедливо разпределение на всички средства, да се прилага принципът на кохезионност във всички приоритетни политики на Европейския съюз.

Отчитайки всички фактори, които оказват влияние върху балансираното регионално и социално развитие, трябва да намерим най-точните механизми, за да дадем възможност на някои от новите страни членки с по-нисък стандарт да догонят останалите.

Нуждаем се от ясни критерии при планирането, за да не се допусне ощетяването на нито една страна, защото именно при планирането се допускат неадекватни и неефективни разпределения, които рефлектират върху качеството на живота на гражданите впоследствие.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Г-н председател, искам да поздравя г-н van Nistelrooij за доклада му. По-специално, искам да подкрепя параграф 42, който призовава за установяването на реални партньорства между всички страни, участващи в регионалното и местното развитие на равнище ЕС, на национално, регионално и местно равнище.

За да бъде постигнато териториално сближаване, това е необходима предпоставка. Участието на местните групи за развитие и НПО в реализирането на регионално развитие и териториално сближаване е показвало неведнъж, че добавя реална икономическа и социална стойност. Предвид това, че не постигаме териториално сближаване между нашите региони, от решаващо значение е да установяваме и популяризираме такива партньорства.

- Доклад: Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Г-н председател, искам да подкрепя параграф 22, който – както доклада van Nistelrooij – призовава държавите-членки да укрепят принципа на партньорство в своите програми за текущия период и в съответствие с член 11 от Общия регламент относно ЕФРР, ЕСФ и Кохезионния фонд.

Ние в Парламента пишем регламентите, но от държавите-членки зависи да ги изпълнят, а Комисията трябва да следи за прилагането им. Един неотдавнашен доклад за участието на НПО и други в развитието, реализирането и мониторинга на структурните фондове в новите държави-членки беше озаглавен „Илюзията на включването“ и мисля, че заглавието казва всичко. Държавите-членки и Комисията не поемат своите отговорности. Ние в Парламента трябва да продължим да настояваме да го направят.

- Доклад: Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Аз гласувах в подкрепа на набора от доклади на колеги, които критикуват пречките пред изпълнението на политиката на сближаване. Бих искала, по-конкретно, да говоря за доклада Krehl. Искам да добавя към днешната дискусия, че колегите забравиха да споменат, че одобрихме пакет за възстановяване преди две седмици. Това беше пакетът, за който се съгласиха чешкото председателство и Комисията. Под натиск от Европейския парламент, Комисията изготви също проект за ясни предложения за опростяване на администрацията, и по-конкретно въведе ясна степен на гъвкавост, която сега ще позволи на всеки, който изтегля пари от структурните фондове, да прехвърля ресурси между програмите и дори да използва тези ресурси за покриване на заеми, което е особено важно за новите държави-членки. Следващият доклад от този пакет, който се отнася до микрокредитите, подкрепя това още повече, разбира се. Съжалявам само, че все още нямаме ясни насоки за хармонизиране на правилата за използване на микрокредити, което би било особено полезно за дребните предприемачи и местните власти.

Marian Harkin (ALDE). - (EN) Г-н председател, аз специално подкрепям този доклад, упоменаването на кредитни съюзи и приноса им за предоставяне на микрокредити. Що се отнася до организациите с нестопанска цел, кредитните съюзи играят уникална роля в предоставянето на микрокредити на мнозина, които не биха получили кредит от много от останалите финансови институции. Знам, че кредитните съюзи не са силни във всички европейски държави, но са силни в много от тях, с резерви, надвишаващи 40 милиарда EUR. В целия свят кредитните съюзи разполагат с резерви, надвишаващи 1,1 трилиона USD, и повече от 180 милиона членове.

Във време, когато много хора губят доверие в банковите институции, финансовите институции с нестопанска цел са една обещаваща алтернатива и те се нуждаят от нашата подкрепа. По-специално, необходимо е те да бъдат включени в програмата JASMIN, за да могат като доставчици на микрофинансиране да имат достъп до услугите в подкрепа на предприятията като наставничество, обучение, консултиране, финансово обучение, и т.н.

И накрая, едно пояснение по доклада Muscardini: мисля, че гласувахме и приехме изменение 1, в което терминът „сексуални и репродуктивни права“ беше изменен на „сексуално и репродуктивно здраве“. В този контекст не съм сигурен дали съм съгласен с ирландските колеги, които говориха преди по този въпрос.

Председател. - Г-н Kamall, както виждате, Вие сте единственият, който остана в залата!

Syed Kamall (PPE-DE). - (EN) Г-н председател, позволете да започна като благодаря на Вас и на всички преводачи за търпението по време на тази много дълга серия от обяснения на вот.

Мисля, че има консенсус в Парламента относно качествата на микрокредитите: това е един от онези въпроси, по които левите и десните в Парламента могат да се съгласят.

На този етап, нека отдам дължимото на две конкретни организации. Едната е Opportunity International, която се ръководи от бивш гуверньор на централна банка на една африканска държава и внася професионален подход към микрокредитите, където понякога, за съжаление, липсва такъв. Другата организация, с отличен уебсайт – www.kiva.org – позволява на хората да заемат поотделно една малка сума от 25 USD и тя се събира

с други в по-големи микрозаеми за предприемачи по цял свят, особено в развиващите се страни, което им позволява да създават материални блага и работни места в техните местни общности.

Искам да подчертая нещо и то е, че трябва да сме сигурни, че местното и националното управление или управлението на ЕС няма да измести малките общности и частни микрокредитиращи субекти. Имам такива случаи в моя избирателен район в Лондон, където общностни организации бяха изместени от местното управление.

Като цяло обаче, мисля, че можем да се съгласим, че микрокредитът е чудесно нещо, което може да помогне на предприемачите в по-бедните страни.

Писмени обяснения на вот

- Доклад: Paolo Costa (A6-0071/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), в писмена форма. – (PL) Аз гласувах „за“ приемането на доклада относно предложението за решение на Съвета относно сключването на Споразумението между Европейската общност и правителството на Непал относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги.

Съгласен съм с предложението на докладчика за сключване на това Споразумение.

Мисля, че измененията, засягащи клаузата за обозначаване, данъчното облагане на авиационното гориво и ценообразуването, са основателни в сравнение със съществуващите двустранни споразумения.

Надявам се, че уповаването на взаимно доверие в системите на другата страна ще благоприятства реализирането на споразумението.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Гласувах „за“ доклада на г-н Costa относно споразумението между ЕО и Непал относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги.

Съгласен съм с докладчика, че тарифите, начислявани от въздушните превозвачи, определени от Непал за извършване на превози на пътници и стоки изцяло в рамките на територията на Европейската общност, следва да се уреждат от законодателството на Европейската общност. Изцяло подкрепям данъчното облагане на авиационното гориво за операции в рамките на територията на Общността.

- Доклад: Geringer de Oedenberg (A6-0130/2009)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах „за“ доклада на г-жа Geringer de Oedenberg относно колесните селскостопански и горски трактори.

Всъщност, аз съм съгласен с предложението на Комисията за кодификация на действащите законодателни текстове, включително техническите адаптации.

- Доклад: Geringer de Oedenberg (A6-0129/2009)

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах „за“ доклада на г-жа Geringer de Oedenberg относно режима на Общността за митнически освобождавания.

Съгласен съм с предложението за кодификация на действащото законодателство, за да се осигури подходящо опростяване и ясно изготвяне на законодателството на Общността.

- Доклад: Sirpa Pietikäinen (A6-0119/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), в писмена форма. – (LT) Предвид нарастващата сложност на финансовите пазари и по-специално финансовата криза, това оптимизирано събиране на статистическа информация е необходимо. Надеждността и навременността на данните трябва да бъдат крайъгълните камъни на измененото законодателство. Вашият докладчик възприема виждането, че навременното събиране на статистическа информация е от решаващо значение. Затова Европейската система на централните банки и Европейската статистическа система трябва, ако е необходимо, да събират информация ежемесечно. Това може да повиши качеството на статистиката и да оптимизира полезността ѝ, особено по отношение на мониторинга на сектора за финансови услуги. Съгласен съм с предложението на Европейската централна банка за частично изменение на регламента на Съвета относно събирането на статистическа информация от Европейската система на централните банки, насочено към засилване на ефективността на събирането на тези данни. Освен това действащият регламент по този начин ще бъде адаптиран към тенденциите на финансовите пазари.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Искам да се въздържа по доклада на г-жа Pietikäinen относно събирането на статистическа информация от Европейската централна банка. Всъщност аз съм съгласен само отчасти с въпросния доклад, защото считам, че има определени критични точки, които не ми позволяват да изразя изцяло положително мнение по него.

- Доклад: **Alexander Graf Lambsdorff (A6-0132/2009)**

Philip Claeys (NI), *в писмена форма*. – (NL) Гласувах против доклада на г-н Lambsdorff, защото от него не става ясно дали за държавите-членки на ЕС няма да е най-добре да се разграничат от Съвета на ООН по правата на човека, ако бъдат запазени определени неприемливи пасажии в заключителния документ на Конференцията за преглед на изпълнението на договореностите от Дърбан. Трябва да се каже веднъж завинаги, че Европа не се нуждае от уроци по човешки права от ислямски теокрации и други (полу-)диктаторски режими.

Glyn Ford (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Независимо че приветствам по-голямата част от доклада на г-н Lambsdorff относно приоритетите на Европейския съюз във връзка с 64-ата сесия на Общото събрание на ООН, имам проблем с призива му на този етап за отделно място на Европейския съюз в Съвета за сигурност на ООН. Аз съм за реформиране на Съвета за сигурност, за да бъдат признати новите глобални политически реалности – Япония, Германия, Индия и Бразилия могат да бъдат добри примери за кандидати, и би било несправедливо да се изключи представителство от Африка. Но желание или несъгласие за подкрепа за отделно място на ЕС следва да се прояви в края на процес на преговори – дори да е логично – а не в началото. На това основание считам за уместно да се въздържа по този доклад.

Neena Gill (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Г-н председател, аз се въздържах по този доклад, тъй като считам, че ООН има належаща нужда от преглед и реформа. Няма много смисъл да се разглежда място в Съвета за сигурност за ЕС, ако цялата система за представителство е под въпрос.

По-специално, къде е представителството на Азия в Съвета за сигурност? Понастоящем този континент се представлява само от Китай, недемократична страна с отблъскващо досие по отношение на човешките права. Къде е призивът за място за Индия, чието население бързо доближава това на Китай и чиято политическа, икономическа и стратегическа сила е от регионално и глобално значение?

Преди да мислим за гласа на ЕС в ООН, трябва да помислим как съществуващата ООН може да бъде променена, за да стане по-добра. Правилното представяне в Съвета за сигурност на най-голямата демокрация в света би представлявало голяма стъпка в правилна посока.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) Принципът „една държава, един глас“ е един от основоположните камъни на сътрудничеството в Организацията на обединените нации и трябва да остане такъв. Затова според нас трябва да се съжалева, че Европейският съюз се стреми към отделно място за ЕС в Съвета за сигурност на ООН в бъдеще. Излишно е да се казва, че шведската външна политика е различна от полската външна политика, която е различна от гръцката външна политика. От друга страна, държавите с еднакво мислене могат да се обединят, ако искат.

Докладът, обаче, съдържа няколко положителни елементи, особено що се отнася до призови за зачитане на правата на човека и международното хуманитарно право. Според нас тези формулировки са толкова важни, че решиме да подкрепим доклада, въпреки недостатъците му в други аспекти.

Richard Howitt (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Членовете на Европейския парламент от Лейбъристката партия подкрепят изцяло работата на Общото събрание на ООН и положителната роля, която тя трябва да изиграе за мирно и положително международно сътрудничество. По-конкретно, ние подкрепяме в тази резолюция съсредоточаването върху засиленото положително сътрудничество в областта на човешките права, положителното реформиране на ООН, неразпространението на ядрено оръжие и постигането на Целите на хилядолетието за развитие.

Ние гласувахме да се въздържим по тази резолюция, тъй като, независимо че поддържахме много от точките в нея, не можем да подкрепим призива в резолюцията да има отделно място за Европейския съюз в Съвета за сигурност на ООН. В Хартата на ООН няма разпоредба за регионално място в Съвета за сигурност. Европа не е държава-членка на ООН и, съгласно Хартата на ООН, само държави могат да бъдат членове на ООН.

Alexandru Nazare (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Докладът на г-н Lambsdorff дава важен принос към участието на Европейския съюз в работата и трансформирането на ООН. Аз се радвам да го подкрепя.

Препоръките, заложи в доклада, потвърждават постоянната загриженост на повечето държави-членки на ЕС по отношение на главните въпроси на световната политика, като същевременно убедително повтарят теми, които представляват интерес за Румъния и групата PPE-DE.

Например основните ценности на ЕС изискват от нас да придаваме особено значение на принципа „Отговорност за защита“. Освен това моята партия и другите членове на групата PPE-DE считат правата на човека за един от крайъгълните камъни на нашата дейност в сферата на външната политика и ключов канал за изразяване на нашите виждания на световно ниво. Аз съм доволен, че тези препоръки засягат широко тази загриженост. За да бъде консолидиран напредъкът, постигнат в тези области, ние трябва да подкрепяме също така човешката сигурност, не само от икономическа и социална гледна точка, но и „твърдата“ сигурност.

И не на последно място, правилното функциониране на тази организация е важно за всички нас, които искаме да видим един настоятелен, ефективен, многостранен механизъм, чийто действия подкрепят тези ценности.

Като засягат тези теми и други, които представляват интерес за гражданите на Европа, докладът и препоръките на г-н Lambsdorff отбелязват крачка напред, затова аз гласувам „за“.

Toomas Savi (ALDE), в писмена форма. – (EN) Аз гласувах „за“ доклада на Alexander Graf Lambsdorff с предложение за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно приоритетите на Европейския съюз във връзка с 64-ата сесия на Общото събрание на ООН. Европейският съюз трябва да действа единно, за да влияе на решенията и ангажиментите, които ще бъдат поети през септември 2009 г., по време на Общото събрание на ООН.

Като член на комисията по развитие, аз бих искал да подчертая значението на напредъка за постигане на Целите на хилядолетието за развитие. Европейският съюз трябва да поеме водеща роля в ООН, за да осигури спазването на нашите обещания към развиващите се страни, които всъщност страдат най-много от сегашната икономическа криза, тъй като, за съжаление, в момента нашите действия изостават от обещанията ни.

Кризата несъмнено засегна почти всички страни, обаче, особено в трудни времена като сега, всички развити страни трябва да действат заедно и да гледат по-далече от тесните национални интереси, тъй като животът на милиони хора буквално зависи от нашите действия и нашето поведение в бъдеще.

Последствията от игнорирането на проблемите сега могат да бъдат катастрофални, нещо повече, възможно е да не можем да ги решим изобщо в бъдеще.

Kathy Sinnott (IND/DEM), в писмена форма. – (EN) Аз исках да гласувам „за“ този доклад относно приоритетите на ООН за 64-ата сесия на Общото събрание на ООН, защото много от приоритетите заслужават и трябва да бъдат подкрепяни и дори насърчавани. За съжаление, колегите включиха „сексуални и репродуктивни права“ в списъка на приоритетите, а аз не мога и никога няма да одобря убийството на други човешки същества, в случая – неродени бебета.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Макар че подкрепям усилията за координирана позиция в ООН на западните демокрации и отдавна приваждам доводи в полза на институционалната реформа на структурите на ООН, аз не приемам, че ЕС трябва да действа от наше име. При никакви обстоятелства отделните членове на ООН, а още по-малко членове на Съвета за сигурност, не бива да допускат узурпиране от страна на ЕС на правото им да излагат свое собствено виждане. Аз отхвърлям целта за „място на ЕС в Съвета за сигурност“. Затова по принцип – и без по никакъв начин да отхвърлям инициативите на ООН като Целите на хилядолетието за развитие или концепцията за „Правото на защита“ – аз се въздържам по доклада.

- Доклад: **Maria Martens (A6-0079/2009)**

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) Един от най-трудните проблеми пред Европейския съюз е този за незаконната или неправомерната имиграция. Винаги съм вярвал, че решенията могат да се предложат, само ако страните се възприемат една друга като партньори. Съсредоточаването върху съдбата на мигрантите, които преминават през Средиземно море, Европа и държавите от Северна Африка (Магреба), трябва да бъде в единство. Малта от 70-те години на XX век насам постоянно води кампания за такъв подход, но по онова време повечето от европейските лидери не притежаваха необходимата прозорливост. Сега, след като сме изправени пред масова миграция в библейски мащаби, Европа изведнъж се събуди за реалността.

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах „за“ доклада на г-жа Martens.

В светлината на съвместната стратегия, приета през 2007 г., която предложи въвеждането на по-двустранин подход, който да постави ЕС и Африка в по-равностойни позиции, аз съм съгласен със значението на такава

стратегия. Целта ѝ е диалогът и сътрудничеството да „надскочат“ развитието, Африка и институциите чрез по-широко сътрудничество между ЕС и Африка и международните структури и в многостранните преговори по въпроси като правата на човека и изменението на климата.

Съгласен съм, че Европейският съюз и Африка трябва да работят, за да направят международните институции, като Световната банка, Международния валутен фонд и Световната търговска организация, по-демократични и представителни, с което да осигурят упражняване на по-голямо влияние от страна на Африка, съответстващо на нейните размери.

Докладът очертава четири области, в които ефективните резултати са особено важни за успеха на съвместната стратегия: мир и сигурност, управление в най-широк смисъл, търговски въпроси, регионални икономически общности и изнасяне на капитали, и ключови въпроси на развитието, като здравеопазване и образование.

Подкрепям също искането за конкретен финансов инструмент за реализиране на съвместната стратегия, централизиране на всички съществуващи източници на финансиране по ясен, предвидим и програмируем начин.

Koenraad Dillen (NI), в писмена форма. – (NL) Аз гласувах „против“ доклада на г-жа Martens, въпреки че съдържа много разумни и приемливи елементи, и е един относително балансиран доклад. Печално е обаче, че доклад за партньорството между ЕС и Африка не споменава и дума за проблемите на незаконната имиграция – проблем, който е толкова належащ и за Европа, и за Африка, който води до изтичане на мозъци от Африка и предизвиква толкова много социални проблеми в Европа. Освен това този доклад разкрива известна степен на наивитет, като призовава европейската схема за „синя карта“ да обезсърчава отлива на африканци от сектори, в които те са необходими на Африка. В доклада не се казва нищо как да се постигне това в действителност.

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Аз гласувах „за“ доклада Martens относно „Една година след Лисабон: партньорството Африка–ЕС в действие“, тъй като повтаря отново необходимостта от укрепване на връзките между Европейския съюз и Африка, особено в сегашния контекст на глобална икономическа нестабилност.

Искам да подчертая, че провеждането на срещата на високо равнище ЕС–Африка в Лисабон през 2007 г. беше главно в резултат на работата, свършена от португалското председателство на Съвета на Европейския съюз. Предстои ни обаче да извървим още дълъг път за развитие на съвместната стратегия, очертана тогава, особено в сферите на мира, сигурността, управлението, правата на човека, регионалната интеграция, здравеопазването и образованието.

Необходимо е Европейският съюз да създаде специфичен финансов инструмент за реализиране на съвместната стратегия и за значително ангажиране на гражданското общество.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Докладчикът обрисова една по същество точна картина на многото предизвикателства на Африка. Несъмнено тя е точна и в описанието на това колко важно е да се вземат предвид и международните усилия, и международното сътрудничество в борбата срещу бедността, липсата на здравни грижи и последствията от глобалния икономически спад.

Докладчикът обаче навлиза в подробна пропаганда в полза на Европейския парламент и по-голямата му роля в отношенията между Африка и ЕС. Предлага се, например, без обективни аргументи, Председателят на Европейския парламент да бъде допуснат да присъства на срещите между представителите на африкански правителства и Европейската комисия и/или Съвета. Освен това докладчикът би искал Европейският парламент да поеме по-голяма отговорност по отношение на структурата и функционирането на Европейския фонд за развитие. Считаме, че едно такова развитие на нещата би било изключително неблагоприятно Затова гласувахме „против“ доклада като цяло.

David Martin (PSE), в писмена форма. – (EN) Аз подкрепям този доклад, който разглежда ефективността на партньорството между ЕС и Африка. Докладът отбелязва, че е предоставено много малко ново финансиране за реализиране на съвместната стратегия и призовава за създаване на конкретен финансов инструмент, централизиращ всички съществуващи източници на финансиране по ясен, предвидим и програмируем начин.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах „против“ доклада на г-жа Martens относно партньорството между Африка и ЕС.

Всъщност, аз не съм съгласен с възприетия подход, който често се оказва неподходящ да задоволи потребностите на африканската страна, включително по отношение и на институциите, и на частния сектор. Нещо повече,

в това отношение са необходими повече усилия и от африканската страна, за да се осигури действителното ангажиране на широк спектър от гражданското общество в изпълнението на споразуменията за партньорство.

Реализираната стратегия за партньорство досега е дала само скромни резултати, които остават доста под очакванията и зададените цели. Тъй като първият план за действие завършва през 2010 г., не мисля, че ще бъде възможно тези цели да бъдат постигнати. Повтарям, че съм против доклада, на това основание.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Доброто управление е от централно значение за икономическия напредък и благополучието на Африка, и трябва да бъде пръв приоритет. Жалко е, че в този доклад му се обръща толкова малко внимание и се подхожда към него по начин, който показва прекомерна чувствителност спрямо африканските режими. Не се споменава фактът, че повечето африкански правителства мълчаливо или открито подкрепят режима на Мугабе в Зимбабве, при цялото опустошение, което този режим донесе на народа на Зимбабве. А ние не бива да се опитваме да налагаме шаблона на институционалната структура на ЕС върху друг континент, без да се замисляме доколко тази структура е подходяща за Европа, да не говорим за Африка.

Frank Vanhecke (NI), в писмена форма. – (NL) Продължава да е забележителен факт, че ние в тази институция сме се вкопчили в лисабонската илюзия каквото и да става. Като се замислим, той не е толкова забележителен, тъй като е идеална илюстрация за начина, по който европейската бюрокрация подхожда към законността, правото на опозиция и зачитане на свободния избор на нашите електорати.

Лисабон, в края на краищата, е юридически мъртъв след референдума в Ирландия. Защо просто да не зачетем това?

В основни линии, аз се питам дали всъщност е необходимо сега да инвестираме още 55 млн. EUR, за да подкрепим институциите на Африканския съюз. Тези институции рядко проявяват някаква критика по отношение на кървавите диктатори, които са включени в тях. Питам се също как напълно обоснованият коментар, че „синята карта“ е опасен инструмент за по-нататъшно изтичане на мозъци към Европа, съответства на позициите, възприети другаде. Освен това този доклад никъде дори не споменава въпроса за незаконната имиграция. Може би това е област, в която би било по-добре да инвестираме тези 55 млн. EUR.

- Доклад: Alain Hutchinson (A6-0085/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах „за“ доклада на г-н Hutchinson и подкрепям изцяло искането Комисията да продължи да обвързва своята подкрепа в сферата на здравеопазването и образованието, и по-специално в областта на основното здравно обслужване и началното образование, с постигнатите резултати, и за подобряване на предвидимостта на бюджетната подкрепа чрез въвеждане на договори във връзка с Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР).

Съгласен съм също, че е важно да се разшири обхватът на принципите, залегнали в основата на тези договори, до по-голям брой държави, като се има предвид, че основната цел на договор във връзка с ЦХР е да помогне за повишаване на ефективността на помощта и ускоряване на темповете на напредъка за постигане на ЦХР в страните, които имат най-голяма потребност от тях.

Считам също, че е жизнено важно Комисията да определя своята бюджетна подкрепа в зависимост от постигнатите резултати по отношение на доброто управление и прозрачността, както и зачитането на правата на човека, по-конкретно на най-бедните и маргинализираните лица, като хората с увреждания, малцинствените групи, жените и децата, и да следи за това бюджетната помощ да не се разходва за други сектори извън изрично упоменатите в договора за ЦХР.

David Martin (PSE), в писмена форма. – (EN) Аз гласувах в подкрепа на този доклад, който цели сключването на договори във връзка с Цели на хилядолетието за развитие (ЦХР) между ЕС и определени държави. Подкрепям финансовата прозрачност, препоръчвана от доклада, и стабилността, която договорите за подпомагане ще осигурят на страните партньори за по-добро предварително планиране на бюджетите.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Искам да се въздържа по доклада на г-н Hutchinson относно договорите за ЦХР. Всъщност, аз съм съгласен само с някои от разгледаните въпроси и затова не мога да одобря изцяло въпросния текст.

Kathy Sinnott (IND/DEM), в писмена форма. – (EN) Европейският съюз трябва да застане зад ЦХР с цялото си сърце, но аз гласувах против доклада относно ЦХР, защото отново колегите изразиха подкрепа за „сексуалните и репродуктивни права“ в доклада. Да се даде на децата шанс в живота е важна цел на хилядолетието за развитие.

- Доклад: Maria Badia i Cutchet (A6-0093/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström и Åsa Westlund (PSE), в писмена форма. – (SV) Ние, социалдемократите, считаме, че е важно да се насърчават и изкуството, и културата в ЕС. Затова бихме искали да видим по-голям обмен на опит и сътрудничество между държавите-членки в тази област. Това е особено важно, за да се улесни обучението на студенти по изкуствата в друга държава-членка.

Ние обаче не считаме, че съдържанието на курсовете за обучение по изкуствата в държавите-членки следва да се определят на равнище ЕС. Такива решения следва да се вземат от самите държави-членки. Затова решихме да гласуваме „против“ доклада.

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, аз гласувах „за“.

„Всички деца се раждат художници. Проблемът е да останеш художник, когато пораснеш.“ С тези думи Пабло Пикасо описва проблемите, свързани с художественото обучение. Въпреки че художественото образование понастоящем е задължителен предмет в много образователни системи, моделите на преподаване все още се различават значително в различните държави членки.

Развитието на новите информационни и комуникационни технологии благоприятства насърчаването на икономика, базирана на знания, в която интелектуалните способности и творчеството заемат видно място. В този контекст художественото образование се превърна във важен елемент за съхраняване на идентичността и за насърчаване на межкултурното и междурелигиозното разбирателство.

Художественото образование освен това предоставя на народите средство за развитие на необходимите човешки ресурси, посветени на успешното използване на богатството на културното им наследство. Към това се добавя и нарастващата необходимост от конкурентоспособност в множество области, което обяснява дадения от много образователни системи приоритет да се насърчава развитието на креативността чрез образователни програми, разработени с подходящи педагогически методи, които оказват силно въздействие върху последващата интеграция на учащите на работното място.

Šarūnas Birutis (ALDE), в писмена форма. – (LT) Изготвянето на съвместно предложение за съгласуване на художественото образование на европейско равнище е важно.

Художествената дейност обхваща овладяването на няколко области на компетентност, знания и материали, които отдавна са тясно свързани с напредъка в сферите на образованието и технологиите. В исторически план изкуствата са използвали най-напредналите технологии на своето време, а научните спорове са повлияли на много естетически теории. На свой ред практическият опит и определени художествени дисциплини също са повлияли на техническия напредък и по този начин са допринесли за човешкото знание и глобалните промени. Въпреки факта, че художественото творчество не може да бъде ограничено от приложението на строго научно и технологично знание, технологиите, независимо че не са създадени за тази цел, могат да бъдат полезни на изкуството, така както изкуството може да насърчи научните изследвания и усъвършенстването на технологиите, прилагано не само в художествената дейност. С други думи, художественото образование допринася за по-тесни и по-плодотворни отношения между образованието, културата, ИКТ и изкуствата през XXI век.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на този доклад, защото съм съгласен, че трябва да има баланс между теоретичното обучение и въвеждането в практиката във всяка област, включително художественото обучение.

Докладът на г-жа Badia i Cutchet настоява, че преподаването на история на изкуството трябва да включва и срещи с творци и посещения на места, свързани с културата, за да се предизвика любопитство и да се провокира размисъл от страна на учащите. Надявам се, че европейските правителства и Европейската комисия ще приемат препоръките, направени в този доклад, и че много скоро ще видим подобрения.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), в писмена форма. – (FR) Докладът по собствена инициатива, който ни беше представен днес и който има моята пълна подкрепа, отстоява идеята, че художественото образование и образованието в областта на културата, включително образованието в областта на езика на образите, е основен елемент от образователната система. Тези уроци всъщност помагат на индивидите да се еманципират и правят достъпа до културата по-демократичен. Затова, в съответствие с принципа на субсидиарността, резолюцията призовава за насърчаване на мобилността на преподаватели и учащи, за признаване на квалификациите на европейско равнище и за сътрудничество между държавите-членки в областта на художественото образование и образованието в областта на културата.

В доклада се подчертава и необходимостта от развитие в подготовката на учителите и другите участници (артисти и професионалисти), за да бъде привнесен художествен и културен елемент в цялото образование и да се осигури висок стандарт на преподаване. Освен това докладът подчертава съвсем правилно необходимостта да се използват информационните и комуникационните технологии за предоставяне на съвременно, качествено преподаване, в съответствие със стремежите на младите хора. В това отношение докладът се позовава на Euroreana, европейската дигитална библиотека, която представлява истинска добавена стойност в този контекст.

Koenraad Dillen (NI), *в писмена форма*. – (NL) В какво се забърква сега Парламентът? В параграф 1 от доклада, например, чета, че художественото образование трябва да бъде задължителен елемент в програмите за обучение на всички училищни нива, за да се подкрепи демократизацията на достъпа до култура. Какви глупости и какво натрапничество! Нека държавите-членки сами да определят как искат да запълнят учебните си програми. Те са правили това съвсем компетентно през последните сто години и ще могат да продължат да го правят през следващия век, без да е необходимо да бъдат покровителствани от Европейския съюз или Европейския парламент.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) Партията „June List“ счита, че въпросите на културата следва да бъдат в рамките на политическата компетентност на държавите-членки. Този доклад не е част от законодателната процедура и не представлява нищо повече от мнението на федералистското мнозинство в Европейския парламент, че ЕС трябва да увеличи намесата си в културната сфера още повече.

Затова, ние гласувахме „против“ доклада като цяло.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Вярно е, че предмети по изкуството се преподават в училищата в цяла Европа. Вярно е също, че Европа, имам предвид обществото, се променя бързо, както и информационните и комуникационни технологии. Европа се сближава и образованието в областта на културата може да послужи на този процес не по-малко, например, отколкото общия пазар.

Това може да стане чрез обучение в областта на изкуството на всички етапи от образованието, чрез задълбочаване на теоретичните и практически знания за разнообразието на Европа и множеството ѝ култури. Този обем знания е много голям и постоянно се увеличава. Но фактът, че предметите по изкуството се преподават по различен начин в различните страни, не позволява, например, обучение на един творец, чийто знания и потенциал да бъдат признати и използвани в друга държава-членка.

Тук възниква въпросът за координиране на политики и докладът на г-жа Badia i Cutchet предлага интересно решение, отворен метод на координация (ОМК) или, казано практически, взаимно изучаване на страните на базата на примерите на онези, които са успели да решат конкретен проблем по най-добрия начин. Затова този метод е почти изцяло в ръцете на държавите-членки.

Този подход е гъвкав и позволява координация на сложни въпроси и бърза реакция спрямо настоящите предизвикателства. Въпросът за художественото образование е сложен: креативността трябва да се стимулира чрез специален и индивидуализиран подход учител-учащ, трябва да се предават знания за непрекъснато развиващата се Европа и за творчески средства, и трябва да направи възможен пътът за неограничено професионално развитие. Рационалното и конструктивно разсъждаване върху художественото образование е инвестиция в бъдещето и идентичността на Европа, единна в многообразието.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Аз приветствам доклада на г-жа Badia i Cutchet относно художественото образование в Европейския съюз.

В тези дни, когато обществата ни стават все по-хетерогенни, мисля, че културата е от основно значение като средство за запазване на идентичността и същевременно подобряване на начина на съвместно съществуване на различните народи и култури.

Съгласен съм, че изкуството е проява на културата и помага за развитие на културното богатство на една страна, както и на обществото изобщо. Освен това художествената дейност може да бъде полезна за технологични проучвания и развитие, и на свой ред да бъде повлияна от тях.

Затова, предвид важността на предметите по изкуство, аз съм „за“ общоевропейската координация на преподаването им в образователните институции.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (SV) Важно е, наред с другите неща, хората на изкуството да имат възможност да се движат свободно, да се насърчават средствата за некомерсиално изкуство и за

по-нататъшно развитие на дигиталните библиотеки на Европа за запазване на нашето художествено наследство. Аз тълкувам параграф 9 относно същността и продължителността на художественото образование като желание за включване и на художественото образование в Процеса от Болоня и, предвид това, аз мога да гласувам в подкрепа на доклада.

- Доклад: Gyula Hegyi (A6-0107/2009)

Philip Claeys (NI), в писмена форма. – (NL) Аз гласувах „против“ този доклад поради ужасното лицемерие на текста. ЕС отказва да обърне внимание на референдумите във Франция и Нидерландия за Конституция на Европа и в Ирландия за Договора от Лисабон, и докладът пак не оплаква този факт. Напротив, в параграф 5 от доклада се казва, по особено покровителствен и обиден начин, че отрицателният вот от страна на жените се дължи на липсата на ангажираност на Европа.

Препратките към така наречения „План Д“ на Комисията също са съвсем не на място, тъй като в повечето държави-членки „План Б“ беше сведен до диалог на хората със сходни мнения, които определено не бяха заинтересовани да вземат предвид критичните гласове. Този доклад трябва да критикува подобни злоупотреби, вместо мълчаливо да ги одобрява.

Koenraad Dillen (NI), в писмена форма. – (NL) Аз гласувах с пълно убеждение против този федералистки и арогантен доклад. Каква арогантност да се твърди, като в съображение Б, че хората, които са гласували против Конституцията на Европа, са онези, които имат неправилно разбиране за Европа. Това е очевидно невярно. Именно онези граждани, които разбират твърде добре факта, че ЕС се стреми да подкопае последните остатъци от суверенитета на държавите-членки, са гласували против Конституцията на Европа. Каква арогантност да се твърди, че интеграцията достига само до добре образованите слоеве на населението. Докладчикът е ясен, обаче. Онези, които мислят „неправилно“, трябва да бъдат криминализирани или считани за идиоти. След това можем да говорим за активен диалог с гражданите.

Brigitte Douay (PSE), в писмена форма. – (FR) Аз подкрепих доклада на г-н Hegyi относно активния диалог с гражданите относно Европа. Такъв диалог е от съществено значение и този доклад подчертава дебело важността на действията на място. Наистина само чрез предприемане на реални действия близо до гражданите, като просто им говорим за Европа, те могат да получат по-ясна картина за това какво прави Европейският съюз за тях в ежедневието им.

Насърчаването на този диалог ще бъде от ключово значение по време на надпреварата за изборите през юни, особено в селските райони и сред най-евроскептично настроените групи, като младите хора и жените. Неотдавнашната междуинституционална политическа декларация, подписана от Парламента, Съвета и Европейската комисия „Да общуваме на тема Европа в партньорство“ е в същата насока. Можем да похвалим значението, което институциите придават на този диалог, и усилията, които възнамеряват да положат, за да се почувстват гражданите ангажирани в Европейския съюз.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Ние гласувахме против този доклад, защото според нас натискът, който все още се оказва за приключване на процеса на ратификация на Договора от Лисабон, въпреки резултата от ирландския референдум, е неприемлив. Преди всичко, ако се спазваха правилата на сегашния договор и ако суверенното решение на ирландския народ беше зачетено, проектът на Договора от Лисабон следваше да бъде изоставен. Този доклад отново подкрепя една антидемократична позиция. Във връзка с това е неприемливо Европейският парламент да говори за увеличаване на „прозрачността на ЕС и участието на гражданите в процеса на вземане на решения“, след като мнозинството отхвърли провеждането на референдуми в собствените им страни за Договора от Лисабон именно защото се бояха от преобладаващото мнение на своите народи.

Жалко е също, че игнорират противоположните мнения на всички онези, които се чувстват измамани от процес на капиталистическа интеграция, която задълбочава неравенствата и увеличава бедността и безработицата – обратното на онова, което са обещали.

Дори няколко положителни пункта в доклада изглеждат поставени в рамките на контекст, който цели да измами общественото мнение и гражданите чрез пропагандни кампании, вместо да осигури ефективно демократично участие и да доведе до промяна в политиката в отговор на разумните стремежи на индивидите и работниците.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Вие сте наистина непоправими. Вие вярвате, че ако европейските граждани са все по-скептично настроени спрямо Европейския съюз, то е поради липса на образование, поради невежество или дори глупост.

Мисля, че е съвсем обратното. Има хора, които печелят от отварянето на границите за всякакви движения на хора, стоки, капитал и т.н., а съществува и огромно мнозинство, което страда от последствията – безработица, несигурни работни места, намалена покупателна способност, загуба на идентичност – и което знае кой е виновен за това.

Вашата Европа е технокрация, управлявана от шепа неконтролирани и неконтролируеми олигархии: 27-те членове на Комисията и неколцината членове на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка. Това е технокрация, която обръща внимание на хилядите лобисти, които ѝ влияят, но е изцяло глуха за отказа, изразен от гражданите, когато се осмелим да се консултираме с тях чрез референдум. Система, чиято политика проправи пътя и задълбочи сегашната финансова, икономическа и социална криза, и която подкопава националните мерки за предпазване или спасение.

Затова и аз като вас се надявам, че през юни европейските граждани ще излязат масово да гласуват и че ще използват този вот като референдум: за да ви кажат „не“.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) Този доклад не е част от законодателната процедура и не е нищо повече от мнението на федералисткото мнозинство в Европейския парламент. Предложението настоява за завършване на процеса на ратификация на Договора от Лисабон.

Ние обаче считаме, че Договорът от Лисабон се провали на два пъти, последният път беше, когато народът на Ирландия гласува срещу него през 2008 г., но и преди това, когато гласоподавателите във Франция и Нидерландия гласуваха срещу практически същото предложение през 2005 г. Кога федералисткото мнозинство в Европейския парламент ще разбере, че желанието за създаване на Европейски съединени щати няма подкрепата на гласоподавателите?

В съображение Б на проектодоклада дори се казва следното: „когато хората имат неправилни разбирания за политиките на Европейския съюз или за Договорите, е по-вероятно да им се противопоставят“. Това показва равнодушието, арогантността и невежеството на федералистите спрямо гласоподаватели с политически ценности, които се различават от преобладаващите в този Европейски парламент, подкрепящ централизацията.

Затова ние гласувахме „против“ този доклад.

Adrian Manole (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Общуването с гражданите и информирането им трябва да престане да бъде просто едно предписано, неефективно предложение. Гражданското общество трябва да се ангажира в области като: добро управление и демократизация, човешки права, развитие и борба срещу социалната изолация, опазване на околната среда и устойчиво развитие.

С оглед на глобалната финансова криза и постоянно повишаващото се равнище на потребителския дълг, активният диалог с гражданите на Европа означава, че европейските институции и гражданското общество трябва да положат усилия за повишаване на равнището на финансовата образованост на потребителите, особено по отношение на техните права и задължения, както и най-добрите практики в областта на спестяванията и заемите.

Освен това държавите-членки трябва да увеличат човешките и финансовите ресурси, определени за Европейската мрежа от потребителски центрове, за да се повиши осведомеността и да се гарантира прилагането на правата на потребителите в Европейския съюз.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Неотдавнашната кампания за налагането на енергоспестяващите крушки като задължителни, от което щяха да спечелят по-специално производителите, подчертава пропастта между Европейския съюз и неговите граждани. Как могат хората в Европа да чувстват някаква близост спрямо Европейски съюз, който повтаря референдумите, ако изобщо се провеждат такива, докато бъдат постигнати правилни резултати? Как могат австрийските граждани, например, да се идентифицират с ЕС, който доведе до това да бъдат залети от лавина транзитен трафик, наложи им санкции за провеждане на демократични избори и ги принуди да се откажат от неутралитета си и банковата тайна?

Европейският съюз бе създаден по икономически причини и това остава очевидно. Той не е творение на гражданите; той е творение на върхушката на ЕС, откъснат е от действителността и се придържа към мантрата на либерализацията и свободното движение на капитали. Ако не преразгледаме нашия начин на мислене и ако липсата на прозрачност и демократичност продължи, можем да приемаме декларация след декларация за намерения, но гражданите ще останат отчуждени от ЕС и чувството им на безпомощност пред него ще продължава да расте. Поради тази причина аз се въздържах да гласувам по този доклад.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), в писмена форма. – (PL) Диалогът с гражданите е важен и сложен въпрос, но той е нещо, което управляващите правителства трябва да овладеят добре. Това е същността на тяхната работа: диалог, завършващ с компромис. В този контекст изглежда, че предисторията на този доклад е донякъде противоречива. Той ни призовава да завършим процеса на ратификация на Договора от Лисабон колкото е възможно по-скоро, тъй като той е важно условие за диалог за Европа. Докладът твърди, че Договорът ще увеличи прозрачността и ще включи гражданите във вземането на решения. Може да остави впечатлението, че онези, които не харесват Договора, ще бъдат игнорирани и затова гласът им няма да бъде чул. Затова е трудно да се говори за диалог и компромис.

Идеята за „общоевропейско познание“ чрез изучаване на историята на Европа и европейската интеграция също е противоречива. Това ще се реализира от програма, договорена на равнището на Общността, приета доброволно от държавите-членки и заплатена от бюджета на Общността. Накратко, това е исторически компромис, който ще послужи като средство за изграждане на общи европейски ценности. Според мен не е необходимо да отиваме толкова далеч – историческият компромис е концепция, която най-малкото е неясна, ако такъв компромис изобщо е необходим. Освен това използването на историята като средство за постигане на някаква цел поражда съпротива, дори ако намеренията са искрени. Ключът към ефективния диалог е в настоящето, което така или иначе ни донесе достатъчно проблеми. Трябва да говорим! С други думи: „да“ на диалога и „не“ на доклада.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Искам да се въздържа по доклада на г-н Hegyi относно активния диалог с гражданите относно Европа.

Всъщност, въпреки че отчасти съм съгласен с предложения текст, аз съм на друго мнение по няколко пункта, които считам за важни. Затова не мога да одобря изцяло доклада.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Разискването по въпроса за диалога между Европейския съюз и неговите граждани е много необходимо. Как европейските граждани виждат Европа и какво е разбирането им за функциите на Общността – това е ключов въпрос. Хората приемат това, което знаят, но всичко отвъд хоризонта им поражда безпокойство. Примерите за ирландския референдум и предходните референдуми във Франция и Нидерландия показват, че не можем да се отнасяме с пренебрежение към вижданията на нашите граждани. Решенията не трябва да се вземат зад закрити врати, игнорирайки мнението на обществото. *Nihil novi*: нищо ново без общо съгласие.

Необходимо ни е да стигнем до по-бедните и по-необразовани граждани. Необходимо е да предадем ясно и кратко на обществеността на какво се основават действията ни, какво се стремим да постигнем, и по-конкретно – ползите от това за гражданите. Истинската интеграция не е възможна, ако нашите гласоподаватели не приемат изцяло действията на Европейския съюз.

Проучванията показват, че малко повече от 50 % от гражданите на ЕС са доволни от членството на тяхната страна в Общността. Това очевидно е различно в различните страни. Би било голям успех, ако тази цифра достигне 80 %.

Задължението за по-голямо приближаване на ЕС до неговите граждани е не само на институциите на ЕС като цяло, но според мен и на самите нас, членовете на Европейския парламент. Всяка година аз сам организирам стотици срещи с млади хора, фермери и бизнесмени. Нека научим нашите граждани да се възползват от изгодите, предлагани от ЕС. Изборите през юни ще бъдат първият тест за това колко ефективни сме били.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) Докладът Hegyi относно насърчаването на диалога с гражданите на ЕС се базира на допускането, че скептичното отношение на хората към ЕС се дължи на факта, че им липсват подходящи знания. В доклада се предлагат различни мерки като обучение, Евронюз и създаване на музей на историята на ЕС. Тъй като тези действия приличат повече на пропаганда, отколкото на диалог, аз съм против тях. В един истински диалог мнението на гражданите се възприема като ценно.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), в писмена форма. – (EN) Докладът Hegyi относно насърчаването на диалога с гражданите на ЕС се базира на допускането, че скептичното отношение на хората към ЕС се дължи на факта, че им липсват подходящи знания. В доклада се предлагат различни мерки като обучение, Евронюз и създаване на музей на историята на ЕС. Тъй като тези действия приличат повече на пропаганда, отколкото на диалог, аз съм против тях. В един истински диалог мнението на гражданите се възприема като ценно.

Andrzej Jan Szejna (PSE), в писмена форма. – (PL) Докладчикът заявява, че активният диалог с гражданите на Европа не е добре развит. За съжаление, той е прав. Информацията за Европейския съюз често достига само до добре образованите и заможни граждани на Съюза, което поражда скептицизъм и антипатия сред останалите

граждани на държавите на Европа. По тази причина съществен елемент от бъдещото развитие на Европейския съюз е европейското образование на нейните граждани.

Докладчикът се опитва да намери пътища към по-широки аудитории, което ще позволи да се разшири познанието на гражданите за ЕС. Той базира своя подход на следните прагматични и също така много популярни методи за достигане до възможно най-широка аудитория: въвеждане в училищата на едногодишно обучение относно ЕС от 1945 г. насам, създаване на телевизионен информационен канал подобен на американския CNN, и интернет сайтове във форма, която ще ги направи достъпни за младите хора.

Съгласен съм и подкрепям значението на информационна кампания за ЕС като метод за повишаване на осведомеността на обществото, и също така мисля, че идеите на докладчика за реализирането ѝ са много добри.

- Доклад: **Thierry Cornillet (A6-0081/2009)**

Marie-Arlette Carlotti (PSE), в писмена форма. – (FR) Съвместната парламентарна асамблея, или СПА, се превърна в ключов инструмент за политически диалог и за предотвратяване и решаване на конфликти.

В ситуации на политическа криза нашите „неотложни разисквания“ дадоха възможност за запълбочен, конструктивен диалог без табута относно положението в Кения, Зимбабве и Мавритания.

По отношение на големите „хоризонтални“ предизвикателства Север-Юг, като осигуряването на храни, ефективността на държавните помощи и детския труд, през 2008 г. СПА зае конструктивни, често пъти смели позиции.

По отношение на реализирането на Европейския фонд за развитие СПА се сдоби със стратегически документи, които нейната икономическа комисия започна да разглежда.

Дневният ред на СПА, обаче, беше белязан преди всичко от единствен политически приоритет, този на споразуменията за икономическо партньорство, или СИП. Нейните „регионални срещи“ представляват важен актив и неоспорима добавена стойност за мониторинга на СИП.

Тази добавена стойност сега трябва да бъде призната и почетена. СПА трябва да бъде в центъра на осигуряването на парламентарен контрол върху преговорите и реализирането на споразумения.

Накрая бих искала да отдам дължимото тук на работата на съпредседателя Glenys Kinnock. Тя успя да направи от СПА уникален инструмент за диалог Север-Юг и да даде възможност за справедливо, устойчиво развитие и взаимна подкрепа.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз съм против доклада на г-н Cornillet относно работата на Съвместната парламентарна асамблея на страните от АКТЬ-ЕС през 2008 г.

Всъщност, аз мисля, че работата, свършена по време на проведените досега работни сесии, далеч не винаги е била задоволителна, дотолкова, че не са приети резолюции по някои важни теми.

Освен това преговорите, предприети от Асамблеята, в някои случаи са довели до сключване на споразумения за партньорство, които не са дали добри резултати нито за Европейския съюз, нито за другите страни. Затова съм против представения доклад.

Frank Vanhecke (NI), в писмена форма. – (NL) Аз се въздържах при гласуването за работата на Съвместна парламентарна асамблея на страните от АКТЬ-ЕС, макар че като помисля, ми се иска всъщност да бях гласувал „против“. През годините докато присъствах в Парламента и работих тук, у мен започна все повече да се засилва впечатлението, че позициите на страните от АКТЬ служат преди всичко за оправдание на хубави пътувания по света, при това във всички посоки. Да бъдем честни, били ли са някога от значение?

Може би ни е необходима просто оценка на цялата гама от парламентарни позиции. Те изглеждат доста добре, наистина. Сигурен съм, че е много приятно да се види част от света за сметка на обикновения човек, но дали всъщност всички тези пари на данъкоплатците са донесли някаква полза, освен на секторите на хотелиерството и въздухоплаването – в това много се съмнявам.

- Доклад: **Constanze Angela Krehl (A6-0095/2009)**

John Attard-Montalto (PSE), в писмена форма. – (EN) Сред най-важните инструменти на Европейския съюз са структурните фондове. Едно от най-трудните неща за разбиране е как да се осъществи достъп до тези фондове

в областта на регионалната политика. Всъщност, заглавието включва думата „пречки“, която може да бъде сведена до седем точки: - прекомерна бюрокрация;

- твърде много и сложни нормативни уредби;
- чести промени от страна на някои държави-членки на критериите за избираемост и изискваната документация;
- липса на прозрачност в процеса на вземане на решения и схемите за съфинансиране;
- закъснения при извършването на плащания, тромава централизирана администрация на държавите-членки;
- недостатъчен децентрализиран административен капацитет;
- различни модели на регионална администрация в държавите-членки, което пречи на съществуването на сравнителни данни и обмен на най-добри практики.

Brigitte Douay (PSE), *в писмена форма*. – (FR) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Krehl относно най-добри практики в областта на регионалната политика, защото той съдържа новаторска дефиниция на тези най-добри практики и примери за успехи, и дава много конкретни препоръки за всички области на намеса на ЕС в тази сфера.

По-конкретно, привлякох вниманието на докладчика към по-голямата достъпност на градските и транспортните съоръжения за хората с ограничена подвижност и към възможността за по-добро съчетаване на личния, семейния и професионалния живот, особено за жените.

Надявам се, че тези изчерпателни препоръки ще помогнат и вдъхновят заинтересованите страни в регионалната политика.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), *в писмена форма*. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Krehl, защото той подчертава най-добрите практики в няколко области, включително околната среда и възобновяемата енергия. Такъв е случаят с водноелектрическата централа Socorridos в автономния регион Мадейра, признат от инициативата RegioStars.

Докладът на г-жа Krehl признава също и основните пречки пред подготовката на такива проекти, включително:

- сложни нормативни уредби;
- липса на яснота в правилата за съфинансиране;
- малко възможности за обмен на опит; и
- малко възможности за междурегионално сътрудничество и регионални структури, които са неподходящи за това сътрудничество.

В резултат е жизненоважно да бъдат консолидирани и подобрени показателите, чрез което Общността да постигне повече *ноу-хау* в тази област, по-конкретно по отношение на:

- спазване на принципа за равни възможности и гарантиране на принципа на партньорство и иновационни действия;
- стриктна организация на проектите, ефективно използване на ресурсите и яснота по отношение на продължителността им;
- увеличаване на прехвърляемостта на знания, за да могат да бъдат използвани и в други региони на Европейския съюз.

Всички тези аспекти са признати в доклада на г-жа Krehl.

Iosif Matula (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на доклада относно най-добрите практики в областта на регионалната политика, тъй като считам, че само предоставянето на достатъчна, прозрачна информация навреме може да улесни разпространението на важна информация за структурните и кохезионните фондове.

Политиката на сближаване не може да бъде изцяло реализирана, докато съществуват пречки като бюрокрация и администрация, които възпрепятстват евентуалните бенефициери да използват структурните ресурси на

Европейския съюз. Пречките, които досега предизвикваха проблеми, включват неразбираема документация, чести промени на критерии за избираемост или кратки срокове за представяне на документите.

Най-добри резултати могат да бъдат постигнати чрез активен обмен на информация, както и чрез създаване на база данни на равнището на Общността, съдържаща примери за успешно реализиране на проекти. Сътрудничеството в рамките на и между регионите, и събирането и обменът на добри практики в областта на регионалната политика ще увеличат възможностите за реализиране на европейски фондове.

Един европейски портал, преведен на всички официални езици на Европейския съюз, може да даде значителен принос за разпространяване по подходящ, прозрачен начин на информация за европейските фондове и за обмен на най-добри практики в рамките на политиката за сближаване в регионите на държавите-членки, които са се присъединили наскоро.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против доклада на г-жа Krehl относно най-добри практики в областта на регионалната политика и пречки за използване на структурните фондове.

Всъщност, аз съм убеден, че предложенията направени в този доклад, не представляват възможност за подобряване на действието на регионалната политика, която е изключително важна за справяне с дисбаланса на развитието в Европейския съюз и която се ползва със значителна финансова подкрепа.

По-специално, аз не мисля, че обменът на добри практики може да реши проблема как да бъдат използвани по-ефективно структурните фондове или да даде реален принос за разработването на иновативни проекти.

- Доклад: Wojciech Roszkowski (A6-0042/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström и Åsa Westlund (PSE), в писмена форма. – (SV) Ние гласувахме в подкрепа на доклада на г-н Roszkowski, защото сме съгласни с всеобхващащите цели за развитие на селските райони и разнообразяването на дейностите за максимално използване на местния потенциал за развитие. Докладът обаче съдържа някои точки, с които не сме съгласни и от фактическа гледна точка, и от гледна точка на формулировката. Например ние не сме съгласни, че финансирането за втория стълб на Общата селскостопанска политика (ОСП) е значително намалено. Дори да има важни причини, свързани с политиката по отношение на околната среда и регионалната политика, ние не считаме, че някакво селскостопанско производство следва да бъде поддържано „на всяка цена“. Ние считаме също така, че някои формулировки обезсмислят собствения избор на селското население. Все пак, решихме да тълкуваме тези точки като неудачни формулировки с добри намерения, например предотвратяването на опустиняването.

Iosif Matula (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на доклада относно взаимното допълване и координирането на политиката на сближаване и мерките за развитие на селските райони, тъй като считам, че тази политика представлява важен стълб за националното развитие, предвид конкретния селскостопански потенциал, с който разполага Румъния.

Считам, че е важно политиката за развитие на селските райони да бъде насочена към намаляване на икономическите различия между градските и селските райони чрез идентифициране на типичния потенциал на всеки район и насърчаване на развитието на дейности, специфични за района.

Политиката за развитие на селските райони трябва да бъде насочена към стратегии, които да не водят до забавяне или спиране на земеделските дейности, извършвани от селското население. При всички случаи тя следва да помогне за разнообразяване на тези дейности чрез предоставяне на екологично чисти продукти местно производство и производство на традиционни храни и напитки.

Европейският земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) е създаден като отделен от структурните фондове с намерението да използва европейско финансиране по-ефективно в селските райони. Преимуществото, което имаме като държава бенефициер, е, че споделяме по-широка гама финанси за развитие на селските райони. В резултат от това ще можем да постигнем нашата цел да модернизираме социалните структури, като същевременно засилим териториалното сближаване между селските и градските райони.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) През последните години селските райони страдаха не само от непрекъсната миграция към градовете, но и от демонтирането на инфраструктурата: полицейски участъци, хранителни складове, обществен транспорт и т.н. В резултат на това тези райони ставаха все по-непривлекателни и упадъкът им се ускори. Ако премахването на държавното регулиране на националните пощенски услуги доведе до вълна от закриване на пощенски служби, цели региони ще останат без никакви ресурси.

Не бива да се изненадваме, че тенденцията за напускане на земята и високата смъртност сред фермерите ще нарастват през следващите няколко години. Последиците от неправилно провежданата политика за предоставяне на субсидии от ЕС, от която обикновено печелят само големите играчи, и годините на занемаряване на селските райони постепенно си проличават. Все още нямаме цялостна концепция. Без такава отделните мерки са обречени на провал. Ето защо аз гласувах против доклада Roszkowski.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против доклада на г-н Roszkowski относно взаимното допълване и координирането на политиката на сближаване и мерките за развитие на селските райони.

По-конкретно, аз се съмнявам дали подкрепата за неземеделски дейности в селските райони е най-ефективният начин за засилване на териториалното сближаване. По-скоро считам, че този манювър заплашва преките помощи за земеделието и ще причини сериозни социално-икономически дисбаланси в селските райони.

- Доклад: Dagmar Roth-Behrendt (A6-0484/2008)

Adam Bielan (UEN), в писмена форма. – (PL) Въвеждането на такива строги разпоредби относно някои от веществата, използвани в козметичните продукти, работи срещу интересите на много полски предприятия. Полската козметична промишленост се състои главно от малки и средни предприятия, които не могат да си позволят да извършват сложните изпитвания, необходими за въвеждане на заместители в много козметични продукти. Съставките, чиято употреба се забранява с този регламент, първо, се отнасят само до 5 % от козметичните продукти и, нещо повече, те биха могли да бъдат използвани от промишлеността в безвредни концентрации. За съжаление измененията, предложени от полската страна, не бяха приети. Затова аз не одобрих доклада на г-жа Roth-Behrendt.

Šarūnas Birutis (ALDE), в писмена форма. – (LT) Фактът, че е избрана правната форма на регламент за новото издание, вместо действащата директива, е добре дошъл. Това ще премахне правната несигурност и несъответствията, и ще установи определения и средства за изпълнение. Другата важна цел е да се повиши безопасността на козметичните продукти. Тъй като в действащата Директива за козметичните продукти няма ясни изисквания по отношение на оценката на безопасността, регламентът определя най-съществените стандарти за това.

Hanne Dahl (IND/DEM), в писмена форма. – (DA) Ние с неохота гласуваме в подкрепа на новия регламент относно козметичните продукти, въпреки факта, че той открива пътя за дерогации от забраната за използване на канцерогенни CMR вещества. За щастие, Парламентът е ограничил тази възможност, като изисква в процеса на одобрение да се вземе предвид цялостната експозиция на CMR вещества по всякакви пътища и от всякакви източници. Приемането на регламента означава, че в Дания не можем да забраним вещества, за които вече знаем, че са канцерогенни, водещи до ендокринни смущения или алергени, тъй като това ще се счита за бариера пред свободното движение на стоки, а законодателството е предназначено да осигури именно това.

Това се балансира, обаче, от въвеждането от Парламента на регламент относно наночастиците, а оттук и прилагането на принципа на предпазливостта. Отсега нататък трябва да бъде доказано, че наночастиците не са вредни, преди да бъде разрешена употребата им, а не да се показва, че са вредни, за да може да бъде предотвратена употребата им, което на практика е доминиращият принцип в законодателството на ЕС.

Този регламент въвежда също така по-строги изисквания за подробните описания на продуктите.

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Roth-Behrendt относно регламент относно козметичните продукти (преработка), тъй като мисля, че е важно да се повиши безопасността на козметичните продукти, за да бъде защитено здравето на потребителите чрез минимални стандарти, които трябва да бъдат изпълнени, преди даден продукт да бъде пуснат на пазара.

Съжалявам обаче, че задължителната индикация за минимална трайност на всички продукти, включително онези с минимална трайност повече от 30 месеца (член 15), не беше приета. Трябва да се отбележи, че независимо че използването на козметичен продукт с изтекъл срок не представлява риск за здравето на потребителя, това не носи и предвидените ползи.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) В този доклад Европейският парламент като цяло се съгласява с позицията на Европейската комисия, която реши да преработи Директива 76/768/ЕИО на Съвета от 27 юли 1976 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани с козметични продукти. Директивата за козметичните продукти, която е била изменяна 55 пъти от приемането ѝ през 1976 г., вече е тромата и остаряла, и вече не предоставя необходимата правна сигурност в една бързо развиваща

се област. С преработката Комисията цели да премахне правната несигурност и несъответствията, като въведе набор от определения и мерки по прилагането. За да се избегнат различията при транспонирането на национално равнище, Комисията промени правната форма на акта от директива на регламент.

Друга цел е повишаването на безопасността на козметичните продукти. Тъй като съществуващата Директива за козметичните продукти не съдържа ясни изисквания по отношение на оценката на безопасността, Комисията сега въвежда „минимални стандарти“ за това. Докладчикът е подсиллил аспекта за безопасността, за да се гарантира защитата и здравето на потребителите, което според нас е правилният подход.

Duarte Freitas (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Аз подкрепям в общи линии доклада Roth-Behrendt и постигнатия компромис със Съвета. Съжалявам, обаче, за един пропуск, който според мен може да бъде в ущърб на защитата на потребителите.

Действащата Директива за козметичните продукти и предложението за регламент определят, че само козметични продукти с минимална трайност по-малко от 30 месеца следва да имат дата за минимална трайност. По финансови причини тази дата често се обозначава като повече от 30 месеца. По този начин производителите могат да осигурят освобождаване на всички свои продукти от задължението да обозначават дата за минимална трайност. Въпреки че използването на козметичен продукт с изтекъл срок обикновено не представлява риск за здравето на потребителя, това не носи и предвидените ползи.

За съжаление, правните служби на Парламента и Комисията са решили, неправилно според мен, че тази разпоредба не може да бъде променена в процедура по преработка.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), в писмена форма. – (FI) Искам да кажа колко съм доволна от това, което постигнахме днес по отношение на регламента относно козметичните продукти. Козметичният пазар е пълен с фантастични обещания и псевдонаучни глупости, като пищната реч на авторите на рекламни текстове е единствената мярка за изпитване на ефикасността на даден продукт. Сега правилата се затягат и това може да е само за добро. Съгласно новия регламент в рекламите могат да се посочват обозначения, основани само на действителните характеристики на продуктите. Затова трябва да има доказателство за тяхната ефективност. Докладчикът поиска от Комисията да изготви план за действие по отношение на обозначенията и да приеме списък с критерии за оценяването им.

Предложението е предназначено да опрости съществуващото законодателство. Понастоящем има повече от 3 500 страници национално законодателство по въпроса и то трябва да бъде сбито в един текст. По този начин е възможно да се осигурят високи стандарти за защита на хората навсякъде в ЕС и да се гарантира функционирането на вътрешния пазар. Остарялото законодателство, особено в козметичната промишленост, поражда риск за здравето и степента на надеждност на закона. Тези принципи следват логично от работата, която започна при обсъждането на Регламента относно регистрацията, оценката, разрешаването и ограничаването на химикали (REACH).

Zita Pleštinšká (PPE-DE), в писмена форма. – (SK) Като докладчик за групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи, аз участвах в изготвянето на проекта на законодателния пакет за пускането на стоки на пазара, който беше одобрен от Парламента през февруари 2008 г. Работих по доклада относно проекторешението за съвместна рамка за пускането на стоки на пазара и съсредоточих предложенията си за изменения върху повишаване на отговорността на вносителите, намаляване на административното бреме за малките и средни предприятия, запазване на новия подход като основна рамка за пускане на продукти на пазара и създаване и използване на европейски стандарти по по-гъвкав начин.

Този пакет за стоките стана основна предпоставка за преразглеждане на други отраслови директиви, по-конкретно директивата относно играчките, която вече е одобрена, регламента относно козметичните продукти и регламента относно строителните продукти.

Регламентът относно козметичните продукти се опира на фундаменталния принцип на законодателния пакет за пускане на стоки на пазара. От една страна, производителите са отговорни да гарантират, че техните продукти отговарят на действащите европейски закони, а от друга страна, държавите-членки са отговорни за осигуряване на подходящ надзор на пазара на ЕС.

Гласувах „за“ доклада Roth-Behrendt относно предложението за регламент относно козметичните продукти, заменящ сегашната директива, която е тромава и остаряла. Козметичната промишленост през последните години премина през безпрецедентна експанзия и съществуващото законодателство вече не дава необходимата правна сигурност.

Приветствам новото законодателство, което ще допринесе за по-голяма защита на потребителите и ще осигури защита срещу козметични продукти, които са вредни за здравето.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Roth-Behrendt относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно козметичните продукти.

Напълно съм съгласен, че за да бъде повишена безопасността на козметичните продукти с цел да се гарантира опазването на здравето на всички потребители, е необходимо да бъдат ясно определени конкретни инструменти за контрол. Съгласен съм с докладчика също така, че за да бъде подсилен контролният механизъм, отговорността за обозначенията на козметичните продукти следва да бъде дадена на независима организация, за да се осигури независима преценка.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на проекта за законодателна резолюция на Европейския парламент относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно козметичните продукти (преработка), защото считам, че всеки продукт, пуснат на пазара, трябва да отговаря както на стандартите за качество, така и на минимален стандарт за безопасност. Един такъв регламент, който е насочен към повишаване на безопасността на козметичните продукти, ще гарантира защитата и здравето на потребителите.

Lydia Schenardi (NI), *в писмена форма*. – (FR) След въвеждането на наночастиците в козметичните продукти, както и поради факта, че козметичният отрасъл е сред най-големите жертви на промишлени фалшификати, е важно да има ясни средства за контрол, особено за идентифициране на фалшиви козметични продукти, които следователно не отговарят на законовите изисквания.

Някои продукти всъщност изискват особено внимание, особено козметични продукти, използвани около очите, върху лигавицата, върху наранена кожа, за деца или хора с отслабена имунна система. Ясно е, че е необходимо конкретно съсредоточаване върху оценката на локалната токсичност, раздразнение на кожата и очите, на свръхчувствителността на кожата, а в случай на ултравиолетова абсорбция следва да бъде направено изпитване за фототоксичност. Освен това борбата срещу фалшивите продукти чрез използване на тези средства за контрол е жизнено важна за общественото здраве и въздействието върху околната среда, но също така и за конкурентоспособността. Затова, ние подкрепяме този доклад, но не следва да се правят нови изпитвания на готови продукти, ако известната информация за съставките им се окаже в съответствие със законодателството.

- Доклад: Daciana Octavia Sârbu (A6-0076/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) В този доклад Европейският парламент одобрява, с някои изменения, искането на Комисията за изменение на Директива 98/8/ЕО относно пускането на пазара на биоциди. Комисията счита, че това изменение е станало необходимо, след като оценката на прилагането на директивата показва, че десетгодишният период до 14 май 2010 г., предвиден за оценка на активните вещества, използвани в биоцидни продукти, с цел включването им в положителния списък на Общността, няма да бъде достатъчен. Следователно преходният период, през който пазарът на биоциди ще продължава да бъде регулиран от националните разпоредби, ще изтече, без да е съставен положителният списък на Общността. На практика това ще означава, че някои важни продукти, като например дезинфектиращи препарати за болниците, ще трябва да бъдат изтеглени от пазара от 15 май 2010 г.

За да се избегне този нежелан ефект, Комисията предлага удължаване на преходния период с три години – до 14 май 2013 г. В случай че дори тези три години се окажат недостатъчни, Комисията предвижда възможността за удължаване с решение по процедурата на комитологията. Докладчикът обаче не иска тази възможност да се използва за безкрайно отлагане на целия процес и затова предлага и ограничения.

Duarte Freitas (PPE-DE), *в писмена форма*. – (PT) Аз подкрепям доклада Sârbu и предложението на Комисията, което прави техническо изменение на съществуващото законодателство.

Сегашната директива предвижда преходен период (2000–2010 г.), през който пазарът на биоциди ще продължава да бъде регулиран от националните разпоредби. Тя предвижда обаче и десетгодишна програма за оценка на активните вещества, използвани в биоциди, с цел включването им в положителен списък, определен от Комисията.

Тъй като сегашният напредък по програмата за преглед по тази директива няма да позволи завършването му до 2010 г., както е планирано, става необходимо да бъдат направени съответни изменения, за да може преходните периоди за най-забавените случаи да бъдат удължени. Ето защо това предложение за изменение е уместно.

Rovana Plumb (PSE), в писмена форма. – (RO) Това предложение от Комисията за изменение на Директива 98/8/ЕО относно пускането на пазара на биоциди става необходимо, след като оценката на нейното прилагане показва, че десетгодишният период до 14 май 2010 г., предвиден за оценка на активните вещества, използвани в биоцидни продукти, с цел включването им в положителния списък на Общността, няма да бъде достатъчен. Следователно преходният период, през който пазарът на биоциди ще продължава да бъде регулиран от националните разпоредби, ще изтече, без да е съставен положителният списък на Общността. На практика това ще означава, че някои важни продукти, като например дезинфектиращи препарати за болниците, ще трябва да бъдат изтеглени от пазара от 15 май 2010 г.

Аз гласувах „за“ този доклад, тъй като удължаването на сегашния преходен период ще позволи завършването на оценката на активните вещества, използвани в биоцидни продукти, и ще даде на държавите-членки достатъчно време да транспонират разпоредбите и да издадат нови разрешения и регистрации за тези продукти, както и на промишлеността да се подготви и подаде пълни досиета. Освен това удължаването ще позволи да се приложи принципът за предотвратяване на генерирането на отпадъчни продукти (веществата, които не се оценяват, стават отпадъчни продукти) и ще помогне за предотвратяване на незаконно пускане на пазара на биоцидни продукти.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Sârbu относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 98/8/ЕО относно пускането на пазара на биоциди по отношение на удължаване на някои срокове.

С оглед на чувствителния и трудоемък процес на оценяване на активните вещества, използвани в биоцидни продукти, аз съм съгласен с докладчика по отношение на удължаването на преходния период на четири години вместо три, за да се даде на промишлеността достатъчно време да изпълни своите ангажменти.

- Доклад: Zsolt László Becsey (A6-0121/2009)

Koenraad Dillen (NI), в писмена форма. – (NL) Като осъзнавам необходимостта да бъдат разубеждавани хората, и преди всичко младите хора в нашето общество, да не пушат, аз се въздържах от гласуване по този доклад. Европейският съюз иска да направи цигарите и фино нарязания тютюн, предназначен за свиване на цигари, и пуретите по-скъпи, но въпросът е дали лицемерният подход с увеличаване на данъците е правилният начин за това. В тютюневата промишленост, в края на краищата, работят голям брой хора в държавите-членки и по време на криза въздействието на всякакви такива мерки върху положението със заетостта трябва да бъде преценено задълбочено, преди да бъдат приложени.

Няма ли да е по-добре да се намали пушенето, като се образоват хората, вместо да ги облагаме с данъци?

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Докладът на г-н Becsey предлага по-тясна хармонизация на данъците върху тютюна на по-високо равнище и се прикрива плахо зад цели, свързани с общественото здраве, за да оправдае това. Всъщност, истинската цел е чист и идеален пазар на цигари в европейски мащаб, „разграден“ пазар с общ данък, на който конкуренцията може да се развихри.

Моля ви за малко съгласуваност. Или здравето има предимство, или пазарът. За определени продукти не може да е пазарът. Някои държави, като Франция и Белгия, бяха дадени под съд от Комисията заради въвеждането на прагови или минимални продажни цени. Има причина търговията с тютюн да бъде регулирана в такава степен, на национално равнище (разпространението е предмет на разрешение) или на международно равнище (ограничени трансгранични покупки), и да съществуват наистина гранични контроли, по изключение, дори и да са възпрепятствани от европейските разпоредби.

И накрая, този доклад съдържа опасения за бъдещето на френските търговци на тютюневи изделия, които играят важна роля за поддържането на местните магазини и предоставянето на някои обществени услуги в селските райони, и които бяха сериозно заплашени от предишно увеличение на данъка.

Jörg Leichtfried (PSE), в писмена форма. – (DE) Аз гласувам в подкрепа на доклада на г-н Becsey, който препоръчва по-високи ставки на акциза върху тютюневите изделия.

Определено приветствам постепенното увеличаване на данъка върху цигарите и другите тютюневи изделия след 2014 г. Също така считам, че актуализирането на определенията за някои видове тютюневи изделия е от съществено значение, за да се гарантира повишено равнище на защитата на здравето.

Аз съм силен поддръжник на непушачите от много години и мисля, че този доклад е още една стъпка в правилна посока. Това се подчертава от очакванията на Комисията потреблението на тютюн да спадне с 10 % през следващите пет години.

Astrid Lulling (PPE-DE), в писмена форма. – (FR) Аз гласувах „за“ доклада Becsey, защото едно прекомерно увеличаване на акциза върху промишлено обработения тютюн, както се предлага от Комисията, особено в тези времена на сериозна криза, би навредило на заетостта в този сектор в Европа. Опитът показва, че политиката на високи цени не е ефективен метод за борбата с пристрастяването към никотина.

Ето защо аз съм не по-малко доволна, че беше избегнато приравняване на минималната данъчна ставка за тютюн, предназначен за свиване на цигари, с тази за цигари. Буферната функция на тютюна, предназначен за свиване на цигари, е важна, за да се предотврати рязкото нарастване на контрабандата на европейска територия. В Германия едно проучване показва, че в някои провинции повече от една на всеки две цигари е контрабандна. За да бъде ограничено това явление, фино нарязаният тютюн, предназначен за свиване на цигари, трябва да може да се явява като заместител на цигарите.

Съжалявам, че някои много разумни изменения бяха отхвърлени с много малка разлика.

Надявам се, че въпреки това нашето послание ще стигне до Съвета на министрите, който трябва да вземе решение единодушно.

David Martin (PSE), в писмена форма. – (EN) Макар че съм съгласен с данъчното облагане на тютюна и минималния данък в цяла Европа, аз се въздържах заради вредата, която той може да нанесе на британския данък върху тютюна. Правителството се ползва от свободата да увеличава облагането на тютюна, което може да бъде стимул за хората да намалят и да се откажат от пушенето, с което ще подобрят здравето ни и натиска върху националната здравна система. Този доклад би компрометирал и ограничил способността на правителството да облага тютюна, затова аз се въздържах.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против доклада на г-н Becsey относно предложението за директива на Съвета за изменение на Директиви 92/79/ЕИО, 92/80/ЕИО и 95/59/ЕО относно структурата и ставките на акцизите, прилагани към промишлено обработен тютюн.

Не одобрявам гореспоменатото предложение, защото според мен то би отслабило предложението на Комисията. В резултат на това ще бъде затруднено постигането на желаната цел, която е да бъде намалено потреблението на тютюн с 10 % до 2014 г.

Olle Schmidt (ALDE), в писмена форма. – (SV) Предложението на Комисията цели да хармонизира данъчното облагане на тютюна в ЕС, за да противодейства на значителната трансгранична търговия с тютюневи изделия, която носи риск от подкопаване на целите, свързани с общественото здраве в държавите-членки. Предложението, представено от докладчика по становището на комисията по икономически и парични въпроси, е значително по-слабо от заложеното в първоначалния текст на Комисията. Като представител на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа направих всичко, което можах, за да подобра доклада. Въпросът за акцизите върху тютюна е много труден за решаване поради големите различия в данъчните ставки и вижданията за вредните ефекти от тютюна в ЕС. Различията в отделните групи са големи, включително и в моята. Въпреки усилията ми, накрая стигнах до заключението, че предложението на Парламента не отива достатъчно далече. Затова реших да се въздържа при окончателното гласуване на новите акцизи върху тютюна.

Peter Skinner (PSE), в писмена форма. – (EN) Лейбъристката партия в Европейския парламент е съгласна, че заложените твърде ниски нива на акциза насърчават трансграничното посредничество и водят до неконтролирано/неразрешено препродаване на промишлено обработен тютюн. Затова минималните нива на установяване на акциза са много полезен инструмент за осъществяване на промените, които са необходими. Някои европейски държави може да пожелаят да отидат по-далече от минималните нива по основателни научни и социални причини, и това също е правилно.

Marianne Thyssen (PPE-DE), в писмена форма. – (NL) Оценявам усилията на докладчика за изготвянето на доклад, но не мога да подкрепя това, което ни представя. Аз съм абсолютно убедена в ползата от увеличаване на акцизите върху тютюна, за да се помогне на борбата срещу употребата на тютюн. Искам да подчертая, че за мен здравните съображения са по-важни от икономическите съображения сами по себе си. Освен това считам, че е жалко, че докладчикът смекчава предложенията на Комисията. Поради тези причини аз гласувах против доклада на г-н Becsey.

- Доклад: **Cristiana Muscardini (A6-0054/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах „за“.

Чрез имиграцията към стария континент през последните 30 години една варварска и незаконна практика, осъществявана най-вече в Африка, тихомълком е навлязла в Европа.

Данните на Световната здравна организация (СЗО) са съвсем ясни: гениталното осакатяване на жени е широко разпространена практика в 28 африкански страни, в Близкия изток и в някои страни в Азия. Приблизително 100-140 милиона жени и момичета по света са били подложени на тази практика, а около 4 милиона са потенциално изложени на такъв риск. Гениталното осакатяване представлява унижение за европейския интеграционен процес, както и принижаване на равенството между половете.

Европейският парламент, който от години е поел ангажмента да подкрепя основните права на всички граждани, вече прие резолюция по въпроса през 2001 г. Сега обаче е време да направи крачка напред, като подкрепи и програмата ДАФНЕ III, която досега е финансирала 14 проекта, свързани с гениталното осакатяване, и като очертае приоритетите за предотвратяване и премахване на гениталното осакатяване на жени в Европа. Една от областите, в които ще трябва да се активизират усилията за борба срещу гениталното осакатяване, е предотвратяването на тази практика спрямо момичета. Важна стъпка в тази посока ще бъде идентифицирането на децата, изложени на риск, и реализирането на превантивни мерки в сътрудничество с техните семейства чрез системи за психологическа подкрепа.

Martin Callanan (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) Трудно е човек да си представи нещо по-ужасяващо и примитивно от гениталното осакатяване на жени. За съжаление, тази варварска практика се е проявила в ЕС поради постоянния поток от имигранти от държави, в които тя се извършва редовно.

Докладът Muscardini с право изтъква отвращението ни от тази бруталност в нашия свят и предлага начини, които да осигурят нашите ценности на равенството и свободата да бъдат преведени в конкретни действия срещу гениталното осакатяване на жени. Независимо от ангажмента на Европейския съюз спрямо мултикултурализма, ние трябва да сме сигурни, че непрестанният стремеж към политическа коректност в законодателството на ЕС няма да засегне решимостта ни да смажем тази гнусна практика.

Разбира се, има граници за това какво можем да направим, за да предотвратим гениталното осакатяване на жените в трети страни. Трябва обаче да сме готови да свържем отношенията на търговия и подпомагане с подобрения в областта на права на човека, и по-конкретно с обявяване извън закона на това отблъскващо престъпление срещу жените.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark и Anna Ibrisagic (PPE-DE), в писмена форма. – (SV) Днес гласувахме в подкрепа на доклада по собствена инициатива A6-0054/2009 на г-жа Muscardini относно борбата срещу гениталното осакатяване на жени, практикувано в ЕС. Докладът насочва вниманието към много сериозен проблем и по понятен начин илюстрира необходимостта от предприемане на действия срещу такава практика. В доклада се предлагат и различни начини за осъществяването им. Ето защо приветстваме факта, че държавите-членки си сътрудничат в опитите си за преодоляване на този проблем.

Бихме желали да подчертаем обаче, че въпросът за редовни превантивни медицински прегледи на момичетата и жените, на които е предоставено убежище в ЕС поради заплахата за генитално осакатяване, следва да се решава от отделната държава-членка при зачитане на правата на съответното лице.

Proinsias De Rossa (PSE), в писмена форма. – (EN) Подкрепям този доклад, в който се поставя сериозният проблем за гениталното осакатяване на жени. Гениталното осакатяване на жени стана по-често срещано явление в Европа през последните 30 години поради миграцията. Генитално осакатяване не само причинява пагубни и необратими последици за физическото и психическото здраве на жените и момичетата – като в някои случаи дори води до смърт, но и представлява нарушение на основни права, което подлежи на наказание според международните конвенции, забранява се в наказателното право на държавите-членки и е в нарушение на принципите на Хартата на основните права на Европейския съюз.

По приблизителни изчисления около 500 000 жени в Европа са претърпели гениталното осакатяване, като всяка година около 180 000 жени имигрантки в Европа биват подложени или има опасност да бъдат подложени на генитално осакатяване.

В доклада се отправя призив към Комисията и към държавите-членки да работят заедно за хармонизиране на действащото законодателство. Целта е да се съсредоточи вниманието върху предотвратяването на явлениято чрез по-добра интеграция на семействата на имигрантите и повишаване на осведомеността чрез подпомагане на просветни кампании и създаване на форуми за водене на диалог относно традиционните практики. В доклада се изразява силна подкрепа за наказателно преследване на всеки, който извършва генитално осакатяване на жени, както и за оказване на медицинска и правна помощ на жертвите и за защита на потенциалните жертви, включително за предоставяне на убежище в някои случаи.

Avril Doyle (PPE-DE), в писмена форма. – (EN) По данни на Амнести Интернешънъл практиката на гениталното осакатяване оказва влияние върху живота на 130 милиона жени, за които, поради културни, религиозни или други нетерапевтични причини, обрязването е „високо ценена“ социална практика, на която биват подлагани. Изследванията сочат, че практиката продължава да съществува поради убеждението, че обрязването намалява сексуалността на жената и впоследствие ѝ гарантира шанс за встъпване в брак, както и че то се одобрява от религията. Известно е, че гениталното осакатяване води до широка гама от преки дългосрочни усложнения и дори смърт на жените, подложени на тази практика. Вниманието ни беше привлечено към него главно поради глобализацията и движението на хората и то се свързва по сложен начин с политиките и политиката в областта на имиграцията и убежището.

Когато хората се боят, че ще бъдат преследвани, те имат право да пресекат границата и да потърсят спасение и защита. Понастоящем гениталното осакатяване на жени е централна тема в дебат, свързан със случаи на искане на убежище, в който Michael Aondoakaa, министърът на правосъдието на Нигерия, наскоро предложи да свидетелства срещу семейства, които искат убежище на основание на заплахата за гениталното осакатяване на жени в Нигерия, където то е официално обявено за незаконно. Неофициално обаче, признавам, че това е все още широко разпространена практика, дори в Нигерия.

В Ирландия гениталното осакатяване на жени се разглежда като проява на насилие, основано на пола. Подкрепям доклада на г-жа Muscardini.

Lena Ek и Olle Schmidt (ALDE), в писмена форма. – (SV) Днес приехме становище във връзка с доклада по собствена инициатива относно борбата срещу гениталното осакатяване на жени. Решихме, че няма да подкрепим алтернативната резолюция, внесена от нашата група, наред с други, тук, в Парламента, която в крайна сметка получи и мнозинство при гласуването. Причината за нашето решение беше убеждението ни, че първоначалният доклад беше по-добър. Алтернативната резолюция съдържа текст относно изискване за редовни лекарски прегледи на жените, на които е било предоставено убежище поради опасност от гениталното осакатяване. Целта на тази формулировка е да се предотврати гениталното осакатяване на жени в рамките на Европейския съюз. Ние обаче считаме, че тази мярка е вмешателство в личния живот, че е прекалена и че ще натовари вече уязвимите млади жени по начин, който е неприемлив. Посещението при лекаря трябва да е нещо, което се прави доброволно. Ето защо решихме да не подкрепим алтернативната резолюция.

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция на Европейския парламент относно борбата срещу гениталното осакатяване на жени в Европейския съюз. Гениталното осакатяване не само причинява пагубни и необратими последици за физическото и психическото здраве на жените, но и представлява нарушение на основни права на човека. Поради непоправимите вреди, които нанася, гениталното осакатяване на жени трябва да се счита от обществото за много тежко престъпление и срещу него да се води енергична борба.

По приблизителни изчисления около 500 000 жени в Европа са станали жертва на това престъпление, поради което е от първостепенно значение Европейската комисия и държавите-членки да работят заедно за хармонизиране на действащото законодателство, за да се предотврати и премахне гениталното осакатяване на жени в Европейския съюз.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Гениталното осакатяване на жени е жесток и нецивилизован обичай, за който няма място в едно съвременно общество. Тъй като партията „Jule List“ счита, че Европейският съюз не е просто форма на сътрудничество за засилване на растежа и търговията, но и форум за отстояване на общите основни човешки ценности, решихме да гласуваме в подкрепа на доклада.

Ние обаче изцяло се противопоставяме на някои от формулировките, свързани с наказателното право на държавите-членки, които стигат твърде далеч. Инициативата и решенията за законодателните актове, с които се цели поддържане на функционирането на обществото, трябва да са дело на избраните национални парламенти, а не на Европейския парламент.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), в писмена форма. – (SV) Днес гласувах срещу доклада по собствена инициатива A6-0054/2009 на г-жа Muscardini относно борбата срещу гениталното осакатяване на жени в Европейския съюз. В доклада се разглежда много сериозен проблем и се изяснява необходимостта от предприемане на мерки за неговото атакуване. Приветствам сътрудничеството между държавите-членки в тази област.

Въпреки това реших да гласувам против него, тъй като считам, че всички здравни грижи трябва да бъдат доброволни. Аз съм против редовните превантивни медицински прегледи на момичетата и жените, на които

е предоставено убежище поради заплахата за генитално осакатяване, тъй като считам, че имат дискриминационен характер и представляват вмешателство в личния живот.

Jörg Leichtfried (PSE), *в писмена форма.* – (DE) Гласувам в подкрепа на доклада на г-жа Muscardini за премахване на гениталното осакатяване на жени. Понастоящем над половин милион жени са засегнати от този отвратителен ритуал, който трябва да бъде забранен веднъж завинаги, а извършителите да бъдат преследвани по наказателен път. Мерките и решенията, взимани в миналото, трябва да се съчетават и разширяват. Необходими са ни всеобхватни стратегии и планове за действие, които да ни позволят да защитим жените срещу архаичната традиция да бъдат обрязвани.

При водене на преговори с трети страни Комисията трябва да продължава опитите си за включване на клауза за премахване на гениталното осакатяване на жени и трябва да има възможност за наказателно преследване на всеки, който извърши престъплението обрязване на жена в която и да било държава-членка на Европейския съюз.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-жа Muscardini относно борбата срещу гениталното осакатяване на жени в Европейския съюз.

Считам, че жестоки практики от този тип са тежко нарушение на правото на човека на лична неприкосновеност. Ето защо съм съгласен с докладчика, че е необходима правилна стратегия за предотвратяване и премахване на практиката на гениталното осакатяване на жени.

Lydia Schenardi (NI), *в писмена форма.* – (FR) Разбира се, ние ще подкрепим този смел доклад, който атакува архаични практики – практики, които се разпространяват в цяла Европа в резултат на миграцията.

След Всеобщата декларация за правата на човека и Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация спрямо жените вече не е приемливо да съществуват възможности за по-нататъшното прилагане на такива практики в Европа и в целия свят.

По данни на Световната здравна организация между 100 и 140 милиона жени и момичета в света са били подложени на генитално осакатяване и всяка година между два и три милиона жени се сблъскват с опасността да пострадат от тези силно инвалидизиращи практики.

Не бива да забравяме, че такива практики възникват в социални структури, основани върху неравенство между половете и върху неуравновесени отношения на сила, доминация и контрол под натиска на обществото и семейството, и че това съставлява нарушение на основни права и причинява сериозни и необратими вреди.

Трябва изцяло да заклеим тези практики и да накажем извършителите им. Имигрантите трябва да спазват нашето законодателство и принципа ни на зачитане на отделната личност и да не пренасят тези неприемливи и варварски практики.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EN) Гениталното осакатяване на жени е практика, която трябва да бъде осъдена от държавите-членки. То съставлява нарушение на основните права на жените, и по-специално на правото им на лична неприкосновеност и на сексуалните им и репродуктивни права. Има обаче някои аспекти на доклада Muscardini, които не подкрепям напълно, като формулировките за поставяне под съмнение на доверието, което заслужават родители, искащи убежище на основание, че са отказали да се съгласят детето им да бъде подложено на генитално осакатяване. Не виждам причина да се хвърля особено подозрение върху хора, които искат убежище точно на това основание. Друга формулировка в доклада, която не подкрепям, е тази, с която се предлага да се извършват редовни медицински прегледи на жените и момичетата, на които е предоставено убежище поради опасност от генитално осакатяване в родината им. Считам практиката за дискриминационна спрямо тези жени и момичета. Ако на едно лице се предостави убежище в дадена държава-членка, то следва да има същите права и задължения, както други граждани в страната.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EN) Гениталното осакатяване на жени е практика, която трябва да бъде осъдена от държавите-членки. Тя съставлява нарушение на основните права на жените и по-конкретно на правото на лична неприкосновеност, както и на сексуалните им и репродуктивни права.

Има обаче аспекти на доклада Muscardini, които не подкрепям напълно като формулировките за поставяне под съмнение на доверието, което заслужават родители, искащи убежище на основание, че са отказали да се съгласят детето им да бъде подложено на гениталното осакатяване. Не виждам причина да се хвърля особено подозрение върху хора, които искат убежище точно на това основание.

Друга формулировка в доклада, която не подкрепям, е тази, с която се предлага да се извършват редовни медицински прегледи на жените и момичетата, на които е предоставено убежище поради опасност от генитално осакатяване в родината им. Считаю практиката за дискриминационна спрямо тези жени и момичета. Ако на едно лице се предостави убежище в дадена държава-членка, то следва да има същите права и задължения, както други граждани в страната.

Frank Vanhecke (NI), в писмена форма. – (NL) Подкрепям доклада на г-жа Muscardini, или по-скоро изменения текст като цяло, тъй като очевидно никой разумен човек не може да изпитва друго освен силно възмущение, когато слуша за ужасното генитално осакатяване на жени и момичета във – и аз използвам това определение без каквото и да било уважение – изостанали култури и религии.

Намирам за жалко, че тук отново се вмъкват обичайните кодови думи „репродуктивни права“, въпреки че в действителност са неуместни и че вероятно предназначението им е единствено да останат в употреба като политически коректни. Каква е връзката между правото на аборт и борбата срещу варварското генитално осакатяване – това остава загадка за мен.

Би било по-добре да се възползваме от тази възможност и да си зададем въпроса дали, например, ислямът зачита в задоволителна степен фундаменталната ценност за равенство между мъжете и жените и ако отговорът е „не“ – дали следва да има място за исляма в нашата Европа.

Anders Wijkman (PPE-DE), в писмена форма. – (SV) Първоначалният доклад по собствена инициатива относно борбата срещу гениталното осакатяване на жени беше много добър, но преработеният вариант, който беше одобрен при гласуването, съдържаше формулировка, в която авторите изразяват желание да се въведат редовни медицински прегледи за жените, на които е било предоставено убежище поради опасност от генитално осакатяване. Тук замисълът е да се предотврати гениталното осакатяване на жени в приемащата държава-членка на Европейския съюз. Считаю, че насилствените медицински прегледи представляват огромно вмешателство в личния живот. Посещението при лекаря трябва да е нещо, което се прави доброволно. Прилагането на принуда в тази ситуация е напълно неприемливо. Ето защо аз гласувах против преработения вариант.

Anna Záborská (PPE-DE), в писмена форма. – (SK) Положих специални усилия, за да осигуря възможност на комисията под мое председателство да завърши работата, която води до одобрението на резолюцията. Тази тема е несъмнено важна.

Гениталното осакатяване нанася сериозни и необратими вреди на физическото и психическото здраве на засегнатите жени и момичета, то е злоупотреба срещу тях като човешки същества и нарушение на тяхната неприкосновеност. В някои случаи последиците са фатални.

В доклада Европейският парламент призовава държавите-членки да приемат превантивна стратегия с мерки, насочени към защита на непълнолетните, която да не стигматизира имигрантските общности и която да се прилага посредством обществени програми и социални услуги по предоставяне на грижи, целящи както предотвратяването на тези практики, така и подпомагането на жертвите, пострадали от тези практики. В него също така се призовават държавите-членки да преценят, в съответствие с правните норми за защита на децата, дали заплахата или рискът едно непълнолетно лице да претърпи генитално осакатяване могат да послужат като причина за намеса от страна на държавните органи.

Държавите-членки трябва да разработят указания и наредби за работещите в областта на здравеопазването и на образованието, и за социалните работници с цел информиране на родителите, по почтителен начин и при необходимост с преводачи, за рисковете, свързани с гениталното осакатяване на жени.

В резолюцията обаче се призовава и за поддържане на сексуалното и репродуктивно здраве. Това понятие никога не е било дефинирано от Световната здравна организация или в достиженията на правото на Общността. Поради тази причина то се експлоатира от някои групи, подкрепящи абортите.

Съжалявам, но поради тази причина гласувах с „въздържал се“.

- Доклад: **Vasco Graça Moura (A6-0092/2009)**

Alessandro Battilocchio (PSE), в писмена форма. – (IT) Няколко пъти съм се изказвал в подкрепа на въпроси, свързани с многоезичието, затова считам, че позицията ми е съвсем ясна.

Езиковото и културно многообразие на Европейския съюз представляват огромно конкурентно предимство. По мое мнение, от съществено значение е да насърчаваме на практика програмите за езиково обучение, както и културния и студентския обмен и в рамките на Европейския съюз, и извън него, както направих аз, когато

подкрепах програмата „Еразмус Мундус“. Многоезичието е от съществено значение за ефективно общуване и представлява средство за улесняване на разбирането между индивидите, а поради това и за приемането на разнообразието и на малцинствата.

Езиковото разнообразие оказва значително въздействие и върху ежедневието на европейските граждани поради навлизането на медиите, нарастващата мобилност, миграцията и напредъка на културната глобализация. Придобиването на разнообразна гама от езикови умения е изключително важно за всички граждани на ЕС поради това, че им позволява да се възползват напълно от икономическите, социални и културни предимства на свободното движение в рамките на Съюза, както и в отношенията на Съюза с трети държави. Всъщност езикът е основен фактор за социално приобщаване.

Следователно езиковото многообразие на Европа представлява важна културна придобивка и би било погрешно Европейският съюз да се ограничи до един основен език.

Adam Bielan (UEN), *в писмена форма*. – (PL) Многоезичието в Европейския съюз е изключително преимущество в контактите с трети страни. То може да ни осигури значително конкурентно предимство, поради което трябва да се подкрепят програмите за обмен с образователна и езикова насоченост, но не само в големите градове, където тези неща вече са по-лесно достъпни.

Когато въвеждаме такава политика, трябва също така да помним, че европейците, макар и обединени, са на първо място граждани на собствените си страни. Нужно е да се полагат грижи, за да могат те да се идентифицират със собствения си език. Този аспект също е споменат в доклада на г-н Mouga.

Martin Callanan (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Европейският съюз всяка година изразходва колосални суми от парите на данъкоплатците в името на многоезичието. За организация, която се стреми да намали различията между нациите и народите, Европейският съюз придава прекалено голямо внимание на езиковия национализъм. Един такъв пример е отстъпването пред ирландските националисти и обявяването на галския за един от официалните езици на Европейския съюз.

Разходите и бюрокрацията, свързани с погрешната политика относно многоезичието, ще се увеличават още повече с по-нататъшното разширение на ЕС. Моите избиратели с право се тревожат за онова, което те възприемат като безразборно използване на обществени средства за съблюдаването на политика, чиято практическа приложимост се свежда почти единствено до политическа показност.

Въпреки че английският се наложи като общ език в Европейския парламент, бих се поколебал да го обявя за единствен работен език. Предвид ентузиазма на Европейския съюз относно хармонизацията, считам, че един общ език е естествена стъпка по пътя към федерална свръхдържава. Ето защо считам, че би трябвало да имаме няколко работни езика. След като ООН може да се справи с шест езика при около 200 страни членки, сигурен съм, че и Европейският съюз може да ги намали.

Koenraad Dillen (NI), *в писмена форма*. – (NL) Аз гласувах против този доклад поради възможната неправилна употреба на разпоредбите в него от страна на някои малцинства във Фландрия. Определено е ценно да се поощрява езиковото многообразие на младежта, по-специално в Европейския съюз, по всякакъв възможен начин, но една политика от такъв характер не трябва да бъде за сметка на законното зачитане на местния говор. Имам предвид, например, нидерландския език в провинцията Фламандски Брабант във Фландрия. Една Европейска агенция за езиково многообразие бързо би се превърнала в средство за заобикаляне на задължителното ползване на нидерландски език във Фландрия от страна на френскоговорящото малцинство. Миналото многократно е показвало колко малко „Европа“ разбира специфичните ситуации в държавите-членки. Имигрантите и малцинствата по собствено усмотрение изучават и използват езика на областта, в която живеят. Именно това свидетелства за езиково многообразие, а не обратното.

Edite Estrela (PSE), *в писмена форма*. – (PT) Аз гласувах против алтернативното предложение за резолюция на доклада Граça Mouga относно „Многоезичието: преимущество за Европа и обща отговорност“, защото отнемането на възможността на родителите да избират официалния език, на който да се осъществява образованието на техните деца в страните или регионите, в които съществуват повече от един официален език или регионални езици, противоречи на някои принципи, които се отстояват от Европейския парламент.

Вместо това, в алтернативното предложение за резолюция просто се споменава необходимостта да се обръща специално внимание на учениците, чието образование не може да се осъществява на майчиния им език, като по този начин се обезценява основният принцип за жизненоважната потребност от образование на майчиния език не само за училищната успеваемост в най-общ смисъл, но и за изучаването на други чужди езици.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Като цяло това е един много положителен документ, в който се правят допускания и препоръки, които ние одобряваме. Основният въпрос, който възниква, е дали той може да бъде изпълнен, тъй като сега трябва да се направи много, за да се постигне онова, което се изтъква като съществено в документа, като се има предвид политическата ориентация, която се възприема от Европейския съюз.

По някои от повдигнатите въпроси, като например надмощието на някои европейски езици в ущърб на други, ние тръгваме от очевидно отрицателна позиция. В това отношение бихме посочили езиковата и културна изолация, в която някои национални политики поставят определени етнически групи в Европа, което води до значителна дискриминация. Застрашено е специфичното културно наследство на европейските народи и успешното му предаване на бъдещите поколения.

Бихме наблегнали и на ценната роля на учителите и на писмените и устните преводачи като професионалисти, чиято работа е от изключително значение за преподаването, разпространението и взаимното разбиране на езиците, които се говорят в Европейския съюз.

Ето защо съжаляваме, че беше прието алтернативното предложение за резолюция, тъй като в него са туширани някои аспекти, съдържащи се в доклада Graça Moura – не на последно място защитата на майчиния език и правото на родителите да избират официалния език, на който да се осъществява образованието на техните деца в страните или регионите, в които съществуват повече от един официален или регионален език.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), в писмена форма. – (SV) Партията „June List“ счита, че въпросите на културата следва да попадат в политическата компетентност на държавите-членки.

Този доклад не съставлява част от законодателните процедури и не е нищо повече от мнение на федералисткото мнозинство в Европейския парламент, че ЕС трябва още повече да увеличи намесата си в културната сфера.

Както обикновено, комисията по култура и образование към Европейския парламент поставя на обсъждане създаването на нови, съпоструващи програми и агенции на ниво Европейски съюз. Ние от „June List“ считаме, че една многогодишна програма или европейска агенция за езиково многообразие и изучаване на езици на равнище ЕС няма да промени нищо по отношение на приблизително 500-те милиона жители на Европа, освен че ще увеличи още повече тежестта за данъкоплатците.

Не вярваме и че плановете на Комисията за информационни и осведомителни кампании относно ползите от изучаването на езици ще имат каквото и да е въздействие върху реалния свят. Държавите-членки са тези, които следва, чрез образователната си политика, да мотивират своите граждани да изучават езици. Това не е въпрос, с който следва да се занимава Европейският съюз.

Ето защо гласувахме против този доклад.

Adrian Manole (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Днес Европа живее в нов свят на глобализация, на повишена мобилност и миграция, както и на пълно обновление на регионите при засилена роля на трансграничните райони. Ето защо многоезичието трябва да предложи нови решения на гражданите на Европа и на нашето общество.

Бих искал да поздравя докладчика за този доклад. Надявам се също така, че измененията, които представихме, ще гарантират взаимно уважение към езиците, включително тези, които се говорят от националните малцинства или нашите мигранти, защото живото ни езиково наследство е богатство – то е ресурс, който следва да се цени.

Езикът представлява, за всеки един от нас, най-прекия израз на нашата култура. Следователно чрез изучаването на други езици откриваме други култури, ценности, принципи и нагласи. Ние в Европа можем да открием ценностите, които споделяме. Тази чувствителност към диалога е съществена част от нашето европейско гражданство и причина, поради която езиците са основен негов елемент.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) От една страна, програмите на ЕС за езиково обучение и обмен на стойност милиони евро стимулират многоезичието и на техния уебсайт се подчертава значението на многоезичието като съществен фактор за повишаване на прозрачността, легитимността и ефективността на Европейския съюз; от друга страна, самият Европейски съюз не спазва тези принципи. Дори по отношение на уебсайта на сегашното председателството не се отчита фактът, че немският, с дял от 18%, е езикът с най-големия брой носители в ЕС, като още 14% от гражданите на ЕС го говорят като чужд език.

Това е пропусната възможност от страна на Европейския съюз да се доближи до своите граждани. На практика последователното използване на трите работни езика – немски, английски и френски, би дало възможност да се достигне до по-голямата част от населението. Тъй като докладчикът очевидно е достигнал до подобно заключение, аз гласувах в подкрепа на доклада.

Zita Pleštinská (PPE-DE), в писмена форма. – (SK) Този доклад още веднъж показва, че член 45, параграф 2 има сериозни недостатъци. Новият доклад, основаващ се на изменението и на допълнителното предложение, ще даде възможност да се промени първоначалният доклад на докладчика, така както е приет чрез гласуването на подкрепящата го комисия. Вносителите на предложението поемат доклада и включват нови параграфи, за което докладчикът няма думата. И така, един доклад, приет от комисия под формата на одобрена алтернатива, ще бъде заменен от нов текст. Считаю, че тази процедура е много несправедлива спрямо докладчика. Надявам се, че в близко бъдеще Парламентът ще подложи тази процедура на преценка и ще приеме по-справедливо решение.

Намирам, че докладът на г-н Graça Moura е много добре балансиран и поради това не гласувах за алтернативното предложение на групата на социалистите в Европейския парламент (PSE), Групата на Алианса на либералите и демократите за Европа (ALDE) и Групата на Зелените/Европейски свободен алианс (Verts/ALE). Тъй като това предложение беше прието, нямаше гласуване по първоначалния доклад. Съгласна съм с докладчика, че езиковото и културно многообразие имат значително въздействие върху ежедневието на гражданите. Те представляват огромно преимущество за Европейския съюз, поради което трябва да подкрепим програмите за езиково обучение и училищния и културен обмен в рамка, която се простира и отвъд Европейския съюз.

Програмите за обмен на учители на всички образователни равнища, с които се цели да се упражнява преподаване на различни предмети на чужд език, спомагат за подготовката на учители, които след това могат да предават езиковите си умения и познания на ученици и студенти в родните си страни. Бих искала да призова държавите-членки системно да обръщат внимание на подготовката на учители за чуждоезиково обучение и същевременно да правят необходимото за адекватното им финансово възнаграждение.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), в писмена форма. – (PL) Въпросът за многоезичието и неговото съхранение е едно от най-големите предизвикателства, пред които е изправена Общността. Последиците от политиката относно многоезичието са важни и очевидни, но ако тя се прилага погрешно, резултатите могат да бъдат достойни за съжаление.

Мултикултурният характер на Европа, който се проявява и в многоезичието, е едно от нейните достойнства. Същевременно той е и общо задължение, основаващо се на потребностите и на затрудненията да се преосмисли преплитането на различни култури като отчетлива силна страна, която обединява Общността, която ще окаже въздействие и отвъд нейните граници и ще осигури на Европа полагащото ѝ се място в света. Ето защо залогът е висок. Лошата политика по отношение на многоезичието се основава на фаворизиране на един или повече езици и осъждане на останалите на маргинализация във всички сфери на обществената дейност. Европейският съюз разполага с огромни възможности за провеждане на добра езикова политика чрез своето законодателство и институции. Това още повече увеличава отговорността в това отношение.

Докладът на г-н Graça Moura не решава всички проблеми, свързани с правото на съвместно съществуване на отделните европейски езици и на произтичащите от това привилегии. Освен официалните езици, съществуват и огромен брой други езици, които се говорят в Европа и които са застрашени от изчезване в различна степен. Проявление на добрата политика в областта на многоезичието би било съхранението на тези езици. В доклада обаче се набляга повече на изучаването на официалните езици, отколкото на реализирането на идеята за многоезичието. Необходима е разумна политика по този въпрос, която да е еволюционна по характер, и считам, че един доклад с такава насоченост следва да бъде приет.

Luís Queiró (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Въпросът за многоезичието е от първостепенно значение в европейски контекст. Поради тази причина участвах в различни инициативи, с които се цели да се стимулира и осигури пълно зачитане на многоезичието. Опази Европа, в която вярвам, е Европа и на езиковото многообразие. По тази причина аз се солидаризирам с първоначалния доклад на г-н Graça Moura. Подобно на докладчика обаче не мога да приема, че една правилна идея за зачитане на езиковото многообразие и за свобода на отделния човек и на семейството може или следва да се използва като оръжие в разсъждение за краен национализъм. Това не е и не трябва да бъде естеството на нашите разисквания.

Многоезичието е и трябва да бъде обект на стимулиране в името на идеята за зачитане на езиковото и културно многообразие на Европа, в този случай. Но това не е нито времето, нито мястото за друг вид битка, особено такава, при която се отхвърля субсидиарността и свободата.

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма*. – (IT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-н Graça Moura относно многоезичието като преимущество за Европа и обща отговорност.

По-специално, като университетски преподавател силно подкрепям предложението за стимулиране на програмите за езиково обучение и обмен в образователната и културната сфера, каквито са популярните програми за младежка мобилност. Тези схеми, които се ръководят от генерална дирекция „Образование и култура“ на Комисията, значително повишават стойността на образователния опит на учениците и студентите и по този начин спомагат за напредъка на ЕС към общество, основано на знанието.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на проекторезолюцията на Европейския парламент относно „Многоезичието: преимущество за Европа и обща отговорност“, (2008/2225(INI)) защото считам, че езиковото и културно многообразие в рамките на Европейския съюз е богатство, което действително допринася за „единството в многообразието“. Също така считам, че училищният и културният обмен, както и програмите за чуждоезиково обучение и в страните от Европейския съюз, и в тези извън него, са полезни и следва да бъдат подкрепяни.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), *в писмена форма*. – (PL) Многоезичието е несъмнено едно от най-големите предимства на обединена Европа. Придобиването на езикова компетентност трябва да е средство за повишаване на квалификацията на човека, за намиране на по-добра работа или за установяване на нови международни контакти. Годишните проучвания, провеждани от лингвисти, показват, че хората, владеещи повече от един език, са с повече способности, проявяват по-голямо въображение и имат по-нестандартно мислене от едноезичните хора. Те са по-изобретателни и имат по-широк кръгзор. Няма да споменавам очевидните предимства, каквато е възможността да се общува с по-голям брой хора, които често имат съвсем различен светоглед, оформен под въздействието на различни култури или хора.

Тези ползи от многоезичието показват, че всички ние следва да отдаваме първостепенно значение на изучаването на езици. Именно поради това е толкова важно всички граждани на Общността да имат еднаква степен на достъп до езиковото обучение. Поради тази причина подкрепям всички действия на Комисията за проучване и оценка на чуждоезиковото обучение и на методите и програмите за изучаване на езици. Считам, че целта е да се хармонизира бъдещото усвояване на чужди езици в целия Европейския съюз, което ще доведе до по-голяма езикова компетентност и което в крайна сметка ще намери отражение в броя на високкоквалифицираните граждани на Общността.

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма*. – (EN) Многоезичието е голямо предимство за Европейския парламент. Като единствен Парламент в света, в който се извършва симултанен превод на 23 различни езика, трябва да направим всичко, което е по силите ни, за да съхраним този уникален аспект от нашата работа. Всички граждани на Европейския съюз трябва да могат да четат за работата на неговите институции на собствения си език, а държавите-членки следва да правят всичко, което е по силите им, за да осигурят възможност на всички граждани на ЕС да придобият способността да говорят на други езици на ЕС.

Andrzej Jan Szejna (PSE), *в писмена форма*. – (PL) Твърдо подкрепям многоезичието на Европейския съюз. Многоезичието на Европа подчертава културния й плурализъм, което свидетелства за нейната уникалност. Езиковата компетентност на гражданите на обединена Европа следва да се разширява непрестанно. Многоезичието е съществен елемент от европейската интеграция, който позволява на гражданите на ЕС свободно да избират мястото си на пребиваване и на намиране на работа. Същевременно е необходимо да се подчертае значението на майчиния език като средство за получаване на подходящо образование и професионална квалификация.

Трябва да обърнем специално внимание на трайната потребност от повишаване на компетентността на чуждоезиковите учители и на въвеждането на нови методи на обучение. Докладчикът изтъква, че е важно да се подпомага овладяването на чужди езици от граждани, които желаят да се учат самостоятелно, като същевременно отбелязва значението на усвояването на чужди езици от хора в напреднала възраст. Подобно на докладчика считам, че е от съществено значение да се оказва постоянна подкрепа на гражданите за изучаване на чужди езици и че особено внимание следва да се обърне на гражданите в неравностойно положение. Мисля, че усвояването на езици ще допринесе за борбата против дискриминацията и ще подпомогне интеграцията на регионите в обединена Европа.

Изцяло поддържам исканията на Европейския парламент относно многоезичието на Европа.

Anna Záborská (PPE-DE), *в писмена форма*. – (SK) Резолюцията за многоезичието е ценна придобивка за Европа и важна стъпка за постигане на образована Европа, тъй като в нея категорично се заявява, че официалните езици на Европейския съюз се признават за равностойни във всички сфери на обществения живот. Твърдо

вярвам, че езиковото многообразие на Европа представлява важно културно предимство. Би било погрешно Европейският съюз да се ограничи до един единствен език.

В резолюцията се споменава значението на многоезичието не само за икономическата и социалната сфера, но и за културните и научните творби и за популяризирането на тези творби, както и важността на художествените и технически превод за развитието на ЕС в дългосрочен план.

И не на последно място, езиците играят важна роля за оформянето и укрепването на идентичността.

Многоезичието е област с широки последици. То оказва огромно въздействие върху живота на европейските граждани. Държавите-членки са изправени пред предизвикателството да включат многоезичието не само в образованието, но и във всички бъдещи политики.

Високо ценя факта, че в резолюцията се подкрепя изучаването на втори език на Европейския съюз от служители, които в хода на своята работа влизат в контакт с гражданите на други държави-членки.

Решаваща е ролята на институциите на ЕС за гарантиране на спазването на принципите на езиковата равнопоставеност както в отношенията между държавите-членки и в отделните европейски институции, така и в отношенията на гражданите на ЕС с националните институции и със структурите на Общността и с международните институции.

Подкрепих резолюцията, поздравявам докладчика и се гордея, че съм първият член на Европейския парламент от Словакия, който предизвика разискване относно многоезичието в рамките на институциите чрез писмена декларация.

- Доклад: Lambert van Nistelrooij (A6-0083/2009)

Edite Estrela (PSE), в писмена форма. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на доклада van Nistelrooij поради голямото значение на териториалното сближаване за гарантиране на по-нататъшния напредък на Европейския съюз по пътя на устойчивото и хармонично развитие и на растящия темп на превръщане на териториалното му сближаване и многообразие в преимущество.

Зелената книга представлява важна крачка напред в развитието на териториалното сближаване и общите отговорности на Съюза. В нея се насърчава и широк дебат по тази тема между европейските институции, националните и регионални органи на властта, икономическите и социални партньори и други субекти, ангажирани в европейската интеграция и териториалното развитие.

Най-положителните аспекти са стойността, която се приписва на потенциала на европейската територия и на нейното многообразие, както и трите ключови понятия за по-балансирано и хармонично развитие във всеки район: намаляване на негативните последици, свързани с различията в плътността; връзките между териториите за преодоляване на разстоянията и сътрудничество за преодоляване на разделенията.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), в писмена форма. – (PT) Поздравявам г-н van Nistelrooij за доклада му и по-специално за готовността му да вземе предвид множеството внесени изменения по проекта на неговия доклад.

Изцяло подкрепям този доклад.

Напълно съм съгласен с обвързването на дебата относно териториалното сближаване с дебата за бъдещето на политиката на сближаване на Европейския съюз, като се има предвид, че реформата в тази политика следва да включва заключенията от дебата за териториалното сближаване.

Съгласен съм с представената в доклада оценка на Зелената книга и с направения анализ на понятието териториално сближаване и одобрявам изложените препоръки за бъдещето на териториалното сближаване, по-специално по отношение на:

- определението на териториалното сближаване;
- публикуването на Бяла книга за териториално сближаване;
- укрепването на целта за европейско териториално сътрудничество;
- включването на териториалното сближаване в бъдещото развитие на всички политики на Общността;
- създаването на допълнителни качествени показатели;

- оценката на териториалното въздействие на секторните политики на Общността и предложението за конкретни начини за създаването на синергии между териториалните и секторните политики;
- развитието на цялостна европейска стратегия за регионите със специфични географски характеристики;
- установяването на изчерпателна система за постъпателна преходна помощ за регионите в преход; и
- разработката на система за териториално управление на много равнища.

Поради това гласувах „за“.

Hélène Goudin и Nils Lundgren (IND/DEM), *в писмена форма*. – (SV) В този доклад докладчикът пише, че политиката на сближаване е една от най-успешните инвестиции на Европейския съюз. Това е потресавашо заключение, не на последно място поради факта, че още през ноември миналата година Европейската сметна палата потвърди, че 11 % от сумата от 42 млрд. EUR, одобрени през 2007 г. в рамките на политиката на сближаване на Европейския съюз, изобщо не е трябвало да бъдат изплащани.

Изглежда, че докладчикът напълно съзнава това и, в параграф 17, увеща участниците в дебата относно териториалното сближаване да избягват всички споменавания на бюджетните и финансовите последици от предлаганата политика: с други думи, дръжте ги скрити-покрити.

Политиката на сближаване на Европейския съюз е лошо замислена. От социално-икономическа гледна точка, при която трябва да се държи сметка за парите на данъкоплатците, тя не е нищо повече от пълен провал. Естествено, партията „June List“ гласува против доклада като цяло.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Какво означава отхвърлянето на нашите предложения за резолюция относно бъдещето на политиката на сближаване на Европейския съюз от Европейския парламент? В тези предложения се подчертаваше, че:

- първата и главна цел на структурната политика трябва да е да стимулира истинското сближаване, като действа като средство за преразпределение към най-малко развитите страни и региони в Европейския съюз;
- целта за намаляване на степента на изоставане на най-малко облагодетелстваните райони не трябва да заема второстепенна позиция в сравнение с териториалното сближаване;
- трябва да се намерят нови финансови средства на Общността за новите приоритети, още повече, че настоящите финансови ресурси на Общността са недостатъчни за удовлетворяването на потребностите на реалното сближаване;
- необходимо е да се увеличи бюджетът на Общността, за да се стимулира икономическото и социално сближаване на ниво Европейския съюз;
- управлението и планирането на земята е отговорност на всяка държава-членка;
- трябва да се приемат мерки за неутрализирането на така наречения статистически ефект;
- конкурентоспособността не бива да е заместител на сближаването в онези държави-членки и региони, които изостават в социално-икономическото си развитие, а политиката на сближаване и свързаните с нея финансови ресурси не трябва да бъдат подчинени на конкуренцията и либерализацията, които се проповядват от Лисабонската стратегия.

Един възможен отговор е, че най-малкото публично обявената политика на сближаване на практика е застрашена...

James Nicholson (PPE-DE), *в писмена форма*. – (EN) Концепцията за териториално сближаване вече се признава за основна цел на Съюза наред със социалното и икономическото сближаване.

По същество териториалното сближаване се отнася до постигането на балансирано развитие в целия Европейски съюз и в този контекст то следва да е главна цел на всички общностни политики. В този доклад се набляга на факта, че териториалното сближаване ще бъде особено приложимо към географски необлагодетелстваните територии, каквито са планинските райони и островите.

Сега Комисията трябва да пристъпи към изготвянето на законодателен пакет, в който да се набележат конкретни разпоредби и действия, свързани с политиката за териториално сближаване, за да може тя да бъде осъществена.

Luís Queiró (PPE-DE), в писмена форма. – (PT) Дебатът относно териториалното сближаване е много повече от разисквания за бюджет или общностни политики – това е дебат относно ръководните принципи на една от основополагащите и съществени концепции в идеята за Европа – така както я разбираме ние. Ето защо оценката на политиката на сближаване и търсенето на най-подходящите решения в разширена Европа, обхващаща 27 членки, която понастоящем преживява икономическа криза, заслужават нашето съгласие и нашата похвала. Това обаче не означава, че сме съгласни с цялото съдържание на Зелената книга и че го одобряваме.

Като се имат предвид критериите, които ценим, трите ключови концепции на тази оценка са правилни, а именно: да се намалят негативните последици, свързани с различията в гъстотата на населението; да се създадат връзки между териториите за преодоляване на разстоянията и да се осъществява сътрудничество за преодоляване на разделенията. Но като се има предвид отчетливия характер на онова, което е изложено на опасност, това не може да води до положение, при което размерът на структурната помощ да зависи от броя на обхванатите жители; точно обратното. Самото схващане за териториалното сближаване следва да се основава на идеята за превръщането на район, който хората напускат, в привлекателна и жизнеспособна зона. Това е една от нашите цели, която очевидно трябва да се преследва.

Идеята за сближаването е по същество идея за солидарност, с която всички ние сме обвързани и от която всички можем да извлечем полза.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против доклада на г-н van Nistelrooij относно Зелената книга за териториално сближаване и състоянието на дебата относно бъдещата реформа на политиката на сближаване.

Причините за моето несъгласие произтичат от различно схващане за териториалното сближаване, поради което считам, че не мога да подкрепя съображенията на докладчика.

Catherine Stihler (PSE), в писмена форма. – (EN) Съгласна съм с докладчика, че трябва да дадем по-ясно определение на принципа на териториалното сближаване.

- Report: Oldřich Vlasák (A6-0031/2009)

Filip Kaczmarek (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-н Vlasák относно градското измерение на политиката на сближаване през новия програмен период. Живея в Познан, областният център на Великополска. Почти ежедневно забелязвам положителните последици от развитието на града за това на целия район. Дори бих рискувал да стана обект на нападки, като кажа, че е настъпило дългоочакваното обединение на градското и регионалното развитие.

Градското развитие няма нищо общо с местния централизъм. Онези, които са против развитието на големите градове, често не съзнават значението на тези градове за районите, в които са разположени. Поради самото им естество, някои от функциите на големите градски центрове не могат да бъдат прехвърлени на селските райони. Хората, които управляват градовете, носят особена отговорност. Задачите, които трябва да изпълняват във връзка с планирането, териториалното управление, социалния диалог, културата и образованието, както и разкриването на устойчиви работни места, основани на знанието, са все много сложни. Някои от тези задачи включват тясно сътрудничество с органите на местно самоуправление на други нива.

Важно е също така, че градското измерение на политиката на сближаване не се конкурира с развитието на селските райони, а го допълва. Както селските, така и градските райони могат и трябва да се развият, а Европейският съюз подкрепя и двата процеса.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Аз гласувах против доклада на г-н Vlasák относно градското измерение на политиката на сближаване в новия програмен период.

Въпреки че осъзнавам значението на устойчивото градско развитие, мисля, че ще е трудно то да бъде постигнато без обща дефиниция на „градски райони“.

Brian Simpson (PSE), в писмена форма. – (EN) Одобрявам този доклад и бих искал да се възползвам от възможността да подкрепя мнението, че следва да има интегриран подход към политиката на сближаване.

Тази интеграция обаче следва да е средство за извличане на ползи, а не мярка, която би могла да е ограничителна и този елемент трябва да се следи внимателно.

Сближаването на градовете е от съществено значение за постигане на устойчив стопански и социален напредък. В това отношение бих изтъкнал ролята на транспорта и осигуряването на съвременна транспортна инфраструктура като съществена необходимост за реализацията на политиката на сближаване в градските райони.

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма.* – (EN) На градското измерение на политиката на сближаване следва да се отреди по-висок приоритет.

- Доклад: **Miroslav Mikolášik (A6-0108/2009)**

Luca Romagnoli (NI), *в писмена форма.* – (IT) Аз гласувах против доклада на г-н Mikolášik относно прилагането на регламента относно структурните фондове през периода 2007–2013 г.: резултатите от преговорите във връзка с националните стратегии за сближаване и оперативните програми.

Catherine Stihler (PSE), *в писмена форма.* – (EN) Необходимо е внимателно да се следи прилагането на регламента относно структурните фондове през периода 2007–2013 г., за да се гарантира правилното използване на парите на данъкоплатците и за да имаме възможност за правилна оценка на програмите след 2013 г.

- Доклад: **Zsolt László Becsey (A6-0041/2009)**

Adam Bielan (UEN), *в писмена форма.* – (PL) Малките предприятия играят важна роля за създаването на работни места в Европа и ние трябва да улесним функционирането им. Бих искал да подчертая, че поддържам всички инициативи, с които се цели стимулиране на малките предприятия в Европейския съюз и подпомагане на онези, които желаят да са самостоятелно заети лица.

Подкрепих доклада Becsey, защото в него се дава положителна оценка на инициативата за микрокредитирането в Европа.

Šarūnas Birutis (ALDE), *в писмена форма.* – (LT) Една успешна европейска инициатива за микрокредитиране може да окаже радикална помощ за постигането на целите за растеж и заетост, формулирани в обновената Лисабонска стратегия, и за създаване на модерна, творческа и динамична европейска икономика. Малките предприятия са съществен източник на растеж, заетост, бизнес умения, иновация и сближаване в Европейския съюз. На първо място, микрокредитирането може да спомогне за реализацията на един от четирите приоритета на Лисабонската стратегия – и по-точно за създаването на възможности за стопанска дейност, като се помага на хората да се (ре)интегрират социално и икономически и като се наемат на работа. Може да се счита, че Лисабонската стратегия е действително успешна, само ако равнището на заетост бъде значително повишено. Резултатът от една европейска инициатива в областта на микрокредитите следва да бъде съвременен и в най-голяма степен насочен към онези целеви групи, които досега не са получавали достатъчно внимание.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), *в писмена форма.* – (PL) Успехът на микрокредитирането за намаляването на бедността в развиващите се страни, по-специално в Южна Азия и Латинска Америка, все още не се е утвърдил в Европейския съюз. Потребността от микрокредити обаче е голяма, особено сред хора, които не са в състояние да получат заеми в традиционния банков сектор. Като делова дейност микрокредитирането е различно от традиционното банкиране. Микрокредитите се предоставят не само на финансови основания, и не само с цел постигане на печалба, но и за да спомогнат за стимулиране на сближаването чрез опит за интегриране на лица, които се намират в неравностойно положение и искат да създадат микропредприятие.

Една успешна европейска инициатива за развитие на микрокредитите би могла да спомогне за постигането на целите на обновената Лисабонска стратегия за растеж и заетост и за повишаване на иновативността, творчеството и динамиката на европейската икономика. В частност, те могат да допринесат за изпълнението на приоритета за освобождаването на икономически потенциал чрез подпомагане на интеграцията или на повторната социална и икономическа интеграция на хора чрез самостоятелна заетост.

Поради това подкрепям предложението на докладчика, който ни приканва да приемем подходящи национални институционални, законови и търговски рамки за подпомагане на по-благоприятна среда за развитието на микрокредитите и да създадем хармонизирана европейска рамка за небанковите микрофинансиращи институции.

Bogusław Liberadzki (PSE), *в писмена форма.* – (PL) Аз гласувах за приемането на доклада с препоръки към Комисията относно Европейска инициатива за развитие на микрокредитирането в подкрепа на растежа

и заетостта. Съгласен съм с докладчика, че малките предприятия са съществен източник на растеж, заетост, предприемачески умения, иновация и сближаване в ЕС.

Следва да наблегнем на факта, че микрокредитът често се предоставя не само поради икономически причини и не само с цел постигане на печалба, но служи и за сближаване, като се опитва да интегрира или реинтегрира в обществото лицата в неравностойно положение.

Одобрявам приемането на доклада. Като се има предвид, че микрокредитите могат да допринесат за отключването на бизнес потенциал, като помагат на хора чрез самостоятелна заетост, считам, че този метод следва да бъде въведен в Европейския съюз.

Jamila Madeira (PSE), в писмена форма. – (PT) Този доклад е от първостепенно значение в контекста на работата, която Европейският съюз осъществява във връзка с политиката на сближаване и политиката на сътрудничество и развитие.

Това схващане беше също така широко подкрепено от Европейския парламент в неговата писмена декларация Р6_ТА(2008)0199, приета на 8 май 2008 г., като аз имах честта да съм сред първите, които я подписаха.

Ето защо гласувах в подкрепа на този доклад, тъй като всякакъв вид инвестиране и разширяване в тази област е жизненоважно и неотложно, особено в сегашните условия на икономическа и финансова криза. В резултат на това сега целта на Европейската комисия и на Съвета са конкретните и незабавни действия за увеличаване на доверието в системата и на нейната съгласуваност.

David Martin (PSE), в писмена форма. – (EN) До този момент успехът на системите за микрокредитиране за облекчаването на бедността в развиващите се страни не беше възпроизвеждан в контекста на ЕС. Подкрепям този доклад, защото един успех на европейската инициатива за микрокредитиране би могъл значително да допринесе за постигането на целите на преразгледаната Лисабонска стратегия, тъй като малките предприятия са съществен източник на растеж, заетост, предприемачески умения, иновация и сближаване в ЕС.

Alexandru Nazare (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) В момента на дневен ред са разискванията за мерките по възстановяване на кредитната дейност. В настоящата икономическа криза и особено в страни като Румъния, които сега водят преговори за заеми от международни финансови институции, подновяването на основната функция на банките, а именно отново да предоставят кредити на населението, е от първостепенно значение.

Считам, че докладът на г-н Becsey е иновативен, тъй като отново поставя на обсъждане този въпрос, но от нов ъгъл, който излиза извън банковата система, за намиране на решения на настоящата финансова безизходица.

Докладът, в който се разглежда темата за микрокредитите, е ориентиран към групите в неравностойно положение в обществото, като малцинствата, ромската общност или жителите на селските райони, които имат нереализиран потенциал и искат да създават малки фирми, но не могат, защото не отговарят на условията за получаване на заем от банкова институция. Тези хора имат твърде малко възможности за избор.

Ето защо намирам за навременно предложението на г-н Becsey за основаване на фонд на Общността за подпомагане на микрокредитирането на лица и дружества без пряк достъп до банкови заеми и за повишаване на степента на информираност относно тези банкови инструменти.

Luca Romagnoli (NI), в писмена форма. – (IT) Моето желание е да гласувам „въздържал се“ по отношение на доклада на г-н Becsey относно Европейска инициатива за развитие на микрокредитирането в подкрепа на растежа и заетостта.

Приемам определени моменти в доклада, но съм решително против някои други и поради това не мога изцяло да подкрепя внесения текст – затова гласувам „въздържал се“.

Catherine Stihler (PSE), в писмена форма. – (EN) Схемите за микрокредитиране могат да помогнат на мнозина от най-бедните в света, и по-специално жените, да се избавят от крайната нищета. Институциите на Европейския съюз и държавите-членки трябва да направят повече в подкрепа на такива схеми.

6. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

Председател. – Обясненията на вот приключиха.

Ще възобновим работата си в 15,00 ч. с изявления относно подготовката на срещата на високо равнище на Г20.

(Заседанието, прекъснато в 13,35 ч., се възобновява в 15,05 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н RÖTTERING

Председател

7. Подготовка на срещата на високо равнище на Г20 на 2 април – с участието на Гордън Браун, министър-председател на Обединеното кралство, член на Европейския съвет (разискване)

Председател. - Госпожи и господа, колеги, за мен е голямо удоволствие да приветствам днес тук министър-председателя на Обединеното кралство, Гордън Браун. Добре дошли в Европейския парламент, г-н министър-председател.

(Ръкопляскания)

Министър-председателят ще направи изказване пред Европейския парламент относно подготовката за срещата на високо равнище на Г20 следващата седмица. Тази среща на високо равнище, която ще се състои в Лондон в четвъртък, 2 април 2009 г., ще се проведе в критичен динамичен момент от борбата срещу сегашната международна икономическа и финансова криза. Тя предлага изключително важна възможност на ръководителите и на индустриализирания свят, и на нововъзникващите икономики да работят заедно по общ дневен ред за постигане на незабавна икономическа стабилност и за възстановяване в по-дългосрочен план. По време на срещата на високо равнище в Лондон трябва да се постигне съгласие по макроикономическите политики и регулаторните структури, които могат да ни изведат от настоящата криза и да се установи по-добра, по-устойчива рамка за в бъдеще.

Като председател на Г20 Гордън Браун осъществява активно ръководство в международен план в период, който се оказва един от най-трудните в новата история. Бързината, с която той допринесе за развитието на Г20 като нов инструмент за международно икономическо управление, е както обнадеждаваща, така и впечатляваща. Министър-председателят оказва силно и положително въздействие и като показва как Обединеното кралство може да работи ефективно със своите партньори в Европейския съюз, където заедно намираме иновативни решения на множеството общи предизвикателства, с които се сблъскваме.

Винаги съм считал, че е изключително важно Великобритания да се ангажира с ролята на централен играч в Европейския съюз.

(Ръкопляскания)

Г-н министър-председател, ние силно приветстваме Вашата решимост да играете такава роля.

За мен е голямо удоволствие да дам думата на британския министър-председател Гордън Браун.

(Ръкопляскания)

Gordon Brown, министър-председател на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия. – (EN) Г-н председател, позволете ми да Ви благодаря за тази особена чест да получа покана да говоря пред Вас, както и за успешното Ви председателство на Парламента. Позволете ми да благодаря на вас, евродепутати и членове на Европейската комисия, ръководена от председателя Барозу – именно благодарение на труда на всички вас и на поколенията, чието дело надграждаме, днес се радваме на една Европа на мира и единството, която действително ще намери място сред най-прекрасните постижения на човешката история и която днес е лъч на надежда за целия свят.

(Ръкопляскания)

И ако някой, в някоя страна или на някой континент, има каквито и да било съмнения за това как човешката воля и смелостта на избраните представители могат да съградят ново бъдеще след десетилетия на отчаяние, нека просто си помисли как преди 60 години европейците говореха за дълбоко вкоренени откошелни вражди и за взаимоотношения, които никога не могат да се подобрят. Те говореха за безжалостна, продължителна и ожесточена Студена война. Те не вярваха, че е възможно в нашата Европа някога да настане пълен мир, камо ли, че тя може да се обедини и да постигне взаимодействие.

И нека си помисли как днес, след години на сътрудничество и единство, никой освен тези с крайни политически убеждения не би се усъмнил, че заедно сме по-силни и по-защитени от когато и да било в периода на разделение.

(Ръкопляскания)

На 9 ноември тази година ще честваме 20-та годишнина от събитие, което категорично следва да се счита за едно от най-силно определящите живота на всеки един от нас в този Парламент – падането на Берлинската стена. Това беше стена, разрушена от непоколебимостта на хора, решили твърдо, че никога вече не ще позволят на никакви прегради, никакви заплахи или репресии да разделят хората в Европа.

Приятелю, днес няма стара Европа, няма нова Европа, няма Източна или Западна Европа. Има само една Европа и тя е нашата родна Европа.

Стоя тук, изпълнен с гордост, че съм британец, изпълнен с гордост, че съм европейец, представляващ страна, която не гледа на себе си като на остров, откъснат от Европа, а като на страна в центъра на Европа – не в някое попътно течение, а в главното русло на Европа.

(Ръкопляскания)

Затова се гордея и че британският парламент ратифицира с голямо мнозинство Договора от Лисабон.

(Силни ръкопляскания)

Считам, че ние, в Европа, имаме уникалната възможност да поведем света за посрещане на изцяло новите и много важни предизвикателства на глобализацията, които ни очакват. Имаме тази уникална възможност поради онова, което сме постигнали в нашия Съюз. Искам да благодаря на членовете на Европейския парламент. Всички вие трябва да се гордеете с онова, което постигнахме заедно – най-чудесния и най-големия единен пазар в света, който сега предоставя възможности на 500 милиона души, както и най-успешния опит за икономическо сътрудничество в целия свят. Трябва да се гордеете, че това е постижение на Европейския съюз.

Трябва да се гордеете и с всеобхватната рамка за опазване на околната среда, която градим – определящо постижение на европейската координация, като този континент е първият в света, който недвусмислено пое по пътя към ниско въглеродната икономика.

(Ръкопляскания)

Трябва да се гордеете и с това, че чрез най-голямата програма за предоставяне на помощ в света Европейският съюз се ангажира най-трайно със спасяването и промяната на живота на хората навсякъде по света.

Толкова много от потребителските права и правата на работното място, от които всички ние се ползваме в цяла Европа, са резултат от кампании, водени от отделни членове на този Парламент и групировки в него.

Да не забравяме, че Европейският съюз разполага с най-всеобхватната социална защита в целия свят – набор от права и задължения, които се увеличиха за хората от Великобритания, когато – заявявам го с гордост – нашето правителство въведе във Великобритания европейските разпоредби в социалната сфера.

Г-н председател, тези успехи на Европа биха били невъзможни без сътрудничеството между народите, което Вие и този Парламент осигурихте. Да, виждаме как се засилва единството чрез срещи на официални представители на различни страни. Да, съзираме единството, когато лидери се срещат с лидери. Но единството, което ще остане трайно, е демократичното единство, което се корени в общите ценности на хората, представени сега в този Парламент, и по-силно от договори, по-силно от институции и по-силно от отделни лица ни обединяват именно тези определящи ценности – нашата вяра, като Европейски съюз, че свободата, икономическият прогрес и социалната справедливост или напредват заедно, или не бележат никакъв възход.

Това са ценностите в основата на поуките, които извлякохме, докато работихме заедно – истината, че свободата никога не бива да се превръща в слободия, че пазарите трябва да са свободни, но никога освободени от ценности, както и вярата, че справедливостта е по-важна от липсата на намеса.

По време на тази криза научихме и че богатството не е особено ценно за обществото, освен ако служи и на други, не само на богатите. Съкровищата са ценни само когато обогатяват не отделни общности, а всички.

Това не е просто политическата ни философия – в Европа вярваме в тези истини, защото сме ги усвоили в живота, в работата, която сме вършили в страните си.

Сега, в разгара на глобална криза със скорост, обхват и мащаб почти без прецедент в историята, искам да обсъдя с вас как, като прилагат тези ценности, които вече са част от нашето ДНК – тези поуки, които усвоихме в Европа с течение на времето – Европа и светът могат да се издигнат до висотата на четирите големи предизвикателства на глобализацията: финансова нестабилност в свят на мигновено придвижване на капиталови

потоци в глобален мащаб, деградация на околната среда в свят на енергийни дефицити, екстремизъм и свързана с него заплахата за сигурността в свят на безпрецедентна мобилност и растяща бедност в свят на задълбочаващо се неравенство.

Искам да се спра и на това как при наличието на глобална икономика, управлявана правилно чрез съвместната ни работа, милиарди хора в Азия и в други райони, много от които са само производители на *техни* стоки, могат да станат утрешни потребители на *наши* стоки, как през следващите двадесет години можем да станем свидетели на най-голямото нарастване на работните места и доходите на средната класа, които някога са наблюдавани, и как въпреки всички проблеми, които имаме днес, можем да предвидим една световна икономика, чийто размер ще се удвои, което ще създаде нови възможности за всички нас във всички наши страни.

Искам да говоря за това как от един свят, който днес изглежда неустойчив, лишен от безопасност и равенство, можем да изградим едно истински глобално общество с устойчивост за всички, сигурност за всички и справедливост за всички.

Нека повтора: считам, че Европейският съюз е в уникално положение, което му позволява да бъде водач в изграждането на това бъдеще, именно защото през последните 60 години сме доказали, че ние като Европа можем да посрещнем и преодолеем предизвикателствата на трансграничното сътрудничество, на координацията на народи и на изграждане на единство от многообразието.

Някои от вас със сигурност знаят, че в продължение на много години приваждам доводи в подкрепа на една глобална Европа и в подкрепа на икономическите реформи, чрез които тя ще стане реалност. Знам, че някои критици застъпиха тезата, че повече съм подкрепял глобалните действия, защото по-малко съм подкрепял европейските. Но през последните години аз се аргументирах така силно именно защото пламенно желая Европа да бъде водеща на световната сцена и защото вярвам, че европейските страни, обединили се около ценностите свобода, справедливост и отговорност, имат толкова много да предложат на света в процеса и на неговото обединяване.

Искам да видя глобализация, която е открита, със свободна търговия и гъвкава, но и която се реформира, която приобщава и която е устойчива. Това е посланието, което в този период на най-големи икономически изпитания Европа може да изпрати на останалата част от света и да сподели с нея.

Днес, както знаете, в света бушува международен ураган. Никоя европейска страна не е застрахована срещу неговото въздействие. Той връхлита върху всяко предприятие, всеки работещ, всеки собственик на жилище и всяко семейство.

Да бъдем честни помежду си: глобалната ни икономическа система се разви и изкриви по начини, които противоречат на ценностите, които възхваляваме и насърчаваме в нашите семейства, в нашите общности и във всяка друга част от нашия живот – ценности като справедливостта към другите и поемането на отговорност, уважението към упорития труд и въздържането от поощряване на безотговорните крайности.

Сложните продукти като дериватите в банковото дело, които трябваше да разпръснат риска по целия свят, вместо това разнесоха зараза. Повече не можем да позволяваме прехвърляне на риск по целия свят без отговорност. Заявявам, че сега всяка част от сенчестата банкова система трябва да попадне в обхвата на мрежата от надзорни органи.

(Ръкопляскания)

Въведените пазарни ограничения, съгласувани в една страна или регион, се сричат под напора на глобалната конкуренция между всички страни. Заявявам, че не е достатъчно да се обещае саморегулиране и да се позволи надпревара до достигане на дъното: трябва да постигнем съгласие по международни стандарти за прозрачност, оповестяване и – да – за възнаграждение също.

(Ръкопляскания)

Знаем, че по същия начин, по който пресича националните граници, глобализацията пристъпва и моралните предели. Както сме установили на свой гръб, проблемът със стихийните свободни пазари в лишена от надзор пазарна среда е, че при тях всички взаимоотношения могат да се сведат до сделки, всяка мотивация – до лична изгода, всяко чувство за ценност – до потребителски избор и всяко чувство за стойност – до етикет с цена.

Но едно добро общество и една добра икономика се нуждаят от силно чувство за ценности. Не ценности, които се пораждат от пазара, а такива, които ние въвеждаме на пазара, стабилни добродетели като честност,

отговорност, справедливост и оценяване на упорития труд – добродетели, които произтичат не от пазарите, а наистина от сърцето.

И така, използвайки като отправна точка нашия дебат днес, тъй като се подготвяме за срещата на високо равнище в Лондон следващата седмица, предлагам ние, Европа, да поемем централната роля при замяната на така наречения в миналото Вашингтонски консенсус с нов и принципен икономически консенсус на нашето време.

Изправени пред всички тези глобални проблеми, не можем да стоим на едно място. Трябва да действаме. Разбира се, имаме избор и знам, че за някои изкушението е да откликнат на тази нова несигурност, като се оттеглят – да се постараят да се почувстват в безопасност, като се опитат да издърпат подвижния мост и да върнат времето назад. Но аз ви казвам, че ако има нещо, което знаем от миналото, от историята, то е, че протекционизмът е политиката на поражение, политиката на отстъпление и политиката на страха и че в края на краищата той не осигурява защита абсолютно на никого.

(Ръкопляскания)

Вместо да се насочваме към скалите на изолацията, нека заедно да начертаем маршрута на сътрудничеството. Това е в съзвучие с националните интереси на всички ни. Затова предлагам Европа да поеме водещата роля в един смел план, с който да се гарантира, че сега всеки континент ще внесе промените в своята банкова система, които ще прокарат пътя към общото благоденствие, че всяка страна ще участва и ще сътрудничи при определянето на глобалните стандарти за финансово регулиране и че всеки континент ще инжектира ресурсите, необходими за сигурен икономически растеж и работни места.

Какъв е дневният ред? Първо, пазарът съществува, за да ни служи; ние не сме тук, за да служим на пазара. Затова ние във Великобритания, други страни в Европа, а вчера и Америка, снемем несигурността от банковия сектор, за да стимулираме възобновяването на кредитирането за онези хора, които се нуждаят от него, за да продължат обичайния си живот в едно необичайно време. Считам, че общите принципи, на които се основават плановете на САЩ, Обединеното кралство и Европа за изчистване на балансите на банките ще допринесат за повторно изграждане на доверие и ще спомогнат за възобновяване на предоставянето на кредити на икономиката в по-широк смисъл.

За пръв път в историята имаме консенсус в целия свят, който е отразен в доклада de Larosière, в доклада за Г30 на Paul Volcker, в доклада Turner в Обединеното кралство и в реформата за финансова стабилност, че в интерес на защитата на спестяванията на населението в цяла Европа и в целия свят следва да се създадат строги регулаторни стандарти, които да се прилагат и да се подлагат на пълен мониторинг не само в една страна, а на всеки континент в света.

Считам, че за пръв път можем да постигнем споразумение и по големите промени, необходими за координираните действия, които ще известят началото на края за офшорните зони от типа „данъчен рай“ и офшорните центрове.

(Ръкопляскания)

Нека заедно да заявим, че нашите разпоредби следва да се прилагат спрямо всяка банка, навсякъде, по всяко време, без право на изключване на сенчеста банкова система и без скривалище в която и да било част на света за тези, които избягват данъците и отказват да платят своя справедлив дял.

Знаем също така, че един световен фискален и паричен стимул за нашата икономика може да бъде два пъти по-ефективен във всяка страна, ако се възприеме от всички страни. Смятам, че тази година сме свидетели на най-големите намаления на лихвените проценти, които светът е виждал досега и че сме свидетели на прилагането на най-големия фискален стимул, по който светът е постигал съгласие досега.

Уверен съм, че на срещата на високо равнище в Лондон могат да се допълнят мерките, по които преди няколко дни постигнаха съгласие Европейският съвет и министрите на финансите на Г20. Ще направим всичко необходимо, за да постигнем нужните ни работни места и растеж. Предполагам, че цяла Европа ще се съгласи с думите на президента Обама, че действията ни трябва да са трайни и енергични до постигане на възстановяването.

Ние имаме отговорност и пред безработните. Считам, че никой не бива да е безработен в продължение на месеци, без да му се предлага обучение, работно място или помощ за намиране на работа и че никой завършващ ученик не бива да остава извън училище и без работа продължително време, без да му се предложи шанс да придобие уменията, които ще са му необходими в бъдеще.

Убеден съм също, че по време на тази криза трябва да предприемем спешни, сериозни и широкомащабни действия, за да изградим среда за възстановяване на ниските стойности на въглеродните емисии и да постигнем устойчивост на нашите икономики. Европа беше начело на индустриалната революция, а сега може да е водеща в нисковъглеродната революция – чрез инвестиции в енергийната ефективност, чрез разширяване на възобновяемите енергийни източници и ядрената енергетика, чрез демонстриране на улавяне и съхранение на въглерод, чрез разработката на интелигентна електропреносна мрежа и пускане в масова продажба на електрически автомобили и превозни средства с много ниски въглеродни емисии. Затова съм горд, че съм част от европейския пакет 2020 относно енергетиката и изменението на климата, по който постигнахме съгласие през декември 2008 г. – решение на Парламента, което също така наложи най-високите норми за световно лидерство по пътя към постигане на споразумение за изменението на климата, каквото всички ние искаме да видим в Копенхаген по-късно тази година.

(Ръкопляскания)

Онова, което преживяваме понастоящем в някои от страните на централна и източна Европа, показва защо трябва отново да изградим международното икономическо сътрудничество за оказване на помощ на страните винаги когато се нуждаят от такава.

Един нов, реформиран Международен валутен фонд, с по-голямо представителство на нововъзникващите икономики, което приветства и който следва да разполага с ресурс от минимум 500 млрд. USD – двойно по-голям от настоящия – трябва да бъде оправомощен да съдейства на страни, които се сблъскват с изтичане на капитал, да подпомагат преустройството на капацитета на своите банки и да им осигуряват възможности за възстановяване на кредитирането на техните промишлени предприятия. Искam Международен валутен фонд, който не просто реагира на кризи, а предотвратява кризи, и искам Световна банка, която разполага с ресурси за предотвратяване на бедността и за улесняване, в период на разпадане на търговското кредитиране, на разширяването на търговията в целия свят.

Тъй като помним и честваме толкова успешното разширение на нашия Европейски съюз и на Парламента и посрещането на нови членове на нашето семейство, сега аз заявявам пред държавите-членки на Европейския съюз от източна Европа: ние никога няма да ви изоставим в беда. Ще направим всичко, което е по силите ни, за да сме до вас.

(Ръкопляскания)

Не бива да забравяме и че за стотици милиони хора в най-бедните страни, доведени до крайна бедност, тази криза е дори въпрос на живот и смърт. Суровата истина е, че тъй като банките могат да фалират, а пазарите и търговията – да се сринат, половин милион повече деца – общо десет и половина милиона деца – ще намерят смъртта си тази година, защото са буквално твърде бедни, за да живеят. Десет и половина милиона деца не е просто статистическа цифра. Това е едно дете, после второ дете, сетне трето дете, след това четвърто; всяко от тях не е просто дете, а нечие дете; за всяко от тях – погребение, което изобщо не е трябвало да се случва; всяко от тях – живот, който би могъл да е спасен – трагедия, която, нанася удар много дълбоко в душата ми, а вярвам – и във вашите.

(Ръкопляскания)

Трудното за нас време никога не бива да се превръща в извинение за това, че обръщаме гръб на най-бедните в света или че позволяваме банковите фалити да доведат до неспазени обещания за помощ и да служат за оправдание. Вместо да позволим на тържествените ни европейски обещания за оказване на помощ да заприличат само на намерения, после – на неясни стремежи, и накрая, на трагично тихи предателства, трябва да удвоим усилията си и да се постараме точно нашето поколение най-после да изпрати бедността в историята.

(Ръкопляскания)

Заедно можем да постигнем най-големия финансов стимул, най-голямото намаление на лихвените проценти, най-голямата реформа в нашата международна финансова система, първите международни принципи, регламентиращи възнагражденията в банковия сектор и стандартите в банковото дело, първите всеобхватни мерки в целия свят срещу страните и зоните от типа „данъчен рай“ и, за пръв път по време на световна криза, нова и допълнителна помощ за бедните.

Как изграждаме този световен консенсус за глобалните промени, които са ни нужни? Искam да отбележа, че една от големите възможности пред нас е съвместната работа между Европа и всеки друг континент. Днес искам също така да изтъкна, че Европа и Америка могат да работят заедно в по-тясно сътрудничество.

Вчера разговарях с президента Обама за онова, за което искам да говоря пред вас днес: една нова ера на засилено сътрудничество между Европа и Америка. Никога през последните години не сме имали американско ръководство с такова желание за сътрудничество с Европа на всички равнища по въпросите на финансовата стабилност, изменението на климата, сигурността и развитието. Рядко се е случвало такова сътрудничество да е така очевидно изгодно за целия свят.

Започвайки от срещата на високо равнище ЕС–САЩ след няколко дни, когато президентът Обама пристигне в Прага, можем да трансформираме тази среща на високо равнище от обикновена годишна среща в постоянно нарастващо партньорство за обезпечаване на глобалната промяна, от която се нуждае светът днес.

Помислете за всички видове напредък, за чието постигане ние – Европа и Америка – можем да работим заедно в една нова ера на трансатлантическо сътрудничество. Да работим заедно за ново световно споразумение за изменението на климата – споразумение за изменението на климата, инициатирано по време на срещата на Г8 през 2005 г. от канцлера Меркел – за най-голямото намаление на въглеродните емисии, на което светът е бил свидетел досега. Да работим заедно, Европа и Америка, за да осуетим растящата заплаха от терористични удари от Пакистан и Афганистан, които могат да бъдат нанесени по всяко време по улиците на всяка от нашите страни.

Нека сега, когато Франция, под ръководството на президента Саркози, се завърна в командването на НАТО, Европа и Америка да заработят заедно за постигането на нещо, което някога беше мечта, но сега, според мен, е възможно: свят, в който не се разпространяват ядрени оръжия и в който ядрените сили постигат съгласие за реално намаляване на своите арсенали от ядрени оръжия.

(Ръкопляскания)

Да работим заедно и по един спешен и наложителен въпрос, на чието решение всички искаме да сме свидетели през живота си – нещо, за което вярвам, че всички партии в Парламента мечтаят: мир в Близкия Изток с безопасен Израел в съседство с жизнеспособна Палестинска държава.

(Ръкопляскания)

Но най-непосредственият и най-спешно необходим дар от нашето европейско-американско сътрудничество може да е това, че в резултат на нашите действия ще има повече работни места, повече фирми и повече търговия, когато работим заедно за посрещането и преодоляването на тези големи финансови предизвикателства на нашето време.

На един от най-прочутите европейци, Микеланджело, принадлежат думите, че е по-добре да се целиш твърде високо и да не достигнеш целта, отколкото да се целиш твърде ниско и да постигнеш успех. Между тези възможности трябва да се избира, според Микеланджело, и пред тях сме изправени сега, защото, като оглеждам Парламента днес, виждам, че всички ние тук не сме само свидетели и не сме само зрители, а потенциални творци на промяната, свободни да моделираме собствената си съдба.

Хората на Европа не трябва да са подчинени на събитията. Независимо какви са тези събития, ние можем да сме техни господари. И нека да се говори за нас, че в най-тежките периоди, в най-дълбоките сринове сме запазвали своята вяра в бъдещето и заедно сме прекроявали и обновявали световния ред на нашето време.

Считам, че едва след като бъде написана историята, ще можем истински да осъзнаем диапазона и мащаба на необичайните предизвикателства, с които сега трябва да се справя всяка страна на всеки континент в резултат на глобализацията. Това е нещо повече от момент на промяна в общата ни история. Това е свят на промени и трябва да си напомняме, че най-епохалните десетилетия в европейската история никога не са били изцяло разбирали в момента на протичането им.

Ако обърнем поглед назад, към Ренесанса – една от най-великите епохи, през които е преминал светът, няма да можем да свържем неговото въздействие върху света с една единствена дата, с един човек или с отделно достижение. Или Просвещението – не можем да кажем със сигурност кога, от кого или как е поставено неговото начало, а само че днешна Европа и днешният свят не биха могли да съществуват без него. Когато обърнем поглед назад, към Индустриалната революция, не можем да посочим конкретен ден, в който е бил даден сигнал и тя е започнала, или да открийм само един изобретател или предприемач, или някакъв неин ръководен орган. Днес можем само да кажем, по отношение на събитията, които не са били изцяло разбрани навремето, че всички ние се ползваме от благата, които те са донесли.

Нашето поколение е изправено пред свят от промени, който все още не се осъзнава напълно, в който можем да ускоряваме или забавяме прогреса чрез неизброимите решения, които взимаме всеки ден. Аз призовавам,

в този свят на изумителни промени – изменение в климата, екологични искания, енергийни потребности, риск от тероризъм, бедност и неравенство, с които трябва да се борим, финансова криза, с която трябва да се справяме – нека не се затваряме в протекционизма, който е пътят към гибелта.

Нека това бъде нашият завет: че сме предвидили и после моделирали едно истински глобално общество за новото ни време, че вместо глобализацията да е сила на несправедливостта и неравенството, ние сме я превърнали в сила на справедливостта в глобален мащаб; и че Европа, изправена пред най-трудните предизвикателства, обединена, създадена на базата на общи идеали и основаваща се на споделени ценности, е спомогнала за повторното изграждане на този свят.

(Продължителни ръкопляскания)

Председател. - Г-н министър-председател, искам да Ви благодаря от името на Европейския парламент за забележителната Ви реч тук пред нас.

(Ръкопляскания)

А сега за мен е удоволствие да покана председателя на Европейската комисия, г-н Жозе Мануел Барозу.

José Manuel Barroso, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, срещата на високо равнище на Г-20 в Лондон ще бъде крайъгълен камък за глобалния отговор на световната криза. Твърдо уверен съм, че под председателството на министър-председателя Гордън Браун тази среща ще бъде успешна.

Инициативата за глобален отговор на световната криза дойде от Европа. Припомням, че двамата с президента Саркози посетихме Кемп Дейвид, за да предложим глобален отговор на президента Буш. Срещата на високо равнище на Г-20 във Вашингтон през м. ноември 2008 г. беше именно резултатът от обединените ни усилия.

Следователно Европа носи особена отговорност в сегашния процес Г-20. Ние искаме срещата на високо равнище в Лондон да бъде успешна и аз съм сигурен, че ще бъде. Европа ще бъдат обединена в Лондон и с единно послание. Както 27-те държави-членки се споразумяха миналата седмица в Европейския съвет, ние ще имаме решителна програма за действия в Лондон. Искаме конкретни резултати за стимулиране на световната икономика и за регулиране на всички финансови участници, от банките и хедж фондовете до нови правила за агенциите за кредитен рейтинг.

Трябва да покажем ясно, че няма противопоставяне между стимулирането на икономиката и подобряването на регулирането – имаме нужда и от двете. В действителност трябва да стигнем и по-далеч: трябва също така да отхвърлим всички форми на икономически национализъм и протекционизъм и да подновим нашите ангажименти към по-слабо развитите държави, като се уверим, че Европа съблюдава Целите на хилядолетието за развитие.

Икономическият спад е особено тежък. Затова е необходимо да осигурим координирано стимулиране на икономиката чрез подкрепа за общото търсене. Европейският съюз вече прави много на този фронт: общите ни фискални усилия, съчетаващи дискреционни действия и автоматични стабилизатори, са почти 4 % от БВП.

Сега трябва да прилагаме нашите планове за възстановяване енергично. Знаем какво трябва да направим: да пуснем отново потока на заемите, да запазим работните места, да повишим квалификацията на хората в очакване на фазата на подем, да продължим да инвестираме в производителността и европейската конкурентоспособност. Комисията ще наблюдава и оценява действията на държавите-членки за координиране на общия отговор на кризата.

Относно финансовото регулиране Европейският съюз желае да стигне по-далеч: никакви финансови продукти, институции, пазари или юрисдикция не трябва да бъдат освободени от регулиране. Но не регулиране заради самото регулиране – трябва ни по-голямо регулиране, защото са ни необходими отново нормално функциониращи пазари, финансиране и инвестиции. Само така доверието ще бъде възстановено, а доверието е ключов момент. Връщането на етиката във финансовата система също е условие за доверието, което ни е необходимо в отворените икономики.

Европейският съюз вече работи в това отношение: представени са предложения за капиталовата адекватност и агенциите за кредитен рейтинг от Комисията и в момента се обсъждат от Парламента. През следващите няколко седмици Комисията ще внесе предложения за хедж фондовете, частния капитал и заплащането на ръководителите и, навреме за Европейския съвет през м. юни, Комисията ще представи пакет за нова европейска система за надзор. Европейският съюз се движи: ще го заявим ясно в Лондон, така че да можем да работим съвместно с нашите партньори, т.е. с американските ни приятели.

Искаме останалите да се движат с нас; трябва ни глобални правила за световната икономика. Да вземем за пример обезценените активи: ясно е, че без изчистване на счетоводните баланси на банките кредитите няма да се влеят обратно в икономиката. Европейският съюз вече има рамка, предоставена от Комисията, за справяне с този въпрос. Финансовите министри от Г-20 обсъдиха надълго обработването на обезценените активи преди по-малко от две седмици. Принципиите, които те приеха, отразяват в голяма степен мненията в Европейския съюз по въпроса. Така че ние имаме още веднъж уникалната възможност да определим наднационални и транснационални правила и да покажем, че Европейският съюз е по-добре подготвен от всеки друг не да налага, а да предлага правилата за глобализацията.

В Лондон Европейският съюз трябва да даде и ясен знак за отхвърляне на протекционизма. Ние ще защитаваме вътрешния си пазар, като го поддържаме отворен, и също така ще работим за отворени световни пазари. Не трябва да се отказваме от преговорите от Доха и трябва да постигнем споразумение скоро. Нито пък можем да забравим най-нуждаещите се държави: трябва да се придържаме към ангажиментите си според Целите на хилядолетието за развитие.

Винаги трябва да помним, че действията, които предприемаме, са само средства за постигане на крайната цел – подобряване на благосъстоянието на хората. Това не са мерки за финансовата система – не за този конкретен сектор от икономиката – а за хората. При така стеклите се обстоятелства това означава, че трябва да притъпим и смекчим ефектите на икономическия спад върху заетостта в Европейския съюз. В действителност заетостта е първата ни грижа сега. Ще проведем среща на върха за заетостта на 7 май, за да мобилизираме идеи и действия за запазване на работните места и преквалификация на хората за работните места в бъдеще. Работим със социални партньори, защото считаме, че това е също част от модела ни в Европа – идеята да работим заедно със социалните ни партньори – и вярваме, че по този начин можем да помогнем на работниците да се подготвят за работните места на бъдещата устойчива и с ниски въглеродни емисии икономика, към която се стремим.

Срещата на Г-20 в Лондон следователно ще трябва да допринесе в много области – много амбициозна програма. Сигурен съм, че под председателството на Гордън Браун и с голямо европейско участие Г-20 ще допринесе и ще изгради световен консенсус за международната икономика.

(Ръкопляскания)

Joseph Daul, *от името на групата PPE-DE.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, искам да приветствам министър-председателя на Обединеното кралство Гордън Браун, който ще бъде домакин на срещата на високо равнище на Г-20 след няколко дни, на която Европа е очаквана, както рядко е била преди.

Първият урок от кризата е, че икономиките вече са дотолкова взаимно свързани, че националните решения са немислими. Трудностите, които – трябва да споменем – идват главно от Съединените американски щати в резултат на липсата на регулиране, се увеличиха и Европа, г-н Браун, трябва да разбере, че ще бъде силна, единствено ако говори с един глас в защита на общите ни интереси. Тя трябва да е достатъчно силна да поведе всички регионални икономики по пътя към нов растеж. Не мога да забравя, г-н Барозу, и факта, че с инициатива от страна на Европа – и на Никола Саркози по-конкретно – Г-20 е призована да помогне за възстановяване на финансовата система.

Солидарността и отговорността са двата основни принципа на Европа. Колективно ние сме готови да окажем помощ и да подкрепим тези от нас, които изпитват най-големи затруднения. Макар да желая най-доброто на Вашата страна, г-н министър-председател, най-новите данни на МВФ за нея, за жалост, са много тревожни за Вас, както и за други държави в Европейския съюз, особено за Унгария.

Работих няколко години като доброволец пожарникар и знам, че когато една къща гори, не след дълго съседната къща също бива застрашена от пламъците.

Колеги, вашите приятели от ляво в залата несъмнено ще призоват, когато аз приключа, за по-социална Европа и за по-голяма защита. Преди да го направят, ще отговоря, че прекалено опростените лозунги, които включват харчене на пари, каквито нямаме, са точно тези, които доведоха до провала на политиките през 80-те години в много европейски държави.

(Ръкопляскания)

Не и във Вашата, разбира се, г-н министър-председател; признавам, че през 80-те не беше Вашето правителство. Същите колеги няма да пропуснат да повторят, че настоящата криза бе породена от глобализацията и пазарната икономика. Предварително ще им отговоря, че благодарение на пазарната икономика средният доход на гражданите ни се е повишил с 40 % през последните 40 години. Ще им припомня и че докато държавите извън пазарната икономика, под закрилата на Берлинската стена, понесоха своя жребий – събитията са добре

документирани, глобализацията и пазарната икономика позволиха на западна Европа да просперира със среден ръст от 2 % на година. Всичко това показва, че защитниците на социална Европа не са непременно тези, които смятаме за такива.

Г-н министър-председател, европейската интеграция винаги е била въпрос на солидарност между гражданите на държавите-членки и в настоящия труден период задължението на Европа, повече от всякога, е да го докаже отново с делата си. Подкрепата за банките бе нужна, защото по този начин се избегна тези, които им имаха доверие, да загубят всичко, и това все пак е нещо, но не е достатъчно. Първата ни грижа трябва да бъде да подкрепим тези, които губят работата си, и семействата, които едва свързват двата края. Само чрез завръщане към растежа, само чрез възстановяване на икономическата и фискална среда, благоприятна за предприемачите, ще възвърнем доверието и работните места. Сумата от 400 млрд. EUR на европейската програма за подпомагане ще ни помогне да преодолеем кризата. Тези средства ще позволят нови инвестиции, ще засилят търсенето и също така ще подкрепят растежа и създаването на работни места.

Вътрешният европейски пазар може да играе ролята на важен лост, а протекционистките мерки, напротив, само ще влошат нещата. Г-н Браун, не е достатъчно да осъждаме протекционизма в чужбина. Трябва да избягваме да насърчаваме и лозунги като „британските работни места – за британските работници“ у дома, защото това ще ни въвлече в много опасен икономически национализъм. Все пак аз се доверявам на Комисията, пазителя на Договорите, да гарантира спазването на закона и търговията на нашите предприятия на свободен и справедлив пазар. Нашият приоритет е да изградим нова световна финансова архитектура с по-голяма стабилност, по-строг надзор и преди всичко с по-голяма прозрачност. Трябва да ускорим реформите на Базел II и да поставим спекулативните фондове под стриктен контрол.

Г-н министър-председател, оценявам факта, че не сте дошли тук, за да налагате идеи, а да чуете очакванията на гражданите. Не забравяйте, г-н министър-председател, особено следващата седмица, че Вие сте истински европейец.

(Ръкопляскания)

Martin Schulz, от името на групата PSE. – (EN) Г-н председател, каква смела реч и какво поразително описание на нуждите на нашето време. Точно това е пътят, по който трябва да вървим, и ние, европейските социалисти и социалдемократи – говорим не само от името на моята група, но и от името на г-н Rasmussen, лидера на нашето социалдемократическо движение в Европа – подкрепяме всяка дума от речта Ви, г-н министър-председател. Дадохте ни отлична насока.

(Ръкопляскания)

(FR) По отношение на коментара на колежата г-н Daul – най-малкото, което можем да очакваме от председател на парламентарна група, е да прави разлика между протекционизъм и социална защита. Има огромна разлика.

(Ръкопляскания)

Що се отнася до Вашия изтъкнат президент, г-н Саркози, той може да разбира от протекционизъм, но има едно нещо, от което със сигурност нищо не разбира, и то е социалната защита.

(DE) Прав сте, г-н председател, наистина е велик момент. В навечерието на срещата на върха на Г-20 Гордън Браун е дошъл да говори пред Европейския парламент. Това посещение показва, че форумът на европейските народи, Парламентът, е правилното място да представите перспективите, които днес ни описахте, г-н министър-председател.

Поради това посещението Ви не е просто едно посещение в Европейския парламент. То посочва пътя напред, тъй като показва, че Вие, в ролята Ви на министър-председател на Вашата държава и домакин на срещата на високо равнище на Г-20, отдавате на Европейския парламент значението, което заслужава. С това имам предвид, че Вие го считате за мястото, където трябва да бъде обсъждана мултинационалната и международната политика в рамките на отношенията на Европа на континента и с останалите части на света. Много Ви благодарим за това, г-н Браун. Направихте това, което трябваше.

(Ръкопляскания)

Г-н министър-председател, споменахте три основни принципа, които искам да подкрепя, защото те са основни принципи и за нашето движение. Не алчността, индивидуалната алчност, бе решаващият фактор. Това е постоянна черта в човешката история и винаги ще съществува. Става дума за система, в която индивидуалната алчност се разпространява и става разрушителна. Това е погрешна система. Системата на неограничен пазарен радикализъм и либерализъм се провали и фалира. Ето защо тя трябва да бъде променена.

Следователно сте прав, като казвате, че ни е необходимо европейско и световно регулиране на частния капитал, хедж фондовете и офшорните центрове, които трябва да бъдат закрити, а също и правила за агенциите за кредитен рейтинг. Освен това трябва да се забранят късите продажби. Това представлява цяла поредица от мерки, които ние, под ръководството на г-н Rasmussen и с опозиция от страна на другите групи, искаме от дълго време. Именно това е, което трябва да се направи.

(Ръкопляскания от левицата)

Колеги от десницата, знам, че ви е трудно да приемете, че политиката, която насърчавате от 10 години, се е оказала погрешна. Изпитвате затруднения да сте в крачка с това, което се случва. Разбирам го, но това не променя факта, че винаги се противопоставяхте на политиката.

Имате право, че надпреварата за ядрено въоръжаване трябва да спре. Имате право, че сътрудничеството със Съединените американски щати ще ни позволи да навлезем в нова ера на ядрено разоръжаване. Имате право и че ни е нужна солидарност между хората в обществото, но също и солидарност между държавите. Затова аз изразявам подкрепата на моята група, за да гарантираме, че новите държави в този съюз могат да разчитат на него. Това наистина е верният път, г-н министър-председател.

Искам да отбележа и още нещо в заключение. Моля, идете на срещата на Г-20 с посланието, че всеки, който се опитва в настоящата икономическа криза да противопоставя екологичната политика на икономическата политика, прави катастрофална грешка. Икономическата криза ще отmine, но изменението на климата ще остане. Ето защо ни трябва и двете. При това ни трябва ефективна борба за по-добра политика за климата. Тази борба ще осигури и възможност за създаване на много нови работни места. Обвързването на двете неща е правилният подход.

(Ръкопляскания)

Гордън Браун произнесе силна реч. Колкото повече десницата се противопоставя на казаното, толкова по-ясно става от речта Ви, г-н Браун, че сме на прав път. Доволни сме, че днес тук говори истински социалдемократ и правителствен ръководител.

(Ръкопляскания)

Graham Watson, от името на групата ALDE. – (EN) Г-н председател, приветствам министър-председателя в първия етап от „световното турне на Г-20 на Браун“. Изготвили сте сериозен дневен ред за срещата на Г-20, г-н министър-председател, от борбата срещу бедността по света до ядреното разоръжаване и мира в Близкия изток, и аз Ви желая успех. Моята група поздравява Вас и Вашите колеги в Европейския съвет за очертаването на контурите на един общ подход, макар и с по-ограничен дневен ред, към срещата на високо равнище следващата седмица.

Възможностите за работа с администрацията на президента Обама не трябва да бъдат провалени от трансатлантическа война на думи. Знам, че сме на едно мнение, но Америка запазва своята привързаност към слабото регулиране, а сегашният спад показва, че тези, които умишлено пренебрегват лошите практики, страдат най-много. Нужен ни е европейски орган за финансови услуги. Постарайте се на всяка цена и други да подкрепят същите стандарти, но тяхната предпазливост не е извинение за нашето бездействие. Както казахте, трябва да вградим честността, прозрачността и върховенството на закона във финансовата система. Нужна е и реформа на световните финансови институции, за да спрем излишъците по текущите сметки и свободните парични средства, подхранващи световния възход и спад.

Международният валутен фонд (МВФ) трябва да изпълни тази роля. Може ли той да събере повече активи при улеснен достъп до кризисните фондове? Трябва ли да се превърне в реален залог за част от световните спестявания, спекулантите, предотвратявайки паника, стабилизирайки пазарите? Как можем да реформираме структурите за вземане на решения, така че да отразяват потребността от по-демократичен надзор и силата на нововъзникващите икономики?

Жизненоважно е, въпреки тежестта на икономическия спад, да се изправим пред предизвикателството на изменението на климата и проблемите, породени от бедността.

Г-н министър-председател, говорихте за необходимостта от действия, следователно ще дадете ли на МВФ и Световната банка ясни указания за справяне със сушата, наводненията и заболяванията, които съпътстват глобалното затопляне в развиващия се свят? Ще се уверите ли, че те предоставят, заемат и планират не само с цел пазарен успех, но за да постигнат също така социален прогрес и екологични цели? Необходима ни е нова

устойчива икономика, залегнала в световен социален договор. Ерата на лесните пари отмина. За бъдещия растеж оцеляването не трябва да означава убиване.

Но за да постигне тези неща, на Европа ѝ трябва консенсус и Великобритания трябва да бъде част от него. Г-н министър-председател, двамата с Вас сме от различни страни на политическия спектър, но като шотландци с пламенна вяра в прогресивната политика, знам, че и двамата разбираме Бърнс, който пише: „О, да можеше със дар да сме дарени, себе си да видим, както другите ни виждат“. А партиите, тласкащи себе си и Обединеното кралство към страничната линия на Европа, ще струват скъпо на държавата си.

Така че позволете на Обединеното кралство да бъде положителен партньор, отлят в европейския калъп. Г-н министър-председател, очаквам единната валута да излезе по-силна от кризата. В студените ветрове на икономическия спад инвеститорите се подслониха под крилото на еврото. Създадохте пет византийски критерии, които попречиха на членството на Обединеното кралство през изминалите 10 години. Сега ще работите ли за включване на Обединеното кралство в еврозоната в периода след икономическия спад? Обединеното кралство не трябва да стои безучастно, докато други действат. Обединеното кралство трябва да прояви инициатива.

(Силни ръкопляскания)

Brian Crowley, от името на групата UEN. – (EN) Г-н председател, вместо да попадаме в клопката на социализма, либерализма, консерватизма или другите подобни идеологии, които редовно се разпространяват в залата, искам преди всичко да поздравя министър-председателя за готовността му да дойде тук да изложи вижданията си, да ги защити твърдо, но най-важното от всичко – да предложи мост между Европа и Америка по отношение на това как можем да решим някои от проблемите и трудностите, стоящи пред нас, особено по време на световната криза. Но не трябва да позволяваме да забравим миналите успехи заради световната криза.

През последните 15 години имаме безпрецедентен икономически растеж, безпрецедентен ръст на заетостта, безпрецедентно създаване на благосъстояние и безпрецедентни действия по отношение на помощта и подкрепата за развиващия се свят. Новите планове, с които излизаме, не трябва да включват „изхвърляне на бебето заедно с водата“. Те трябва да надграждат върху досегашните успехи, като се признаят допуснатите грешки и се гарантира, че можем заедно да начертаем амбициозен план за глобално възстановяване на основата на общи цели от общо значение и с общ курс. Общият курс трябва винаги да се базира на необходимостта да правим така, че да е по-добре за хората, а не за пазарите или за икономиката.

Г-н министър-председател, Вие цитирахте Микеланджело в речта си по-рано, а ето един друг хубав цитат от ирландския поет Оскар Уайлд, който казва: „Всички сме в тинята, но някои гледат към звездите“. А сега ние можем да достигнем звездите. Новата криза представлява възможност. Барак Обама правилно видя възможност да върне Америка обратно на световната сцена. Действителността е, че в сравнение с плана „Маршал“ след Втората световна война, днес няма голяма сила на световната сцена, която може да спаси останалата част от световната икономика. Ние зависим един от друг в предизвикателствата, които ни атакуват, но и в решенията, до които можем да достигнем.

Считам, че когато е най-нужно да начертаем новия път напред, разбира се, можем да говорим за икономика без въглерод, така създадени работни места – това е много важно – както и за преквалифициране, което от изключително значение. Социалната защита за най-нуждаещите се е необходима за развитието, но нека не твърдим, че това колко пари ще получи банкерът, е решаващият фактор за типа решение, което ще изберем. По-добро регулиране, по-добър надзор – но също и по-добро прилагане на разпоредбите – защото, в много случаи по отношение на банковата криза, не ставаше въпрос за липса на регулиране, а по-скоро за липса на надзор и прилагане на разпоредбите.

Считам, че един от ключовите елементи, които сега трябва да потърсим и начертаем за бъдещето, е да внушим не само сигурност по отношение на това как ще работят пазарите, онези данъчни оазиси, от които ще се отървем, премахването на убежищата от типа „данъчен рай“ и сенчестото банкиране, но нека върнем обратно доверието на хората. Нека им покажем, че има изход от кризата, че има светлина в края на тунела, но най-вече нека им покажем, че са част от решението.

На ирландски имаме едно понятие „meitheal“ – това са хора, които се събират и работят заедно, за да спасят реколтата. Сега е време всички да се съберем не само за да спасим реколтата, а за да спасим планетата.

Monica Frassoni, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, радвам се да видя тук министър-председателя. Предвид малкото уважение, с което дълго време той се отнасяше към ЕС и Европейския парламент, възприемам присъствието му тук като добър знак, че хората могат да се променят.

Разчитам също, че може би след днешния ден, г-н министър-председател, ще обявите прекратяването на редица клаузи за изключване или дори, както каза моят приятел Graham Watson, ще обявите влизането на Обединеното кралство в еврозоната.

Все пак, трябва да Ви припомня, че по много от въпросите, които споменахте – демократичната реформа, социалните проблеми, директивата за работното време, данъците – Вашето правителство беше на погрешен път.

(IT) Г-н председател, дами и господа, г-н министър-председател, вие заедно със значителен брой от вашите колеги и с нашия председател Барозу сте отговорни за факта, че Европейският съюз не разполага с никакви инструменти за финансова регулация или за данъчна и бюджетна политика, които днес биха били толкова ценни, като ни дадат възможност да се справим с кризата. Добре е да припомним това, защото когато целта е да предложим надеждни решения, в рамките на добрия тон е да признаем, че в началото са били допуснати грешки.

Така че нека да погледнем доколко е обоснован този кръстоносен поход срещу данъчните убежища. Те изглеждат много лесна цел – всеки ги мрази, но реалността е малко по-различна. Може дори да се помисли, че толкова много говорим за тях, защото не можем да постигнем съгласие да говорим за много други неща.

Г-н министър-председател, според нас е важно да преодолеем схващането, че е невъзможно да се ограничи свободното движение на капитали и че милионите евро, прарасани за спекулации, не могат да бъдат употребени за нещо добро. Трябва да прекратим, а не да регулираме, дейностите на спекулативните фондове. Трябва да върнем банките обратно към момента, когато те вършеха работата, за която бяха създадени в Тоскана преди много векове: да финансират реалната икономика.

Повишаването на контрола на пазара не е достатъчно; трябва да прекъснем печалбите за тези, които извършват спекулации. Трябва да се изтъкне, че мафията днес притежава 120 милиарда евро, натрупани в данъчни убежища. Целта ни определено трябва да бъде двойно деклариране и удвояване на прозрачността: лицата, които влагат пари в друга държава, трябва да ги декларират. Банките, които получават депозити, трябва да ги декларират. Няма средно положение. Останалото са празни приказки, а аз се опасявам, че празните приказки ще ни провалят, ако срещата на Г-20 не постигне резултат, който да е нещо повече от дрънканиците, които се леят наоколо.

Г-н министър-председател, и Вие като своя предшественик говорихте тук силно и въздействащо на езика на Шекспир, но, отново като него, представихте малко конкретни предложения. Говорихте за екологичното възстановяване на околната среда. Според Вашия правителствен план само 7% от инвестициите се насочват за проекти в областта на околната среда, докато Южна Корея и Китай, и дори САЩ прокарават път, по който нашите хубави думи няма да са в състояние да ги придружат.

Говорихте за Копенхаген, но и този път Европейският съвет не постигна споразумение относно финансирането на борбата с изменението на климата за развиващите се държави. А Вие много добре знаете, че без стабилен финансов ангажимент Копенхаген е осъден на провал, а заедно с него и нашите амбиции да управляваме изменението на климата.

(EN) Хубава реч, г-н Браун, но какво в действителност сте готов да направите?

(Ръкопляскания)

Francis Wurtz, *от името на групата GUE/NGL*. – (FR) Г-н председател, г-н Баро, г-н Браун, както ни напомнихте, преди 20 години падна Берлинската стена, като веднъж завинаги сложи край на модела, който възплащаваше и който от известно време вече агонизираше.

При тези обстоятелства изкушението да отпуснем изцяло юздите на дивия капитализъм беше твърде голямо. Европейският съюз последва други, които се поддадоха на това изкушение. Башите на този нов модел или техните наследници днес са покорени от вече неуправляемото си създание. За да излезем от криза, която има и екзистенциален характер, на първо място трябва да имаме смелостта да поставим нещата под съмнение. Нямам впечатление, че сме поели по този път.

На последния Европейски съвет председателят на Комисията каза, че в тази ситуация сме равнопоставени. Действащият председател на Съвета каза, че е много удовлетворен от получените резултати, а първата награда,

както обичайно, е за г-н Берлускони, според когото Европейският съюз е здраво тяло, засегнато от вирус. Времето ще покаже.

Засага редките гласове на самокритика дойдоха от самите икономически кръгове, като този на председателя на „Морган Стенли“ в Азия, който каза, че всички ние сме отговорни: финансовите институции, регулаторните органи, агенциите за оценяване на кредитния рейтинг, управителните съвети, политиките и централните банки, и че е необходимо колективно да признаем това. Това е, което ще ни промени.

Мисля, г-н министър-председател, че Вие сте първият европейски политически лидер, който на свой ред призна вината си. Това е свързано с позицията, възприета от Вас преди десет години, след кризата в Азия, позиция, която днес Вие считате за недостатъчно твърда по отношение на онези, които тогава считаха, че става въпрос за преходни проблеми.

Старата идея, според която пазарите са ефикасни и могат да се саморегулират, е отживяла, казахте Вие. Държа да кажа, че предпочитам тази малка скромност пред доста самонадеяната реч, произнесена тук от Вашия предшественик, в един предишен живот.

Все пак съм убеден, че проблемът е другаде. Както се посочва в неотдавнашния доклад на секретариата на Конференцията на Обединените нации за търговия и развитие, трябва да затворим голямото казино. Доктрината, прилагана през последните 20 години, зрелищно се провали.

Поради това онези, които помпозно обявиха срещата на Г-20 като нов „Бретън Уудс“, където капитализмът ще бъде реформиран или дори превъзпитан, разочарова нашите съграждани. В Лондон на 2 април няма да е „навечерието на революцията“.

„Unit“, голям синдикат във Вашата страна, мисля, ясно и точно посочи в какво се състои проблемът. Насрочената за следващата събота демонстрация в британската столица ще се проведе под лозунга, цитирам: „Мислете първо за народа“. Това може да изглежда очевидно, но се приближава до революцията на Коперник в сравнение с наложилата се като доминираща система.

Това казва много за природата на предизвикателствата на нашето време.

(Ръкопляскания)

Nigel Farage, от името на групата IND/DEM. – (EN) Г-н председател, днес следобед министър-председателят получи известни критики заради коментара си „британските работни места – за британските работници“, но да не обръщаме внимание, защото не мисля, че и след като каза това някой сериозно си е помислил, че като британски министър-председател той някога би поставил интересите на британските работници над тези на своята европейска мечта. За Бога, днес следобед Вие показвахте това, г-н министър-председател.

Наистина е жалко, че освен Независимата партия на Обединеното кралство, изглежда на практика никой не си даде труд да се обърне и да Ви изслуша. Все пак Вие сте много популярен, защото няколко дни след като ирландците казаха „не“ на Договора от Лисабон, Вие прокарахте този договор в британския парламент, като нарушихте изричното тържествено обещание, което дадохте на британския народ за референдум по въпроса за Договора за Конституция.

Срамно е, че постъпихте така, г-н министър-председател. Вие обезцените демокрацията в нашата страна; обезцените доверието, което гласоподавателите Ви гласуваха като на министър-председател. Разбира се, ние знаем причината за това. Причината е, че ние бихме гласували с „не“. В речта си казахте, че единствено екстремистите се противопоставят на Европейския съюз. Да, това може би е вярно за професионалните политици, но голямото мнозинство британци искат да поддържат приятелство и свободна търговия с Европейския съюз, но не искат да бъдат членове на този политически Съюз.

Не можете да продължите да изграждате този Европейски съюз против общественото мнение. Ако направите това против волята на народа, ще натрупате огромни социални и политически проблеми за в бъдеще. Моля, оставете хората на Европа да решават своята съдба. Не постъпвайте така в парламенти като този и като Уестминстър. Няма да даде резултат.

По отношение на икономиката Вие ни казахте, че в известен смисъл сте икономически гуру; Вие сте човекът, който може да спаси света. Е, аз много добре си спомням първата Ви голяма проява като финансов министър, когато продадохте 400 метрични тона злато на световната борса за 275 щ.д. за унция. По днешни оценки те биха се продали с 10 милиарда долара повече. Въпросът е не просто че сбъркахте, защото всеки може да сбърка. Въпросът е, че Вие предварително обявихте колко ще продадете и в кой ден ще продавате. Това беше толкова елементарна грешка, че не би я направил и обикновен студент в първи курс по икономика – дори

сега, когато образованието толкова се обезцени. Ще добавя още, че разрушихте нашата система за частно пенсионно осигуряване и отнехте на Английската банка регулирането на банките, като го предоставихте на праволинейните бюрократи от Органа за финансови услуги (FSA) на Canary Wharf.

Не чухме извинение. Вашето правителство се извини за клането в Амритсар; Вие се извинихте за робството; извинихте се на практика за всичко. Бихте ли се извинили за това, което направихте като британски финансов министър? Едва след това, евентуално, бихме могли да Ви изслушаме.

Daniel Hannan (NI). - (EN) Г-н председател, виждам че министър-председателят вече е овладял най-важното умение за европейския политик; то е способността да говори едно нещо в тази зала, а съвсем друго – пред избирателите в своята страна.

Г-н министър-председател, Вие говорихте тук за свободна търговия – да кажем, че това е добре. Кой би предположил – след това, което току-що чухме от Вас – че сте автор на фразата „Британските работни места – за британските работници“ и че сте субсидирали – ако не и направо национализирали – цели сектори от нашата икономика, включително автомобилната промишленост и много от банките?

Може би щяхте да имате повече морален авторитет пред Парламента, ако делата Ви съответстваха на думите. Може би щяхте да имате повече легитимност на съвещанията по света, ако Обединеното кралство не бе влязло в тази рецесия в най-лошо състояние от всички страни от Г-20.

Истината е, че Вие похарчихте нашите пари. Страната като цяло е „на червено“. Всяко британско дете при раждането си вече дължи около 20 000 GBP. Обслужването на лихвите по този дълг ще струва повече, отколкото образованието на детето.

Днес отново се опитвате да прехвърляте вината върху другите. Говорихте за международна рецесия, международна криза. Вярно е, че всички заедно плаваме през бури, но не всеки кораб от конвоя е толкова разнебитен. Другите кораби използват добрите години, за да потегнат корпусите и да подредят такелажата си – с други думи, да изплатят дълговете си – а вие използвахте добрите години, за да вземете в заем още повече. Вследствие на това, с Вас като капитан, корпусът ни е потопен далеч под ватерлинията под натрупаната тежест на Вашите дългове.

Сега имаме дефицит, достигащ до 10 % от БВП – една почти невероятна цифра. Повече от Пакистан и повече от Унгария – страни, които вече поискаха помощ от Международния валутен фонд.

Въпросът не е в това, че не се извинявате. Както и всички други, аз отдавна съм се примирил, че Вие сте патологично неспособен да поемате отговорност за такива неща. Въпросът е, че Вие съзнателно продължавате да влошавате положението, като пилеете разточително и малкото, което ни остана.

За последните 12 месеца са загубени 100 000 работни места в частния сектор, а Вие създадохте 30 000 работни места в публичния сектор. Г-н министър-председател, не може безкрайно да притискате производителната част на икономиката, за да финансирате безпрецедентно раздуване на непроизводствената. Не може да се излезе от рецесията с пилеене на средства, не може да се излезе от задлъжнялостта с още заеми, а като повтаряте дървено и механично, че положението ни е по-добро отколкото на другите, че сме в изгодна позиция да преодолеем бурята, трябва да кажа, че звучите като апаратчик от ерата на Брежнев, който свежда партийната линия.

Вие знаете и ние знаем и Вие знаете, че ние знаем, че това са нелепости. Всеки знае, че Великобритания го е закъсала повече от всички други, които преминаваме през тези трудни времена. Международният валутен фонд го каза. Европейската комисия го каза. Пазарите го казаха и това е причината валутата ни да се обезцени с 30 %, а скоро и гласоподавателите също ще получат възможността да кажат това.

Те могат да видят това, което пазарите вече видяха – че Вие сте обезценил се министър-председател на едно обезценило се правителство.

Gordon Brown, министър-председател на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия. – (EN) Г-н председател, наистина трябва да отдадем дължимото на Европейския парламент, в който може толкова различни мнения да бъдат изказани за толкова кратко време и от толкова много хора. Благодаря за вашите мнения.

Надявам се обаче, че и след като тясно партийният подход в политиката отстъпи, ще помним три неща. Най-напред, че е важно светът да се обедини, за да се справи с кризата. Ако сме разделени, ако странам и не си сътрудничим с другите държави, ще стигнем до провал и няма да сме в състояние да решим проблем,

представляващ всъщност провал на банковата система в света, който се прехвърли и в промишлената икономика. Ако не разберем проблема, няма да съумеем да разберем и решението.

Имахме възможност да се намесим в банковата система в целия свят. Оказа се, че банки, които смятахме за независими, са тясно обвързани с други банки от различни страни и че трябва да решаваме този проблем. От какъвто и политически ъгъл да искат хората да възприемат този въпрос, това е истината: трябва да се справяме с проблема за реструктурирането на световната банкова система.

Европа начерта пътя. Рекапитализирахме банките си. И други страни вече го направиха. Повече от един трилион долара бяха похарчени за рекапитализиране на банките по цял свят. Вече въведохме застрахователни схеми и други схеми за подпомагане на обезценените активи. Това трябва да се направи, и то чрез глобално сътрудничество.

Второто нещо, което трябва да разберем въпреки всички различия в политическите възгледи в Парламента, е, че глобалното сътрудничество – не само в банковите институции, а глобалното сътрудничество в други области, във фискалната и паричната политика, и в търговията – трябва да се явява много важна част от подхода ни към бъдещето. Независимо дали ни харесва, светът се променя невероятно бързо. Азия има повече промишлено производство, отколкото Европа. В света върви търговия с темпове, каквито не бяхме виждали до момента преди кризата и трябва да се справим с това, като създадем свободни, но и справедливи условия за световната търговия. Каквито и да са мненията в Парламента, мисля, че хората трябва да бъдат наясно и с това.

Третото нещо, което според мен произтича от дискусиите, е, че за да има глобални решения за глобалните проблеми, ще е нужно не само нашите европейски институции да бъдат силни, но и световните ни институции да бъдат силни. В отговор на речта ми бях запитан какво можем да направим, за да реформираме световните институции. Международният валутен фонд, Световната банка и Световната търговска организация са все организации, създадени през 40-те години на XX век, за да решават проблемите именно на 40-те години. Вече сме 2009 г. Тогава имахме национални капиталови пазари. Днес имаме световни капиталови пазари. Имаме конкуренция вътре в страните. Днес имаме световна конкуренция. Светът се промени из основи и са ни необходими институции, които да съответстват на една световна икономика по начина, по който работят и решават проблемите, които имаме.

Запитаха ме дали ще осигуря или дали ще се опитам да осигуря Международният валутен фонд да получи ресурсите, необходими за решаване на проблемите на икономиките, които в този момент, в условия на изтичане на капитали, не могат да се издържат сами. Отговорът е: трябва да направим това. Бях запитан дали Световната банка и другите международни институции могат да помогнат на страните, в които вследствие на кризата се поражда значителна бедност. Трябва да направим това. Мисля, че урокът от кризата е, че сега сме в една световна икономика. Има световни проблеми, за които трябва да бъдат световни решения. Това ще изисква от нас да създадем световни институции и посланието ми към Парламента е много ясно. Европа даде пример в толкова други отношения: сега тя трябва да поеме инициативата и за създаването на световни институции, които да се справят със световните проблеми, пред които сме изправени, и да намерят световни решения.

Това е проверка как ние, след като през изминалите 60 години създадохме една Европа, която се характеризира със социална защита и икономически напредък, можем да допринесем за изграждането на свят, в който едновременно да има икономически напредък, грижа за околната среда и социална справедливост. Мисля, че колкото и различни мнения да бяха изразени в Парламента, у народите по света има воля да се направи това и ние в Европа можем да изиграем важна роля в този процес.

(Силни ръкопляскания)

Председател. - Колеги, оживеното разискване днес показва важността, която ние в Европейския парламент придаваме на успешния изход на срещата на върха на Г-20. Знам, че министър-председателят трябва след малко да отпътува за Ню Йорк във връзка с по-нататъшната подготовка за срещата на високо равнище през следващата седмица.

Г-н министър-председател, радваме се, че имавте възможност да бъдете при нас днес и Ви пожелаваме пълен успех във важната работа, с която сте се заели. Да приемем британски министър-председател в Европейския парламент винаги е много вълнуващо събитие. Днешното отлично разискване не направи изключение. Наистина много Ви благодарим, г-н министър-председател.

(Ръкопляскания)

Разискването приключи.

Писмени декларации (член 142)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Правят се изявления, които не бихме могли да си представим преди година. В същото време обаче, между основните лидери има разногласия. Това показва, от една страна, че се прави опит да се избегне отговорността за сериозните последици на неолибералните политики, а от друга страна, че се създава суматоха с цел да загубим поглед върху нещата, които се правят, а те на практика са същите, както и преди, с някои дребни промени. Това означава, че отново се прокарва принципът „нещата да се променят, за да останат същите“, който Лукино Висконти толкова добре показва във филма си „Леопардът“.

Съответно, докато британският министър-председател Гордън Браун заяви, че „пазарът съществува, за да ни служи“ и добави, че „ние не сме тук, за да служим на пазара“, но без въвеждане на основни мерки за ефективен контрол на пазара и като се ограничи до настояването за координация и мерки за регулиране на зоните от типа „данъчен рай“, председателят на Европейската комисия г-н Барозу настоя за либерализация на международната търговия и дневния ред от Доха.

Нищо не се каза за мерките за прекратяване на приватизацията на обществените услуги и стратегическите сектори на нашите икономики. Нищо не се каза за отмяна на либералната Лисабонска стратегия или за защита на работните места с права, като се сложи край на опитите за влошаване на трудовото законодателство.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

8. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола**9. Годишни доклади на Европейската инвестиционна банка и на Европейската банка за възстановяване и развитие за 2007 г. – Предоставяне на гаранция от Общността на Европейската инвестиционна банка (разискване)**

Председател. – Следващата точка е общото разискване по следните доклади:

- A6-0135/2009 на г-н Mitchell – от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно годишните доклади на Европейската инвестиционна банка и Европейската банка за възстановяване и развитие за 2007 г. (2008/2155(INI)); и

- A6-0109/2009 на г-н Seppänen – от името на комисията по бюджети, относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета за предоставяне на гаранция от Общността на Европейската инвестиционна банка в случай на загуби по заеми и гаранции по заеми за проекти, осъществявани извън Общността (COM(2008)0910 - C6-0025/2009 - 2008/0268(COD)).

Esko Seppänen, докладчик. – (FI) Г-н председател, Европейският съюз може да предостави на развиващите се страни и на други страни извън ЕС финансова помощ под формата на нисколихвени заеми, отпускани от Европейската инвестиционна банка. Европейският съюз гарантира тези заеми по такъв начин, че заемодателят да не претърпи никакви загуби и да е в състояние в бъдеще да финансира работата си чрез заемане на средства от пазара.

Когато гаранциите на ЕС по отношение на Европейската инвестиционна банка бяха подновени и разширени, за да обхванат повече държави, отколкото бяха преди, виждането на Европейския парламент бе, че решенията следва да се приемат чрез процедура на съвместно вземане на решение и освен това да бъдат от компетенцията на Европейския парламент, а не единствено на Съвета. Европейският съд даде съгласието си и съответно едностранно взетото решение на Съвета бе върнато обратно към процедура на съвместно вземане на решение. Новото решение следва да се приеме до 6 ноември тази година.

Пред нас сега е предложението на Комисията за решение, което може да се счита за временно и за което на Комисията ще се даде възможност да изготви до края на април следващата година ново, общо предложение. Парламентът е оставил почерка си върху това „временно“ решение, което Съветът е приел. Като положителен знак може да се отчете фактът, че след трудни преговори имаме вече консенсус между Съвета и Парламента и че решението може да се приеме днес на първо четене, без да е необходимо допълнително обсъждане.

Във връзка с това бих желал да благодаря на представителите на чешкото председателство, които работиха усърдно в Съвета, за да постигнем консенсус. Без активното участие на Чешката република това решение нямаше да се реализира.

Въпреки това се налага остро да разкритикувам всички онези, които провокираха брожение в Европейската инвестиционна банка. Банката е свикнала да получава подкрепа от Европейския парламент за различни свои инициативи, но нейните представители този път не успяха да осъзнаят, че процедурата на съвместно вземане на решение е пусната в ход и че компетенциите на Парламента в тази област са значително разширени. Парламентът искаше да упражни правомощията си в максимална степен, което не бе възможно при предишните консултативни процедури. Счита за напълно неприемливо, че Европейската инвестиционна банка, която е една от институциите на Европейския съюз, не показва зачитане на установените практики на Парламента, а вместо това се опита да повлияе върху решението от политическата периферия.

Въпреки това крайният резултат е добър. Европейската инвестиционна банка получи почти всичко, което искаше. Тя спечели разбирането на Парламента по време на процедурата по вземане на решение, когато Парламентът формира собственото си становище. Това решение сега се радва на пълен консенсус сред политическите групи, който нямаше да се получи, ако бе възприет подходът на Европейската инвестиционна банка. Бих желал да благодаря на председателството на Съвета на Европейския съюз за постигането на този компромис. Искам също така да благодаря на комисията по бюджети и нейните докладчици в сянка за постигнатия консенсус за вземане на решение на първо четене. Сигурен съм, че това е добро решение за всички заинтересовани страни.

Gay Mitchell, докладчик. – (EN) Г-н председател, мога ли още в самото начало да кажа, че аз действително възразявам остро срещу начина, по който тук се съкращава времето на членовете на Парламента. Въпросът за времето не е поставян тази седмица нито от Съвета, нито от Комисията. Някои хора могат да дойдат тук и да говорят колкото пожелаят. Времето на членове на Парламента, представящи доклади от името на Парламента, се орязва без предупреждение. Това е скандално наложено ограничение спрямо членовете на Европейския парламент.

Като докладчик бих желал на първо място да приветствам двамата председатели – г-н Maustadt и г-н Mirow, тук, в Парламента, който за първи път е подготвил проект на доклад относно дейността едновременно и на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), и на Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР). Не буди никакво съмнение фактът, че на фона на настоящата финансова криза се откроява значимостта на работата на ЕИБ и ЕБВР. И двете банки заслужават похвала за усилията си да се преборят с последиците от икономическата криза. Те и двете посрещат предизвикателствата пред тях и аз ги поздравявам за това. Важно е, че ние разглеждаме и двете банки едновременно с цел осигуряване на по-добро сътрудничество между тях и отстраняване на дейностите, които се препокриват.

Двете банки следва да гарантират максимално взаимодействие, за да се подготвят и да подпомогнат възстановяването на икономиката. Решението да се увеличи кредитирането на малките и средни предприятия с 50 % е посрещнато особено радушно. Първоначално планираните кредити в размер на 5 млрд. EUR на година, предназначени за малките и средните предприятия, бяха увеличени на 7,5 млрд. EUR годишно за четиригодишния период 2008–2011 г.

Пример за ново финансиране е сумата от 310 млн. EUR, одобрена наскоро от ЕИБ за инвестиране в малки и средни предприятия (МСП) в Ирландия. Европейската инвестиционна банка даде ясен знак, че могат да се отделят повече средства с изключително конкурентни лихвени проценти за ирландските МСП и за други такива. По мое мнение необходимо е Европа да мисли в духа на плана за подпомагане „Маршал“, който свърши работата си изключително добре след Втората световна война.

Ако можехме да убедим ЕИБ да заеме средства, да кажем, от Китай, които да инвестира в банката, тя би могла да използва този ресурс, за да даде начален тласък на икономическото възстановяване и за по-бързо осъществяване на този процес. Заемът би могъл да се погаси, като за тази цел се задели част от допълнителните митнически налози, които Европейският съюз ще събере благодарение на подновената външна търговия, и част от новите постъпления по данък добавена стойност. Допълнителната полза от този заем ще е ограничаването на натиска върху държавите-членки на ЕС и на конкретните изисквания към тях в рамките на Пакта за стабилност и растеж от гледна точка на допълнителното заемане на средства.

През 2007 г. притокът на инвестиции от Европейския съюз към Китай е на стойност 7,16 млрд. EUR, докато китайските инвестиции, насочени към Европейския съюз, са само 0,6 млрд. EUR. И Европейският съюз, и Китай биха имали полза от нарастването на търговията. Знам за посещението в Китай на председателя на Комисията, председателя на комисията по икономически и парични въпроси и председателя на Европейската

централна банка преди Коледа. Проведената неотдавна среща на високо равнище между Европейския съюз и Китай е обнадеждаващ знак, който трябва да приветстваме.

Ние попаднахме в неприятно положение, защото не насочихме вниманието си върху проблемите. Време е да се съсредоточим върху възстановяването, включително като направим ЕС по-конкурентоспособен, както предлага Договорът от Лисабон. Аз съм много доволен от предложенията, направени в контекста на енергийната криза и управлението на климата, както и в частност от ролята на ЕИБ за този процес. Радвам се също така, че неотдавнашното решение на Съда относно съвместното вземане на решение бе обявено и че Парламентът вече ще играе по-голяма роля по отношение на тези две банки.

В доклада си направих предложение, което комисията одобри – а съм сигурен, че и Парламентът ще одобри – и което препоръчва Комисията и двете банки да се отчетат периодично пред комисията по икономически и парични въпроси за координирането на ролите и за осъществяването на политиката на двете банки. Считам, че това ще бъде едно много полезно подобрение. Това, от което се нуждаем, е повече прозрачност и по-голяма отчетност. Чухме министър-председателя Браун да говори за това във връзка с международната финансова криза. Ние трябва да помислим по този въпрос от гледна точка на отчетността пред Парламента на нашите собствени финансови институции и на онези, които са частично финансирани от финансовите институции.

Приветствам общата идея на целите на банките, особено по отношение на управлението на климата и енергията, като се надявам Парламентът да подкрепи основните положения на доклада, който изготвих.

Joaquín Almunia, член на Комисията. – (ES) Г-н председател, от името на Комисията искам днес да приветствам председателя на Европейската инвестиционна банка, г-н Maustadt, и председателя на Европейската банка за възстановяване и развитие, г-н Mirow. В присъствието на всички вас искам да благодаря и на двамата, както и на поверените им институции, за изключително положителното сътрудничество с Комисията, особено сега, в условията на трудната борба с икономическата криза.

Г-н Seppänen, благодаря Ви много за казаните думи и за усилията Ви като докладчик по един проблем, който беше труден за решаване, но имаше щастлив завършек, както Вие сам казахте, а именно постигнатото съгласие на първо четене да се решат проблемите от правно естество, свързани с външния мандат на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ).

Външният мандат ни позволява чрез действията на ЕИБ и съгласувано с европейската политика да предприемем много твърди и ефективни действия по въпроси от политиката и области, представляващи специален интерес за Европейския съюз и за всички европейски институции, включително Парламента.

Комисията изразява удовлетворението си, че отсега нататък Парламентът ще бъде пряко ангажиран с дискусиите относно външния мандат. Ние обаче трябва сърдечно да благодарим както на Парламента, така и на Съвета за гъвкавостта, която проявиха при постигането на съгласие за кратко време, което не позволи да се създаде или да се засили несигурността преди края на тази година по отношение на възможното продължително използване на ресурси и инструменти на външния мандат.

От наша страна следващата Комисия ще представи в началото на 2010 г. съответния правен текст пред Парламента и Съвета. Надяваме се, че още веднъж на първо четене ще можем да осигурим правна стабилност за външния мандат, позволяваща, както казах по-рано, да се развива европейска политика, която е в интерес на всички нас.

Също така искам да поздравя г-н Mitchell и да му благодаря за настоящия доклад. За първи път се подготвя доклад, отнасящ се не само за Европейската инвестиционна банка, но и за Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР). Ние смятаме, че е правилно двете финансови институции да се разглеждат заедно, особено понастоящем, когато ефективността на действията им трябва да послужи за укрепване на политиката ни спрямо икономическата криза, когато сътрудничеството между тези две институции е от особена важност.

Ние призоваваме двете банки да положат огромни усилия. В приетия в края на миналата година план за възстановяване ние поискахме двете институции значително да увеличат кредитоспособността си по време, когато те също изпитват трудности при увеличаване на финансирането си от пазарите.

Те отговарят на призива за по-висока активност, като разгръщат дейност в онези области, които ние считаме за приоритет, както каза г-н Mitchell, а именно малките и средни предприятия, сектора на енергийната ефективност, както и някои други области. По-конкретно, ние сме изключително доволни от договореностите, постигнати между двете банки и Световната банка по една съвместна инициатива за укрепване на прилаганите от тях финансови инструменти и за подобряване на ефективността при използването на кредитните инструменти в държавите от Централна и Източна Европа, които се намират в особено трудна ситуация.

Ние се надяваме, че до следващата година положената основа и обсъжданията на групата от експерти, създадена от Съвета и Комисията съгласувано с г-н Maustadt, по въпроса за бъдещето на външния мандат на ЕИБ и за стратегическия преглед на дейността на ЕБВР, който ще се проведе също в началото на следващия мандат на Парламента и следващата Комисия, ще ни позволят в по-спокойни от гледна точка на икономическата ситуация времена да продължим да използваме техния опит и знания, кредитните улеснения, финансовите ресурси, човешките ресурси и опита при подпомагане на политиките, за които всички сме съгласни, че трябва да определят бъдещата посока на развитие на Европейския съюз през следващите десет години.

Gabriele Stauner, докладчик по становище на комисията по бюджетен контрол. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, бих искала да обобща мнението на комисията по бюджетен контрол за годишния доклад на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ).

Комисията по бюджетен контрол призовава ЕИБ да играе по-активна роля и да провежда по-активна политика за борба с измамите, което означава „нулева търпимост“ по отношение на измамите, корупцията, изпирането на пари и финансирането на тероризъм. Независимо от всички усилия, които ЕИБ е направила в миналото и които заслужават нашето признание, сега тя трябва да провежда политика, която не е само на хартия, а включва конкретни мерки и ясни критерии за целите на проследяването. Ето защо на дружествата, уличени в корупция, не бива да бъдат отпускани заеми, а служителите, които подават сигнали за нередности, трябва да получат ефективна защита. Разследващата и превантивната функции на ЕИБ следва да имат значително по-голяма роля, отколкото са имали преди.

В частност, като се има предвид настоящата финансова и икономическа криза, искаме към ЕИБ да бъдат приложени същите надзорни правила, както и към другите търговски банки, защото без действителен надзорен контрол ЕИБ не може да бъде надежден участник на кредитния пазар. Ние се нуждаем и от независими структури за мониторинг, които да гарантират качеството на резултатите на ЕИБ и спазването от нейна страна на кодекса за поведение.

Главната ни задача е в бъдеще Парламентът да изработи отделен доклад за работата на ЕИБ. Според нас такъв доклад е възможен и уместен, тъй като държавите-членки са единствените акционери на ЕИБ, което означава, че това има пряка връзка, а по тази причина и пряка бюджетна отговорност, с Парламента. Благодаря ви много.

Zsolt László Becsey, от името на групата PPE-DE. – (HU) Преди всичко бих искал да поздравя двамата докладчици и да изразя задоволството си, че проблемите, отнасящи се до двете финансови институции, се поставят пред нас едновременно. Мисля, че в бъдеще трябва да разглеждаме тези две институции по-обстойно.

Първият въпрос, като се придържаме единствено към ключовите думи, е този за дублирането. Несъмнено трябва по някакъв начин да разпределим в дългосрочен план работата между двете институции, като им дадем възможност активно да си сътрудничат. Разбирам, че докладчикът възлага главните проекти на Европейската инвестиционна банка, като оставя дейностите, отнасящи се до по-малките предприятия, на Европейската банка за възстановяване и развитие. Във всеки случай смятам, че някакъв вид полезно специализиране е необходимо.

Доволен съм, че Европейският парламент може най-сетне да навлезе в най-привлекателната тематика и да разиска какъв вид ориентиране е необходимо в бъдеще и трябва съответно да приемем. Аз съм предпазлив по отношение на въпроса за ориентирането навън или навътре. Преди дванадесет години в Унгария вярвахме, че веднъж завинаги можем да забравим Международния валутен фонд, а сега той е пред вратите ни и ние тичаме при него за кредити.

Преди няколко години мислехме, че ЕБВР няма да играе важна роля в държавите-членки, които са извън еврозоната, и че вместо това ще се насочи на изток. Сега сме доволни, че заедно със Световната банка тези две институции направиха възможен централноевропейският фонд.

Бих искал да привлека вниманието ви към факта, че ликвидността и финансирането на малките и средни предприятия според мен, като председател на съответната работна група в моята политическа група, е крайно необходимо. Ето защо бих искал решенията, които в последно време бяха приети, да влязат в сила възможно по-скоро, така че заедно с търговските банки да можем ефективно да подкрепяме възможността за ликвидност главно на централноевропейските малки и средни предприятия.

Udo Bullmann, от името на групата PSE. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, ние дискутираме настоящата икономическа криза от гледна точка на проблема за липса на равновесие между дерегулирания пазар, от една страна, и липсата на обществен интерес, от друга. Невинаги сме успявали да предизвикаме

обществен интерес към финансовите пазари и към реалните икономически процеси. Ето защо е толкова важно, че ние обсъждаме държавните инвестиционни банки, които са точно такива, че позволяват на пазара да функционира, и които имат публичен мандат да представят нашите бъдещи интереси. Ето защо аз казвам на председателите на тези банки, които днес са при нас, че в бъдеще ще се нуждаем от тях дори повече, отколкото се нуждаем в момента и отколкото сме се нуждаели в миналото.

В доклада си г-н Mitchell набляга на две теми. Той ни призовава да постигнем по-добро разделение на труда, оптимална позиция за съсредоточаване върху силните страни. Също така предлага да дадем възможност на двете банки да се съсредоточат върху задачите, които ни очакват в бъдеще. Това са изменението на климата, опасенията, че ще бъдем застрашени от масова безработица и рецесия, ако не вземем ответни мерки, необходимостта, особено що се отнася до малките и средни предприятия, от обществена инфраструктура, така че да можем да се развиваме, да спрем за малко и да си дадем сметка за ситуацията. Ето защо аз искам да благодаря на г-н Mitchell за добрата му работа. Той е подготвил много добър доклад. Европейският парламент се е стремил да запази своята роля и в бъдеще ще изпълнява тази роля още по-успешно. Такова е посланието от моята група.

И една бележка към г-жа Stauner, която преди малко засегна разпоредбите за надзор. Разбира се, държавните банки трябва да бъдат обект на контролен надзор и на съответни проверки. Въпреки това към тях не може да бъде прилаган същият контролен надзор, както към нормалните банки, в противен случай те няма да са в състояние да поемат рисковете, както ние често очакваме от тях. Ето защо аз съм „за“ контрол, но от друг тип.

Wolf Klinz, *от името на групата ALDE*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР) дълго време бяха в сянка. През последните години голяма част от обществото не осъзнаваше тяхното присъствие. Надявам се, че сега, по време на финансовата и икономическата криза, това ще се промени, защото тези важни европейски институции стават все по-значими.

Като се имат предвид големите количества пари, които двете банки управляват и разпределят под формата на заеми, от решаващо значение е, че те работят съобразно ясни критерии и принципи. Фактът, че са държавни институции, сам по себе си не е гаранция, че това е така. В Германия например има държавни банки, които нарушиха тези принципи, и поради това изпитват същите затруднения, както много частни банки. Надявам се, че двете институции, ЕИБ и ЕБВР, определят приоритетите си на основата на много ясни съображения и че когато някога погледнем назад към този период, тези приоритети ще изглеждат правилни и реалистични.

Главното е – и в това отношение аз само мога да подкрепя банките – че те продължават да обръщат внимание на средните предприятия, които са гръбнакът на европейската икономика, и на проекти, които стриктно отговарят на критерия за устойчивост. Банките имат много добра репутация, по-добра от рейтинг три пъти А. Това им позволява да получават и да предоставят финансиране при относително изгодни условия. Ние трябва да се уверим, че не ги поставяме под прекалено голямо напрежение и че особено по време на кризата не се опитваме да ги използваме като източник на капитал в области, в които други източници на капитал вече са пресъхнали.

Доволен съм, че от следващата година членовете на Европейския парламент ще бъдат ангажирани в определянето на приоритетите. Днес банките са по-отговорни пред Парламента, отколкото в миналото, и вярвам, че това е основа за добро и конструктивно сътрудничество.

И един последен въпрос: ще насърча двете банки да увеличават своите усилия и да се уверят, че дейностите им не се препокриват. Те трябва да работят така, че взаимно да се допълват.

За мен е важно и това, че ЕБВР продължава да играе роля в държавите в преход. Не бива да изоставяме тези държави, особено по време на кризата.

Sepp Kusstatscher, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, първо бих искал да благодаря на тези, които подготвиха двата доклада, които ние в групата на зелените/Европейски свободен алианс подкрепяме. Ние сме „за“ разширяване на дейностите на Европейската инвестиционна банка в развиващите се страни. От много време се стремим към финансиране на проект на ЕИБ, който да се придържа към социално-екологичните норми и да подкрепя правата на човека. Това сега ще се осъществи на практика благодарение на гаранциите, които Общността дава на проектите на ЕИБ. Бихме искали да благодарим на комисията по бюджети, която повдигна този въпрос и успешно го прокара в Съвета.

ЕИБ е много важен инструмент в рамките на Европейския съюз, който дава възможност за управление на социално-икономическото развитие на държавите-членки, както и развитието в областта на околната среда.

Ето защо аз бих искал по-внимателни проверки от тези, които се правеха преди, на всички проекти, подкрепяни от ЕИБ, за да се установи дали социално-екологичната устойчивост и рентабилност наистина могат да бъдат гарантирани. При настоящата финансова и икономическа криза това е особено важно.

Ще бъде сериозна грешка, ако например ЕИБ подкрепя мащабни проекти, такива като проекта за моста над пролива Месина или проекта за тунела Бренер за високоскоростни пътнически влакове. Тези проекти изискват огромни количества съоръжения и са изключително капиталоемки. Подкрепата за модернизация и разширяване на съществуващите инфраструктури е много по-изгодна от гледна точка на пазара на труда и оценката на въздействието върху околната среда.

Количественият растеж идва от остарялата философия „по-бързо, по-високо, по-далече“. Имаме нужда от постоянна социално-екологична политика както по отношение на гражданите, така и по отношение на околната среда. Благодаря ви.

Konstantinos Droutsas, *от името на групата GUE/NGL*. – (EL) Г-н председател, докладът приветства дейността на двете банки, без обаче да отбелязва отговорността им и приноса им за капиталистическата криза. Европейската инвестиционна банка изпълнява ролята на кредитор за банките и предприятията с цел да подпомага печалбата на капитала.

Мерките за възстановяване, които Европейският съюз предприема, са придружени от задължителни мерки за финансово благоразумие. Общ компонент на Европейския съюз е антинародната политика на Лисабонската стратегия, на Пакта за стабилност и на Договора от Маастрихт, чиято цел е да прехвърлят бремето на кризата върху плещите на обикновените хора посредством орязване на заплатите, въвеждане на практиката на временни трудови договори, разпределяне на безработицата и нови антиосигурителни промени.

Типичен пример за това е моята страна, срещу която за пет години два пъти беше открита процедура за прекомерен дефицит. Комисията настоява за мерки с постоянен и траен характер – допълнителни мерки за намаляване на социалните разходи, особено в областта на общественото здравеопазване, докато в същото време частният сектор точно в тази област става все по-богат. Наред с това тя настоява за увеличаване на данъците на продуктите за масово потребление и за увеличаване на ставките на ДДС.

Единственият подход, който служи на интересите на гражданите, е отказването от мерките, диктувани от капитала, с които принципно са съгласни всички, които подкрепят Маастрихт и Европейския съюз, и формирането на обществено-политически съюз за икономика на гражданите и власт на гражданите.

John Whittaker, *от името на групата IND/DEM*. – (EN) Г-н председател, това, което ме безпокои най-много, е предположението, че Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) ще има основна роля при решаването на финансовата криза и може по някакъв начин да действа като общоевропейски орган, предоставящ насоки за действие там, където държавите-членки не успяват да координират собствените си действия.

Опасността е, че ако тя разшири дейностите си твърде много в подкрепа на търговските банки и правителствата – както беше предложено – тогава нейният завидно висок кредитен рейтинг може да бъде понижен, както този на някои от нашите правителства.

Степента на задлъжнялост (ливъридж) на ЕИБ е около 35 пъти, а нейни акционери са правителствата на държавите-членки. Ще възникне сериозен проблем при евентуален неин фалит, както това се случи с някои от нашите търговски банки. Докладът дори насърчава ЕИБ и Комисията да увеличат кредитирането, като експериментират с новаторски финансови инструменти. Мислех си, че светът е видял предостатъчно финансови трикове.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (EN) Г-н председател, преди всичко бих искала сърдечно да благодаря на нашия финландски колега Esko Seppänen за усилията му, допринасящи за постигане на споразумение с Комисията и Съвета относно заемите на ЕИБ и гаранциите на Общността.

Както знаем, след като Европейският парламент спечели едно дело в Съда на европейските общности, съответното решение на Съвета беше отменено, но остана в сила една година, докато не беше прието ново решение. Комисията предложи процедура на съвместно вземане на решение и утре ние трябва да гласуваме компромиса, постигнат по време на тристранните обсъждания, и да приключим тази процедура.

Важно е да се напомни, че ЕИБ първоначално беше създадена с цел финансиране на операции в рамките на Европейския съюз. Така че гаранциите от Общността на ЕИБ в случай на загуби по заеми и гаранциите по заеми са основа за нейната дейност извън Европейския съюз. Предложението, което обсъждаме днес, покрива около 10–15 % от дейността на ЕИБ, т.е. дейността на банката извън Европейския съюз – в страните в процес

на предприєдиняване, средиземноморските страни, Азия, Латинска Америка и Южна Африка. Тези действия на ЕИБ са особено уместни в страните със средни доходи и инфраструктура, финансови и търговски сектори. Тези действия на ЕИБ са от най-голямо значение в среда на глобална финансова криза и рецесия.

Радваме се, че успяхме да постигнем споразумение по всички главни въпроси, такива като крайния срок за представяне на ново предложение за решаване, който сега е 30 април 2010 г., както и за клаузата за изтичане на срока на действие, която е 18 месеца след крайния срок, т. е. 31 октомври 2011 г.

Европейският парламент внесе изменения в предложението на Комисията, като посочи важността на зачитането на правата на човека, политиките за развитие, диверсификацията на енергийните ресурси, искането за стратегически програмни документи, по-голяма прозрачност на политиките и дейностите на ЕИБ.

Постигнахме добър резултат и аз се надявам, че утре споразумението ще бъде прието с необходимото мнозинство. Разчитам на подкрепата на всички политически групи в Парламента.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Г-н председател, присъединявам се към моите колеги, които одобриха чудесната работа на нашия докладчик от комисията по бюджети и начина, по който той успя да се пребори за правата и прерогативите на Европейския парламент.

В съответствие с решението на Съда на европейските общности от 6 ноември 2008 г. Европейският парламент има пълни съвместни правомощия в тази област. Нещо повече, Европейската инвестиционна банка има ясни пълномощия да подкрепя непрекъснатото икономическо и социално развитие, интеграцията на развиващите се страни в световната икономика, акцията срещу бедността, както и спазването в тези страни на правните норми, на правата на човека и основните права.

Ние ще бъдем тук, за да се уверим, че инвестициите на ЕИБ преследват тези цели.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Европейската инвестиционна банка е най-голямата банка в света и е ясно, че тя има огромна роля в развитието на икономиката на вътрешния пазар в рамките на Европейския съюз и извън него. Понастоящем са направени много предложения за разширяване на функциите на Европейската инвестиционна банка. Аз съм член на комисията по икономически и парични въпроси, но дори не мога да си припомня много от тези предложения. Изглежда, сега всеки знае какво трябва да прави Европейската инвестиционна банка. Също така има много предложения за преразглеждане на операциите на банката извън Европейския съюз. Документът, изготвен от докладчика, е специално предназначен да разшири валидността на гаранциите от Общността за покриване на загуби, понесени от Европейската инвестиционна банка при предоставяне на заеми извън Европейския съюз.

Разнообразието от предложения ясно показва, че ние имаме нужда от по-широко разискване на дейностите на Европейската инвестиционна банка и на посоките, в които тези дейности трябва да се разгръщат. Надявам се Комисията да намери време и да разгледа този въпрос по-обстойно в цялостния контекст на европейския план за стимулиране на икономиката. Що се отнася до гаранциите, предложени от Европейската инвестиционна банка, трябва да бъдат взети под внимание и много допълнителни условия, като зачитането на правата на човека и въпросите за равномерното развитие. Това е добра инициатива, но във външната си политика Европейският съюз трябва да се стреми да накара другите банки, действащи в трети страни, да изпълняват дейностите си въз основа на същите тези принципи. Само тогава извън Европейския съюз ще има равнопоставена конкуренция и Европейската инвестиционна банка няма да поема риска да понесе много загуби.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н Maustadt, моят първи въпрос се отнася до доклада на Европейската инвестиционна банка. Питам се дали регулативната и надзорната роля, за които настояваше Парламентът, са установени? Освен това, г-н член на Комисията, не мога да разбера защо не вземете инициативата, която според член 105 е дадена на Вас, и да отнесете този въпрос до Съвета, така че с тази задача да бъде натоварена Европейската централна банка. Вашите отговори бяха много уклончиви, за което може само да се съжاليا.

Трябва да взема отношение и по въпроса за даването на гаранции. Не разбирам защо гаранция, дадена по този начин, да не се компенсира. От цялата планирана гаранция за приблизително 30 млрд. EUR това ще представлява между 30 и 100 милиона EUR загуба на ресурси за бюджета на Съюза. Не разбирам също така, г-н председател, защо от комисията по бюджетен контрол, в задълженията на която са въпросите, отнасящи се до Европейската инвестиционна банка, не е поискано мнение по въпроса за гаранциите, предоставяни на банката.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Г-н председател, Европейската инвестиционна банка и Европейската банка за възстановяване и развитие са две изключително силни институции, които могат да

помогнат на регионалното развитие както в рамките на Европейския съюз, така и в трети страни. Това е особено ясно днес, когато в резултат на финансовата криза достъпът до заеми е ограничен.

Докато по-голямата част от банките драстично орязваха заемите за страни, съседни на Европейския съюз, поради финансовите си програми, двете споменати банки действаха решително при инвестирането в областта на транспорта и опазването на околната среда.

В същото време Европейската инвестиционна банка е главният източник на заеми и гаранции по заеми за сектора на малките и средни предприятия в Европа. В сегашните трудни времена това представлява неопценима помощ за предприемачите. Важно е и това, че в шестте приоритетни области на Европейската инвестиционна банка е включено и гарантирането на устойчива, конкурентоспособна и сигурна енергетика за Европейския съюз.

Thomas Mirow, ЕБВР. – (EN) Г-н председател, много Ви благодаря за този доклад и за възможността да се продължи разискването, започнато с комисията през ноември. То е навременно и подходящо главно по три причини.

Първо, контекстът на финансовата и икономическа криза прави всяко насърчаване на по-голямо сътрудничество между ЕБВР и ЕИБ по-уместно от всякога. Кризата означава, че сътрудничеството между публичните международни финансови институции вече не е само въпрос на политически стремеж, а е от жизнена необходимост.

Изправени пред драматичен спад в частните потоци на кредитиране, миналия месец заедно с групата от Световната банка приехме съвместен план за действие за международните финансови институции в подкрепа на банкови системи и кредитирането на реалната икономика в Централна и Източна Европа.

Това е пакет в размер на 24,4 млрд. EUR през 2009 г. и 2010 г., като ЕБВР участва с 6 млрд. EUR. Планът за действие отчита, че ефективното реагиране на кризата на интегрираните финансови пазари на Европа изисква бързи и координирани действия на всички акционери: банки майки, които притежават голяма част от финансовите сектори на региона; важни местни банки; органи от страната на произхода и от приемащата страна на трансгранични банкови групи, европейски институции и международни финансови институции. Работим заедно с този широк кръг акционери, като за тази цел изграждаме механизми на координация и сътрудничество.

И ние виждаме – както видяхме миналия август, когато се изправихме срещу предизвиканата от конфликт банкова криза в Грузия – че точно този вид сътрудничество между международните финансови институции, породено от необходимостта, работи най-добре.

Второ, под покровителството на Европейския съюз новите структури за сътрудничество между ЕБВР и ЕИБ ни предлагат големи нови възможности за съвместна работа.

Имам предвид в частност инвестиционната рамка за Западните Балкани, която сега стартира, както и инициативата „Източно партньорство“, обявена наскоро от Европейския съвет, която ще се гради върху доброто сътрудничество, което вече сме установили чрез меморандума за разбирателство и Инструмента за инвестиционни облекчения в рамките на политиката на добросъседство.

Тези инициативи, подпомогнати със средства на Европейската комисия, ни дават възможност да работим конкретно по определени проекти и програми, като съчетаваме добрите страни на всяка институция, и като такива представляват отлично изпитание, в което да калим нашата съвместна работа в бъдеще.

Аз смятам, че именно в този контекст можем да открием разделение на труда, прилагане на съвместни експертизи и необходимите механизми за сътрудничество, включително и общи стандарти, за въвеждането на които вие призовавахте.

Трето, приемам виждането на Европейския парламент като едно добро начало на четвъртия преглед на капиталовите ресурси на ЕБВР, за които ще направим изводи на нашата годишна среща в Загреб през май 2010 г.

В отговор на кризата ЕБВР е зела активна позиция – подкрепяйки нашите клиенти в страните, в които работим, ние разширяваме инструментите си, като през 2009 г. възнамеряваме да инвестираме 7 млрд. EUR, което представлява увеличение с повече от 20 %.

В същото време трябва да признаем, че рискът, който поемаме, също се увеличава. Все още не могат ясно да се видят крайните последици от настоящата ситуация за нашия портфейл и за развитието на нашата дейност.

Въпреки това по-ясна от всякога е важноста на нашето партньорство с ЕИБ и с Европейския съюз при изпълнение на ангажиментите ни както към нашите акционери, така и към страните, в които работим.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BIELAN

Заместник-председател

Philippe Maystadt, *председател на ЕИБ*. – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, преди всичко позволете ми още веднъж да ви благодаря за възможността да продължим конструктивния диалог, който от няколко години е установен между Европейската инвестиционна банка и Парламента.

Изключително съм щастлив, че имаме възможност да разискваме двата доклада, които днес ни бяха представени. Тези два доклада – на г-н Mitchell и на г-н Seppänen, са много интересни и повдигат напълно уместни въпроси. Надявам се, че ще имаме възможност да се върнем към тях по-късно.

Днес, разбира се, ние сме изправени пред криза с изключителни мащаби – може би най-сериозната след края на Втората световна война – и в този контекст е съвсем нормално държавите-членки да се обърнат към нашите две институции, които да помогнат на Европейския съюз да отговори на кризата. Както знаете, в този контекст държавите-членки, които са наши акционери, са поискали от ЕИБ значително увеличаване на обема на кредитирането през 2009 г., увеличаване с около 30 % в сравнение с първоначалните прогнози, както и насочване на допълнителни усилия към три области: първо, към заемите за малките и средни предприятия; второ, към енергетиката, и в частност към борбата срещу промените в климата; и накрая, специални усилия за страните, които са в най-голяма степен засегнати от кризата.

Докъде сме стигнали днес? Ще посоча статистически данни от последните три месеца на 2008 г. – с други думи, ще започна от момента, в който бяха направени първите искания от страна на ЕИБ – и първите два месеца на 2009 г. През тези пет месеца ние раздадохме заеми в размер на повече от 31 млрд. EUR, което е с 38 % повече спрямо същия период от края на 2007 г. до началото на 2008 г. В първата област, що се отнася до заемите за малките и средни предприятия, за този кратък период бяха отпуснати 5,6 млрд. EUR. Някои от вас подчертаха важноста на подкрепата на малките и средни предприятия при сегашната обстановка. В действителност ние полагаме много специални усилия в тази област и вече мога да ви съобща, че целта, която си бяхме поставили за 2008 г. и 2009 г., а именно да отпуснем заеми в размер на 15 млрд. EUR, ще бъде надхвърлена.

Що се отнася до втората цел – енергетиката и борбата с изменението на климата, и тук сме положили особени усилия, като в този контекст трябва да бъде поставен и въпросът за финансирането на автомобилната индустрия. Трябва да бъдем ясни: в този сектор нашето финансиране е насочено към проекти, включващи проучване, разработване и производство на екологично чисти автомобили, т.е. на автомобили, които отговарят на новите норми на Съюза относно намаляването на емисиите от CO₂.

И накрая, по отношение на третата област – помощ за страните, които са засегнати най-тежко от кризата, можем да кажем, че за същия петмесечен период ние сме раздали заеми в размер на 910 млн. EUR в Унгария, 600 млн. EUR в Латвия, 1 млрд. EUR в Румъния и 1,1 млрд. EUR в Литва.

Ето защо мога да кажа, че ние правим всичко възможно да отговорим на искането на държавите-членки и да изпълняваме договорените мерки без отлагане. Също така г-н Mirowski вече се позова на съвместния план за действие между Международната финансова корпорация и Европейската банка за възстановяване и развитие, що се отнася до банковия сектор в Централна и Източна Европа.

Естествено, това увеличаване на обема на нашите кредити е възможно само благодарение на увеличаването на капитала, което бе решено от акционерите ни – това няма да струва нищо на държавите-членки. Въпреки това решихме, че за да обърнем резервите си в капитал, имаме нужда от съгласието на акционерите.

Някои от вас имаха въпроси относно мониторинга и надзора над ЕИБ и лично аз мисля, че тези въпроси са напълно основателни. Когато една финансова институция се разраства по такъв начин, естествено е да има задълбоченост за начина на наблюдаването ѝ. Вече се прави нещо в тази посока, и то не е незначително: съществува определен вътрешен контрол наред с външен контрол от независим Одиторски комитет, който се отчита пряко на нашите управители. Освен това Лисабонската стратегия предвижда да укрепи този Одиторски комитет, като включи хора с доказан опит в банковия надзор.

Да направим ли и следващата крачка? Ще ви напомня, че Сметната палата вече контролира дейностите на ЕИБ всеки път, когато се използват средства от европейския бюджет. Да продължим ли напред, въвеждайки законоустановена система на банков надзор? Точно на това разчита г-жа Stauner. Г-н Bullmann изтъкна,

че нещата не са толкова прости. Така или иначе, този въпрос трябва да бъде обсъден. Всичко, което мога да направя днес, е да потвърдя, че ЕИБ е напълно готова да бъде обект на законовоустановен банков надзор, ако това се счита за целесъобразно.

Засега ние сме организирали редом с Комисията за финансов надзор в Люксембург и форма на неофициален надзор.

В отговор на г-н Audy ще кажа, че дейността от страна на Комитета на европейските органи за банков надзор (CEBS), за която той настояваше миналата година, е осъществена. Ето защо ние попитахме Комитета, но той ни отговори, че няма никакви пълномощия в тази област и че самият той не може да изпълнява консултативна роля. Ето защо ние все още сме в ръцете на тези, които биха искали да проявят инициатива в това отношение. Повтарям, че ние сме отворени за такива инициативи.

Една дума в заключение относно сътрудничеството между нашите две институции. Г-н Mirow вече посочи, че то се развива добре, особено що се отнася до Западните Балкани, както и с нашите съседи на изток, най-вече с Турция. Това, което искам да кажа, за да спазя определеното ми за изказване време, е, че ние сме напълно съгласни с препоръките, дадени в доклада на г-н Mitchell. Смятаме, че ще бъде от взаимен интерес и за двете институции, както и за нашите кредитополучатели, ако вървим към по-рационално и по-функционално разделение на труда.

И една дума в заключение относно доклада на г-н Serpânen. Бих искал да кажа, че ние оценяваме високо конструктивния подход на г-н Serpânen. Той предлага временно решение, което позволява на ЕИБ да продължи с дейностите си, но което определя дата за задълбочено разискване относно ролята, която ЕИБ трябва да играе извън рамките на Европейския съюз. Не се съмнявам, че това разискване, на което ние ще отделим известно време, идва в подходящия момент.

Joaquín Almunia, член на Комисията. – (ES) Г-н председател, искам да благодаря на членовете, които взеха участие в разискването. Мисля, че повечето от изказванията показаха висока степен на съгласие и единодушие по отношение на основните насоки, които току-що бяха изложени от председателите на двете банки, през настоящия период на криза, но и на възможности. Като използват своите ресурси и механизми, те възнамеряват да подпомогнат такива важни политики на Европейския съюз, като енергийната ефективност, борбата срещу изменението на климата, подкрепата за малките и средни предприятия и подкрепата за екологично чисти технологии в сектори, които в настоящия момент са силно засегнати, като например автомобилната индустрия.

Считам, че има широко съгласие и по въпроса за необходимостта от засилване, доколкото това е възможно, на действията на двете банки в страните, които са особено засегнати от кризата, както в рамките на Европейския съюз, така и извън неговите граници. Съгласен съм с всички членове, които поискаха банките да направят нещо повече. Не съм съгласен с колегата, който каза, че банките трябва да правят по-малко и да бъдат по-предпазливи в тези трудни времена. Нещо повече, смятам, че съществуването на банки като Европейската инвестиционна банка и Европейската банка за възстановяване и развитие е напълно оправдано точно в настоящото време.

Ще кажа няколко заключителни думи за коментарите относно надзора над ЕИБ. Доволен съм, че г-н Maustadt показва своята непредубеденост, която бях забелязал и преди, относно преразглеждането на този въпрос и намирането на решение, както беше отбелязано по-рано, по време на миналогодишното разискване.

Разбира се, Комисията е готова веднага да започне работа с г-н Maustadt, за да определи най-ефективните методи, които в същото време да съответстват на нашите правила. Целта е да бъде намерено решение на този важен въпрос, особено в момент, когато се налага ЕИБ, а също и ЕБВР да прибегват до пазари, на които е по-трудно в сравнение с предишни години да се набавя финансиране при изгодни условия и при възможно най-високия рейтинг, с какъвто и двете банки работят.

Gay Mitchell, докладчик. – (EN) Г-н председател, позволете ми да благодаря на члена на Комисията и на двамата председатели за изказванията им, както и на всички, които взеха участие в разискванията.

Нека в отговор накратко се спра на три неща. Бележките на председателя г-н Maustadt, че допълнителната финансова подкрепа за ЕИБ ще улесни бързото усвояване на кредита и така ще допринесе за развитието на реалната икономика чрез поощряване на добри проекти и подпомагане на конкурентоспособни предприятия в тази неблагоприятна икономическа обстановка, са много обнадеждаващи. Според мен трябва, доколкото е възможно, да подкрепяме предприятията, които имат затруднения, като им предоставим нужния кредит с цел да запазим платежоспособността им и да се уверим, че няма да бъдат закривани работни места.

Докладът приканва към бдителност по отношение на използването на заеми от ЕИБ от страна на търговските банки и въз връзка с това към етични норми между търговските банки и ЕИБ. Надявам се, че членовете на Парламента са забелязали това в някои от направените изказвания.

Второ, понастоящем обстановката в Европа може да се определи като тревожна: в някои страни цените на жилищата продължават да падат, хората задържат спестяванията си. За да се борим с последиците от тази кризисна ситуация, трябва да започнем да говорим за възстановяване. Ние не проследихме добре ситуацията, когато започна кризата. Сега отново не сме съсредоточени. Възстановяването наближава: то може да бъде в края на тази година или през следващата, но ще настъпи. Трябва да започнем да говорим за възстановяване, да се готвим за него, и по-конкретно, да бъдем достатъчно конкурентоспособни, за да се възползваме от него. Настоявам за това пред трите институции, представени тук днес, и пред Парламента.

Най-накрая, необходимо е ЕИБ и ЕБВР да работят заедно с други международни и регионални финансови институции – такива като Световната банка, Азиатската банка за развитие и Африканската банка за развитие – с цел да се поощрява развитието в райони, които са отдалечени от Европа. Тези банки имат положително влияние при определяне на помощите за развиващите се страни, но мисля, че това влияние се нуждае от внимателна преценка.

На финансирането на земеделската собственост в развиващите се страни трябва да се гледа като на инвестиционни разходи, обхванати от мандата за външно кредитиране на ЕИБ. Вече поставих този въпрос по редица поводи. Страната, от която идвам, е изпитвала недостиг. Ние преживяхме всичко, на което са подложени хората в африканските страни. Това, което промени североизточната част на нашия остров, беше, че хората повсеместно инвестираха в малки участъци земя.

Вгледайте се в този модел за развиващия се свят. Ние се нуждаем от тях като наши бъдещи търговски партньори и аз настоявам двете банка да обърнат внимание на това, което казах, защото според мен това е начинът да се помогне на развиващия се свят. Въпросът беше повдигнат тук днес от министър-председателя на Великобритания и аз предавам тази конкретна точка за разглеждане от двете банки.

Благодаря Ви, г-н председател, за възможността да отговоря на повдигнатите в разискването въпроси. Надявам се, че ще продължим да вървим напред в атмосфера на взаимно сътрудничество за благото на Европа.

Esko Seppänen, докладчик. – (FI) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, забелязах, че в Парламента има голям консенсус по отношение на правното основание за новия външен мандат на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) за кредитиране.

Тъй като представителите на Европейската инвестиционна банка пристигнаха по-късно и не можах да чуя моето първо изказване, аз бих желал да привлека вниманието им към това, че вече се прилага процедура на съвместно вземане на решение и че Европейският парламент не играе, както досега, само незначителна роля от гледна точка на въпросите, свързани с Европейската инвестиционна банка.

Европейската инвестиционна банка няма да може в бъдеще да разчита на подкрепата на няколко надеждни членове на Парламента. При процедурата на съвместно вземане на решение банката ще изисква широката подкрепа на Европейския парламент. За да я получи, необходимо е ЕИБ да направи практиката си спрямо Европейския парламент по-конструктивна, отколкото тя бе по времето, когато се разглеждаше настоящият ѝ мандат. Аз считам, че банката през това време е осъзнала този факт и се надявам, че тя разбира посланието, което Парламентът ѝ изпраща. Всичко е добре, когато свършва добре.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се състои в сряда, 25 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Paolo Bartolozzi (PPE-DE), в писмена форма. – (IT) Ролята на Европейската инвестиционна банка при осъществяването на европейската политика за развитие и кохезионната политика става все по-значима.

Въпреки че ЕИБ беше подложена на известна критика в миналото, защото се считаше, че тя е изключена в известен смисъл от целите на икономическото и социалното сближаване, следвани от Европейския съюз, като усилията ѝ бяха насочени преди всичко към обществени органи, сега по всяка вероятност нещата се променят, що се касае до перспективите за развитие и сближаване през периода 2007-2013 г.

Чрез по-тясно сътрудничество с Европейската комисия днес Европейската инвестиционна банка се представя като модерна и динамична институция благодарение на нарасналия брой различни типове финансови проекти,

създадени за възстановяване на социално-икономическия баланс на по-слабо развитите европейски региони. Що се касае до осъществяването на мерките, ние сме особено доволни да видим въвеждането на механизми в подкрепа на малките и средни предприятия, които ще могат да увеличат инвестициите си в резултат от предоставения по-добър достъп до финансовите пазари.

В допълнение към пакета мерки, които Европейската комисия определя за подпомагане на малките и средни предприятия на общностно равнище и понастоящем осъществява, ЕИБ трябва да има и допълнителен принос, като помогне на малките и средни предприятия да заработят на пълна мощност и да се развиват по-бързо, тъй като те представляват основният незаменим източник на нови работни места в Европа.

Alexandru Nazare (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Основните въпроси, които разглежда този доклад, не засягат гаранцията на Общността сама по себе си, а по-скоро начините за по-ефективно използване на предоставените от ЕИБ финансови средства. Несъмнена е ролята на ЕИБ като инструмент на Европейския съюз за подпомагане на икономическото развитие. Европейският съюз притежава набор от финансови инструменти в областта на външните отношения, като дейността на ЕИБ следва да е допълнение към тях.

Що се отнася до приоритетите на финансирането, аз съм доволен, че настоящата версия на доклада отразява и моето предложение да се направи необходимото изясняване на енергийните проекти в Източна Европа и Южен Кавказ, а именно изискването те да са „в съответствие с целите на политиката на Общността за диверсификация на енергийните ресурси и с оглед гарантиране на стабилни и сигурни ресурси за потребителите“.

Аз съм доволен, че европейските лидери постигнаха компромис в рамките на Европейския съвет по отношение на финансирането на енергийните проекти от страна на Европейския съюз като част от плана за възстановяване на икономиката. Радвам се също, че проектът „Набуко“ оцеля след компромиса и беше обявен като приоритетен енергиен проект. Надявам се, че ЕИБ ще участва в него, така че той да получи необходимите инвестиции, и че от 2013 г. ние ще можем да транспортираме газ от Каспийско море до Европа.

10. Метод на бюджетиране и управление по дейности (БД-УД) като инструмент за управление на разпределянето на бюджетни средства –Междинен преглед на Финансовата рамка за 2007–2013 г. (разискване)

Председател. - Следващата точка е общото разискване по следните доклади:

- A6-0104/2009 на г-н Virrankoski – от името на комисията по бюджети, относно метода на бюджетиране и управление по дейности (БД-УД) като инструмент за управление на разпределянето на бюджетни средства (2008/2053(INI)); и

- A6-0110/2009 на г-н Böge – от името на комисията по бюджети, относно междинния преглед на Финансовата рамка за 2007–2013 г. (2008/2055(INI)).

Kyösti Virrankoski, докладчик. – (FI) Г-н председател, пред нас е докладът относно бюджетирането и управлението по дейности. Аз бих желал да благодаря на всички от комисията по бюджети за силната и последователна подкрепа, както и на секретариата на комисията и на всички, които подпомогнаха моята работа.

Бюджетирането по дейности (БД) и управлението по дейности (УД) са понятия, въведени по времето на председателстваната от г-н Проди Комисия, като техен инициатор бе членът на Комисията г-н Кинък. Като стимул за реформи послужи докладът на външна група от експерти, която бе упълномощена да изследва кризата, наблюдавана през предишния мандат на Комисията. Настоящият доклад представлява един вид междинен преглед на т. нар. „реформи на Кинък“.

Целта на бюджетирането и управлението по дейности е да внесе яснота за администрацията чрез бюджетиране на наличните материални и човешки ресурси в съответствие с конкретната политика. Администрацията следва да е в състояние да покаже ясно постигнатите резултати, за да се направи ясна съпоставка между стойността им и входящата информация.

Вниманието следва да е насочено главно към резултатите, а не толкова към начина за постигането им. Този подход е отражение на използвания от бизнеса подход.

Системата може да се представи и по-просто. Не е достатъчно парите да се похарчат законно или според правилата, или дори да се пропилят безразсъдно – резултатите определят качествата на администрацията, не добрите намерения.

Резултатите показват и колко ефективни са управлението и администрацията. Нека вземем за пример структурната и кохезионната политика. Ако две години и три месеца след началото на програмния период над три четвърти от административните и контролните системи не са влезли в действие, администрацията не може да се смята за ефективна. Това може би е грешка както на Комисията, така и на държавите-членки, но факт е, че администрацията е бюрократична и неефективна.

Бюджетирането и управлението по дейности поставят ударението върху ефективността, като също така я насърчават. Те намаляват бюрократията и укрепват правния статут на всички граждани и на онези от тях, засегнати от администрацията, що се отнася до управлението.

Управлението по дейности поставя ударението върху личната отговорност, но то позволява и свобода на действие. При добра административна система има ясно разграничение на отговорностите. Управлението има лице както на по-ниско, така и на по-високо равнище.

Тъй като целта на управлението е добрата производителност, мениджърът не трябва да поставя излишни ограничения за работата. Необходимо е да се въвеждат единствено съществени правила. Не трябва да се изискват ненужни отчети и планиране.

Настоящият доклад е основан на неотдавна направени изследвания, най-важните от които са изброени в раздела за изложение на мотивите. Общата им идея е, че прилагането на УД/БД е успех и е довело до значителна културна промяна в Комисията, като същевременно е помогнало за изясняване на личните отговорности и отчетност и е направило управлението по-ефективно, по-ориентирано към резултати и по-прозрачно.

Бюрократията обаче, както и фактът, че тя се увеличава, представлява действителна опасност. По-конкретно е необходимо да оценим дали настоящият годишен процес на планиране и бюджетиране е свързан с твърде голямо планиране, особено в сравнение с представянето и оценяването на постигнатите резултати.

Ние следва също така да проучим как петгодишните стратегически цели на Комисията, нейната „правителствена програма“ са свързани с многогодишните финансови рамки (МФР), а освен тях и с Годишната политическа стратегия (ГПС). Тази стратегия често се свързва с елементи, които нямат очевидна връзка с правителствената програма, петгодишните стратегически цели или многогодишната финансова рамка. Това като цяло създава проблеми при съставянето на проектобюджета, тъй като ресурсите са включени в ревизията на финансовата рамка, срещу което Съветът има конкретни възражения. Ярки примери за това фактически се наблюдават на всеки пет години.

Комисията среща особени трудности при определянето на „негативните приоритети“, а именно онези дейности, които са ненужни или по-маловажни и следователно трябва да се изоставят. Във връзка с това остава ни да се надяваме, че Комисията ще бъде по-смела в този си подход.

Все още е трудно да се оценяват административните разходи, въпреки че те са заложили отделно, защото администрацията все още се финансира чрез функционални бюджетни кредити, като в нея се включват изпълнителните агенции и често техническа помощ в държавите-членки. Поради тези причини докладът насочва вниманието към важността на наблюдението на човешките ресурси.

В заключение, г-н председател, докладът пред нас се основава на нашето европейско наследство – член 15 от Декларацията за правата на човека и гражданина, продукт на Великата френска революция от 1789 г., където се казва, че обществото има правото да изисква от всеки свой обществен чиновник отчет за неговата дейност.

Reimer Böge, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, днес ние дискутираме върху междинния преглед на Финансовата рамка за 2007–2013 г. Бих желал да ви напомня още веднъж, че първоначално ние постигнахме съгласие по набор от междуинституционални декларации, за изпълнението на които се призовава в настоящия доклад и които ние предаваме на новоизбрания Парламент под формата на насоки за обсъждане от Европейския парламент по време на разискванията през следващите няколко месеца.

Има три основни декларации, които следва да се включат в бъдещите обсъждания на приходната и разходната политика по начин, който не се прилагаше досега. Поради това Комисията поема ангажимент да представи отчет за функционирането на междуинституционалното споразумение в края на 2009 г. Комисията се натовари да представи и пълен, широкообхванат преглед на бюджета, обхващащ всички аспекти на разходите на

Европейския съюз, включително общата селскостопанска политика, както и на ресурсите, включително отстъпката за Обединеното кралство, през 2008–2009 г. Освен това не трябва да забравяме, че междинен преглед на редица от многогодишните програми ще се направи в Парламента през 2010 г.

Всеки, който се запознае с материалите от обществените консултации, ще види, че държавите-членки, за разлика от другите изразили становище органи, се опитват да се изплъзнат от отговорностите и ангажиментите си, като минават директно на бъдещите финансови перспективи. Аз току-що идвам от обсъждане на т. нар. План за възстановяване на икономиката и бих искал да кажа, че това, което се случва тук, като постоянното търсене на възможни резерви, с които не разполагаме вече, и новите планове, които нарушават свързаните с бюджета права на Парламента, дава ясно да се разбере, че не можем да продължаваме да работим както преди. Ето защо аз призовавам Комисията да представи предложение през есента, което ще обхваща не само периода след 2013 г., но ще включва и преглед на финансовите перспективи и ще открива нови перспективи за бъдещето.

В настоящия доклад ние много ясно отстояваме тезата, че в центъра на нашето внимание трябва да са преди всичко съществуващите дефицити и дългосрочните перспективи, без да се захващаме с влиянието върху бюджета на Договора от Лисабон за реформа. Поради тази причина ние гласувахме в комисията по бюджети с голямо мнозинство в полза на триетапния подход: отстраняване на слабостите и очевидните недостатъци на неразрешените проблеми, по които не можахме да постигнем съгласие, и изясняване на наличието на рубрики в бюджета, които са основните области, цел на нашите политики, и които страдат от хроничен недостиг на средства. Например ние няма да можем да постигнем нашите цели в научноизследователската дейност и иновациите. В областите, които обхващат рубрики 3а и 3б, ние няма да сме в състояние да постигнем целите си по отношение на културата, младежта, образованието и осигуряването на нашата вътрешна и външна сигурност. Общата външна политика и политиката за сигурност са също недостатъчно финансирани.

Ето защо отправихме следното предложение до Съвета – нека обсъдим слабостите и организираме преговори в тази област, но не като част от борбата за годишната бюджетна процедура. Нашето предложение е да разрешим тези проблеми в един амбициозен преглед, като в същото време удължим периода на действие на съществуващата Финансова перспектива до 2015 г. или дори до 2016 г., така че в дългосрочен план да постигнем необходимата демократична легитимност на финансовата рамка. Това предполага по-тясно доближаване на мандата на Комисията и периода, който покрива финансовата рамка. Освен това не трябва да забравяме, особено в контекста на разискванията относно Европейската инвестиционна банка, че е необходимо да не допускаме бюджети в сянка извън този на Общността.

Бих желал да завърша с това, че настоящият доклад е съгласуван с докладите, изготвени от комисията по конституционни въпроси. Ето защо ние отправяме следното послание към Комисията и Съвета: за нас целта за постигане на петгодишна финансова рамка, чието действие върви успоредно с мандата на Комисията, не подлежи на разискване. Ние сме готови единствено да преговаряме по начина за постигане на нашата цел. Благодаря ви много.

Dalia Grybauskaitė, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, благодаря ви за двата доклада, които можем да определим като оценка за новия Парламент, за сегашния състав на Комисията, както и за бъдещата Комисия за това как да преговаряме, с какви инструменти ще разполагаме за управление на европейския бюджет и как ще изглежда той в бъдеще.

Във връзка с това бих желала да поздравя всички колеги от Парламента и Комисията. В продължение на пет години ние бяхме свидетели на безпрецедентни събития. Преразгледахме финансовата рамка на три пъти – нещо, което не се е случвало преди това, – първо, „Галилео“, после инструмента за прехрана и сега 5 млрд. EUR.

Това се дължи единствено на способността на институциите, когато е необходимо, да използват всичките си възможности за постигане на резултати независимо от сложните за управление на финансовата рамка условия.

Ето защо Комисията си взема бележка и за двата доклада, особено за този на г-н Böge, свързан с бъдещата рамка на европейския бюджет. Комисията е готова сега и в бъдеще да преговаря за това, което сте включили в доклада. Ние ще потвърдим ангажимента си за изготвяне на средносрочен преглед и оценка на работата по Междунституционалното споразумение (МИС). Потвърждаваме, че ще изпълним задълженията си и ще спазим поетите по МИС ангажименти за реформа на бюджета до края на настоящата година.

Като отчитам този факт, бих желала лично да благодаря на Парламента. Вероятно това е едно от последните ми изказвания пред Вас и бих искала да благодаря на всички ви за сътрудничеството и за проявеното от Вас разбиране от самото начало. В тези трудни времена заедно успяхме да постигнем чудесни резултати.

Michael Gahler, докладчик по становище на комисията по външни работи. – (DE) Г-н председател, първо бих желал да изразя подкрепата си за тристепенния подход за средносрочен преглед, разработен и представен от г-н Böge. Той предоставя възможност за подробен анализ на политическите ни цели, на необходимите изменения във връзка с инструментите, с които разполагаме, и на въпроса за финансирането.

Ceterum censeo: като специалист по външните работи още веднъж искам да призова да се сложи край на ограниченото финансиране в тази област. Комисията се съгласи да представи оценка във връзка с това. Искаме да видим краткосрочни решения като част от сега съществуващата финансова рамка и подходящи възможности за следващата. Освен всичко останало е необходимо да се осигури подобавашо финансиране и за Европейската служба за външна дейност. Искаме Европейски съюз, който да изпълнява задълженията си в областта на външните отношения и да е способен бързо и адекватно да реагира в случай на криза. Надеждността ни и способността ни да бъдем ефективен партньор зависят от това.

Приветстваме подобряването в бъдеще на Европейската политика за добросъседство, която да включва Източното партньорство и Средиземноморския съюз, което ще предостави на партньорите две ефективни и надеждни рамки за сътрудничество. Въпреки това ще трябва да разберем дали финансовите договорености ще бъдат изпълними на фона на предизвикателствата в областта на външната политика. Призоваваме за нова нормативна уредба и за подходящо финансиране на следващата рамка за финансово сътрудничество с трети държави извън контекста на публичните помощи за развитие.

Бих искал да изразя още едно желание за бъдещето, което далеч надхвърля пределите на Лисабонския договор. Считам, че цялото финансиране за външни дейности трябва да бъде включено в бюджета на ЕС. Това се отнася както за Европейския фонд за развитие, така и за т. нар. механизъм ATHENA. Нашите правителства не трябва да се страхуват от осигуряване на прозрачност в тази конкретна област. Това ще даде възможност наистина да се покаже, че страните от ЕС предприемат съвместни действия в областта на външната политика, включително по отношение на военните действия.

Herbert Bösch, докладчик по становище на комисията по бюджети. – (DE) Г-н председател, бих желал да поздравя Комисията за това съобщение, представено на принципа на откритост, както сме си представяли преди. Поздравления!

Над 300 вноски трябва да бъдат проследени. Това са предложения, по които е поет ангажимент, и ще ни помогнат да продължим напред. Много съм благодарен, че в съобщението са включени теми като отчетност, прозрачност и яснота на провежданата политика. Това е от решаващо значение. Аплодисментите ми за преждеговорившия, разбира се, бяха свързани с впечатлението, което създаде по въпроса за това до каква степен Съветът може да лиши Европейския парламент от възможността да контролира Европейския съюз. Предвид Лисабонския договор това означава, че ако те придобият повече права, то няма да има парламентарен и обществен контрол върху осемте милиарда.

За да бъде напълно ясно, аз съм от неутрална държава. Трябва да мога да кажа на хората, които са ме избрали, какво става с тези средства. Не мога да сторя това, въпреки че съм председател на комисията по бюджетен контрол. Ето защо тези съображения трябва да бъдат взети предвид в бъдеще. Благодаря Ви за предложенията.

Съжалявам, че това разискване отива към политическо забвение, тъй като вече се сбогуваме и си пожелаваме късмет. И аз бих искал да направя същото. Свършили сте чудесна работа като член на Комисията. Поздравления!

Paul Rübig, докладчик по становище на комисията по промишленост, изследвания и енергетика. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, Европа успя да създаде т.нар. бюджетиране на нулева основа. Ние сме единственото политическо равнище с нулев бюджет. Разполагаме с 0,89 % от брутният национален продукт и сме добър пример за това как внимателно се използват парите на европейския данъкоплатец.

Освен това в продължение на години показвахме, че приходите надвишават разходите ни. Всяка година ни остават по малко средства и най-накрая трябва да започнем да ги използваме, за да допринесем за бъдещето на Европа. Парламентът и Съветът трябва да се споразумеят как да се действа в тази посока. Изключително важно е да положим основите за това.

Освен това току-що проведохме разговори с Европейската инвестиционна банка. Считам, че особено сега, в тези времена на криза, трябва да се осигурят средства възможно най-бързо. Нуждаем се от незабавно разпределение на средства в областта на научноизследователската дейност, която предлага бъдещи възможности за нови услуги и продукти. Опростяването на администрацията и намаляването на бюрократичните пречки са важни условия особено за малките и средни предприятия, тъй като те желаят да развият дейност на световните пазари, а за да успеят, се нуждаят от подкрепата ни.

Във връзка с това изключително силен акцент се поставя върху развиването на инфраструктурата между отделните държави-членки – нещо, което вече е предмет на плана за икономическо възстановяване поради възможността за бързи инвестиции в тази област. Ако помислите колко стомана е необходима за тези тръбопроводи, ще стане ясно, че нашата стоманена промишленост може, поне в краткосрочна перспектива, да постигне високи продажби и да гарантира сигурни работни места. Ние трябва да работим в тази насока.

Румяна Желева, докладчик по становище на комисията по регионално развитие. – Колеги, като докладчик на комисията по регионално развитие, бих искала да подчертая значението на междинния преглед на финансовата рамка за 2007-2013 г.

Приветствам доклада на г-н Vöge, защото посочва и сфери, в които са необходими промени и подобрения, и по този начин проправя пътя към един по-ефективен Европейски съюз. От гледната точка на моята комисия ние се интересуваме най-вече от изразходването на средствата за кохезионна политика, която съставлява една от основните части на бюджета. Ние отстояваме дългосрочната си позиция, че по-голямата част от финансовите ресурси трябва да са насочени към по-слабо развитите региони, които се нуждаят от подкрепата на Съюза. Удовлетворена съм, че докладът не е в конфликт с нашата позиция по тези въпроси.

Съществуват нови глобални предизвикателства със значително териториално въздействие. За тяхното преодоляване трябва да бъде осигурено адекватно финансиране за периода след 2013 г.: 0,35% от БВП на Съюза може да не е достатъчно за постигането на нашите цели. Съжаляваме, че докладът не възприе изцяло предложението ни, но приветства факта, че стига до заключение, което е много близко до нашето.

Ние направихме и преглед на състоянието на структурните фондове, където за нещастие има ниско ниво на усвояване в някои държави. Докато някъде националните власти са виновни за неефективността при работата с тях, аз вярвам, че сложността на системата също е една от причините за ниските нива на усвояване. Нашата комисия предложи опростяване на процедурите и се радвам, че докладът на г-н Vöge следва подобна логика.

Нашата комисия вярва, че трябва отново да започнем дебат за изразходването на ресурсите, които губим поради правилото $N+2/N+3$. По време на преговорите за регламентите по структурните фондове през 2007-2013 г., Парламентът предложи неизразходваните ресурси да се използват по оперативни програми с по-добро ниво на усвояване. Докладът Vöge не разглежда тази идея, но аз мисля, че ние трябва да я имаме предвид като отправна точка за по-нататъшна дискусия.

В заключение, бих искала да благодаря на г-н Vöge за доброто сътрудничество и за отличния доклад, който е изготвил.

Esther De Lange, докладчик по становище на комисията по земеделие и развитие на селските райони. – (NL) Г-н председател, всъщност днес исках да се обърна към Съвета, но разбрах, че не присъства негов представител и поради това на разискването не се отдава необходимото значение. Тъй като миналият уикенд бяха поети ангажменти във връзка с бюджета, донякъде съм изненадана, че когато става въпрос за финансирането им, Съветът бие отбой.

Във всеки случай гледам на това с необходимата ирония. Официално днес сме тук, за да обсъждаме средносрочния преглед, но всъщност всичко необходимо във връзка с пакета от мерки за икономическо стимулиране, по който бе постигнато споразумение миналия уикенд, вече бе казано. Той определя къде са слабостите на средносрочния преглед и многогодишния бюджет, тъй като от началото на настоящата многогодишна рамка три пъти поред трябваше да поправяме собствените си дела. „Галилео“, помощите за храна за Африка и начинът, по който бяха финансирани, не бяха особено успешни.

Сега отново разискваме пакета от мерки за икономическо стимулиране. Съветът дава обещания, но явно все още не знае от къде ще дойдат средствата. Например само в областта на енергетиката трябва да се намерят около 2 милиарда за енергийни проекти, не само от бюджета за тази година, но също и от този за следващата, а вероятно и от този за по-следващата. Това означава, че ще вземем средства от маржа на бюджета за селско стопанство. В резултат хората ще си кажат – добре, това не са парите за селско стопанство, това е маржът, но само една болест по животните и тези средства всъщност ще са необходими в бюджета за селско стопанство. Вероятно си спомняте болестта шап. Или какво ще се случи, ако цените на млечните продукти продължат да намаляват и е необходима намеса? Освен това маржът на бюджета за селско стопанство ще продължи да намалява през следващите години. Този факт много ясно е посочен в доклада на комисията по земеделие и развитие на селските райони за средносрочния преглед.

Ето защо бих искала Комисията и Съветът, ако последният осигури представител, а ако не – писмено, да потвърдят, че първо ще се съсредоточим върху съществуващите ангажменти във връзка със селското стопанство,

преди да продължим с това какъв е маржът, и едва тогава да решим дали този марж може всъщност да се използва за други цели. Това са правилата, за които се споразумяхме помежду си. Ако не се придържаме към тях, мисля че „заедно с водата ще изхвърлим и бебето“.

Ingeborg Gräßle, *от името на групата PPE-DE.* – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, искам да благодаря на г-н Virrankoski за доклада по собствена инициатива, предмет на който е едно отдавнашно безпокойство на комисията по бюджети или, с други думи, въпросите: как да процедираме с планирането; достъп до какви инструменти за планиране да осигурим; как да гарантираме осъществяването на приоритетните дейности? Благодаря Ви, г-н Virrankoski, за усърдната работа.

Ние считаме, че е важно бюджетните приоритети да бъдат отразени и във въпросите, свързани с човешките ресурси. Ето защо бихме искали да направим предложение на Комисията. Трябва по-добре да използваме задължението на Комисията да се отчита пред Парламента, за да обединим Годишната политическа стратегия и проектобюджета. Считаме, че годишните доклади на генералните дирекции не са достатъчно подробни или като цяло не успяват да отчетат коефициента на ефективност на бюджета. Това, което искаме да знаем, е какво се случи с приоритетите на Парламента? И във връзка с това, какъв е процентът на успеваемост на Годишната политическа стратегия?

Според мен всички ние все още имаме много да учим и се нуждаем и от повече опит, ако не желаем целият процес на отчитане да остане просто една цел на теория. Това не е теоретичен процес, а нещо необходимо за правилното управление на средствата. Ето защо настояваме да бъдат разработени допълнителни инструменти за управлението на средствата, които да ни помогнат да разберем повече за начина, по който се изпълнява бюджетът и процесът на изпълнението да бъде по-широко застъпен в процедурата по планиране.

Пита се също как годишният план за управление може ефективно да се интегрира в Годишната политическа стратегия. Искаме да знаем повече за разходите за цикъла на управление по дейности, който също се нуждае от опростяване. Имаше предложение тези въпроси да бъдат включени в доклада за прегледа на дейността. Вече имаме на разположение сегашния доклад за прегледа. Ще го разгледаме и ще се запознаем с него. Въпреки това тези въпроси трябва да бъдат включени най-късно в следващия доклад.

Бяха предложени две изменения, които нашата група не може да приеме. Не считаме за правилно удължаването на срока до две години, тъй като това допълнително обезстойностява инструмента за управление, а не го подобрява. Искаме да подобрим бюджетирането и управлението по дейности като инструмент за управление, а не да увеличаваме срока на две години. Ще гласуваме и срещу изменението в областта на изследванията. Предложението за изменение е добро, но няма място в този доклад.

Бихме искали да благодарим на г-жа Грибаускайте за свършената работа и да пожелаем на всички успех на изборите.

Gary Titley, *от името на групата PSE.* – (EN) Г-н председател, извън този преглед на бюджета ние просто трябва да си запитаем дали бюджетът отразява политическите приоритети на XXI век. Ако отговорът е „не“, той трябва да бъде променен. Достатъчно гъвкав ли е, за да отрази промените, които се извършват понастоящем? Един от моите страхове в момента е свързан с бюджета – как ще се справим с отрицателните приоритети. Прекалено много средства остават в бюджета, тъй като не можем да променим нищо поради ограниченията, наложени от многогодишната финансова рамка.

По отношение на бюджетирането и управлението по дейности мисля, че Комисията е постигнала изключителен напредък, но искам да предупредя да не се прекалява с бюрокрацията, тъй като трябва да гарантираме качествена оценка, а не просто да отмятаме квадратчета. Не желаем хората да прекарват времето си в самооценки, когато трябва да продължат нататък и да вършат работата си. Ето защо трябва да внимаваме. Лично аз считам, че годишната политическа стратегия би била по-добра, ако се изготвя на всеки две или две и половина години, за да съвпада с парламентарния цикъл. Това би ни дало възможност да се добие по-ясна представа за политическите перспективи, заемащи челно място в годишните работни програми на Комисията.

Silvana Koch-Mehrin, *от името на групата ALDE.* – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, реформата във финансирането на ЕС отдавна е закъсняла и се радвам, че докладчикът г-н Вöge поставя този въпрос на дневен ред. Нуждаем се от справедлива, проста, прозрачна, надеждна и устойчива система за приходи и разходи за Европейския съюз. Бюджетът на Европейския съюз следва да се финансира от два източника, а именно чрез традиционните собствени средства и на база на икономическата сила на държавите-членки – пропорционално на brutния им национален продукт. В този смисъл приносът на държавите-членки трябва да е най-много 1 % от brutния национален продукт.

Вместо да осигуряваме повече средства за ЕС, те трябва да бъдат пренасочени към области, които биха могли да имат истинска добавена стойност на европейско равнище, например общата външна политика, трансевропейските мрежи, управлението на външните граници и научноизследователската дейност. От друга страна, вече не трябва да съществуват дългосрочни субсидии. Това също така означава, че базираните на ДДС собствени ресурси трябва да бъдат отменени и, най-важното, че не трябва да има данък на ЕС, независимо под каква форма, тъй като ЕС не е истинска представителна демокрация. Трябва да съществува забрана за публична задлъжнялост на Европейския съюз. Това е отлична политика, която трябва да бъде запазена. В допълнение, всички министри на финансите на държавите от ЕС най-накрая трябва да излязат с национално становище, гарантиращо точността на отчетите. Благодаря ви много и ви пожелавам успехи в новите начинания.

Wiesław Stefan Kuc, *от името на групата UEN*. – (PL) Г-н председател, и двата доклада, представени днес, са изготвени на базата на оценките, които бяхме принудени да направим по силата на решения на различни органи на Европейския съюз. Оценката на инструментите на управлението, основано на дейности (УД), бюджетизирането, основано на дейности (БД) или цикъла на стратегическо планиране и програмиране може и да е необходима, но оставя впечатлението, че е нещо като „изкуство заради самото изкуство“. Как можем да сравним постигането на политически цели с построяването на електроцентрала или транспортни мрежи? Да не би Европейският съюз да е бизнес предприятие, към което се опитваме да приложим сходни механизми за оценка на ефективността?

Същото важи и за средносрочния преглед на многогодишната финансова рамка. Всеки ден правим оценки и отклоняваме средства от годишните си бюджети. Тези решения се вземат от Европейския съвет, което води до повишаване на финансирането за изпълнение на важни конкретни задачи. Стабилната многогодишна финансова рамка ни дава сигурност за продължителен период и това трябва да ценим най-много, особено в днешните трудни времена.

Сърдечно благодаря на г-н Vöge и г-н Virrankoski за отличните им доклади. Г-жо Грибаускайте, пожелавам Ви успех на предстоящите избори.

Helga Trüpel, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, по време на гласуването на сегашните финансови перспективи и трите европейски институции – Съветът, Парламентът и Комисията, разбраха, че се нуждаем от реформа, ако искаме да сме в крак с времето. Сега държавите-членки не са убедени в това, което е погрешен подход. Напротив, вярно е, че се нуждаем от баланс между последователност и предвидимост, от една страна, и възможността бързо да се приспособяваме към новите предизвикателства, от друга.

Трябва да променим тромавата структура. Ето защо европейският бюджет – средносрочният финансов план – трябва да бъде за период от пет години и следователно от политическа гледна точка Комисията и Парламента следва да носят отговорност за него. Това ще допринесе за прозрачност и политическа яснота и ще повиши готовността за вземане на решения.

Днес чуваме какво предлага г-н Браун и какво трябва да бъде включено в дневния ред. Днес също така президентът Обама обяви намерението си да инвестира 129 милиарда в енергия от възобновяеми източници. Бих желала да кажа също, че следва да поясним на гражданите на Европа, че трябва да изменим европейския бюджет. Трябва да свържем селскостопанската политика например с производство на екологична енергия и плащанията вече да не се извършват в зависимост от размера на стопанството, измерен в хектари. Трябва да създадем повече връзки с развитието на селските райони, което наистина ще е от полза за онези, които живеят в тях.

Трябва да коригираме икономическата си политика и политика за растеж в съответствие с парадигмата на климатичните промени и устойчивостта, ако наистина подхождаме сериозно към нашите разисквания и Лисабонската стратегия, и да се адаптираме към предизвикателствата, които се изправят пред нас. Това означава също така, че трябва да инвестираме повече в образование, научноизследователска дейност и развитие на европейско равнище. И трите институции трябва да намерят политическа смелост да направят това заедно.

Pedro Guerreiro, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Докладът прави някои уточнения, които до известна степен подчертават онова, което твърдим от много дълго време, а именно че сегашният бюджет на Общността не е достатъчен за правилното и ефективно стимулиране на прословутото икономическо и социално сближаване в рамките на Европейския съюз. Това важи с още по-голяма сила, тъй като независимо от факта, че сме в криза, максималният размер на неподходящите ограничения, определени в сегашната многогодишна финансова рамка за периода 2007-2013 г., не се използва – между 2007 г. и 2009 г. са използвани 29 млрд. EUR по-малко – а сумите, включени в бюджета, не се използват за разходи за икономическо сближаване и за селско стопанство и рибарство.

От една страна, се добавят нови приоритети, които не съответстват на това, което считаме за цел и основен приоритет на бюджета на Общността, а именно инструмент за преразпределяне с оглед на разходите, неравномерностите и асиметриите, причинени от вътрешния пазар, Икономическия и паричен съюз и либерализацията на световната търговия, за онези държави и региони на Европейския съюз, които са с по-слабо развита икономика. В допълнение към ефективната помощ за развитие трябва да имаме бюджет на Общността, който приоритизира реалното сближаване въз основа на социалния напредък и който да защитава и насърчава потенциала на всяка една държава, устойчивото използване на природни ресурси и опазването на околната среда с цел икономическо и социално сближаване.

Поставяме акцент и върху това, че бюджетът на Общността трябва да се базира на справедливо дялово участие от страна на всяка една държава в съответствие с брутният ѝ национален продукт. Ето защо категорично отхвърляме всеки явен или прикрит опит за въвеждане на европейски данъци.

Nils Lundgren, от името на групата IND/DEM. – (SV) Г-н председател, както винаги, когато става въпрос за нашия бюджет, това е добросъвестно свършена и компетентна работа, но от чисто политическа гледна точка, за съжаление, той буксува на място. Както каза и преждеговорившият, това не е бюджет за XXI век. Той ясно се основава на идеята, че разходите на ЕС просто трябва да продължат да нарастват *ad infinitum* (до безкрай). Но все някъде трябва да сложим точка.

Много за кратко ще се спра на три неща. Тук се казва, че ако брутният национален продукт намалее, което ще се случи сега, то бюджетът на ЕС не трябва да бъде засегнат. Не можем да продължим да действаме по този начин. По-добре е средствата да бъдат изразходвани във всяка държава в случай на икономически спад или срив, така както се случва сега.

Докладът предлага повече средства в нови сфери на дейност въз основа на Договора от Лисабон. Това е арогантно отношение спрямо демократичните принципи. Този Договор беше отхвърлен.

В същото време докладът не предлага никакви мерки за намаляване на разходите. Въпреки това обаче съществува възможност за значителни спестявания в селското стопанство, структурните фондове, Европейския икономически и социален комитет, Комитета на регионите и навсякъде другаде. Моля, направете ги!

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Г-н председател, настъпи моментът да оценим как функционира многогодишната финансова програма за периода 2007-2013 г. досега и какви промени са необходими за оставащите почти четири години от нея.

Първо, трябва да признаем ограниченията на споразумението за финансовите перспективи, прието през 2006 г. от държавите-членки. Тогава го отхвърлихме, а сега ясно можем да видим колко неадекватно е това споразумение. За съжаление, сегашната финансова перспектива разкри ограниченията си тъкмо в най-неподходящия момент, точно по време на криза, когато бюджетът на Общността трябваше да играе ролята на острието на Европейския съюз в борбата срещу икономическата криза и безработицата.

В момента би било огромен подвиг да открием 5 млрд. EUR от бюджета на Общността, които да се използват през следващите две финансови години за нова научноизследователска дейност в областта на енергетиката, за да се осигурят трансевропейски енергийни връзки и да се подобрят комуникациите в селските райони на Европейския съюз. Цели райони в Европейския съюз, например като моя – Asturias, се надяват да открият приложим и устойчив начин за използването на въглищата като чист източник на енергия.

Ето за какво, например, би могъл да се използва бюджетът на Общността. Обаче липсата на гъвкавост и недостатъчното финансиране за отделните позиции в разходната част на бюджета ще позволят тези 5 млрд. EUR да бъдат осигурени, само ако средствата за обща селскостопанска политика за периода 2009–2010 г. не бъдат напълно усвоени. Това не е бюджетна ефективност, а просто счетоводен трик.

Г-н Böge в качеството си на докладчик днес постави началото на много важна дискусия за превръщането на бюджета на Общността в един наистина действащ инструмент на икономическата политика. Не можем да си позволим други неосъществени финансови перспективи в бъдеще.

Göran Färm (PSE). – (SV) Г-н председател, като докладчик в сянка за групата на социалистите в Европейския парламент по този въпрос бих желал да изразя благодарността си към г-н Böge за положителния дух на сътрудничество. Дългосрочната рамка е нещо важно, но седемгодишен застой по отношение на бюджетните тавани като цяло и по отделни сектори е неразумен модел за днешния бързо променящ се свят.

Сега съществуващият дългосрочен бюджет, който важи до 2014 г., всъщност бе определен през 2005 г. Какво бихме могли да знаем тогава за сегашната икономическа криза, за ситуацията в Косово или Газа, за размера

на кризата във връзка с климатичните промени или за огромните колебания при цените на храните? Не, не можем да продължаваме да вършим нещата по този начин.

Моето заключение е, че трябва да се направи подробен преглед на сегашния дългосрочен бюджет, т.е. на многогодишната финансова рамка. Това до голяма степен ще се осъществи, ако, разбира се, предложението на комисията по бюджети се реализира – с други думи, ако сега съществуващата финансова рамка се удължи, както бе предложено, с две години, за да се синхронизира по-добре с мандатите на Комисията и Парламента.

Тогава какво искаме? Всъщност няколко неща.

Първо, желаем да се преразгледа бюджетът. Според нас е недопустимо да се фокусираме само върху предстоящата финансова рамка. Комисията по бюджети прие редица изменения, което означава, че ще изискваме от Комисията да представи предложение за разумен преглед на съдържанието на настоящия дългосрочен бюджет възможно най-скоро. Това важи с особена сила, разбира се, ако желаното от нас удължаване на срока стане реалност.

Настояваме също така шведското председателство тази есен бързо и своевременно да придвижи предложението от Комисията. Трябва да се заловим с тази задача.

Второ, по-отношение на политическия подход получихме ясни сигнали от широкообхватните отворени консултации, които Комисията проведе. Има няколко области, в които Европейският съюз трябва да бъде по-решителен. Сред тях са политиката по отношение на климата, работните места и растежа, и външната политика и политиката на развитие. За да може да играе важна роля в тези области, ЕС се нуждае от ресурси. Това е абсолютно ясно. Понастоящем за всяка една от тези области липсва достатъчно финансиране.

Трето, нуждаем се от редица технически промени. Няма нужда да навлизам в подробности, тъй като г-н Vöge вече говори по този въпрос. Искаме пет вместо седем години и корекция на периода, така че новият Парламент и новата Комисия да имат реално влияние върху рамката, която ще трябва да се прилага по време на техния мандат.

Четвърто, искаме ревизирана и по-справедлива система за собствените ресурси на Европейския съюз. Това, от което се нуждаем сега, са бързи предложения и сериозен преглед в средносрочен план на дългосрочния бюджет, за да постигнем съответствие между теория и ресурси и да положим началото на процеса на прилагане на устойчив подход в дългосрочна перспектива към бюджета на ЕС, преди да настъпи следващият период за многогодишен бюджет.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Г-н председател, има три точки, които искам да представя на Комисията при това разискване.

Необходимо е Европейската комисия да предложи система за подпомагане на регионите, които надвишават 75 % от brutния вътрешен продукт на глава от населението в действащата финансова перспектива, но такава, която да изисква продължително финансиране с оглед на развиващите се силни вътрешни дисбаланси. Трябва да спомена, че някои региони на Испания, Португалия, Италия и Гърция получават такова преходно финансиране по време на действащата финансова перспектива.

Също така трябва да има окончателно решение относно оттеглянето от последните опити за повторно национализиране на Общата селскостопанска политика. Няма да е възможно да се гарантира задължително съфинансиране на Общата селскостопанска политика на сходни нива от отделните държави-членки, тъй като това ще доведе до значително изкривяване на конкуренцията, или с други думи дезинтеграция на Общата селскостопанска политика.

По отношение на амбицията на Европейската комисия за отделяне на преките плащания от производството, също е необходимо след 2013 г. да се премахнат големите несъответствия в подпомагането за обработваема земя, по-малка от един хектар, които понастоящем съществуват между старите и новите държави-членки. В противен случай, ако ситуацията се запази след 2013 г., тя ще представлява *de facto* толериране на две общи селскостопански политики на територията на Европейския съюз.

Janusz Lewandowski, *от името на групата PPE-DE.* – (PL) Г-н председател, позволете ми да продължа на езика, който г-жа Грибаускайте разбира. Нашият принос днес се основава на две изпълнени бюджетни години в рамките на седемгодишна перспектива. Това ясно трябва да ни прикани да внимаваме с начина, по който формулираме нашите намеси. Струва ми се, че единодушното приемане на доклада на г-н Vöge до комисията по бюджети показва, че той е намерил общия елемент в гледните точки на различни политически групи.

Това, което ме изненадва, е фактът, че почти 5 млрд. EUR от бюджета за 2008 г. са останали неизползвани. Това не трябва да се повтаря. Това ще е неуспех за всички нас. Има инициативи на Комисията, целящи да улеснят получаването на финансиране. Тъй като нещата са такива и такива трябва да бъдат, регионалната политика няма и не може в бъдеще да бъде източник на финансиране за тези раздели от бюджета, които са хронично недостатъчно финансирани: ние говорихме за това, когато договаряхме финансовата перспектива и това изцяло се потвърждава в нашата външна политика: функция 1а и функция 3. Ако продължим да разчитаме на 1 % от бюджетите, определено няма да постигнем разумно решение на въпроса за бюджета на Европейския съюз.

В доклада, на който се позовавам, г-н Böge поставя ключовия въпрос за адаптирането на парламентарния мандат към срока на финансовата перспектива. Това в действителност е позицията на тази зала. Въпреки това ние трябва да имаме предвид някои опасения на страните, засегнати от политиката на сближаване, които търсят някаква сигурност относно политиката и все още не знаят как точно намаляването на този срок ще засегне предвидимостта при придобиване на структурните фондове.

Накрая искам любезно да благодаря на г-жа Грибаускайте за нейното сътрудничество с Парламента и, разбира се, както другите оратори, да ѝ пожелаем успех в кампанията. Такова множество от гласове, независимо от различията в политическите гледни точки, е добро предзнаменование за тези избори.

Catherine Guy-Quint (PSE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, първо искам да ви напомня, че това разискване е част от продължителен процес отпреди няколко години: консултациите на Европейската комисия; прегледа на състоянието на Общата селскостопанска политика; четвъртият доклад относно икономическото и социалното сближаване; и доклада на г-н Lamassoure относно „собствените ресурси“ за бюджета.

Нашата Европейска комисия е обявила намерението си да представи, най-късно през есента на 2009 г., основните си насоки за това преразглеждане, което доведе до забележителната работа на нашата комисия по бюджети, под ръководството на г-н Böge. Ние знаем, че това преразглеждане ще бъде осъществено веднага след като следващият Европейски парламент започне работа. То няма да се осъществява от настоящия Парламент.

Поради това аз наблягам на една основна политическа точка, а именно че ние почти сме постигнали единодушие, така че бъдещата финансова рамка да отговаря на политическия мандат на бъдещия Парламент и това е уговорка, която искаме да се запази завинаги. Това ми се струва много важно, тъй като накрая ще има съответствие между резултатите от изборите и бюджетните насоки, които ще се ръководят от Комисията.

По-нататък това искам да ви напомня, че мнението на групата на социалистите в Европейския парламент е, че бюджетът трябва да бъде концентриран в основните мисии: заетост, растеж и иновации, както каза нашият колега г-н Färm. Въпреки това, преди да завърша, искам да изтъкна, че действителното бъдеще на Съюза зависи от това преразглеждане и се надявам бъдещият Парламент да използва доклада на г-н Böge, така че да постигне нашата европейска амбиция в лицето на националните интереси, които ежедневно се заменят посредством уклончивото поведение на Съвета.

От Парламента зависи да издаде европейски политики, които дават реална надежда на всички наши съграждани при проект, който е политически, а не само икономически.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Г-н председател, днес ние сме 27 на брой и изразходваме по-малко от 1 % от нашето колективно благосъстояние за бюджет на Общността – приблизително толкова, колкото изразходвахме, когато бяхме 15. Самата цифра показва защо докладът на г-н Böge, който разискваме днес, е един от основните политически рискове за следващите пет години.

Същественият въпрос, на който трябва да отговорим, е: колко средства са необходими и за какви политики? Къде поставяме границата, мярката за нашите амбиции? Този път трябва да поставим всичко на масата без каквито и да е предварителни условия и обсъждането да започне от нулева основа. Трябва да разгледаме две важни трудности при тези основни преговори:

- първата е, че сега, разбира се, сме повече, отколкото предходния път, когато са се провеждали такива преговори;
- втората трудност е, че за съжаление тези преговори се провеждат, когато цикълът на икономическо развитие е завършил и сме засегнати сериозно от икономическата криза.

Независимо от това преговорите, които по принцип започват днес, с много реалистичния подход, предприет от г-н Böge, трябва да потвърдят три основни предварителни условия, които са ключови за Европа:

- първо, че бъдещето на земеделието в Общността трябва да се гарантира дори след 2013 г.;
- второ, че принципът за сближаване и солидарност между държавите-членки трябва да се запази; и
- трето, дошло е времето да говорим за разумно развитие, за парични средства, които се използват за развитие на интелект, а не само за асфалт и цимент.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MAURO

Заместник-председател

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Г-н председател, г-н член на Комисията, докладът на председателя на нашата комисия г-н Böge, който разискваме днес, според мен е много интересен и е от основно значение поради три причини: първо, защото той подчертава определени сектори, които изискват подобрене; второ, защото очертава определени предложения; и трето, защото прокарва пътя за основни разисквания през следващия парламентарен мандат.

Секторите, които изискват подобрения, се отнасят предимно до несъответствието между политическите избори и изборите на Общността и неспособността да управляваме нашите бюджетни ресурси правилно.

Предложения:

- едно много основно предложение е петгодишният цикъл на финансовата рамка и политиката с петгодишен цикъл за финансовите политики; с други думи, мандатът на нашия Парламент ще съвпадне с политическите предложения на нивото на бюджета;

- второ, въпросът за гъвкавостта е много важен. Въпреки това гъвкавостта не означава просто промяна между секторите; тя означава общ отговор. Гъвкавостта сама по себе си не е решение на проблема.

По този начин всичко това ни подготвя за основното разискване през следващия парламентарен мандат относно нов политически и координиран бюджет на нова основа.

Alexandru Nazare (PPE-DE). - (RO) Намалването на срока за изготвяне на финансови програми на пет години, както също се препоръчва в доклада на г-н Böge - и аз искам да се възползвам от възможността да поздравя г-н Böge за неговия конкретен принос за този доклад - ще предостави конкретни доказателства за зрелостта на европейските институции, както и показател за намаляване на бюрокрацията.

В същото време, трябва да бъдем реалисти и да разгледаме колко правдоподобна е една такава мярка, така че да не стигнем до крайни ситуации, при които ще са ни необходими две години, за да приемем петгодишен бюджет. Ключовият въпрос е как да опростим процедурите, така че европейските парични средства да се използват в рамките на разумен период от време.

Има случаи, станали вече пословични, за европейски парични средства, които не са пристигали в продължение на месеци, ако не и години, след времето, по което наистина са били необходими. Позволете ми просто да ви дам един пример, свързан с парични средства от Фонд „Солидарност“. Както знаете, Румъния ще получи 12 млн. EUR от сумата за петте страни, засегнати от наводненията. Тези наводнения бяха през лятото на миналата година, ние гласувахме по въпроса през този месец, но вероятно паричните средства няма да пристигнат по-рано от приблизително една година след наводненията. Румънците, които получават тези парични средства, няма да знаят, че им се помага от Европейския съюз.

Kyösti Virrankoski, докладчик. - (FI) Г-н председател, искам да благодаря на всички, които предоставиха последваща информация относно моя доклад.

Искам да кажа, че сега, когато Европейският съюз е общност от 27 държави-членки и 480 милиона жители, управлението и администрацията трябва да бъдат опростени и да станат по-ефективни. Управлението и бюджетирането, основаващи се на дейността, ясно позволяват това, като правомощията и отговорността се разпределят между съответните нива, за да се постигне отговорно управление и ефективно изпълнение на програмите.

Накрая, искам да благодаря на всички вас и по-специално искам да пожелая на г-жа Грибаускайте щастие и успех в бъдещите предизвикателства. За мен беше голямо удоволствие да работя с Вас, ние отбелязахме отлични нива на сътрудничество между Парламента и Комисията. Благодаря Ви и най-добри пожелания.

Reimer Böge, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, искам най-напред да благодаря на члена на Комисията. След първоначалния етап на опознаване ние работихме заедно ефективно, конструктивно и открито. Това е очевидно от резултата от многото преговори през последните години. Пожелавам Ви всичко най-добро през следващите няколко седмици. Също искам да отправя най-сърдечните си благодарности към моите колеги за усилената им работа и за обсъжданията, които се състояха предварително относно гласуването утре в пленарната зала, и към г-жа Guy-Quint за нейната роля като докладчик по отношение на бюджетните последици от Договора от Лисабон. Ние постигнахме споразумение относно обща процедура за ключовите точки от докладите, по-специално по отношение на подхода от три етапа и разпределението във времето.

Разбрахме, че действащата финансова перспектива за периода 2007–2013 г. и, във връзка с това, Междуйнституционалното споразумение от 2006 г. показва максимумът, който може да бъде постигнат при преговори, и в същото време напълно осъзнавахме бездействието. Именно поради това е толкова важно този доклад своевременно да призовава за споразумения, насочени към бъдещето, и да гарантира, че те предполагат пълен ангажимент. Нашата работа през следващите няколко седмици и месеци, по-специално по отношение на текущите преговори, е свързана изцяло с Плана за икономическо възстановяване и с това да се напомня на Съвета, че всички елементи от Междуйнституционалното споразумение – тъй като има известен брой инструменти, на които се позовава членът на Комисията – са неразделна част от цялостната финансова рамка. Ако всички държави-членки осъзнаваха малко повече това, ние щяхме да сме постигнали по-голям напредък със съществуващите регламенти.

Накрая, искам да се възползвам от възможността да призова Комисията през есента да вземе предвид основните констатации и съображения, които Парламентът ще приеме утре. Това може да е отлично начало за осъществяването на необходимите амбициозни промени под формата на съвместни усилия на Комисията и Европейския парламент, и в същото време за разработване на бюджет, насочен към бъдещето и съчетан с по-голяма политическа легитимност. Именно за това призовава Парламентът колективно и много категорично и в този доклад.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда, 25 март 2009 г.

Писмени декларации (член 142)

Czesław Adam Sikiński (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Прегледът на текущата финансова рамка е добра възможност за размисъл не само за начина, по който се разпределят наличните ресурси, а също и за бъдещата форма на бюджета на Европейския съюз. Когато въвеждаме промени в настоящия бюджет и когато планираме следващата финансова перспектива, трябва да се ръководим преди всичко от стремежа за задълбочаване на интеграцията и постигане на специфични цели.

Неотдавна имавме възможност да наблюдаваме мащабни промени в структурата на бюджета на Европейския съюз. Разходите за Общата селскостопанска политика вече не използват най-голямата част от паричните средства на Общността. Понастоящем политиката на сближаване и мерките, свързани с реализирането на Лисабонската стратегия, могат да разчитат на най-голямо подпомагане. Няма съмнение, че еволюцията е от полза за бъдещето на една Европа, ориентирана към иновационна, основаваща се на знания икономика, която гарантира високо ниво на заетост. Въпреки това тази промяна не трябва да се осъществява за сметка на подкопаване на сигурността на европейските храни и намаляване на приходите на земеделските производители.

Точно толкова смущаващ е все по-големият спад в нивото на бюджета на Европейския съюз във връзка с brutния национален доход на държавите-членки. Статистиките показват, че ако при действащата перспектива бяхме запазили бюджета на нивото, на което беше през периода 1993–1999 г. (изчислен по същия процент като brutния вътрешен продукт), щяхме да имаме на разположение допълнителни 200 млрд. EUR за реализиране на европейските политики. Натискът, който по наши наблюдения намалява бюджета на Общността, е вреден, тъй като това ограничава неговата гъвкавост и способност за приспособяване към изменящите се нужди. Поради това призовавам адаптирането на бюджета на Европейския съюз към новите предизвикателства да не се осъществява чрез преместване на ресурси от Общата селскостопанска политика, а чрез подходящо увеличение на бюджетните средства на Европейския съюз.

11. Бъдещето на автомобилната индустрия (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е изявлението на Комисията относно бъдещето на автомобилната индустрия.

Günter Verheugen, *заместник-председател на Комисията*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, това е вторият случай в рамките само на няколко месеца, при който се събираме в Парламента, за да обсъждаме ситуацията с автомобилната индустрия в Европа. За съжаление, трябва да кажа, че ситуацията се е влошила след последното ни разискване.

През последното тримесечие на 2008 г. продажбите на нови автомобили спаднаха с 20 %, а производството на автомобили – с 29 %. Тази отрицателна тенденция продължава и през 2009 г. През януари и февруари тази година продажбите са намалели съответно с 29 % и 18 %. Спадът щеше да е по-голям, ако някои държави-членки не бяха стартирали успешни инициативи за стимулиране на търсенето. Кризата не се ограничава само до европейския пазар. Износът в трети страни бързо намалява, което означава, че можем да очакваме отрицателно въздействие върху европейския търговски баланс. В целия свят автомобилната индустрия е под натиск.

Няма перспективи за подобрене през останалите месеци от годината. Цялостното производство на автомобили и търговски превозни средства в Европа има вероятност да спадне с 20-30 %. Това означава, че през 2009 г. в Европа ще бъдат произведени приблизително 5 милиона по-малко превозни средства, отколкото през 2007 г. Отрицателната прогноза важи по-специално за търговските превозни средства, където се очаква спад в производството от 35 %.

Както знаете, Комисията реагира бързо на тази ситуация. През октомври 2008 г. ние направихме първите препоръки в групата CARS 21 за преодоляване на кризата, включително с участието на Европейската инвестиционна банка и стимулите за бракуване на автомобили. В началото на януари се срещнах с финансови министри от Европейския съюз, за да договорим общ подход за кризата. На 25 януари Комисията представи концепция, която беше одобрена няколко дни по-късно от Европейския съвет и Съвета по конкурентоспособността.

Нашите отговори са насочени пряко към най-важните причини за тази много сериозна криза. Тези причини включват бърз спад на търсенето, затруднен достъп до капитал, проблеми с ликвидността и структурен свръхкапацитет. Що се отнася до структурния свръхкапацитет, това е световно явление. Това, което искаме сега, е да запазим интегритета на европейския вътрешен пазар, да избягваме протекционизма и да запазим солидарността на държавите-членки, за да запазим работни места в автомобилната индустрия.

Искам да заявя ясно на този етап, че самата индустрия трябва да предприеме първите действия. В рамките на CARS 21 ние сме установили основните условия за насочена към бъдещето автомобилна индустрия и постоянно ги подобряваме. За да бъде напълно ясен относно това, европейската автомобилна индустрия сега трябва да положи усилия на широк фронт, за да изведе на пазара видове автомобили, от които имаме нужда в началото на XXI век, с други думи, ефективни по отношение на енергията автомобили с ниска консумация на гориво, които внимателно използват ресурсите.

Що се отнася до политическия аспект, Комисията ясно е заявила своята позиция. По наше мнение най-важната задача е да се позволи на финансовата система отново да функционира ефективно, така че да може да се предостави високо ниво на инвестициите, от което има нужда европейската автомобилна индустрия. Това високо ниво на инвестициите е необходимо, тъй като индустрията трябва да разработи и да изведе на пазара европейския автомобил на бъдещето.

Ние сме приели Временна общностна рамка за държавната помощ, която дава на държавите-членки повече възможности за маневриране при решаването на проблемите с ликвидността. Това беше необходима стъпка, за да се гарантира, че по принцип печелившите дружества не стават жертва на силните ефекти на кризата.

В допълнение, искахме да гарантираме, че дружествата ще продължат да инвестират в изследвания и модернизации, особено по време на кризата. Постигнали сме добър напредък с мерките, които сме предприели. Тази година Европейската инвестиционна банка вече е одобрила проекти за автомобилната индустрия на стойност повече от 3 млрд. EUR. Допълнителни проекти на обща стойност от няколко милиарда евро вече се планират за 2009 г. Тези проекти включват не само производители на автомобили, а също и доставчици на автомобилната индустрия.

Европейската инвестиционна банка, на която искам изключително да благодаря за нейното сътрудничество, също работи по специална програма за средните предприятия в индустрията на автомобилното снабдяване, които са изключително силно засегнати от кризата. Ще предоставим 1 млрд. EUR за изследователско партньорство с индустрията, за да се ускори преминаването към нисковъглеродна, ефективна по отношение на енергията икономика. Това е необходимо, за да се постави европейската индустрия в добра позиция за

периода след кризата, така че наистина тя да може да се възползва от положителното развитие, което очакваме тогава.

Можем да направим нещо и по отношение на търсенето. Някои държави членки са въвели стимули за бракуване на автомобили, за да стимулират търсенето. Комисията е изложила насоки, които държавите-членки трябва да следват за въвеждането на програми за стимули от този вид. Целта е да се гарантира, че националните мерки нямат дискриминационен ефект и не се намесват във вътрешния пазар. С радост мога да ви кажа, че това има успех.

Разбира се, ние също трябва да се предпазим от ефектите на структурната промяна, да задържим социалните разходи минимални и да задържим квалифицираните работници в автомобилната индустрия. Ако европейската автомобилна индустрия иска да остане конкурентна в дългосрочен план, някои структурни промени са неизбежни. Процесът ще бъде болезнен, но е неизбежен. Необходима ни е мощна, конкурентна индустрия със значителен потенциал за заетост, а не дружества, които са постоянно зависими от субсидии. Европейската комисия е предоставила парични средства от Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, за да подпомага работниците, които са най-силно засегнати от временните ефекти на същественото реструктуриране на индустрията.

През април ще проведем нашата първа кръгла маса с представители на индустрията, на работниците и държавите-членки, за да обсъдим социалното измерение на кризата и нашата ответна реакция. Въпреки това бих посъветвал предприятията сега да предоставят професионално обучение на своите служители, за да подобрят шансовете им за намиране на работа в автомобилната индустрия или в други сектори на икономиката.

Искам да кажа нещо за ситуацията при един конкретен производител, „Дженеръл Мотърс“, в Европа, който се състои от „Opel“, „Vauxhall“ и „Saab“. Искам да повторя на този етап, че не е в интерес на Европа да позволява западането на това дружество. Повече от 200 000 работни места в цяла Европа зависят от дружеството. Не съм на мнение, че изчезването на производствените обекти на „Дженеръл Мотърс“ в Европа ще спомогне за решаването на проблема с капацитета в европейската автомобилна индустрия и поради това трябва да се приветства. Засегнатите работници не носят отговорност за кризата в тяхното предприятие. Кризата идва единствено от Америка.

Няма национално решение на този проблем. Няма дори европейско решение. Може да има единствено трансатлантическо решение, което включва дружеството майка. Поради това е важно да знаем какво ще се случи в САЩ. В момента ние не знаем това. Дори американското правителство все още не знае. Радвам се, че всички европейски правителства, в страните на които има обекти на „Дженеръл Мотърс“, се съгласиха да не действат самостоятелно, а да работят заедно по европейската част от решението. Резултатът от това решение може да бъде единствено дружество приемник, което е конкурентоспособно и може да оцелее на пазара. В допълнение, трябва да е възможно да се предостави икономическо и политическо оправдание за това решение. Работните места в „Дженеръл Мотърс“ в Европа са твърде важни, за да позволим те да бъдат въвлечени в избори или политиката на националните интереси. Именно поради това Комисията ще продължи да полага усилия, за да намери европейско решение от този вид.

Накрая, Комисията също ще гарантира, че в тези трудни времена няма да налага на автомобилната индустрия допълнителни финансови тежести, които могат да бъдат избегнати, като част от своята законодателна програма.

Времето за разговори относно сериозността на кризата вече е отминало. Имаме изготвен европейски план с координирани мерки на нивото на Европейския съюз и на държавите-членки. Сега е времето да действаме и да изпълним изцяло тези планове. Благодаря ви много.

Werner Langen, *от името на групата PPE-DE*. – (DE) Г-н председател, бих желал да благодаря на г-н Ферхойген за това, че постави на разглеждане този въпрос и да го поздравя за успешното координиране на европейските мерки, като на проведената на 13 март среща на министрите не допусна отделните държави-членки да действат самостоятелно.

Поискахме разискване по Вашия писмен доклад, защото считаме, че кризата е много тежка и Европейският парламент трябва да я обсъди. Съставихме проект на обща резолюция, която обхваща най-важните въпроси.

Искам да припомня отново част от това, което казахте. Разбира се, спасяването на едно предприятие може да е успешно само ако се отчете неговата собствена отговорност – и специалните обстоятелства в случая с „Дженеръл Мотърс“, заедно с правата върху интелектуалната собственост и много други фактори. Като цяло отрасълът е много голям. От автомобилната промишленост зависят общо 12 милиона работни места, годишни инвестиции в размер на 20 млрд. EUR, годишен оборот от 780 млрд. EUR и добавена стойност 140 млрд. EUR. Това е много важен отрасъл, който е изпаднал в трудно положение частично и по своя вина – тук имам предвид

свърхпроизводството и политиката спрямо новите модели при някои производители, но основната причина е международната криза на финансовите пазари.

Поради това ние подкрепяме предприемането на съвместните мерки. Те трябва да помогнат за осигуряване на устойчивост на автомобилната промишленост, да стимулират търсенето, така че отрасълът да преодолее кризата, и да улеснят осигуряването на инвестиции и финансови средства за купувачите и за производителите. Освен това, както споменахте в края на изказването си, тези мерки не трябва да станат причина за възникване на нови законови проблеми, които биха увеличили натиска върху конкурентоспособността на европейската автомобилна промишленост.

Въз основа на всичко това ние можем да приемем съвместната резолюция. Моята група ще гласува в подкрепа на изменението на параграф 5, предложено от групата на социалистите в Европейския парламент, отнасящо се конкретно за случая с „Дженеръл Мотърс“, за да можем с голямо мнозинство да насърчим Комисията да гарантира сигурността на работните места и да открие нови перспективи пред автомобилната промишленост.

Robert Goebbels, от името на групата PSE. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, в обозримото бъдеще човечеството няма да може да съществува без леки и товарни автомобили. Тези транспортни средства трябва да замърсяват по-малко околната среда и да консумират по-малко гориво. Но дори и най-добрият възможен и ефективно организиран обществен транспорт никога няма да постигне гъвкавостта на средствата за индивидуален транспорт.

В технологично отношение европейската автомобилна промишленост е водеща в световен мащаб. Тази авангардна промишленост трябва да бъде опазена. Това е от стратегическо значение за цялата европейска промишлена структура. От нея пряко или косвено зависят милиони работни места. Групата на социалистите в Европейския парламент желае запазване на работните места. Тя призовава всяко евентуално реструктуриране да се предшества от обсъждане с работниците и техните професионални съюзи.

След мерките в банковия сектор, Китай финансира модернизацията и технологичното развитие на този отрасъл. Ето защо напълно съм съгласен с коментара на г-н Ферхойген. Европа трябва да е готова да изпълни задълженията си. При необходимост Европейската инвестиционна банка трябва да се рекапитализира, за да може да подпомогне реструктурирането на отрасъла и на хилядите му подизпълнители, които по същество са малки и средни предприятия.

Очакваме Комисията да продължи да организира конструктивния диалог между всички европейски държави, в които има обекти на производители от САЩ и съответните предприятия. Ние поздравяваме г-н Ферхойген за инициативата му в това отношение.

От друга страна, ние трябва да осигурим защита на европейската интелектуална собственост и да върнем в Европа патентите за създадени тук изобретения, които сега са регистрирани в Съединените щати. Това прилича на голяма кражба или поне на експроприация без компенсация. Немислимо е в бъдеще европейските предприятия да трябва да плащат за правото да използват ноу-хау, разработено от инженери и работници в Европа.

Що се отнася до положението на „Дженеръл Мотърс“, г-н председател, групата на социалистите е съгласна с казаното в тази зала от г-н Ферхойген.

Jorgo Chatzimarkakis, от името на групата ALDE. – (DE) Г-н председател, г-н Ферхойген, отново сме се събрали да разискваме автомобилната промишленост и за това има сериозни причини. Кризата засегна много тежко един от нашите ключови отрасли. Общо 1 2 милиона работни места, 6% от работната сила, най-големият инвеститор в научноизследователската и развойна дейност – всичко това прави значими усилията да се обсъдят проблемите и да се намерят решения. Обаче вече е ясно, че Европейският съюз не разполага с подходящи инструменти за справяне с кризата. Държавите-членки упорито действат индивидуално, рамката за конкуренцията понякога се застрашава, а Европейската инвестиционна банка, универсалното лекарство, е претоварена както по отношение на финансовите си средства, така и на персонала. Поради това трябва да намерим нови подходи.

Благодаря на г-н Ферхойген за бързото приемане на тази рамкова директива, за да проучим как трябва да действаме във връзка със законодателството относно конкуренцията. Същевременно Европейската инвестиционна банка трябва да се укрепи. Необходимо е да ѝ се предоставят специални условия от Европейската централна банка, за да получи достъп до свеж капитал, което понастоящем не се допуска от закона. Важно е също държавната помощ да е по-ясно свързана със смяна на основния принцип и преминаването към нови

технологии, които не използват двигатели с вътрешно горене. Освен това фондовете, например структурните и селскостопанските, трябва да се насочат към развитието на по-силна инфраструктура за новите технологии.

Бих искал да се спра по-подробно на случая с „Дженеръл Мотърс“. Съгласен съм с г-н Ферхойген и изказалите се преди мен колеги, че въпросът засяга Европа, защото компанията има предприятия в много държави-членки на Европейския съюз. Основно положение е, че държавата, в това число и Европейският съюз, не бива да се намесва в икономиката. Кризата не е променила този принцип. Въпреки че автомобилната промишленост е стратегически отрасъл, тя не влияе върху цялата икономика така, както банковият сектор. Поради това трябва да избягваме закупуването на дялове в автомобилната промишленост. Според мен правилният подход са гаранциите чрез Европейската инвестиционна банка, ако има частен инвеститор, съгласен да ги приеме. Това предполага, че ще променим основния принцип и ще преминем към нови технологии. „Даймлер“ и Инвестиционният фонд на Абу Даби наскоро предприеха подобна стъпка, следователно и ние може да направим така.

Бих искал да благодаря на г-н Ферхойген за активните мерки, които предприема. Бих искал да благодаря и на всички колеги, които подкрепят действията, предвидени в резолюцията.

Antonio Mussa, *от името на групата UEN*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, кризата в автомобилния отрасъл е една от най-тежките в промишлеността, защото освен сериозните икономически последици и проблемите с трудовата заетост тя засяга и трети страни, в които е било изнесено производството през последните десетилетия.

Освен това, ако Европейският съюз желае да възстанови печалбите в отрасъла поне на нивото от 2007 г., той не може да понесе социалната цена и да съкрати около 350 000 работни места. Поради това трябва да подкрепяме съгласуваната помощ за отрасъла, ако същевременно работните места се запазват. Ключовите думи за европейските предприятия трябва да са „авангардни научно-технически изследвания и разработки“. Ясно е, че развитието на пазара може да доведе до сливания и стратегически споразумения, които също са възможен път за изход от кризата, но това не бива да става за сметка на европейската традиция в автомобилното производство, която е перлата в короната на промишлеността на Общността.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, в тези разисквания най-много ни вълнува съдбата на работниците в автомобилната промишленост. Числата са толкова големи, че е трудно да си представим мащаба на проблема. Във Вашето изявление, г-н Ферхойген, подчертахте ясно един от тревожните проблеми – контрастиращите на този фон числа за свръхпроизводството и поразителната неспособност за въвеждане на иновации в областта на икономията на гориво и опазването на климата. Ако сега сме готови да предоставим държавна помощ на автомобилната промишленост, трябва да поставим условие тя да се използва за запазване на работните места и постигане на устойчива трудова заетост. Освен това помощта трябва да се предостави само на предприятията, които наистина са фокусирали усилията си върху иновациите.

Има и нещо, което ме кара да съм нащрек, г-н Ферхойген, и то е голямото влияние на групата CARS 21, както и влиянието на отрасъла върху процеса, който стартираме тук. Познавам някои немски автомобилни предприятия и знам, че те натискат спирачката, когато трябва да работят за опазване на климата и за икономия на гориво.

С голям интерес отбелязах също, че преди две седмици е поискано ново освобождаване от изискванията за опазване на околната среда. Това не бива да става. Помощта трябва да зависи от осигуряването на работни места, реалните иновации, обучението и усъвършенстването на уменията на работниците – това се отнася както за доставчиците, с други думи множеството малки и средни предприятия, зависещи от големите организации, така и за работниците в автомобилните предприятия. Моята група е съгласна с този подход. Но без такива стриктни условия ние няма да спомогнем за създаването на устойчиви работни места.

Roberto Musacchio, *от името на групата GUE/NGL*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, разискванията относно автомобилната промишленост за съжаление не само са в края на деня, но са и неадекватни по същество. Всъщност ние обсъждаме въпроси, по които националните правителства вече да взели решения, без да се съобразяват с обща европейска рамка и това вече има трагични социални последици от гледна точка на безработицата и помощите за безработни.

В този план текстът на резолюцията не предлага поне основни гаранции, че предприеманите мерки ще бъдат ефективни и справедливи. Искам да изтъкна, че преди няколко месеца Европа реагира по съвсем друг начин по въпроса за измененията на климата – като към действителен политически проблем. Сега тя не постъпва

така спрямо икономическата криза. Остави правителствата да действат самостоятелно и действията им бяха несвързани, бих казал даже обусловени от желанието да спечелят повече гласове.

Това, разбира се, се дължи на политическата слабост на Комисията, ръководена от г-н Барозу, както и на трудностите при използването на нови средства за справяне с проблеми, чиито решения засягат политиките в областта на промишлеността, социалните въпроси и трудовата заетост.

Можем ли да приемем националните мерки? Можем ли да поддържаме вълна от съкращения на работни места в момент, когато предприятията получават помощ? Може ли да продължат преместванията на производствените мощности в автомобилната промишленост и свързаните с нея сектори, както стана с италианското предприятие „ITONO“, а сега и с „Indesit“, което е от друг основен отрасъл на промишлеността? Можем ли да разширим обхвата на действие на европейските фондове, без да ги увеличим? От тази гледна точка не е достатъчно да кажем, че проблемът е на автомобилната промишленост и че сме провели толкова много срещи и обсъждания.

Трябва да определим насоките за действие, под което разбирам, че предприятията не бива да уволняват хора, когато получават помощ, че помощта трябва да е свързана с иновациите, както е установено в пакета относно изменението на климата и в регламента Sacconi, както и че трябва да спрат преместванията и конкуренцията между държавите-членки на Европейския съюз. Моята група предложи изменения по всички тези въпроси. С други думи, нужна ни е нова политика, която в сегашна Европа липсва и която трябва да създадем, преди социалните проблеми да станат толкова тежки, че да не можем да направим нищо конкретно за нашите работници.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Драматичното спадане на световното търсене на автомобили засегна и Европа. През последното тримесечие на 2008 г. продажбите на европейски автомобили намаляха с над 19% на годишна база и продължават да спадат. Много от основните държави-членки на Европейския съюз решиха да подкрепят автомобилния отрасъл. Но избраните подходи будят съмнение, тъй като граничат с протекционизъм. Поради това подкрепям становището на Европейската комисия, което предупреждава да не се използват протекционистки мерки в подкрепа на националните производители. Призивът на Комисията за приоритетно решаване на структурните проблеми е уместен, особено като се имат предвид голямото свърхпроизводство и инвестициите в нови технологии.

Субсидията от обществения сектор трябва да е напълно прозрачна и да съответства на европейските правила за конкуренцията и държавната помощ. Не трябва да допуснем съперничество за субсидии между участниците на европейския пазар. Положението се затруднява от факта, че правилата не отчитат глобалната конкуренция, особено от САЩ. Очаква се в САЩ субсидиите за решаване на проблемите на автомобилните производители да обхванат и производителите на части. Ако ситуацията се изостри, може да се наложи Европа да решава не само проблемите на европейското производство и продажби, но и проблема с вносните автомобили, произведени със значителна държавна субсидия. В такава ситуация Европа може да заплаши с налагане на мерки в рамките на Световната търговска организация.

Много европейски държави въведоха схеми, стимулиращи бракуването на автомобили; такива действия сега се предприемат и в Обединеното кралство. Тези схеми, обаче, могат да решат кризата само в краткосрочен план. Те бързо деформират пазарите, източват обществени средства и просто отлагат нужните решения, насочени към инвестициите в нови технологии.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, искам да се изкажа по тази тема, защото през последните месеци с интерес следя работата на Европейския парламент, в комисиите и сега в залата, точно по изискванията за поемане на определени ангажменти, които предявихме към производителите на автомобили на нашия континент.

Ние им поставихме важни цели, особено по отношение на CO₂, като ги приканихме да участват в постигането на основните цели, които Европа си постави за намаляване на емисиите от CO₂ през следващите няколко години – амбициозни цели, които всички държави в света следят с интерес. Ние поискахме автомобилната промишленост да постигне средно намаление от 120 mg до 2012 г. и още 25 mg до 2020 г. Това са сериозни цели, които изискват сериозни инвестиции.

Тук трябва да припомним това, което някои колеги вече споменаха – автомобилната промишленост в Европа осигурява, пряко или косвено, 12 милиона работни места, т.е. използва 6 % от европейската работна сила. Ако Европа наистина възнамерява да предостави на автомобилната си промишленост средства за постигане на целите, които определихме относно CO₂ и, от друга страна, ако искаме да запазим работните места, което

за нашия континент в момента е проблем, ние трябва да изпълним координирана стратегия за предоставяне на помощ на този отрасъл.

Някои държави-членки приемат планове за увеличаване на продажбите, което просто ще поддържа нивото на оборота на автомобилите. Но такива мерки трябва да са част от единна стратегия на Общността, за да се предотвратят сериозните пазарни изкривявания.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Г-н председател, бих искал ясно да заявя, че напълно подкрепям всичко, което г-н Ферхойген каза. В моята страна, Австрия, хиляди работници са пряко или косвено засегнати от кризата. Същото е положението и в съседната ни Словакия, както и в много други държави.

Особено съм разтревожен, защото на всички е ясно, че автомобилната промишленост има с ключово значение. Тя не е остаряла, защото самото съществуване на европейската автомобилна промишленост е свързано с много изследователска и развойна работа. Освен това, от автомобилната промишленост зависят много малки и средни предприятия доставчици. Ние винаги си представяме най-големите предприятия и не им съчувстваме. Но ако погледнем доставчиците, малките и средни предприятия, положението изглежда твърде различно.

По-конкретно, г-н Ферхойген, бих искал да подкрепя думите Ви за „Дженеръл Мотърс“. Във Виена имаме голям завод на „Дженеръл Мотърс“. Познаваме опасенията на хората, които очакват какво решение ще вземе Америка. Надявам се, че то ще бъде положителен пример за трансатлантическо сътрудничество, при което Америка – защото не американското правителство, а Америка като цяло непрекъснато иска Европа да прави повече за преодоляване на кризата – ще даде положителен пример, така че и Европа да има възможност да се справи с проблемите на европейските предприятия.

В заключение ще кажа няколко думи и за протекционистките мерки. Приемливо може да бъде само общо европейско решение. Такава трябва да е нашата цел.

Gianluca Susta (ALDE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, това е третото ни разискване по проблемите на автомобилната промишленост в рамките на няколко месеца. Нашите изисквания все още не са достатъчно добре изпълнени от Комисията и Съвета – както относно увеличаването на търсенето, така и относно външната конкуренция и подходящата подкрепа за износа.

Смятам, че европейските мерки за справяне с финансовата криза са значими, но от друга страна, в противоречие със заключението на неотдавнашната среща на високо равнище, считам, че европейската реакция на рецесията и затрудненията на реалната икономика е неподходяща. Ние сме във война, а нашите войници – нашите предприятия – стрелят с халосни патрони.

Автомобилният отрасъл е основен за нашата промишленост и към него се предявяват нови изисквания, производствените условия се променят, засилва се потребността от обновяване на технологиите и продукцията. Инициативите за повсеместно премахване на всички видове протекционизъм в Европа и рефинансиране, включително чрез Европейската инвестиционна банка на кредитните линии за отрасъла; инициативите за производство само на шадящи околната среда и хибридни автомобили; повечето средства за изследователска дейност в областта на незамазяващите двигатели; ефективните действия в рамките на Световната търговска организация за създаване на условия за действителна реципрочност в глобалния пазар на автомобили – всички те са между най-важните изисквания на тези, които не желаят да подкрепят гибелта на един от стратегическите отрасли на европейската промишленост с висока добавена стойност и много наета работна сила.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, г-н Ферхойген подчерта необходимостта да не се предлагат и приемат протекционистки мерки. Бих искал да му припомня, че от другата страна на Атлантическия океан такива мерки се предприемат и те очевидно облагодетелстват конкурентите на европейските производители.

Имам впечатлението, че досегашната стратегия на Европейския съюз не е достатъчно добре фокусирана – както трябва да бъде в критична ситуация като сегашната – върху подкрепата само или основно за „европейските“ автомобили, проектирани и произведени в Европа. Виждал съм представители на профсъюзите да леят крокодилски слъзи относно деиндустриализацията, преместването на предприятията и т.н. Преди години, когато обосновах тези твърдения на среща в едно голямо италианско предприятие, те не бяха приети много сериозно. Днес, за съжаление, фактите показват, че съм бил прав.

Ако Европа се ограничи само с мерки за повишаване на търсенето, които очевидно са в полза и на неевропейските производители, няма да получи резултатите, които желаем. За целта по-скоро е необходимо да се укрепи производството на автомобили в Европа. Европейските производители трябва да се стимулират да инвестират в изследователска дейност, за да се гарантира бъдещето на един превъзходен промишлен отрасъл,

включващ и спомагателните предприятия, които днес също страдат от политиката на европейските банки да не предоставят заеми.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Не бива да забравяме, че през миналия месец ноември проведохме в тази зала точно същите разисквания, когато стана ясно, че сме изправени срещу криза на капиталистическата система, изискваща основни промени за повишаване на покупателната способност на по-голямата част от населението. Поради това настоявахме за повишаване на заплатите и пенсиите, така че печалбите да се разпределят по-справедливо. Това все още е основната мярка, която може да повиши търсенето и по този начин да гарантира сигурен пазар на автомобилната промишленост и нейните подизпълнители.

За съжаление, положението в социалната сфера непрекъснато се усложнява, защото политиките не приемат нужните мерки, а безработицата, несигурните работни места и ниско платеният труд все още се увеличават. Поради това настояваме за нова политика, която дава приоритет на работните места с права, подкрепя промишленото производство в Европейския съюз и противодейства на стратегията на многонационалните компании, които използват кризата като претекст за съкращаване на работни места, увеличаване на експлоатацията на работниците и повишаване на печалбите. Правилната подкрепа за европейската промишленост е жизненоважна, за да се запазва и увеличава броят на работните места с права. Същевременно трябва да обърнем специално внимание на държавите с по-уязвима икономика, например Португалия, като увеличим финансовата помощ за предотвратяване на безработицата и подпомагане на малките, микро- и средни предприятия в автомобилната промишленост, свързаните с нея отрасли, производството на автомобилни части, както и малките ремонтни предприятия.

Carl Lang (NI). – (FR) Г-н председател, Глобализацията се е развихрила и нейните безумни поддръжници заставят европейските автомобилни работници да плащат скъпо за последствията от техния фундаменталистки порядък със свободен пазар и свободна търговия.

Поради това финансовият вирус на американската ипотечна криза успя безпрепятствено да зарази финансовата система, световната банкова система, което доведе до заразяване и на икономическата ни система и унищожаване на нашите предприятия и работни места.

Заедно с колегата г-н Le Rachinel, като членове на Парламента от френските департаменти Пикарди, Нор-па-дьо-Кале и Норманди, в които хиляди работни места са обречени, държа да ви кажа, че човешката и социална цена на европейската търговска политика е непоносима, неоправдана и неприемлива. Но фанатичите на тема „свободни пазари“ упорстват и поемат подобни ангажменти. И днес г-н Браун и г-н Барозу отново демонстрираха нежеланието си да предпазят Европа, нашата промишленост и работни места в името на свръхважните свободен пазар и глобализация. Социоглобалистите отляво, либералните глобалисти отясно и алтерглобалистите в крайната левица, които не желаят да видят и разберат нищо, предават и изоставят европейските работници.

Глобалисти от всички страни, съединявайте се! Работници от нашите страни, изчезвайте! Това е манифестът на глобалистката партия.

Освен това непрекъснатото заяждане с автомобилите и хората, които ги използват, от страна на защитаващи околната среда граждани, правителства и някои общински съветници надали представлява защита и подкрепа за автомобилната ни промишленост.

В заключение, демагозите от крайната левица, които разглеждат кризата като истинска благодат за революцията, са напълно неспособни да отговорят на потребностите на френските и европейските работници. Само чрез икономически и социален патриотизъм, национални и европейски привилегии и национални и европейски протекции ще можем да вдъхнем нов живот на нашите промишлени отрасли.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). - (SV) Г-н председател, проблемите пред европейската автомобилна промишленост в голяма степен са резултат от икономическата и финансова криза. Поради това те вероятно ще отминат. Но от друга, много важна гледна точка, проблемите са свързани със свръхпроизводството. Ето защо, за да опазим бъдещето на европейската автомобилна промишленост, особено важно е да направим така, че тя да се основава на реалистични и разумни бизнес планове и собствениците ѝ да проявяват отговорност.

Това ми напомня да кажа, че ако желаем успешно да съхраним преуспяваща автомобилна промишленост в Европа и всички преимущества на техническия напредък, стабилните работни места и важната роля на автомобилната промишленост за европейската икономика, предоставяната сега от държавите-членки държавна помощ трябва да се използва, за да се гарантира превъзможването на рецесията и финансовата криза, но без да се деформира конкуренцията между държавите-членки или между производителите на автомобили.

Държавна помощ, която деформира конкуренцията и поражда недоверие между държавите-членки, в действителност излага на опасност способността на европейската автомобилна промишленост да преодолее кризата. В този контекст искам да повдигна въпроса за случващото се в Словения и Франция и за отпуснатата във Франция държавна помощ. Една от най-важните задачи на Комисията е да осигури спазването на приетите правила, да следи какво се прави и да гарантира, че отпусканите държавни помощи не са в ущърб на друга държава-членка или друг автомобилен производител. Помощ, която деформира конкуренцията подкопава бъдещето на европейската автомобилна промишленост и има отрицателни последици както за работната заетост, така и за техническия прогрес.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, бих искала преди всичко да оценя високо съвременния ангажимент на Комисията и Съвета в подкрепа на автомобилната промишленост, на спомагателните предприятия и производителите на части. За съжаление, това не е достатъчно.

След първите мерки, предприети от държавите-членки, отрасълът се посъвзе: данните за Италия показват 18 % спадане на продажбите през февруари, докато през януари спадът беше 22 %. Ясно е, предвид също данните, цитирани от г-н Ферхойген, че Европа трябва да продължи действията в тази насока и да осигури още финансови средства от Европейската инвестиционна банка и още по-добра съгласуваност на националните мерки, за да се предотврати несправедливата и дискриминираща конкуренция.

Европа също така трябва да се опита да съгласува действията си при създаване на планове за реструктуриране с представителите на работниците и професионалните организации, за да създаде европейска стратегия за възвръщане на отрасъла чрез инвестиции в изследователска дейност и нови технологии.

В светлината на ужасяващите данни за съкращения на работни места и помощите за безработица призовавам Комисията да внесе по-ефективни предложения за пълноценно използване на Социалния фонд и Фонда за приспособяване към глобализацията.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Г-н председател, в момента преживяваме както финансова криза, така и криза на климата. Виждаме, че някои автомобилни предприятия се справят по-успешно от други с тази двойна криза. Някои марки и модели – тези, в които са инвестирани средства за устойчив технически прогрес – се справят по-добре с кризите. Но съществуват и компании като „Дженеръл Мотърс“, които искат да получат 350 млн. USD от държавите, в които имат предприятия.

Не трябва да хвърляме парите напразно. Трябва да подкрепим хората от автомобилната промишленост. Трябва да подкрепим районите, където има проблеми и малките предприятия в производствената верига, но трябва също да сме сигурни, че подкрепяме продукти, които са подходящи за пазара на бъдещето.

Комисията може да направи още много, ако отвори структурните фондове, социалния фонд, регионалните фондове и селскостопанския фонд за нуждите на биогоривата, социалните мерки и регионите.

Освен това считам, че трябва да се прекрати дейността на Европейския парламент в Страсбург.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, автомобилната промишленост е ключова за европейската икономика и е между силно застрашените от настоящата криза. Поради това сега не е подходящо да повтаряме, че трябва да сме против протекционизма и несправедливата конкуренция. Всичко това е абсолютно ненужно. Сега е време да се предложат стратегически, ясни, смели и сигурни мерки на европейските производители и работници чрез – искам да наблегна на това – план за подкрепа, който предоставя равни възможности на всички държави-членки.

Целите трябва да включват, разбира се, осигуряване на по-пълноценно използване на европейските фондове, включително на фонда за приспособяване към глобализацията, но преди всичко облекчаване и увеличаване на финансовата помощ за отрасъла чрез Европейската инвестиционна банка и Европейската централна банка посредством предоставяне на нисколихвени заеми и опростяване на административните процедури.

В заключение бих казала, че най-общо целта е да се съхрани конкурентоспособността на отрасъла и да се направи така, че всички европейски инициативи да съдействат не само за преодоляване на кризата, но и да сложат началото на позитивен етап на реструктуриране и преобразуване на автомобилната промишленост.

Ivo Belet (PPE-DE). – (NL) Г-н председател, британският министър-председател Гордън Браун много сполучливо заяви тази сутрин, че не бива да се лутаме безцелно, а трябва да действаме. Наистина, сега е време за устойчиви и солидни действия. Ние, Европа, трябва да поемем управлението и да поведем прехода към устойчив автомобилен отрасъл, което е възможно само ако направляваме развитието му в тази тежка и опасна рецесия.

Оттук и призова ни към Вас, г-н Ферхойген, и към Комисията. Ние искрено желаем Европа, всички ние заедно да направим много повече за бъдещето на нашата автомобилна промишленост. Ние, Европейският съюз, сега имаме рядката възможност да покажем, че сме на страната на работниците – например на 200-те хиляди работници на „Опел“ в Германия, Полша, Австрия, Испания и Белгия.

Поради това е необходимо, по-конкретно, Европейската инвестиционна банка да предоставя заеми и в най-голяма степен да използва възможностите си за финансиране. Преди две седмици тук, в Парламента, проведохме консултация с ръководните кадри на отрасъла, на която стана ясно, че има един огромен проблем: отрасълът страда от остър недостиг на капитал. Ето защо евтините заеми и държавните гаранции са абсолютно необходими не само за преодоляване на кризата, но преди всичко за решително преминаване към автомобилите на бъдещето, които ще са електрически, хибридни и най-важното – екологично чисти, и които са готови да навлязат в производство.

Социалните партньори и, разбира се, представителите на работниците трябва сериозно да се ангажират с този европейски план за възстановяване, тъй като проблемът е индикатор за социалния диалог на европейско ниво.

Г-н Ферхойген, все още не е късно да се действа. Моля, не допускайте всичко да пропадне.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, преди всичко искам да благодаря на г-н Ферхойген за неговото изявление, за решителните му действия през последните седмици и месеци във връзка с автомобилната промишленост, както и за категоричното му мнение, че трябва да се намери решение за случая с „Дженеръл Мотърс“, тъй като компанията е необходима, особено във връзка със стратегията за нови задвижващи системи. Бих искал искрено да му благодаря.

Искам също да отбележа казаното от г-н Langen, че групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи ще подкрепи изменението, предложено от нашата група, защото считам, че то е важно и правилно. Удовлетворен съм, че Парламентът ще излезе с позиция относно „Дженеръл Мотърс“. Дълго време изглеждаше, че това няма да стане, но по-добре късно, отколкото никога. Благодаря ви много.

В нашата резолюция обсъждаме краткосрочните мерки. Необходимо е обаче да говорим и за средносрочните мерки, както направи експертната група CARS 21, а също и за хармонизирането на данъчните ставки върху автомобилите. Знам, че задачата е трудна, но това би било европейски план за възстановяване на автомобилната промишленост. Ние сме в криза и трябва да предприемем тези мерки още сега. Необходимо е 27-те министри на финансите съвместно да положат усилия в тази посока.

Mia De Vits (PSE). – (NL) Г-н председател, г-н Ферхойген, Вие вече казахте, че на днешното разискване относно автомобилната промишленост не може да не споменем „Дженеръл Мотърс“.

Ние приветстваме факта, че събрахте европейските министри на икономиката, за да се намери европейски подход. Това е, което Вие лично искате да стане – европейски, а не национален подход, но европейският подход е възможен, само ако включите в разискванията Европейския работнически съвет и му предоставите цялата информация, полагаща му се по закон. Поради това искам изрично да Ви попитам дали сте готов да подемете такава инициатива и да предадете на Европейския работнически съвет информацията от „Дженеръл Мотърс“, с която разполага всяка държава-членка поотделно.

Второ, Вие споменахте европейските фондове, които са предназначени да ограничат социалното въздействие върху работниците. Вярвам, че тези фондове трябва да се използват и превантивно. Трябва да предотвратим загубите на работни места, а не да използваме европейските фондове едва след като работните места са вече съкратени.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Г-н председател, от името на 350 съкратени работници на „Форд“ в Уорли и Дънтън в Есекс, както и от името на 1400 работници на „Дженеръл Мотърс“ в „IBC vans“ в Лутън – умножете по две, ако броите и доставчиците – искам да приветствам направеното тази вечер заявление, че тези автомобилни производители няма да бъдат оставени да загинат.

Обаче, щом г-н Ферхойген казва, че „Дженеръл Мотърс“ не трябва да следва политика, която облагодетелства едни държави за сметка на други, той би трябвало да се присъедини към мен и да им постави четири въпроса. Първо, да огласят изцяло плановете си за реструктуриране – не само пред правителството на Германия, но и пред британското, както и пред правителствата на всички други държави-членки. Второ, да направят пълна оценка на въздействието върху околната среда на въглеродните емисии в резултат от изпълнението на предлагания от тях пакет мерки на стойност 3,3 млрд. EUR. Трето, да внесат яснота относно бъдещето на съвместното им предприятие с френската компания „Рено“ за производство на ванове в Лутън, и четвърто –

да обяснят на Вас и на нас какви гаранции съществуват, че краткосрочната субсидия ще осигури наистина устойчиво производство и трудова заетост.

През миналата седмица се срещнах с работниците в Лутън и един от тях ми каза, че шансовете на „IBC“ да преодолее кризата са 50/50 – и това в град, където автомобили се произвеждат повече от 80 години, а 50 % от работните места са все още в производството. Ще се боря за бъдещето на техните работни места.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа Diana WALLIS

Заместник-председател

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Г-жо председател, Европа трябва твърдо да подкрепи автомобилната промишленост, която е ключът към създаването на авангардна в технологично отношение икономика, може да оглави борбата с промените на климата и да осигури висока ефективност, безопасност и качество на пътническия и товарния транспорт.

Европейският съюз е водещ световен производител на леки автомобили и вторият най-голям производител на товарни автомобили – общо 19 милиона автомобила, 20 % от които са за износ. Отрасълът осигурява 3 % от брутния вътрешен продукт, 6 % от работните места, 8 % от националните приходи и една шеста от разходите на домакинствата.

Кризата увеличи структурните и стратегически проблеми пред автомобилната промишленост. Ние трябва да се справим с тези проблеми, прилагайки европейски, секторен и далновиден подход, както и чрез социални консултации. Само така можем да дадем приоритет на трудовата заетост и обучението, да предотвратим дискриминацията и несправедливата конкуренция и да защитим европейските интереси на световно ниво. В краткосрочен план трябва да предложим временни мерки и финансова подкрепа чрез Европейската инвестиционна банка или по друг начин, за да гарантираме запазването и възстановяването на отрасъла.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) В Румъния продажбите на леки автомобили спаднаха наполовина в края на 2008 г. Оборътът на румънската автомобилна промишленост намаля със 7 % през 2008 г. спрямо оценките за нивото преди началото на кризата.

Поради икономическия спад, обхванал цяла Европа, смятам, че националните правителства и Европейската комисия трябва да обединят усилията си за подпомагане на автомобилната промишленост. Следва да имаме предвид, че забавянето на автомобилното производство генерира вертикално криза в промишлеността, която засяга зависещите от автомобилната промишленост производители на кабели, двигатели, електрическо оборудване и др. По-специално, то е причина хиляди работници да останат без работа.

Така например, правителството на Румъния прие програмата „Rabla“ за подпомагане на автомобилната промишленост. Съгласно тази програма потребителите се компенсират при бракуване на коли на възраст над 10 години с премия, която може да се използва като отстъпка при закупуване на нов автомобил.

Поради това предлагам на тези, които вземат решенията, да обмислят примера и да предложат ефективна стратегия за подкрепа на европейската автомобилна промишленост през настоящата глобална икономическа криза.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Г-жо председател, искам да благодаря на г-н Ферхойген за желанието и ефикасността, с която прикани всички заинтересовани страни да предотвратят и да решат проблемите на „Опел Европа“ и на автомобилната промишленост, която определено е конкурентоспособна, но се сблъсква с глобалните проблеми на „Дженеръл Мотърс“ в Съединените американски щати.

Освен това настоятелно го приканвам да превърне тази спасителна операция, която дава нови сили за възстановяване на „Опел Европа“, в пример как Европейският съюз може с европейски подход да се справя с негодите на глобализацията и да реагира така, както глобализацията ни е научила.

В резултат бих искала да можем преди всичко да си върнем правата върху европейските иновации. Необходима ни е и система от подходящи гаранции за независимостта на „Опел Европа“, за да продължи тази компания да ни предлага още по-безопасни, съвременни, икономични и устойчиви автомобили.

Трябва също да засилим социалния диалог, като дадем още пълномощия на професионалните съюзи в „Опел“ и на Европейския работнически съвет, които съвместно демонстрират много отговорно поведение.

В заключение, г-н Ферхойген, смятам, че за да защитим европейския подход, трябва да имаме водеща роля. С други думи, за да осигурим доверие и успех за Европа, не можем да чакаме действията на правителствата,

например моето в Арагон (Aragón), което вече предложи гаранция от 200 млн. EUR. Европа като че ли все още размишлява по въпроса.

От името на повече от 7000 работници в завода на „Опел“ във Фигеруелас (Figueruelas) Ви моля да направите повече в това отношение.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, ако Европа осигури пари, и по-точно ако държавите-членки осигурят много пари, за да помогнат на автомобилната промишленост да преодолее кризата, не може да става дума само за поддържане на статуквото и предотвратяване на банкрутите, защото те са свързани и с някои други проблеми. Най-важните между тях вече бяха споменати.

Става дума да се направи така, че хората, търсещи и нуждаещи се от работа, да могат да намерят такава в дългосрочен план. Поради това трябва да осигурим по-голяма спрямо досегашната подкрепа на новите технологии, иновациите и, най-важното – на устойчивите транспортни системи.

Ето защо трябва да свържем всички мерки с тези цели, за да не се упрекваме при поредната криза след няколко години, че не сме помислили за това навреме.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Госпожи и господа, кризата е изпитание за сплотеността на Европейския съюз. За съжаление, правителствата предприемат поотделно краткосрочни мерки, например схеми за бракуване на стари автомобили, които не са съгласувани, въпреки че дават бърз положителен резултат в борбата с кризата. След като критикуваме протекционистките мерки на САЩ срещу справедливата конкуренция, би следвало да се насочим още по-решително към съвместна стратегия в рамките на Европейския съюз. Схемите за бракуване на стари автомобили спомагат за намаляване на вредните емисии, увеличават безопасността по пътищата и предотвратяват безработицата в автомобилната промишленост, която осигурява препитание на 12 милиона работещи и на хиляди предприятия от други отрасли. Ако чрез CARS 21 наложим на автомобилната промишленост строги изисквания за опазване на околната среда и за безопасност, схемите за бракуване на автомобили могат да станат добра основа за общ подход на европейските правителства, особено по време на криза, и би следвало да се финансира с общи средства. Приканвам чешкото председателство да започне преговори по този въпрос.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Г-н член на Комисията, напълно съм съгласен с твърдението Ви, че автомобилната промишленост е структурно претоварена и че са ни нужни по-енергийноэффективни и икономични автомобили.

Ще сгрешим, ако чрез помощи се опитаме да запазим следваната досега посока на количествено развитие. Ще проявим в най-голяма степен социално мислене и солидарност, ако подкрепим екологията и енергийно-ориентираното реструктуриране.

Кризата показва, че европейската автомобилна промишленост е в голяма степен взаимосвързана. Такава промишленост просто няма да търпи протекционизъм на национално ниво. Очаквам политиката на Общността да отчете тази особеност.

Günter Verheugen, заместник-председател на Комисията. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, искам да ви благодаря за проявеното тук единодушие и за широката подкрепа на политиката на Комисията. Считаю, че тази подкрепа е много важна, както и че е важен знак към работещите в автомобилната промишленост, които са в центъра на разискванията. И това е свършено правилно.

Някои членове на Парламента, например г-жа Harms, г-н Hökmark и други, насочиха вниманието към въпроса за връзката между иновациите и конкурентоспособността. Още веднъж искам ясно да подчертая, че без връзка с иновациите европейската автомобилна промишленост няма да бъде конкурентоспособна в дългосрочен план. Целта на нашата политика е да направим най-авангардни бъдещите европейски автомобили, т.е. най-незамърсяващи, най-икономични и най-безопасни в света. Уверен съм, че нашите производители, технически специалисти и инженери могат да осъществят тази цел. Ние имаме потенциал да постигнем това.

Сега ще премина към друг проблем – финансирането по време на кризата. Банките не предоставят средства. Предприятията не могат да получат необходимите заеми. Европейската инвестиционна банка сега е нашият универсален инструмент. Трябва ясно да заявя, че Европейската инвестиционна банка вече е достигнала границите на възможностите си. Тя ни помага не само за автомобилната промишленост. Какво да кажем за финансирането на малките и средни предприятия? Какво да кажем за финансирането на много амбициозната ни програма за опазване на климата? Всичко това се осигурява от Европейската инвестиционна банка. Знам, че ще има искания на промишлеността, които Европейската инвестиционна банка просто няма да е в състояние да изпълни, защото трябва да работи на здрави основи, а не да създава сапунени мехури, както правят някои

други. Във връзка с това е вероятно през второто полугодие проблемите да се увеличат и ние трябва да сме подготвени за това.

Подкрепям всички, които заявиха, че са нужни ефикасни мерки, гарантиращи, че всички пуснати на пазара автомобили ще бъдат изкупени. До голяма степен споделям мнението на г-н Groote относно автомобилния данък, основаващ се на емисиите от CO₂. Комисията отдавна предложи това и аз съжалявам, че някои държави-членки навремето не подкрепиха предложението.

Г-жа De Vits говори за ролята на професионалните съюзи и работническите съвети. С удоволствие ви съобщавам, че преди да дойда тук, проведох подробен разговор с председателя на работническия съвет на „Дженеръл Мотърс“ в Европа. Ние поддържаме непрекъснати редовни контакти и обменяме цялата информация, с която разполагаме. Трябва да призная, че засега аз имам повече полза от разменената информация, отколкото председателят на работническия съвет. От него научавам повече, отколкото той от мен. Обаче се надявам, че в бъдеще ще мога да му върна услугата. След няколко дни ни предстои среща с европейските професионални съюзи от металообработващата и автомобилната промишленост. Разбира се, професионалните съюзи са основни участници и в срещите на кръглата маса, които споменах преди. Поради това считам, че изпълнявам всички изисквания в това отношение.

В процедурата за изказване с вдигане на ръка („catch-the-eye“) на няколко пъти стана дума за инициативите за бракуване на автомобили. Ние сериозно трябва да се запитаме дали те наистина ще помогнат в дългосрочен план. Може да се окаже, че създаваме изкуствено търсене, което ще доведе до нов срив. Въпреки това всички производители харесват идеята, защото им помага да преодолеят сегашния много труден етап. Тя предложи глътка въздух и в голяма степен помогна да се предотвратят засега масовите съкращения в основните производители в Европа, които успяха да запазят работната си сила. От тази гледна точка смятам, че инициативата изпълни предназначението си.

Инициативата за бракуване на автомобили е стандартна европейска инициатива, т.е. подчинена на ясни правила, които всички спазват. Очевидно е, че не можем да я финансираме от бюджета на Общността. Бюджетът не предвижда подобни разходи, това би било невъзможно от политическа и правна гледна точка. Инициативите имаха и положително трансгранично въздействие. Г-жо Roithová, вашата страна по-специално беше значително облагодетелствана от шедрите схеми в други държави-членки на Европейския съюз. Тук се проявява европейската солидарност, която не трябва да се подценява.

За мен това разискване е призив да продължим дейността си по проблема, да продължим упорито да работим. Обещавам ви, че ще направим така. По отношение на автомобилната промишленост ние установихме отлично сътрудничество между заинтересованите страни. Надявам се, че няма да е необходимо отново да разискваме относно европейската автомобилна промишленост до края на мандата на този Парламент, но ако се наложи, Комисията е готова да направи това по всяко време. Благодаря ви много.

Председател. - Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре (сряда, 25 март 2009 г.).

Писмени декларации (член 142)

Zita Gurmai (PSE), в писмена форма. – (HU) От характерните особености на производството и маркетинга следва, че спадът на европейската автомобилна промишленост ще се отрази на други отрасли във всички държави-членки.

Освен намалялото търсене поради икономическата криза и проблемите с ликвидността, дължащи се на финансовата криза, автомобилната промишленост се бори и с дългосрочни структурни проблеми: високите режийни разходи, свръхпроизводството и конкуренцията в ценовата област означават, че много от автомобилните производители вече са били ориентирани към съкращаване на разходите и повишаване на вътрешната ефективност.

Не се очаква в близко бъдеще положението да се подобри, но в дългосрочен план глобалните перспективи пред автомобилната промишленост са обещаващи и поради това за европейското автомобилостроене е особено важно да може да преодолее сегашните пречки и да е готово да се възползва от възможностите, когато търсенето отново започне да нараства.

Във връзка с това е необходимо да се отговори на очакванията на потребителите и да се разработят по-екологични, безопасни и интелигентни автомобили.

Основната отговорност за справяне с кризата е на самата промишленост. Европейският съюз и държавите-членки могат да съдействат чрез създаване на благоприятни условия и съответните предпоставки за конкуренция. Целенасочената временна държавна помощ на европейско и национално ниво може да допълни усилията на отрасъла за преодоляване на кризата и да спомогне за справяне с отрицателните последици от неминуемото реструктуриране върху трудовата заетост. На последното трябва да се обърне особено внимание както на национално, така и на европейско ниво.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), в писмена форма. – (PL) Добре е, че на второто разискване относно кризата в автомобилната промишленост се отчитат предложенията на Европейския парламент, направени по време на разискванията през м. февруари.

За нас е най-важно да осигурим конкурентоспособността на единния ни пазар. С тревога отбелязваме мерките, предприемани от някои държави-членки, които биха могли да предизвикат нарушения на принципите на конкуренцията. Поради това приветстваме решенията, насочени към установяване на общоевропейска рамка за действие. В този контекст трябва да продължим да оценяваме влиянието върху европейския пазар на положението в промишлеността на Съединените щати и Азия, както и възможните реакции на Общността.

С удовлетворение отбелязваме факта, че тук беше подчертано колко е важно да се стимулира пазарното търсене. Балансираните мерки, предвиждащи отпускане на нисколихвени заеми и опростяване на административните процедури за достъп до финансови ресурси, от една страна, както и инициативите за насърчване на потребителите да закупуват нови автомобили, от друга, биха могли да помогнат за стимулиране на пазара.

Предложението за използване на кризата с цел „пречистване“ на автомобилната промишленост остава в сила. Виждаме възможност за създаване на изделия с ново ниво на качество, основани на нови, екологосъобразни и безопасни технологии, отговарящи на предизвикателствата и на новите тенденции в Европа на XXI век.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), в писмена форма. – (RO) Автомобилната промишленост е отрасъл, в който работят около 2,3 милиона души и от който косвено зависят още 10 милиона работни места. Много от малките и средни предприятия, подизпълнителите и доставчиците са повлияни от финансовата криза.

Социална Европа отдава еднакво значение и на икономическото, и на социалното развитие. Важно е предприятията да имат достъп до финансови ресурси, за да могат да запазят работните места и нормалния стандарт на живот на работещите в автомобилната промишленост.

Настоятелно призовавам Комисията да направи нужното за използване на европейските фондове, например Европейския социален фонд и Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, за да могат работещите в автомобилната промишленост да се обучават и да бъдат подпомагани, когато изпитват последици от свиването на дейността на предприятията от отрасъла.

Законодателството, прието от Европейския съюз в подкрепа на екологично чистите автомобили генерира инвестиции в проектирането и производството на автомобили с по-ниски специфични емисии на въглероден диоксид. Нужни са време, иновации и, преди всичко, значителни инвестиции в човешки ресурси, както и в нови производствени мощности. Процедурите, чрез които икономическите субекти получават достъп до средства за научно-технически изследвания и иновации, трябва да се опростят на национално и европейско ниво, а изследователските програми следва да се насочат към конкретни области на автомобилното производство, в това число към приложните изследвания.

12. Функциониране и устойчивост на европейската авиационна система – Летища, управление на въздушното движение и аеронавигационно обслужване (разискване)

Председател. - Следващата точка е общото разискване по

– доклада на Marian-Jean Marinescu – от името на комисията по транспорт и туризъм, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламенти (ЕО) № 549/2004, (ЕО) № 550/2004, (ЕО) № 551/2004 и (ЕО) № 552/2004 с цел подобряване функционирането и устойчивостта на европейската авиационна система (COM(2008)0388 - C6-0250/2008 - 2008/0127(COD)) (A6-0002/2009), и

– доклада на Marian-Jean Marinescu – от името на комисията по транспорт и туризъм, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 216/2008 в областта на летищата, управлението на въздушното движение и аеронавигационното обслужване и за отмяна на Директива 2006/23/ЕО на Съвета (COM(2008)0390 - C6-0251/2008 - 2008/0128(COD)) (A6-0515/2008).

Marian-Jean Marinescu, докладчик. – (RO) Пакетът Единно европейско небе II (ЕЕН II) е насочен към цялата система за въздушен транспорт, с преки, положителни последици за авиокомпаниите, доставчиците на аеронавигационно обслужване, ръководителите на полети, летищата и аеронавигационната промишленост. По този начин на практика законодателят отговаря на необходимостта от хармонизиране и по-голяма ефективност на европейското въздушно пространство и въздушното движение в полза на околната среда, промишлеността и – на първо място и най-вече – в полза на пътниците.

Съгласието, постигнато със Съвета по пакета ЕЕН II, за нас е стъпка напред по пътя към консолидиране на Европейския съюз. Това е следващата естествена стъпка след общия пазар, приемането на единна валута и създаването на Шенгенското пространство. От 2012 г. ние ще имаме шенгенско въздушно пространство. Маршрутите ще бъдат по-къси, управлението на движението ще бъде по-ефективно, а аеронавигационното обслужване ще бъде оптимизирано, а в бъдеще – интегрирано.

В резултат на това полетите ще бъдат по-кратки, ще се използва по-малко гориво, а емисиите на въглероден диоксид ще бъдат по-ниски, което естествено ще доведе до намаляване на цените на самолетните билети.

Компромисът, постигнат след преговорите със Съвета, отразява нуждата от ускоряване на създаването на функционалните блокове въздушно пространство (ФБВП). Ние постигнахме съгласие относно крайния срок за привеждането в действие на ФБВП, който е шест месеца преди първоначалното предложение на Европейската комисия.

Работата на ФБВП е основният елемент от създаването на единно европейско небе. Ето защо аз приветствам споразумението, подписано през ноември миналата година, за най-големия функционален блок въздушно пространство, който обхваща Централна Европа.

Бих искал да използвам възможността да призова за подкрепата на Европейската комисия за одобрение на проекта, свързан с функционалния блок въздушно пространство между Румъния и България „Дунав“, като част от финансовата рамка TEN-T.

С подкрепата на представителите на френското и чешкото председателства, на които използвам възможността да благодаря, ние успешно балансирахме отношенията и уменията по взимане на решения между държавите-членки и Европейската комисия, по-специално във връзка със схемата, отчитаща функционирането – ключов елемент от пакета ЕЕН II.

Комисията ще изготви решение относно подходящата хармонизация и прилагането на целите, включени в националните планове за функционирането.

Първоначалното предложение на Комисията беше допълнено от два елемента, представени от Парламента. Първият от тях е назначаването на координатор на функционалните блокове въздушно пространство. Считаме, че е необходимо, въз основа на модела на TEN-T, да назначим координатор, който да улеснява подписването на работни споразумения за блокове въздушно пространство, като така ускорява процеса по постигане на единно европейско небе. Вторият елемент е свързан с изясняване на понятието „обща проекция“ и определението на финансовите средства, свързани с тях.

Европейският парламент успя също така да отдели специално внимание на човешкия фактор. Компромисът, постигнат със Съвета, изяснява също взаимните зависимости между ЕЕН II и Европейската агенция за авиационна безопасност, като се взема предвид, че разширяването на полномощията на агенцията по летищата, УВД/АНО и РВД на практика е елемент от пакета, свързан с безопасността.

Считам, че е от изключителна важност да бъде намерено ясно и пълно определение за летища, които попадат в обхвата на разпоредбите на този регламент.

Новите спецификации, издадени от Европейската агенция за авиационна безопасност, трябва включат вече съществуващите. Освен това се дава възможност за посочване на дерогациите, предоставени до момента. Аз също така успях да въведа някои разпоредби, отнасящи се до необходимостта от укрепване и разширяване на процеса на консултации, включващ всички заинтересовани страни.

Докладите, които предстои да бъдат гласувани утре, отбелязват важна стъпка по пътя към създаване на единно европейско небе и съм уверен, че те ще бъдат успех и триумф за всички заинтересовани страни.

Antonio Tajani, заместник-председател на Комисията. – (IT) Г-жо председател, уважаеми колеги, в навечерието на европейските избори и две седмици след приемането на третия морски пакет предстои европейските институции да изпратят поредния позитивен сигнал на гражданите на Европейския съюз, като

така демонстрират, особено в този кризисен момент, че Комисията, Парламентът и Съветът са на страната на гражданите, че могат да се борят с трудностите и че могат да намират практически приложими решения.

Реформата за единно европейско небе е важен сигнал, който ще има последици за промишлеността и за гражданите и ще намали замърсяването на околната среда. Данните за трудностите пред въздушния транспорт, с които разполагаме, са добре известни – днес постъпиха още данни и аз ще ги представя по време на отговора си – и ние демонстрирахме, че можем да реагираме на криза, а това определено е нещо положително, защото по този начин европейците разбират, че съществуват институции и че те могат да се справят с трудностите.

Ето защо искам да благодаря на Парламента за бързината, с която прие това решение. Благодарен съм на г-н Magīnescu, с когото ме свързва отдавнашно приятелство, създадено в Парламента, където работихме съвместно, рамо до рамо – познавам неговите способности, които той отново демонстрира, като работи заедно с Комисията и постигна важен резултат в много кратък период. Заедно с него бих искал да благодаря и на докладчиците в сянка, които отново дадоха възможност на институциите да подкрепят хората на Европа.

Това определено е голям ангажимент – ангажимент, който, повтарям, представлява ефективен отговор. Въздушният транспорт всъщност очаква практически и осезаеми мерки, които ще направят възможно изпълнението на изискванията не само на превозвачите, но най-вече на пътниците. За тази цел аз настоявах за въвеждането на регулатор на услугите, който да гарантира, че качеството на услугите няма да се възпрепятства от монополи. Освен това своевременното въвеждане на управление на мрежата за въздушно движение, в допълнение към улесняване на разгръщането на националните системи, може да даде пример за всички видове транспорт, а също и за секторите далекосъобщения и енергетика.

Бих искал да подчертая подкрепата, предложена от Парламента на Комисията във връзка с разработването на нов инструмент за финансиране на трансгранични инфраструктурни проекти, произтичащ, наред с другото, от програмата SESAR. Парламентът осъзна важността на партньорството и потвърди отново важната роля, която играят операторите по отношение на изпълнението на този амбициозен подход.

Удовлетворен съм, когато виждам, че Парламентът се присъединява към Комисията, за да признае чрез съвместна декларация важността на човешкия фактор. По-специално, Парламентът даде своята подкрепа за укрепване на положението на военните органи чрез създаването на единно небе, а това е позиция, която подкрепям напълно – не на последно място защото за известно време бях ръководител на полети във военните органи и поради тази причина разбирам важната роля на военните ръководители на полети за въздушния транспорт. Бих искал да посоча като пример оперативни зали, които съм посетил и в които граждански и военни оператори работят рамо до рамо, за да гарантират безопасността на въздушния транспорт.

Съвместната декларация, която аз подкрепям, посочва, че Комисията следва надлежно да вземе предвид човешките фактори, за да приложи ефективно разпоредбите на единното европейско небе, трябва да се убеди, че безопасността никога няма да бъде смятана за даденост и трябва да признае необходимостта от по-нататъшно укрепване на културата на безопасност, по-специално като интегрира надеждна система за предупреждения при произшествия и съвременна система за повишаване на културата на труда, за да се извличат поуки от произшествията, които се случват.

Комисията декларира, че ще изгради модела за услуги въз основа на действителна култура на безопасност, интегрирайки ефективна система за предупреждения при произшествия и съвременна система за култура на труда (т.н. „култура на справедливостта“) като основа за осигуряване на безопасност. Тя ще гарантира, че специалистите, отговорни за гарантиране на безопасността, имат достатъчно умения, а също ще насърчава участието на представителите на персонала в създаването на единното европейско небе на ниво национален функционален блок въздушно пространство и на нивото на Общността. Тя ще направи оценка на интегрирането на човешки фактори в създаването на единно европейско небе не по-късно от 2012 г.

В заключение искам да кажа, че за пръв път ще бъде засегнат всеки един аспект от въздухоплавателния сектор. Благодарение на този нов подход безопасността на наземното движение на летищата, във въздушните коридори и при приземяване и излитане ще бъде управлявана от една структура.

Ето защо това е началото на един нов етап за Агенцията за авиационна безопасност. Такова бързо приемане на пакета – и искам да ви благодаря отново – показва силната политическа воля, която съществува на европейско ниво, за осъзнаването на големите идеи на един важен мой предшественик, който, за съжаление, вече не е между нас: Loyola De Palacio. Тя желаше наистина единно небе за благото на европейските граждани. Днес ние успяхме да осъществим тази реформа.

Teresa Riera Madurell, докладчик по становище на комисията по промишленост, изследвания и енергетика.
– (ES) Г-жо председател, комисията по промишленост, изследвания и енергетика счита предложението на

Комисията за положително, тъй като то премахва недостатъците на първия пакет по отношение на съгласуваност, ефективност, намаляване на разходите и подобро управление.

Основният принос на комисията по промишленост е свързан с финансирането. Генералният план за УВД изисква големи ресурси, ето защо трябва да бъде възможно използването на публично финансиране, където това е необходимо, а първоначалната инвестиция не трябва да бъде предварително финансирана от потребителите.

Приносът е свързан също така и с ролята на Евроконтрол, който ние смятаме, че трябва да претърпи цялостна реорганизация, за да се осигури неговото добро управление и контрол на предоставянето на услуги. Що се отнася до приватизирането на услуги, аз продължавам да смятам, че е по-ефективно да се направи едно проучване на условията, без никакви предубеждения, и да се вземе решение в зависимост от резултата.

В заключение бих искала отново да подчертая, че създаването на единно небе е от ключово значение за отбелязване на напредък по целите от Киото и че като испанка аз съм удовлетворена, че грешката, която възникна по отношение на Гибралтар, беше поправена.

Бих искала също да благодаря на Комисията за нейното чудесно сътрудничество и на службите на комисията по промишленост, и на моята парламентарна група за тяхната безценна помощ.

Georg Jarzembowski, *от името на групата PPE-DE*. – (DE) Г-жо председател, г-н Таяни, госпожи и господа, всички ние трябва да бъдем много благодарни на г-н Marinescu. За съвсем кратко време той успя да постигне съгласие с Европейския съвет с подкрепата на заместник-председателя на Комисията. Този втори законодателен пакет ще ни даде възможност да управляваме нашето въздушно пространство по-ефективно за години напред. Той също така ще даде възможност на авиокомпаниите, и в крайна сметка на потребителите, да спестят до 3 млрд. EUR и да намалят емисиите на CO₂ с до 12 %. Това са важни цели, що се отнася до разходи, потребители и околна среда, които сега ние можем да постигнем.

В първия от двата регламента държавите-членки най-накрая поемат ангажмента да направят това, което трябваше да направят преди години, а именно – да създадат функционални блокове въздушно пространство за кратко време. Тези блокове въздушно пространство, които вече не са разделени според националните граници, а вместо това, в зависимост от функционалните потоци въздушно движение, ще дадат възможност въздушното пространство да бъде управлявано по-ефективно и по-безопасно и ще спомогнат да не се допуска образуването на зони на изчакване в небето.

Много съм благодарен за подкрепата на Комисията и за решителността на докладчика да назначи европейски координатор за функционалните блокове въздушно пространство, тъй като ще имаме проблеми при гарантирането, че държавите-членки наистина създават тези нови блокове. Важно е този координатор, работещ от името на Парламента и Комисията, да има възможност да настоява за създаването на тези нови блокове.

Важно е също така управлението на военното въздушно пространство да бъде интегрирано в тази система и да имаме действителен главен план за единното европейско небе, който прилага и въвежда технологичните резултати на изследването на управлението на въздушния трафик SESAR. В заключение бих искал да кажа, че за нас също така е важно на Европейската агенция за авиационна безопасност да бъде поставена задачата да прилага стандартите и дейностите по управлението за летищата, управлението на въздушното движение и аеронавигационното обслужване. На тази организация трябва своевременно да ѝ бъде осигурен необходимия персонал и оборудване. Ние до голяма степен подкрепяме – и се надявам, че Комисията ще ни подкрепи в това – EASA да се консултира със съответните области от промишлеността по отношение на практическите решения във всички нейни нови дейности, така че да могат да бъдат намерени действително ефективни решения.

Ulrich Stockmann, *от името на групата PSE*. – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, има една песен, в която се пее, че трябва да има неограничена свобода в небето. Това просто не е вярно. Европейското небе представлява мозайка от 60 национални контролни центъра. Това е два пъти повече, отколкото в Съединените американски щати, но при два пъти по-малко движение. Освен това военните зони, забранени за полети, не допускат преминаването на самолети по права линия от едно летище до друго. Това не е устойчиво, особено в светлината на факта, че интензивността на въздушно движение се удвоява на всеки 10 до 15 години. Когато движението се удвои, рискът за безопасността става четири пъти по-голям.

Това ни накара през 2004 г. да сложим началото на идеята за единно европейско небе. За съжаление Съветът на министрите по това време настояваше държавите-членки да се споразумеят помежду си какви блокове

въздушно пространство да бъдат създадени. Това беше грешка, защото държавите-членки сега вече са загубили много време и са оплетени във въпроси от национална компетентност.

Сега Парламентът и един добър докладчик създават регламент с ясни цели и основни правила за въвеждането на тези блокове въздушно пространство до 2012 г. Това е принос към безопасността, опазването на климата и намаляване на разходите на въздушния транспорт. Полети, които са с 50 км по-къси, 12 % намаление на емисиите на CO₂, спестени средства в размер на 3 млрд. EUR за авиокомпаниите и по-малко закъснения за пътниците. Накратко, надявам се, че тази структурна реформа в небето ще бъде все пак успешна и ще ни придвижи една стъпка по-напред.

Nathalie Griesbeck, *от името на групата ALDE*. – (FR) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам на свой ред да изразя задоволството си от този доклад относно единното европейско небе. Това е действителна стъпка напред, която много от нас приветстват.

Тези два регламента отговарят на високите очаквания от страна на ангажираните участници във всички държави на Съюза, тъй като изключителната разпокъсаност на настоящата система има скъпо струващи последици и, най-вече, води до сериозни недостатъци по отношение на управлението на движението.

Благодарение на това ново европейско небе, самолетите постепенно ще изоставят курсове, които не са по права линия, които сега им се налага да използват, за да преминат към курсове, които са по-преки и съответно по-ефективни и, най-вече, по-евтини за пътниците.

Искрено се радвам, че това ще позволи намаляване на въздействието върху околната среда от въздушния транспорт и неговата цена за потребителя.

Заедно с хармонизирането на стандартите за безопасност, това представлява и много полезна стъпка напред. Тя ще може, от една страна, да направи въздушния транспорт по-безопасен и по-бърз, а в същото време – и преди всичко – по-малко замърсяващ и по-евтин.

От името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа бих искала все пак да призова Комисията да осигури необходимите финансови ресурси, по-специално, и логично, средствата за трансевропейските мрежи, но също така и вноски от Европейската инвестиционна банка, за да се финансират всички общи водещи проекти, насочени към подобряване на европейската аеронавигация.

Смятам, че за пореден път Парламентът успя успешно да преодолее разделенията, за да продължи напред и да даде тласък на Съвета, за да достигне бързо съгласие по този доклад, което е от ключово значение за европейското въздухоплаване и за намаляването на въздействието върху околната среда. Аз, заедно с г-н члена на Комисията, се радвам, че това изпраща конкретен, осезаем сигнал на нашите съграждани.

Roberts Zile, *от името на групата UEN*. – (LV) Благодаря Ви, г-жо председател. Приветствам факта, че новите законови разпоредби ще обединят технологиите за управление на въздушното движение и ще отбележат напредък към комбинирана система на функционални блокове въздушно пространство, като така ще намалят разпокъсаността на въздушното движение на Европейския съюз. В резултат на това по-ефективното планиране на маршрутите на въздушното движение ще намали разхода на гориво и вредните емисии, като по този начин въздушният транспорт ще стане по-екологосъобразен. Във връзка обаче с дискриминационните и незаконни плащания, които Русия събира от превозвачи от Европейския съюз за полети над Сибир, ние за съжаление не успяхме да дадем на Европейската комисия механизъм, който да й осигури подходяща позиция при разговорите с Русия по този въпрос. Аз смятам, обаче, че по един или друг начин Европейският съюз ще трябва да има такъв механизъм на разположение, за да оказва влияние, в случай че държава, която не е членка на Европейския съюз, дискриминира превозвачи от Европейския съюз; принципът на един такъв механизъм, всъщност, означава на практика взаимно равенство, като тази задача остава да бъде изпълнена от нас. Благодаря ви.

Eva Lichtenberger, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-жо председател, първо бих искала да благодаря на докладчика, който участва много всеотдайно и компетентно в тези преговори. Тези преговори бяха необходими, тъй като макар границите в небето да са невидими, те присъстват съвсем осезаемо. Това бяха предимно национални граници, които трябва да отбележим, бяха основани на националния егоизъм и които възпрепятстваха обединението на европейското въздушно пространство.

От гледна точка на бързината на пътуването, изискванията за безопасност и голямото увеличаване на въздушното движение, би следвало въвеждането на тези подобрения да е било възможно на по-ранен етап, особено като се има предвид, че по идеята за блокове въздушно пространство се водят разисквания и преговори още от 2004 г. Считаю, че сега можем да отбележим значителен напредък в тази област. Не става въпрос само да подобрим курсовете на полетите, да подобрим удобството на пътниците и да увеличим предвидимостта.

Ако бъде приложено ефективно, това ще доведе и до намаляване на емисиите. Ние спешно се нуждаем от това намаление на емисиите от въздушно движение, защото интензивността на това движение се увеличава с бързи темпове и защото нашата система за търговия с емисии от въздушно движение не е много ефективна до момента.

Съветът до края се противопоставяше на това право. Неговото противопоставяне не беше толкова успешно, колкото се надяваше, и поради тази причина дори аз мога да гласувам в подкрепа на този доклад.

Michael Henry Natrass, *от името на групата IND/DEM.* – (EN) Г-жо председател, в тази сграда има неутолима жажда за власт и контрол – такъв контрол, за какъвто преди само Съветският съюз би могъл да мечтае. Контрол на Европейския съюз, който унищожава новото, и власт на Европейския съюз да изкриви търсенето на пазара, правейки точно обратното на това, което гласоподавателите очакват. Дори и небето няма да го спре.

Под претекст за ефективност, Европейският съюз – една от най-неефективните бюрокрации в света – иска да контролира ефективността в небето. Европейският съюз цели да създаде пречки по пътя на нововъведенията, идващи от участници на свободния пазар, като например Easyjet и Ryanair, защото хората ги приемат добре, а ние знаем, че Европейския съюз нехае за хората. Европейският съюз иска координатор на функционалните блокове въздушно пространство: измислена длъжност за диктатор, упражняващ контрол над управлението на въздушното движение, летищата, а също и на промишлеността.

Това е същият вид свръхконтрол, който прати Съветския съюз в небитието. И заради какво се прави всичко? Всичко това се прави, за да се перчи Европейският съюз. Не е, за да се удовлетвори обществото и няма нищо общо с търсенето. Успехът зависи от ефективността и задоволяването на търсенето, както това може единствено да се случи на свободния пазар, а не с вреден контрол от страна на Европейския съюз, нито с липсата на разбиране от Европейския съюз, нито пък с липсата у Европейския съюз на експертни познания, както си пролича в тази сграда.

Нека възкресим ефективността, като дадем възможност на предлагането да задоволи търсенето и да дадем път на нововъведенията. Това не е работа на Европейския съюз. Моля, гласувайте против.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, приветствам създаването на единно европейско небе и съм основателно убеден, че то ще подобри ефективността и безопасността, също така ще намали въздействието на въздухоплаване върху околната среда.

Освен това бих искал да подчертая, че Италия вече стартира „Blue MED“ с Кипър, Гърция и Малта. Това е функционален блок въздушно пространство, който подобрява ефективността на полетите и дава възможност за намаляване на разходите именно посредством премахване на разпокъсаността на въздушното пространство в голяма част от Средиземноморието. Накратко, когато целта е да се повиши прозрачността – обръщам внимание на този въпрос на колегата, който се изказа преди мен – и се въвеждат различни видове стимули, които правят услугите по-ефективни, ние не можем да скрием задоволството си.

В заключение бих искал да приветствам целта да се оптимизира управлението на летищата. Ето защо се надявам, че скоро ще бъде направено нещо, за да се подобри обслужването на пътниците по летищата, което – какъвто е случаят с летището в Рим – не е задоволително. Бих искал да благодаря на г-н Marinescu за неговия отличен доклад и на Комисията за нейната инициатива.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, и двата доклада на г-н Marinescu засягат подобряването на организацията на въздушното движение в Европа. Ние успяхме да постигнем много на първо четене, не на последно място благодарение на важната и успешна работа на докладчика. Това е важно, особено в момента, когато въздухоплавателната индустрия в Европа и по целия свят е в трудно положение.

Все пак, ние не трябва да бъдем загрижени само за подобряване на функционалността тук и сега, в текущата криза. Трябва и да продължим да се концентрираме върху важни проблеми от миналото. Такива са правата на пътниците. Преди кризата от 11 септември ние изготвихме регламент за пътниците относно проблема с отказания достъп на борда и закъсненията, в който целенасочено за наш стандарт използвахме необходимостта на въздухоплавателната индустрия за защита, а не нуждата за защита на пътниците. Авиокомпаниите безочливо използват това при настоящото положение: кризата плюс лошите метеорологични условия. Това поведение е нагло.

Следващият въпрос от моето изказване се отнася до течностите. Много неща се променят в небето в момента, но старият регламент относно течностите продължава да съществува. Това не осигурява по-голяма безопасност за никого. Той осигурява работа на шепа хора, занимаващи се с проверките на багажа по летищата. Той дразни много хора и, както вече беше казано, освен за оправдание, не е послужил за нищо друго. Г-н Таяни, Вие и

Вашият предшественик ни уверихте, че този нелеп регламент ще бъде отменен, след като бяха извършени проверки, които показаха, че той не допринася с нищо за повишаване на безопасността. Очакваме с нетърпение този регламент да бъде отменен.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Г-жо председател, днес въпросът не се състои в това, че въздухоплавателни средства пресичат националните граници. Въпреки че хората отясно говорят може би не точно нелепости, а, да речем, красиви фрази за прикритие, изглежда не са разбрали, че в случая става въпрос европейското въздушно пространство да бъде напълно дерегулирано, в тази ситуация е много важно това дерегулирано въздушно пространство да бъде управлявано централно, наблюдавано централно и въведено централно. Тези два доклада представят правилния начин за постигане на това.

Много е важно полетите в Европа да бъдат по-добре координирани. Важно е също така едни и същи високи стандарти за безопасност да бъдат прилагани навсякъде и съм убеден, че пътят, по който поемаме сега, е правилният. В резултат на използването от нас в момента блокове въздушно пространство има твърде много полети, които са твърде дълги и с твърде обиколни маршрути. Освен това емисиите на CO₂ са прекалено високи, а авиокompаниите плащат огромни разходи. Всичко това ще се промени и подобри с регламента, който ще приемем утре.

Бих искал да използвам възможността да благодаря на докладчика, г-н Marinescu, за цялата чудесно свършената работа. Смятам, че работихме заедно, за да постигнем нещо много положително за хората в Европа. Именно за това сме тук.

Robert Evans (PSE). – (EN) Г-жо председател, г-н Таяни каза в началото на разискването, че това изпраща добър сигнал към европейските граждани. Съгласен съм, а и това е целта на нашата работа.

Искам по-специално да спомена летищата, защото е важно да включим тези организации в едно разумно европейско законодателство. Мисля, че това е логично, тъй като то защитава гражданите и ние правим това, като разширяваме компетенцията на EASA.

Има обаче няколко области, в които според мен трябва да има по-голяма яснота. Смятам, че е правилно че оставяме настрана малките летища, които служат само за полети с развлекателна цел и в кръга на дейностите за свободното време, и не ги включваме в обхвата. Изменение 44, внесено от г-н Marinescu и други, е важно, защото то променя основанието от теглото на въздухоплавателното средство на дължината на пистата от 800 м. Питам се обаче дали г-н членът на Комисията или г-н Marinescu биха могли, при един анализ и оценка, да ме убедят, че определението „отворени за обществено ползване“ е надлежно разяснено, така че да няма двусмислие по отношение на действителния смисъл на определението „обществено ползване“. Биха ли могли да обяснят дали това означава търговски жизнеспособни, дали означава, че хората ще си купуват билети за полетите, или означава такива, до които всъщност обществеността може да има достъп? Това може в бъдеще да се окаже препъникамък, който се надявам да бъде премахнат.

Antonio Tajani, *заместник-председател на Комисията.* – (IT) Г-жо председател, уважаеми колеги, изключително се радвам, че Парламентът гласува единодушно, на практика, в подкрепа на реформата за единно европейско небе. Разбирам, че само г-н Natrass е против нея, но не разбирам защо. Може или аз да не съм разбрал, или той да не е прочел правилно проекта за реформа за единно европейско небе. Не разбирам какво общо има тук Съветският съюз. Всеки е свободен да казва каквото пожелае. Не изпитвам носталгия по Съветския съюз.

Все пак, що се отнася до сериозните въпроси, включени и повдигнати в това разискване, бих искал да подчертая, че това е практическият отговор, който даваме на криза в сектора на въздушния транспорт. Данните, предоставени днес от Международната асоциация за въздушен транспорт (IATA), са тревожни. Според изявленията, дадени от генералния директор, през тази финансова година се очаква секторът да загуби 4,7 млрд. USD, или почти 3,5 млрд. EUR, което е резултат, по-лош от първоначално очаквания. Очаква се приходите на сектора да спаднат с 12 %.

Изправени пред криза от такъв мащаб, ние все пак можем да въведем стандарти за намаляване на разходите. Като цяло, след като бъде приложена и заработи в пълен обем, цялата реформа, включително SESAR, следва да доведе до спестяването на общо 40 млрд. EUR, а следващата важна цифра – и мисля, че това вълнува в особена степен г-жа Lichtenberger – е тази на намалението на замърсяването, което ще бъде съществено.

Що се отнася до въпроса, повдигнат от г-н Zile, свързан с реципрочността и таксите за прелитане над Сибир, въпросът беше предмет на споразумение, подписано с Русия, но то все още не е приложено. Ние повдигнахме този въпрос на няколко срещи с компетентните транспортни министри. Той беше повдигнат и на

миналогодишната среща на високо равнище на Европейската комисия в Москва с г-н Путин и г-н Медведев, а също и с транспортния министър, с когото имаше двустранна среща. Не забелязвам значителен напредък от страна на Русия, но ние ще продължим да бъдем настоятелни.

Принципът на реципрочността, който би могъл да бъде включен в текста, не получи подкрепата на Съвета. Повечето от държавите-членки му се противопоставиха, след което имаше разискване на последния Съвет на министрите на транспорта. Тъй като нямаше такава възможност, той не бе включен в правния текст.

Все пак, що се отнася до въпросите, поставени от г-н Romagnoli, свързани с летищата в Рим, мога да кажа, че, както обикновено, Европейската комисия винаги прави проверки. Мога да заявя, че що се отнася до регламента относно правата на хората с увреждания, летищата Фиумичино и Чампино могат да бъдат посочени като примери, тъй като те приложиха регламента на Общността по-рано, отколкото други летища и дори аз лично представих новия регламент на летище Фиумичино в края на юли миналата година.

Това не означава, че трябва да почиваме на лаврите си. Имам предвид тези 42 милиона багажни артикула, които биват погрешно обработени в различни точки на света, за този 1 милион куфари или чанти, които се губят. Сблъсквайки се с тези данни, аз стартирах проучване в генерална дирекция „Енергетика и транспорт“. Дадох срок от един месец за отговори, които да бъдат получени от всички компетентни организации, и ако тези отговори потвърдят данните, предоставени и посочени в пресата, аз ще предложа реформа на съществуващия регламент, който според мен има известни слабости, що се отнася до защитата на пътниците. Мисля евентуално да се възложи на някои национални органи задачата да проверяват прилагането на регламента на Общността.

Вниманието ми, разбира се, е насочено към въпроса за „правата на пътниците“ и затова бих искал да ви уверя, в отговор на въпроса, поставен от г-н Romagnoli, и да уверя Парламента като цяло, както и да потвърдя моята решителност да защита правата на пътниците дори още повече. Не случайно, след регламентите относно въздушния транспорт, се разискват и регламенти относно морския и автобусния транспорт.

Бих искал да кажа също така на г-н Evans, че критериите, които се взимат под внимание, са търговската стойност на летищата и дължината на пистата, за което той спомена. Определението, което той посочи, беше някак заменено от изброените критерии.

Смятам, че мога отново да ви благодаря и да настоявам по въпроса за безопасността на въздушния транспорт, която с тази реформа ще бъде повишена допълнително, макар да съм убеден, че и днес летенето в европейското небе е безопасно, но все пак никога не е достатъчно, когато става въпрос за безопасност. Ние винаги трябва да правим повече и затова във всички тези сектори, в които е възможно да бъде повишена безопасността на транспорта, аз ще изпълня ангажмента си изцяло и ще се опитам да представя предложения на Парламента и на Съвета, които наистина да покажат на гражданите на Европейския съюз, че европейските институции съществуват, за да им помагат.

В заключение бих искал да изразя отново моята благодарност. Благодаря на г-н Marinescu, но искам да благодаря и на всички членове на Парламента, на всички координатори, на всички избрани представители, които се изказаха по време на това разискване, тъй като нямаше да се справим без такава силна ангажираност от страна на Парламента – който показва в този случай, че не желае да губи време – да се намеси на практика по въпроси, които пряко засягат гражданите на Европейския съюз. Един ангажмент, който той е поел заедно с Комисията. Благодаря също така и на службите на Европейската комисия, които направиха толкова много, и се радвам, че и по време на изказванията някои благодариха на службите за тяхното сътрудничество.

Заедно ние също така успяхме да накараме въздухоплаването да разбере, че институциите могат – повтарям и подчертавам – да се справят със сериозна криза. Считам, че хората на Европа, хората в предприятията не очакват от нас всеобхватна помощ или просто законодателни мерки, а желаят да им бъде показано, че институциите могат да работят, могат да подкрепят предприемачите и всички онези, които са решени да се преборят с кризата. Те трябва да почувстват, че институциите могат да застанат рамо до рамо с тях и да ги подкрепят в съвместното преодоляване на този труден период за европейската икономика, която ще оцелее – и аз съм твърдо убеден в това – посредством прилагането на твърди и конкретни правила, които важат за всички.

Липсата на правила и съществуването на слаби правила доведе до възникването на финансова и икономическа криза. Ние, европейците, които се идентифицираме като част от цивилизацията, която е плод на римското право и кодекса на Наполеон, която е основана на правила и на зачитането на правила, сме убедени, че благодарение на тези правила ще можем да преодолеем настоящите трудности и най-вече ще бъдем все по-близо

до система, която може да бъде свободна, но също така ще може да устои на финансови и икономически трудности.

Благодаря ви още веднъж за вашата силна решителност. Радвам се, че имах възможност да участвам и да споделя този важен политически момент с вас.

Marian-Jean Marinescu, докладчик. – (RO) Само няколко кратки отговора.

По въпроса за Евроконтрол. Процесът на реформиране започна, за да могат да бъдат възложени нови отговорности. Що се отнася до „собственика на въздуха“, аз смятам, че организациите, които ще бъдат най-удовлетворени след одобрението на този доклад, това са авиокомпаниите, включително Ryanair.

По въпроса за „общественото ползване“. Това е описанието, което изключва дори летища на летателни клубове или летища за полети с развлекателна цел. Поради тази причина искаме да извадим тези летища от регламента, за да не усложняваме нещата допълнително.

Бих искал да ви благодаря за положителните отзиви, които получих от вас за моите усилия. Мисля все пак, че по никакъв начин не бих могъл да се справя сам с тази задача. Затова искам искрено да благодаря на докладчиците от другите политически групи – г-н Stockmann, г-н Leichtfried, г-н Degutis, г-н Zile и г-жа Lichtenberger, за особения принос, който имаха към този доклад, както и за подкрепата, която ми дадоха по време на преговорите със Съвета.

Искам също така да подчертая, че повечето предложения в измененията, внесени на пленарната сесия от г-н Kohlíček и г-н Markov, вече са част от компромиса, постигнат със Съвета.

Г-н член на Комисията, бих искал да Ви поздравя за този успех. Надявам се, че той ще бъде ратифициран утре с гласуването в Парламента и с гласуването в Съвета в края на този месец.

Бих искал да благодаря на екипа от експерти на Комисията, които работиха съвместно с нас, за да изготвим това споразумение. Благодаря също така и на френското и чешкото председателства за техните усилия, особено на Thierry Boutsen и на Vera Zazvorkova.

Председател. - Общото разискване приключи.

Гласуването ще се проведе утре (сряда, 25 март 2009 г.).

Писмени декларации (член 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), в писмена форма. – (LT) Макар настоящата европейска система на въздушния транспорт да осигурява висока степен на безопасност, бързото нарастване на обема на транспорта вероятно ще доведе до възникването на нови предизвикателства в областта на безопасността. Ето защо ние трябва да предприемем действие на равнището на Общността с оглед поддържането на нивото на безопасност или дори за неговото повишаване в бъдеще. Най-важното е да подновим и уеднаквим стандартите в онези области, които все още не се регулират от законодателството на Европейския съюз (и които поради тази причина се характеризират с регулаторна разпокъсаност), за да бъдат включени в единния подход. Това важи по-специално за два елемента от веригата на въздушния транспорт, които са считани за изключително важни от гледна точка на безопасността, тъй като те представляват потенциална област с висок риск.

Christine De Veyrac (PPE-DE), в писмена форма. – (FR) Между Съвета и Парламента беше постигнат компромис, който позволява тези два доклада да бъдат приключени на първо четене.

Удовлетворена съм от това споразумение, което е важна стъпка към създаването на единно европейско небе.

Това създаде възможност за постигане на важни подобрения по отношение на времевата продължителност на полетите, разхода на гориво, пътните разходи и емисиите на CO₂.

Докато първият регламент е насочен към функционирането и модернизацията европейската аеронавигационна система, вторият е съсредоточен върху изискванията за безопасност и гарантира, че това важно подобрение в управлението на въздушното движение в Европа няма да се осъществи за сметка на безопасността на самолетите и пътниците в тях.

Парламентът се бори тези два текста, които в голяма степен се допълват взаимно, да бъдат гласувани заедно и се радвам, че нашата институция успя да убеди Съвета по този въпрос.

Държавите-членки, авиокомпаниите и пътниците – всички те ще имат полза от новите правила, които ще подготвят въздушния транспорт за десетилетия напред.

Благодаря ви за вниманието.

Kathy Sinnott (IND/DEM), *в писмена форма.* – (EN) Когато се създава авиационна политика, безопасността трябва винаги да бъде наша основна грижа. Приветствам целите на този доклад да направи въздухоплаването по-безопасно и по-ефективно за всички участници.

Но и да трябва да предприемем всички стъпки, за да подобрим безопасността, ние трябва да съдействаме на летищата и органите на въздушното движение да постигнат съответствие. Разработването на единна регулаторна рамка и въвеждането на нова технология ще бъде скъпо. За регионалните летища може да се окаже много трудно да понесат допълнителните разходи по осъвременяването на своите системи.

Летище Шанън е в западната част на Ирландия и осигурява управление на въздушното движение за голяма територия от северната част на Атлантическия океан. Като летище, което обаче е загубило доста маршрути през последното десетилетие, то може да няма средства за подобренията. В настоящата икономическа обстановка няма да бъде лесно взимането на заем за ново оборудване и обучение. Прехвърлянето на тези разходи върху потребителите би довело до намалени приходи.

Бих предложила, за да сме сигурни, че ще извършим този преход към по-безопасно пътуване по въздух, Комисията да отдели средства за подпомагане на процеса.

(Заседанието, прекъснато в 20,00 ч., се възобновява в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа ROURE

Заместник-председател

13. Състав на Парламента: вж. протокола

14. Оперативна съвместимост между зарядните устройства за мобилни телефони (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса с искане за устен отговор (B6-0225/2009) от г-н Carrato, от името на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, към Комисията относно оперативната съвместимост между зарядните устройства за мобилни телефони (O-0057/2009).

Marco Carrato, автор. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, фактът, че водим разискване, е много ясен и недвусмислен: в момента се използват приблизително 500 милиона мобилни телефона в Европа и 30 различни вида зарядни устройства. Техническата причина за това различие: няма такава. Не съществува техническа причина. Това е просто източник на нечестна спекулация от страна на производителите, от една страна, и създаване на очевидна вреда за околната среда, от друга, тъй като в резултат от този неизбежен капан, в който са вкарани потребителите, стотици милиони зарядни устройства се разхвърлят в околната среда на всеки две до три години.

Европейската комисия – членът на Комисията Ферхойген – вече отговори много ясно на нашия въпрос, с който се искаше предприемането на действия за стандартизиране на това оборудване и днес ние сме тук, за да попитаме г-н члена на Комисията на какъв етап сме. Единият възможен път е саморегулирането, под което имам предвид, че производителите на мобилни телефони, а съответно и на зарядни устройства, могат да се съгласят много бързо да наложат стандарт, който слага край на тази наистина нелепа и вредна ситуация.

Ето защо бихме желали веднага да кажем, г-н Ферхойген, че каквато и гаранция за саморегулиране да желаят да дадат производителите, ние трябва ясно да заявим, че ще се наместим с регламент, ако този отговор бъде недостатъчен, и че този регламент няма да се отнася само за мобилните телефони и зарядните устройства за тях, но също до други цифрови устройства, при които съществува същият проблем. По този начин Европа също така може – приключих, г-жо председател – да наложи стандарти, които в крайна сметка да бъдат наложени и на международно равнище. Това е изключителна възможност, свързана с технически въпрос, но е важна за европейските потребители.

Günter Verheugen, *заместник-председател на Комисията*. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, радостен съм, че мога да информирам членовете на Европейския парламент, че беше отбелязан действителен напредък при хармонизирането на зарядните устройства в Европа.

Най-напред, все пак, бих искал да благодаря на г-н Саррато и г-н Manders за решителността, с която се отнесоха към този въпрос, който е част от ежедневието на гражданите на Европа.

Напълно съм съгласен с тях, че трябва да сложим край на все по-нарастващия брой зарядни устройства и че в бъдеще трябва да е възможно мобилните телефони да бъдат зареждани, като се използва едно, стандартно зарядно устройство. Стотиците милиони непотребни зарядни устройства и адаптери в Европа са абсурден товар за околната среда и в същото време са скъп дразнител за потребителите. Днес всеки, който сменя мобилния си телефон, по принцип се нуждае от напълно различно зарядно устройство. Дори различни модели на един и същ производител не използват стандартно зарядно устройство.

Проблемът не е нов. Важно е обаче да осъзнаем, че зареждането на мобилен телефон не е като зареждането на автомобил с гориво. Това е по-сложен технически проблем. Преди няколко години технологията все още не беше достигнала ниво, при което да бъде възможно пълно хармонизиране, по-специално поради рискове за безопасността. Мобилните телефони можеха да прегреят или дори да експлодират по време на зареждане.

Междувременно тези трудности бяха преодоляни и сега няма технически причини, които биха могли да възпрепятстват хармонизирането.

Ето защо аз предприех конкретни стъпки за насърчаването на промишлеността да въведе на пазара стандартно зарядно устройство.

Убеден съм, че промишлеността ще реагира бързо. В ролята си на европейска институция обаче, ние трябва да запазим бдителност. При никакви обстоятелства не трябва да изключваме възможността от въвеждане на нормативна уредба. Както вероятно вече знаете, на последния си конгрес в Барселона мрежовите оператори обявиха, че след 2012 г. ще бъде възможно повечето от продаваните от тях мобилни телефони да се зареждат с едно стандартно зарядно устройство.

Това е добре, но не е достатъчно. Комисията би желала да види пълно хармонизиране въз основа на единен стандарт и задължаваща инициатива по този въпрос от страна на промишлеността. Комисията очаква от промишлеността да изготви правнообвързващо споразумение под формата на меморандум до края на април. Този меморандум трябва да бъде подписан от основните производители на мобилни телефони и трябва да гарантира, че всяко зарядно устройство може да зарежда всеки мобилен телефон и че всеки мобилен телефон може да бъде зареждан с всяко зарядно устройство.

Комисията няма да се поколебае да направи законодателно предложение, ако промишлеността не въведе доброволно споразумение.

Очаквам, че проблемът ще бъде автоматично решен за други устройства, като например цифрови фотоапарати и MP3 плейъри, след като бъде извършена промяна при мобилните телефони. Ако това не се случи, може да се наложи и правна намеса.

Комисията продължава да разчита на ценната подкрепа на Европейския парламент, за да се реши този досаден проблем веднъж завинаги.

Paul Rübig, *от името на групата PPE-DE*. – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, днес можем да отбележим Европейския ден на мобилния телефон, защото заедно с Комисията и Съвета днес ние приехме „Регламент относно роуминга II“. Постигнахме добър краен резултат, който ще доведе до намаляване на цените за използване на мобилни телефони. Това е нещо добро по време на икономическа криза. Планираме също програма за намаляване на цените на зарядните устройства, което е много важно за гражданите на Европа.

Зарядните устройства трябва да имат етикет, който да посочва тяхната категория на ефективност, както е при хладилниците, така че човек да може да види колко енергия потребяват. За нас е важно също така да въведем правно изискване за автоматично изключване, така че зарядното устройство да може автоматично да се изключва, когато устройството е заредено. Също така, следва да поискаме от институциите по стандартизация да изготвят предложения, които да направят това възможно.

Считам, че графикът, представен тук от Комисията, е добър, тъй като той поставя изискване към промишлеността да постигне доброволно споразумение до април или да бъде обект за техническо законодателство. Това, разбира се, не е толкова лесно, колкото изглежда. От една страна, имаме връзката между зарядното устройство

и мобилния телефон. Тук създаването на технически стандарт няма да бъде сложно. От друга страна обаче, стенният контакт представлява проблем, който ни е познат от европейските стандарти. В този случай следва да разработим и предложения за решаване на този проблем, който засяга не само Европа, но и останалата част на света. Вероятно можем да включим Международната организация по стандартизация (ISO), за да бъде намерено решение в световен мащаб.

Silvia-Adriana Țicău, *от името на групата PSE.* – (RO) Въпросът, който обсъждаме днес, на практика ще засегне голям брой потребители на равнище Европейски съюз. Трябва също да спомена, че 2009 е годината на творчеството и иновациите, през която можем да направим стъпка напред в посока на тази стандартизация, ако такова споразумение бъде подписано между производителите на мобилни телефони, въпреки неговия доброволен характер засега.

Смятам, че ни е необходим преди всичко общ технически стандарт. Смятам също така, че е важно европейските институции, които се занимават със стандартизация, също да бъдат включени, така че на пазарно равнище да бъде извършено подходящо проучване.

Смятам, че също така е важна и кампания за информиране на потребителите, тъй като няма да е достатъчно да имаме само етикетирание на мобилните телефони относно тяхната ефективност. Считаю, че е важно и да бъде започната кампания за информиране на потребителите относно зарядните устройства за мобилни телефони.

2012 г. не е далеч. Мисля, че ако производителите наистина инвестират в този нов тип уникално зарядно устройство, ще има достатъчно време да спазим крайния срок през 2012 г.

Все пак бих искала да спомена, че проучванията на практика доведоха до това някои приложения да се появяват на пазара: предлагат се зарядни устройства, които могат да бъдат използвани в непосредствена близост за зареждане на два или три апарата. Дори и тези апарати да са различни марки и модели, те могат да бъдат зареждани едновременно.

Ето защо трябва да инвестираме повече в проучвания, особено, според мен, в проучвания, насочени към сектора на информационните и комуникационните технологии. Бележи се напредък. В Седмата рамкова програма за научноизследователска дейност ние сме разпределили големи суми. Изглежда обаче, че за сравнително тясна област като зарядните устройства за мобилни телефони не е направено достатъчно. Ето защо смятам, че споразумението между производителите е стъпка напред, но то трябва да бъде придружено от някакви общи стандарти.

Toine Manders, *от името на групата ALDE.* – (NL) Г-жо председател, днес ние разискваме въпрос, който е от особен интерес за потребителите, а именно стандартното свързване на зарядните устройства за мобилни телефони. Като либерал, разбира се, подкрепям това да се позволи на вътрешния пазар да работи и съм за възможно най-малка правителствена намеса на пазара. От друга страна, потребителите също трябва да имат възможност да избират. В момента потребители, които закупуват нов телефон, нямат никакъв избор. Зарядното устройство трябва автоматично да бъде закупено с телефона, а това често води до силно раздразнение сред потребителите. Нещо повече, проучванията показват, че потребителите харчат 300 млн. EUR годишно за нови зарядни устройства, защото те автоматично са част от комплекта при закупуването на нови телефони. Това води и до натоварване на околната среда в размер на 300 млн. EUR годишно, без тук да се включва пиленето на енергия, до което водят тези евтини зарядни устройства, защото често пъти те се оставят в контакта, дори след като самият телефон вече е изключен от тях и по този начин продължават да консумират енергия.

Моят колега, г-н Сарпато, и аз призоваваме от години за въвеждането на европейски стандарт и бих искал да поздравя г-н члена на Комисията за начина, по който той се справи с това – от една страна, с жест на любезност към промишлеността, но отправяйки в същото време предупреждение, като заяви: „Намерете решение, в противен случай ще изработим задължаващо законодателство“. Бих искал да го поздравя още повече за този подход, тъй като, бидейки либерал, аз съм противник на задължителното регулиране, вместо което може да използва убеждаването. Убеждаването означава, че хората предпочитат да направят нещо, защото виждат ползата от него и смятам, че г-н членът на Комисията е постигнал изключителен успех в това отношение.

Разказвал съм следния малък анекдот няколко пъти преди. Когато се запознах с жена си преди 35 години, аз я убедих да излезе с мен. Ако я бях принудил, тя вероятно нямаше да види практическата полза, която е явна сега, и поради тази причина идеята нямаше да просъществува дълго. Смятам, че този пример важи и за промишлеността, защото ако промишлеността трябва да реши въпроса самостоятелно, тя ще го направи по-добре, отколкото ако решението бъде постановено от политиките.

Ето защо считам, че това е едно отлично решение. Надявам се, че след време Вие ще можете не само да въведете стандарт за зарядните устройства за телефони, но също така и за повече артикули електрическо оборудване, тъй като същото неудобство важи и за други електрически уреди. Ако едно семейство излезе на разходка през уикенда, то трябва да вземе със себе си 30 зарядни устройства. Винаги има хора, включително и днес в залата, на които им се налага да поискат от някого назаем зарядно устройство, тъй като са забравили своето. Човек трябва да намери точно определено зарядно устройство за точно определена марка и модел. Моите поздравления, г-н член на Комисията. Надявам се, че замисленото ще се осъществи през 2012 г. и се надявам, че ще действате решително, ако промишлеността не изпълни ангажиментите си, защото това е много важно. Трябва да запазите възможността за строги мерки, но за предпочитане е да постигнете решение по пътя на убеждението и саморегулирането. Вие успяхте в това и аз Ви поздравявам.

Paul Rübиг (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, имам още един въпрос към г-н Ферхойген. Портото USB 2 могат да пренасят не само енергия, но и данни. Това не би ли могло да бъде алтернативно решение?

Günter Verheugen, заместник-председател на Комисията. – (DE) Г-жо председател, аз вече отбелязах това, г-н Rübиг. Исках да Ви кажа, че това е причината да се чувствам толкова спокоен по този въпрос, тъй като не смятам, че усложняваме живота на промишлеността излишно, защото USB стандартът вече съществува. Всички мои експерти казват, че съществуващият стандарт може да се използва за всички преносими устройства. Не можете да го използвате едновременно за настолни персонални компютри и мобилни телефони, но е възможно за всички преносими устройства.

Това е моят отговор и на г-жа Тисаи. Стандартът, за който питате, всъщност вече съществува. Освен това трябва да Ви кажа, г-жо Тисаи, че вече тече усилена работа по въпроса за потреблението на енергия и влиянието на зарядните устройства от този вид върху околната среда. Ще разгледаме този въпрос най-късно когато започнем работа по въвеждане на директивата относно продукти, които използват енергия, за която сме ви представили ново предложение.

Последният ми коментар отново е насочен към г-н Rübиг. Смятам, че идеята за автоматично изключване е много добра и тя важи не само за зарядните устройства. Считам, че това е въпрос, по който може да се направи повече. Комисията вече работи по него и ще Ви докладва за резултатите.

Председател. – Разискването приключи.

15. Общи консулски инструкции: въвеждане на биометрични данни и заявления за визи (разискване)

Председател. – Следващата точка е препоръката за второ четене (A6-0143/2009) от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи относно Общи консулски инструкции: въвеждане на биометрични данни и заявления за визи (05329/1/2009 – C6-0088/2009 – 2006/0088(COD)) Докладчик: Sarah Ludford.

Sarah Ludford, докладчик. – (EN) Г-жо председател, това предложение на Комисията, по което съм докладчик за Парламента, е четвъртият елемент от пакета за Визовата информационна система (ВИС), идващ след регламента за ВИС, решението за достъп до ВИС и мярката за използването на ВИС съгласно Кодекса на шенгенските граници.

Като изменя съществуващите общи консулски инструкции, този елемент, на първо място, взема мерки относно задължението да се осигурят биометричните данни, които ще се съхраняват във визовата информационна система, и относно стандартите, според които това да се случи, а на второ място, той включва разпоредби за организиране на приемането на заявления за визи.

Предвижда се пълна преработка на визовите правила с визовия кодекс, по който колегата ми от групата ALDE, Henrik Lax, е докладчик. Веднъж приет, този законодателен акт, който сега обсъждаме, ще стане неразделна част от визовия кодекс. Основната причина за разделянето на предложенията беше поради факта, че Комисията очакваше приемането на визовия кодекс да отнеме повече време от приемането на настоящото предложение, а не искаше приемането на визовия кодекс да забави пускането в действие на визовата информационна система.

Според мен централната система за ВИС ще е готова тази година през декември и би могла да се задейства в първия район, Северна Африка, в началото на 2010 г. Водих преговори със Съвета доста дълго време. Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи прие моя доклад през ноември 2007 г. За съжаление, не успяхме да постигнем съгласие на първо четене, така че през юли 2008 г. поисках Парламента да утвърди

моя доклад, обаче по време на френското председателство постигнахме задоволителен напредък и успях да препоръчам приемането на този компромис на второ четене.

Пред нас стояха четири нерешени въпроса: възрастовата граница за пръстовите отпечатащи, насърчаването на държавите-членки да си сътрудничат, като допускат сключването на договори с външни доставчици само в краен случай, защитата на данните и сигурността и таксата за услугата за външните доставчици.

По отношение на пръстовите отпечатащи Комисията предложи да започнат да се снемат такива на деца, които са навършили шест години. Всъщност, пръстовите отпечатащи на малките деца се променят бързо и не бях убедена, че вече има достатъчно данни за надеждността през следващите години на отпечатащи, които са взети в толкова ранна възраст. Въпреки многото ми искания, не ми беше предоставено правдоподобно солидно доказателство за това, че пръстовите отпечатащи, снети между 6-годишна и 12-годишна възраст, могат да бъдат основа за удостоверяване на самоличността много години по-късно, без да има опасност от грешки.

Реакцията на Съвета на един етап беше да предложи да се снемат пръстови отпечатащи от малките деца на всеки две години, вместо на всеки пет, както е при възрастните, но това би било крайно неудобно за семействата. Затова аз настоях за благоразумен и практичен подход – да се приеме по-висока минимална възраст от 12 години, и Съветът наистина се съгласи да изключи децата под 12-годишна възраст, като се преразгледа тази възрастова граница след три години, след подробно проучване, осъществено под ръководството на Комисията.

Сега преминавам към въпроса за насърчаването на държавите-членки да си сътрудничат, като допускат външни доставчици. Не ме притеснява основната идея за наемане на външни изпълнители, но трябва да има надеждни условия, които да гарантират, че процесът на издаване на визи е честен и че наемането на външни изпълнители е последният вариант, както и че защитата и сигурността на данните са гарантирани.

Ето защо успяхме да включим в текста йерархия, при която сътрудничеството чрез ограничено представителство, съвместното разполагане или общи центрове за подаване на заявления за визи е първият избор, и само когато тези решения не са подходящи за справянето с големия брой кандидати или с осигуряването на добър географски обхват, тогава възлагането на външен доставчик влиза в действие. В компромиса става ясно, че държавите-членки остават отговорни за спазването на правилата за защита на данните и за всички нарушения съгласно националното законодателство.

Важен елемент е това, че в трети държави, които забраняват криптирането, се прилагат особени правила: прехвърлянето на данни по електронен път между консулства или между външен доставчик на услуги и държава-членка се забранява и държавата-членка трябва да гарантира, че електронните данни са прехвърлени физически в напълно криптиран вид на електронно запазващо средство, което се съпровожда от специални условия.

Последно, по отношение на таксата за виза, успешно настоях, като условие за налагането от страна на външния доставчик на такса за услуга наред с визовата такса, че кандидатите за виза трябва винаги да имат възможността за директен достъп до консулството. Смятам, че това е много важно.

Като цяло свършихме добра работа. Компромисите бяха постигнати с тежка борба и мисля, че направихме крачка напред по отношение на общата визова политика.

Androulla Vassiliou, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, преди всичко бих искала да предам съжалението на заместник-председателя г-н Баро, че няма възможност да присъства тази вечер.

Със задоволство отбелязвам, че Парламентът е приел общата позиция на Съвета и така е предал форма на политическото съгласие, до което достигнаха заедно със Съвета по това предложение по време на тристранния диалог на 2 декември 2008 г. Изказвам благодарностите си както към Парламента, така и към държавите-членки за готовността за отстъпки, която демонстрираха при постигането на официалното приемане на този инструмент, и най-вече искам да благодаря на докладчика, баронеса Sarah Ludford, и на съдокладчиците за тяхната подкрепа и сътрудничество. Това съгласие ще позволи да бъде продължена подготовката за пускането в действие на визовата информационна система (ВИС), планирано за края на тази година.

По предложение на Парламента, Комисията поиска Съвместният изследователски център да проучи важния въпрос за снемането на отпечатащи на деца под 12-годишна възраст. Техническите спецификации вече са изготвени и се очаква да бъдат изпратени на Парламента и Съвета в съвсем близко бъдеще.

Тази промяна в общите консулски инструкции също така ще предостави прозрачна и хармонизирана законодателна рамка за използването на външни доставчици, както и за въпроса за допълнителната такса за услуга.

Комисията счита, че текстът, по който е постигнато съгласие, е балансиран и, както се посочва в становището на Комисията към Парламента, привлича пълната подкрепа на Комисията.

Ewa Klamt, *от името на групата PPE-DE.* – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, за да подкрепим твърдението на Европейския съюз, че е пространство на свобода, сигурност и правосъдие, задачата ни е да контролираме разпределянето на входните визи за хора, които идват от страни извън Европа и пътуват за Европейския съюз. Новосъздадените правила изискват посолствата и представителствата на Европейския съюз да снемат пръстови отпечатъци и да правят снимки на кандидатите в бъдеще. Това отговаря на четири цели.

Първо, ще се улесни процесът на борба с измамите и злоупотребите, тъй като биометричните идентификатори затрудняват фалшифицирането на визи. Второ, това ще предотврати така нареченото „пазаруване на визи“. Трето, процесът на кандидатстване за виза ще се ускори. Четвърто, в същото време граничният контрол ще се улесни, защото биометричните идентификатори ще позволяват на граничния персонал бързо да определя дали човекът пред тях е същият, на когото е била издадена визата.

Щяхме с удоволствие да подкрепим предложението на Комисията да се снемат пръстови отпечатъци на деца над 6-годишна възраст, за да предотвратим опасността от трафик на хора. За съжаление това не получи подкрепата на мнозинството в залата.

Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и Европейските демократи подкрепя с голямо мнозинство компромиса, че държава-членка, която е отговорна за приемането и обработването на заявленията, трябва също да може като краен вариант да работи с външни доставчици на услуги. Решителен фактор за нашето съгласие за такова сътрудничество е, че държавата-членка остава отговорна за защитата и сигурността на данните в такива случаи. Това означава, че електронните данни, изпратени от външните доставчици на услуги към властите на съответната държава-членка, трябва винаги да бъдат изцяло криптирани.

Искам да благодаря на докладчика и на колегите от другите групи, които работиха като докладчици в сянка по този проект три години.

Roselyne Lefrancois, *от името на групата PSE.* – (FR) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, госпожи и господа, г-жо председател, Вие председателствате това заседание, ето защо говоря вместо Вас по този въпрос, който следихте като докладчик по становище.

Бих искала първо да отправя сърдечните си поздравления към баронеса Sarah Ludford за енергията, която вложи, и за резултатите, които постигна при трудните преговори по този въпрос. Смятам, че Парламентът трябва да се гордее с постигнатите резултати, защото задачата далеч не беше лесна, както видяхме.

Искам да наблегна предимно на две точки, които ми се струват съществени и от които можем да сме особено доволни: първо, вдигането от 6 на 12 години на възрастовата граница за снемане на пръстови отпечатъци от деца. Второ, установяването на принципа, според който събирането на биометрични данни от консулствата на държавите-членки може да се възлага на частни подизпълнители само в краен случай и при строга схема от определени много конкретни гаранции.

Знам, че според някои приетото решение не отговаря напълно на възможностите, които предложихме, особено по отношение на събирането от доставчик на услуги, в дипломатическа служба и прехвърлянето на данни чрез криптирана електронна поща или дори чрез криптирани електронни носители на данни, пренасяни в дипломатическа чанта.

Но ще отговорим, че това събиране от частни структури може да се извършва само в съответствие с европейското законодателство и че данните трябва да бъдат напълно кодирани от доставчика на услуги и предадени на компетентните органи на държавата-членка.

Нещо повече, получихме данни за нуждата да се договорят споразумения с трети страни, които забраняват кодирането на данни, пренасяни по електронен път. Проверката на заявления, всички евентуални интервюта, процедурата на потвърждение и отпечатването и поставянето на визови стикери ще се извършва само от дипломатически или консулски представители.

Същите условия се отнасят и за прехвърлянето на събраните данни от една държава-членка към друга в случаите на съвместно разполагане, с други думи представянето на една държава-членка от друга в трета страна.

Накрая, ако подробните условия за дейностите на доставчиците на услуги са описани в приложение към текста, те трябва като цяло да са определени от правнообвързващ инструмент.

В светлината на тези резултати можем само да се радваме на получените гаранции по отношение на въвеждането на по-добра визова политика в Европа. Гореспоменатите определено ще донесат полза на европейското общество и ще ни дадат възможност да подобрим отношенията си с трети страни.

Tatjana Ždanoka, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-жо председател, първо, от името на моята група искам да благодаря на баронеса Sarah Ludford за нейното добро сътрудничество. Тя е един от малкото докладчици, за които нищо не е невъзможно.

Знаете, че моята група силно се противопоставя на широкото въвеждане на биометричните данни. Независимо от това, решението вече е прието. Правното основание за събирането на пръстови отпечатъци при издаването на визи се осигурява от регламента за визовата информационна система, където според нас ще е по-целесъобразно да се включат разпоредби, определящи както общите правила, така и изключенията.

Сега за нас е критично важно да получим колкото може повече гаранции. Тук баронеса Sarah Ludford свърши отлична работа. За нас промяната на минималната възраст за снемане на пръстови отпечатъци от 6 на 12 години е много важна – но 14 години би било още по-добре.

Също така приветстваме пълното позоваване на основни права, като възможността да се възпроизведат данните от предишно заявление, ако то е било подадено преди не по-късно от 59 месеца вместо 48, както и гаранциите за надеждна защита на данните.

Въпреки това имаме доста опасения. Моята група не одобрява да се възлага на външни доставчици събирането на биометричните идентификатори, особено на места без дипломатическа или консулска защита. Също така сме против въвеждането на допълнителна такса за услуга.

Като цяло считаме, че въвеждането на биометричните данни във визите има критично въздействие по отношение на сигурността на данните и основните права, а не демонстрира никакви забележителни ползи. Ето защо не можем да подкрепим позицията на Парламента на второ четене. Това обаче не предопределя позицията ни относно доклада на Henrik Lax за визовия кодекс.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, високо оценявам целеустремените усилия на докладчика и искам да изкажа горещите си благодарности към нея и към всички, които имат участие, за отличната им работа през последните години. Въпреки това ще се въздържа от гласуване, най-вече защото мисля, че снемането на пръстови отпечатъци и целият процес на използване на биометрични идентификатори надвишават значимостта на проблема. Мисля, че желанието на министрите на вътрешните работи и органите по сигурността да събират колкото може повече лични данни е крайно съмнително.

Знам колко трудно беше да се получи компромиса от Съвета, който освобождава децата под 12-годишна възраст от задължението да предоставят пръстови отпечатъци. Но всички знаем, че това ще се случи само ако не бъдат представени изчерпателни проучвания, които да доказват, че детските пръстови отпечатъци са надеждни. Политическите разисквания за това дали пръстовите отпечатъци на бебетата и малките деца са наистина нужни, все още не са приключили.

Правилата за използването на външни доставчици също ме притесняват донякъде. Определено са нужни строги, стандартизирани правила, тъй като някои държави-членки вече използват външни доставчици на услуги. Разбираемо е, че в много строго ограничени случаи може да е полезно да се прехвърли обработката на заявленията за визи на външни доставчици на услуги. Само че това не трябва да се прави за сметка на кандидатите и на сигурността на данните. Не мисля, че договореният компромис със Съвета в това отношение е удовлетворителен. Както Правната служба на Парламента, така и Европейският надзорен орган по защита на данните посочиха опасностите от наемането на външни изпълнители, когато тези изпълнители не са на място под дипломатическа защита. За съжаление Съветът пренебрегна тези опасения.

Друг проблем е таксата за услуга при наемането на външни изпълнители. Смятам, че не е редно тази такса да се прехвърля на кандидатите. Таксата за виза в размер на 60 EUR вече е твърде висока и е много трудно за хората от трети страни да си я позволят. Ако към нея се добави и такса в размер до 30 EUR, това няма да отговаря на идеята ми за отворена и гостоприемна Европа. Несъмнено това може да направи нещата по-лесни в случай на много големи страни, когато няма да се налага кандидатите да пропътуват половината страна, за да стигат до консулството и да подадат заявление за виза, а ще могат да подадат заявлението си при външен доставчик на услуги. Но според мен по-високите такси веднага ще заличат тази полза.

Искам да благодаря на всички за работата им по този въпрос през последните години.

Gerard Batten, *от името на групата IND/DEM.* – (EN) Г-жо председател, не е изненада да чуем, че баронеса Sarah Ludford от еврофанатизираната партия на либералите и демократите иска да хармонизира още една област от това, което би трябвало да е суверенна национална политика. Защо която и да е държава-членка на Европейския съюз би искала обща система за кандидатстване и обработване на визи за поданици на трети страни? Решението кой може и кой не може да влезе в дадена държава трябва да бъде грижа единствено на самата държава – освен ако в главите на еврофанатиците вече не съществуват отделни държави, а само великата и безгранична държава Европейски съюз.

От 1997 г. досега на територията на Обединеното кралство са влезли около 6 милиона мигранти. Около 4 милиона са си тръгнали, като след тях населението е нараснало нетно с над 2 милиона. Настоящият темп на имиграция към Обединеното кралство води до нетно увеличение на населението с над 200 000 души на година – или нетно увеличение на населението от над 1 милион души на всеки пет години. Това се равнява на един нов град с размерите на Бирмингам. Повечето от тези мигранти влизат в страната легално, защото са граждани на Европейския съюз. В допълнение вероятно имаме 1 милион нелегални имигранти. Великобритания е една от най-гъсто населените страни в света – по-гъсто населена е от Индия, Китай или Япония. Според настоящата тенденция се очаква населението ни от 61 милиона да нарасне до 75 милиона през 2051 г. и се предполага, че ще стигне до 85 милиона през 2081 г.

Това, от което се нуждаем, е да напуснем Европейския съюз и да си възвърнем контрола над границите си. След като направим това, трябва да решим гражданите на кои държави ще допускаме в страната си със или без визи. Има много държави-членки на Европейския съюз, чийто граждани не трябва да допускаме в страната си без виза. Великобритания се нуждае от строга визова система, така че да решаваме кого да допускаме в страната си и кого – не. Това, от което не се нуждаем, е система, измислена от Европейския съюз.

Очаквам, че защитниците ѝ ще се обосноват просто с въвеждането на общи критерии и процеси, за да заработи всичко по-плавно. Само че могат да се появят някои непредвидени последици. Вземете друг пример от законодателството на Европейския съюз, подкрепян от либералите и демократите. Европейската заповед за арест означава, че британските граждани, обвинени в престъпление от друга държава-членка на Европейския съюз, сега не могат да бъдат защитени от британските съдилища или дори от министъра на вътрешните работи, даже и ако очевидно е налице тежка несправедливост. Сега всяка корумпирана законодателна система може да изиска предаването на британски гражданин и ние трябва да се подчиним. Отказахме се от правото си да защитаваме собствените си граждани. Скоро ще имаме разглеждане на дела *in absentia* (в отсъствие на страните) и съвместно признаване на глобите и заповедите за конфискация. Либералите и демократите гласуваха „за“ всичко това и го приветстваха. Тези мерки преобръщат основните свободи, от които англичаните са се ползвали от векове, както са съхранени в Магна Харта и Закона за правата от 1689 г.

Днес следобед Graham Watson, водача на либералите и демократите, настояваше Гордън Браун да присъедини Обединеното кралство към зоната на единната европейска валута, а това – както всеки здравомислещ човек знае – е икономическо самоубийство. Сега фанатиците либерали и демократи искат да прегърнем идеята за обща система за кандидатстване за визи. Когато гласоподавателите в Лондон разберат за позицията на баронеса Sarah Ludford по тези въпроси, надявам се да ѝ изпратят еднопосочна виза за излизане от Европейския парламент по време на изборите за членове на ЕП на 4 юни 2009 г.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Г-жо член на Комисията, госпожи и господа, съгласен съм, че визовата информационна система (ВИС) спешно трябва да бъде пусната в действие и че се нуждаем от кодекс на Общността за визите. Признавам работата, свършена от баронеса Sarah Ludford, но съвестта ми не ми позволява да подкрепя компромиса поради няколко причини.

Първо, не съм съгласен с използването на външни доставчици на услуги. Когато приехме втория вариант на Шенгенската информационна система (ШИС II) със съгласието на всички политически групи, Парламентът отказа да допусне частни дружества да имат достъп до данни, въпреки че тогава това включваше просто регистрация на автомобили. Какво оправдава радикалната промяна в позицията на Парламента – да позволява частни дружества да събират данни като пръстовите отпечатъци, които са чувствителни лични данни? Тези дружества ще могат да задържат данните за една седмица според условията, определени в компромиса.

Второ, трябва да има по-добра защита на данните. Дипломатическата защита е от жизнено значение за осигуряването на ефективна защита на личните права на хората. Как може да бъде гарантирана защитата на данни, събрани от частни дружества, при условие че тази дипломатическа защита не е била осигурена? Забравихме ли случая със SWIFT, включващ пренасянето на данни, събрани от органите в Съединените

американски щати? Ако подобна ситуация може да възникне в Съединените щати, представете си само какво може да се случи в не толкова развити страни с по-слаба защита на основните права.

Трето, цената на визите ще се повиши и ще бъде различна в различните страни. Предложението на Комисията целеше да предотврати „пазаруването на визи“. Като се позволи на частни дружества да налагат такса, която ще бъде прибавена към цената на визата, ще се стигне до разлика в цената на визите в различните държави-членки. Следователно ще насърчаваме точно това, срещу което искаме да се борим, а именно „пазаруването на визи“. Ако цената на една виза в дадена държава-членка е 60 EUR, а в друга 90 EUR, къде ще бъдат подадени повечето заявления? Това ще важи особено за многочленни семейства. При това без да споменаваме нуждата да се преразгледат споразуменията за улесняване на издаването на визи, като тези с Украйна и Сърбия, които бяха толкова твърдо подкрепени от този Парламент.

В резултат на всичко изброено, г-жо председател, аз не мога да приема този компромис.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Преди всичко бих искала да поздравя докладчика за усилията, насочени към създаването на правна рамка, която ще даде основа за прилагането на биометричната система за идентификация.

Някои аспекти на този доклад предизвикаха разгорещени спорове в много държави-членки на Европейския съюз, особено в онези, които имат отношение към биометричната идентификация. Такива полемики възникнаха наскоро и в Румъния, която е предпоследната държава в Европейския съюз, въвеждаща биометрични паспорти, но първата, която прилага нов биометричен стандарт, включващ пръстови отпечатъци и от двете ръце, както и лицево изображение.

Опасенията относно въвеждането на биометричната система за определяне на самоличността се основават на естествено възникналото безпокойство по повод гарантирането на личната сигурност, защото е естествено да бъдем загрижени за това как се използват и защитават получените данни.

Едно от най-важните задължения на държавите-членки е да гарантират сигурността на своите граждани, без да се нарушават основните права на човека. Ето защо мисля, че наш дълг е да намерим баланса между тези два фундаментални аспекта на нашия живот: свободата и сигурността.

Докладът, върху който разискваме днес, е по-скоро формален и е предназначен да хармонизира на европейско ниво мерките относно биометричната идентификация. Трябва да направим това, имайки предвид, че определена част от държавите-членки вече са въвели въпросния метод без съществуването на правна рамка в тази сфера.

Например фактът, че децата под дванадесет години, както и хората, от които не е възможно физически да се снемат пръстови отпечатъци, ще бъдат освободени от задължението да дават такива отпечатъци за визите с биометрични данни, е доказателство за умереност и прагматизъм, които трябва да се разпрострат върху всички държави-членки на ЕС.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, г-жо член на Комисията, вярвам, че регламентът ще ни даде възможност да постигнем две важни цели: сигурност, от една страна, и по-удобен за гражданите подход, от друга.

Въвеждането на пръстови отпечатъци и на снимки ще гарантира, че новите визи няма да могат да бъдат подправяни и фалшифицирани. Според мен новите визи са по-удобни за гражданите, защото предложението ще въведе процедура от една стъпка, при която всички необходими данни се регистрират наведнъж. Освен това не е необходимо кандидатите за виза да посещават службата за издаване на визи всеки път, тъй като данните могат да бъдат съхранявани до пет години.

Считам, че ще бъде по-удобно за гражданите и ако процедурата се съкрати, като призовем държавите-членки на ЕС към сътрудничество или като осигурим външни доставчици на тази услуга, стига да се спазват регламентите за защита на данните. Ние ще гарантираме, че ще бъдат спазвани, защото са взети необходимите предпазвателни мерки. Бих искал отново да уверя всички, които се опасяват, че в резултат от използването на външни доставчици на услуги ще се злоупотребява със системата или че няма да бъдат спазвани регламентите. В моята страна имаме много положителен опит в това отношение. Именно заради това аз подкрепям този по-удобен за гражданите подход.

Към момента и аз подкрепям докладчика и бих искал да я поздравя. В хода на съвместната ни работа не винаги е било така, уважаема баронесо Ludford. И все пак, не съм особено удовлетворен от факта, че няма да можем да снемем пръстови отпечатъци от деца над шест години. Възраavam дори само защото, ако имаме такава възможност, сигурността на децата щеше да бъде по-голяма и защото щяхме да можем безпогрешно да определяме самоличността им и да предотвратяваме трафика на деца и други криминални прояви. Съжалявам,

че няма да имаме тази възможност. Въпреки това се надявам, че след като бъде направено проучване, най-късно след три години всички ще проявят достатъчно разум и ще осъзнаят, че е възможно да се снемат пръстови отпечатъци от деца над шестгодишна възраст с цел да се гарантира по-голяма сигурност на децата.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Решение № 2004/512/ЕО на Съвета от 8 юни 2004 г. създаде правната рамка за снемане на биометрични данни за определяне на самоличността.

Европейският регламент, който разискваме в момента, определя общите стандарти за събиране на биометрични данни за определяне на самоличността и се основава на съответните разпоредби на Международната организация за гражданско въздухоплаване.

Великобритания и Ирландия няма да прилагат разпоредбите на действащия регламент, защото разпоредбите на достиженията на правото от Шенген не се прилагат за тях.

Мисля, че съблюдаването на защитата на личните данни е особено важно за този регламент. В практически аспект тези данни трябва да бъдат съхранявани и обработвани съгласно специфичното европейско законодателство. Освен това фактът, че държавите-членки на ЕС носят отговорност за организацията на начина, по който се приемат и обработват заявленията за виза, им възлага голяма отговорност по отношение на зачитането на правата на личността.

Искам само да спомена, че е от решаващо значение тези данни да бъдат обработвани и събирани от упълномощени служители и при никакви обстоятелства да не бъдат използвани за други цели.

Душана Здравкова (PPE-DE). - Г-жо Комисар, колеги, постигнатият компромис по отношение на въвеждането на биометричните данни при издаване на входни визи от държавите-членки на Европейския съюз безспорно осигурява по-висока степен на сигурност.

В същото време се осигуряват и достатъчно възможности за опазване на личните данни и неприкосновеността на личността на пътуващите. Искам да отбележа, че във всички случаи подобряването на техническите изисквания ще допринесе за противодействие на трансграничната престъпност, незаконната имиграция и трафик на хора.

За гранични страни, като моята, България, изложени на засилен натиск от имиграционните потоци и активността на международната организирана престъпност, успешното и скорошно въвеждане на новите стандарти ще бъде от ключово значение при опазване на външните граници на Съюза.

Също така, предлаганите изменения дават възможност на държавите-членки да подобрят и ускорят процеса по издаване на визи, което несъмнено ще допринесе за засилване на връзките с третите страни. Така ще се постигне цялостно подобрение на имиджа на Съюза. Разбира се, при прилагането на новото законодателство трябва да се има предвид и възможните икономически последици за кандидатстващите за визи.

Събирането на допълнителни такси към вече съществуващите може да доведе до създаване на нови бариери пред свободата на придвижване на добросъвестните пътници. Накрая, искам да подчертая, че осигуряването на добра защита при обмен на данните във връзка с издаване на визи за пътуване в Европейския съюз ще бъде от ключово значение.

Парламентът винаги е защитавал личните данни на гражданите на Съюза и считам, че е справедливо и морално да прилагаме същите високи стандарти и при защита на данните на нашите гости.

Androulla Vassiliou, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, искам само още веднъж да благодаря на уважаемата баронеса Ludford и на всички членове на Европейския парламент за техния принос и коментари. Ще предам на моя колега г-н Баро всичко, което бе казано от тях днес.

Sarah Ludford, докладчик. – (EN) Г-жо председател, бих искала да благодаря на всички докладчици в сянка, с които работихме съвместно. В продължение на повече от четири години бях човекът, който на практика олицетворяваше въпросите, свързани с визовата информационна система (ВИС), така че с тези хора доста се сблизихме, оформихме нещо като клуб и всички ще ми липсват много. Особено много ще ми липсват Вие, г-жо председател – позволете да споделя това – тъй като може и да не се видим след изборите през юни. Бяхме един прекрасен, изцяло „дамски клуб“, макар че бих искала, разбира се, да благодаря също и на всички ангажирани сътрудници от другия пол. Тяхната работа беше отлична.

Уважавам мнението на г-жа Kaufmann и г-жа Ždanoka. Разбирам техните позиции и съм им много благодарна за цялостното им участие в преговорите и разискванията, въпреки че – както те изтъкнаха – не могат да подкрепят резултата.

Много съжалявам, че г-н Coelho не може да подкрепи този компромис. Надявам се, че той разбира колко усилено се борих за някои от компонентите, които и той би желал да присъстват. Все пак ги имаше в първоначалния ми доклад. Ако той счита, че съм можела да постигна повече, това би могло да предизвика известно недоумение в Съвета и Комисията, защото мисля, че те ме възприемаха като доста упорит човек.

Г-н Batten напусна залата. Мисля, че това беше част от предизборната кампания на Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP). Както изтъкна г-жа Țicău, Обединеното кралство не е страна във визовата информационна система, тъй като държавата не е част от Шенгенската зона. Следователно Обединеното кралство има пълен контрол над своите граници. Струва ми се, че разсъжденията на г-н Batten, както обикновено, бяха малко объркани.

Благодаря на всички останали изказали се, които дадоха своя конструктивен принос. Радвам се, че вече можем да оставим това зад гърба си, тъй като лично аз бих искала след всичко да се оттегля от поста на „отговарящ за визовата информационна система“.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се състои в сряда.

Писмени декларации (член 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), в писмена форма. – (RO) Въвеждането на биометрични идентификатори като част от Визовата информационна система (ВИС) бележи важна стъпка по пътя към установяването на надеждна връзка между притежателя на виза и паспорта, като по този начин се предотвратява използването на фалшива самоличност.

И все пак, този регламент още на първо четене разкри ред несъгласия между Съвета и Парламента относно следните аспекти: снемане на пръстови отпечатъци от деца до шестгодишна възраст с риск да се пренебрегнат всички подробности, свързани с разходите и неудобствата, които биха могли да срещнат родителите при всяка промяна в пръстовите отпечатъци на техните деца; нови предизвикателства, свързани с начина на организация на събирането на биометрични данни; и не на последно място – липсата на опит в държавите-членки по отношение на управлението на базите данни за съхранение на личните данни и справянето с техническите грешки.

В тази ситуация трябва да се уверим, че държавите-членки на ЕС ще прилагат стандартите за издаване на шенгенски визи и че Общите консулски инструкции ще бъдат преработени и адаптирани. Освен това трябва да обърнем специално внимание на защитата на биометричните данни на лицата, които са ги предоставили. Трябва да сме наясно със следното: въпреки че тази система за събиране на биометрични данни е предназначена за борба с престъпността и тероризма чрез предоставяне на достъп и обмен на информация между полицейските органи на държавите-членки на ЕС, тя може да бъде също толкова достъпна и за групи с други интереси, ако не бъдат разработени и приложени мерки за гарантиране на високо ниво на сигурност.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), в писмена форма. – (RO) Регламентът, изменящ Общите консулски инструкции относно визите, определя правната рамка, необходима, за да бъдат въведени биометричните идентификатори във Визовата информационна система (ВИС), както и организацията на приемането и обработката на заявленията за виза.

Този регламент предоставя възможност за сътрудничество с външен доставчик на услуги за събирането на заявления за виза.

Мисля, че доводите за даването на пълна свобода за сътрудничество с външни доставчици на услуги не са основателни и създават риск за трафик на визи. Въпреки че този регламент предвижда държавите-членки да останат оператори на този процес, а външните доставчици на услуги се упълномощават от операторите, считам, че защитата на частните лица по отношение на обработката и разпространението на техните биометрични данни е поставена под въпрос.

Правото да се изисква допълнително заплащане за услугата, отделно от обичайната такса за визите, ще създаде различия между държавите-членки на ЕС по отношение на цената на визите. Напълно съм убеден, че това ще създаде различия между държавите-членки също и по отношение на количеството заявления за визи.

Бих искал да привлека вниманието на държавите-членки, които използват наемането на външни подизпълнители като начин да уредят приемането и обработката на заявленията за виза. Моля да имате

предвид тази опасност и да преразгледате правната рамка, така че да бъде снижена до минимум възможността външни доставчици на услуги да приемат заявленията за виза.

16. Новите храни (разискване)

Председател. – Следващата точка от дневния ред е докладът на г-жа Liotard – от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, относно предложението за регламент на Европейския съюз и на Съвета на Европа относно новите храни, изменящ Регламент (ЕО) № xxx/xxxx (обща процедура) (COM(2007)0872 – C6-0027/2008 – 2008/0002(COD)).

Kartika Tamara Liotard, докладчик. – (NL) Г-жо председател, преди всичко бих искала да благодаря на докладчиците в сянка, тъй като те много ми помогнаха да подобра доклад на Комисията. Трябва да спомена също и сътрудничеството с чешкото председателство. Те също дадоха своя значителен положителен принос, след което само няколко неразрешени въпроса ни деляха от постигането на споразумение на първо четене, въпреки че при всички случаи е малко по-демократично първо да се проведе гласуване в Парламента.

Когато за първи път чух, че Комисията внася предложение за регламент относно новите храни, аз се запитах какво точно се има предвид под „нови храни“. Бях също изненадана, че предложението на Комисията взе вътрешния пазар за отправна точка.

Ще започна с този въпрос. Подобно на много други въпроси в Парламента, към тази тема също може да се подходи от гледна точка на вътрешния пазар, на производителя или икономиката. Въпросът може обаче да се разгледа и от позицията на безопасността на храните, потребителите, здравето и околната среда – или казано с други думи, на основата на благосъстоянието на европейските граждани. В Европейския съюз много се говори за околната среда и защитата на здравето на животните, а моето мнение бе, че този доклад трябва да бъде нещо повече от думи – трябва да има и действие. Затова когато в моя доклад за новите храни трябваше да се направи избор, още в първия миг избрах безопасността на храните, благосъстоянието на гражданите, околната среда и защитата на здравето на животните. Искрено се надявам – а всъщност докладчиците в сянка вече ме информираха, – че ще бъде точно така, че те ме подкрепят по този въпрос при гласуването.

Разбира се, новаторството е от изключителна важност. Това ме води към втория въпрос, а именно: какво са всъщност „новите храни“? Това така и не става ясно от предложението на Комисията. Тя ме информира, че това, което се има предвид, е например нанотехнологията и месото от клонирани животни. Нека първо разгледам нанотехнологията. Нямах съвършено никаква представа какво е това. Мисля, че и много потребители се намират в същото положение, ала изглежда, че тази нанотехнология вече присъства в храната ни повече, отколкото бихме предположили: в енергийните напитки, в опаковъчните материали за плодове и зеленчуци, а също и в тези на определени видове олио и чай. Ето защо имаме спешна нужда от този регламент, тъй като технологията си е съсем добра и може да бъде предимство за потребителя, но наистина трябва да сме сигурни, че храната, която консумираме, е безопасна. Затова нанотехнологията трябва да бъде включена в обхвата на регламента.

А сега, на въпроса за месото от клонирани животни. Парламентът вече заяви в резолюция към Комисията, че не желае месото, добито от клонирани животни, да се пуска на пазара като храна. Ако месото от клонирани животни беше включено в обхвата на регламента, ние като Парламент щяхме да приемем индиректно, че всъщност одобряваме месо с такъв произход да бъде пуснато на пазара. Това е неприемливо, ето защо месото от клонирани животни трябва да остане извън обхвата на този регламент. Всъщност това не е въпрос, свързан с безопасността. Клонирането на животни за месо обикновено се свързва с големи страдания за животните, а много от тези клонирани животни дори не живеят дълго, ето защо засега то няма добавена стойност за снабдяването с храна.

Androulla Vassiliou, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, на 15 януари 2008 г. Комисията внесе своето предложение относно новите храни към Съвета и Европейския парламент, с цел да облекчи административния товар върху бизнес операторите на храни, когато искат разрешение за новите хранителни продукти преди пускането им на пазара.

Настоящото предложение поддържа принципа на необходимост от издаване на разрешение за нови продукти преди пускането им на пазара, за да се уверят отново потребителите, че новите видове и новите технологии за производство са безопасни за хората и животните, опазват околната среда и защитават интересите на потребителите.

Предложението ускорява и рационализира процедурата за издаване на разрешение посредством централизирана оценка на безопасността на хранителните продукти чрез Европейския орган за безопасност на храните (ЕОБХ) и поставя точно определени крайни срокове за всеки етап от тази процедура. То включва още и усъвършенствано оценяване на безопасността на храната, създадено специално за различните видове храни, като по този начин позволява безопасната традиционна храна от страните от третия свят да бъде внасяна по-лесно в Европейския съюз.

Бих искала да приветствам работата на Парламента, чийто доклад разглежда въпроси от първостепенна важност, които имат отношение към развитието на сектора на безопасните храни. По-специално искам да потвърдя моята подкрепа за следните принципи: необходимостта от определение за разработените по инженерен път наноматериали и пояснение, че за всеки такъв продукт се изисква отделно разрешение от институциите на Европейския съюз; както и потвърждението на факта, че хранителните продукти, добити от клонирани животни, са нови храни и затова не могат да бъдат пускани на пазара, без да им е направена оценка от ЕОБХ и да са разрешени чрез процедура по регулиране.

Очаквам с интерес вашите мнения по тези чувствителни въпроси и бих искала да благодаря на докладчика г-жа Liotard, както и на докладчиците в сянка за тяхната изключително полезна работа върху този важен доклад.

Zuzana Roithová, докладчик на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите. – (CS) Г-жо председател, бих искала да благодаря на своите колеги за това, че подкрепиха предложенията, внесени от мен в качеството ми на докладчик. Тези предложения включват, например, отнасянето на разискваните въпроси към Европейската група за етика в науката и технологиите, а също и намаляването на периода за защита на данните до пет години, което ще ускори новаторството. Напълно съм съгласна, че поддържането на принципа за предохранителни мерки е от съществена важност. И все пак, бих искала също така да подчертая, че за 12 години са били внесени само 86 заявления, издадени са разрешения за 28 нови хранителни продукта, а 3 заявления са отхвърлени. Законодателството, приложено до момента, не е особено прозрачно и затова сега интегрираме процедурата в тази сфера за всички държави-членки на ЕС, като по този начин опростяваме издаването на разрешения и пускането на новите храни на пазара.

И все пак, не считам проектодоклада за особено задоволителен. Съжалявам, че моите колеги не са запознати с връзката на доклада с генетично модифицираните хранителни продукти и храни за животните. Генетично модифицираните хранителни продукти остават извън обхвата на този регламент, защото понастоящем те спадат към обхвата на друг регламент и няма смисъл да се дублират. Ето защо съм против предложенията, засягащи опазването на околната среда и защитата на здравето на животните, безопасността на храните за животни и генетично модифицираните хранителни продукти. Те просто не принадлежат към обхвата на този регламент и по-скоро ще усложнят предложението, въпреки че представят една сфера с голямо значение. От друга страна, аз съм за регламент, определящ правилата за храни, произведени чрез нанотехнологии, и гарантиращ категорична безопасност на храните за европейските граждани.

Philip Bushill-Matthews, от името на групата PPE-DE. – (EN) Г-жо председател, това е сложен документ, който може да бъде разгледан от много страни, така че бих искал най-напред да благодаря на докладчика, че се съгласи с определени гледни точки в дух на компромис, при все че личните й предпочитания може да са били други. И все пак, политическите групи споделят общото мнение, че има необходимост от ясен регламент за новите храни както с цел защита на потребителите, така и за да се гарантира правна сигурност на производителите.

Бих искал да благодаря на члена на Комисията не само за извършената работа, но и за представянето, в което много добре разяснява, че целта е да се опрости и рационализира цялата тази процедура. Наистина, един от важните принципи на нашата група е, че един такъв регламент би трябвало да съдейства за улесняване на разработването на такива храни, без да поставя толкова много ограничения, че те никога да не се появят на бял свят. По тази причина ние помолихме за поименно гласуване на изменение 30, за се потвърди подкрепата по този ключов въпрос.

Освен това считаме, че всеки един регламент трябва да бъде балансиран и практичен. Ето защо заставаме срещу предложението всеки продукт, чиято изработка включва употребата на наноматериали, задължително да има специално обозначение за това на своя етикет. Противопоставяме се и на предложението дадена нова храна да не може да бъде разрешена, ако „има неблагоприятно въздействие върху околната среда ... след като е консумирана или се е превърнала в отпадък“. Това може би звучи разумно, но кой може да установи подобен факт и въз основа на какво доказателство? И няма ли някои вече съществуващи продукти да бъдат забранени при такива законови условия?

Ние сме съгласни с това, че Комисията трябва да излезе със законодателно предложение относно клонирането. Съгласни сме още и че трябва да засилим защитата на данни за определен период от време. Благодарни сме, че част от нашите предложения за изменение бяха приети в комисията и се надяваме, че онези наши предложения за изменение, които за малко не бяха отхвърлени от комисията, в крайна сметка ще бъдат приети утре при пълна пленарна зала. Но аз мога да потвърдя, че в знак на нашата единна подкрепа накрая ще предложим да гласуваме в полза на доклада, за да се осъществи замисленото.

Åsa Westlund, *от името на групата PSE.* – (SV) Г-жо председател, бих искала да изкажа голямата си благодарност към Комисията за това предложение. Искам още да благодаря на г-жа Liotard за изключително добрия доклад, който в сравнение с предложението на Комисията съществено е подчертал онези моменти, които считам за особено важни, а именно: общественото здраве и защитата на потребителите. Освен това намирам в доклада много от темите, върху които преди сме работили заедно, засягащи въпроси за хранителните добавки.

Това се отнася до въпросите, свързани с наночастиците и наноматериалите. Тези теми са разгледани много добре в предложението на докладчика, но също и в едно предложение за изменение, внесено от г-жа Breuer, което ми е познато от работата върху директивата за козметичните продукти. Във връзка с това ние внесохме почти същото предложение, което е разгледано в директивата и което, естествено, би следвало да бъде включено и тук. То е свързано с етиктирането на наноматериали и с факта, че съдържанието винаги трябва да е ясно и разбираемо за потребителя, за да може всеки, който желае да избегне хранителни продукти, съдържащи наночастици или наноматериали, да бъде в състояние да го направи.

Други познати за мен аспекти, които приветствам, включват факта, че трябва да имаме възможност да държим сметка как храната се отразява на околната среда. Това е изключително важен въпрос с все по-нарастващо значение. В него има и етични аспекти – например по отношение на клонирането, което сега бе включено в доклада по един конструктивен и недвусмислен начин. Не става дума за това как се отразява на потребителите консумацията на месо от клонирани животни, а преди всичко става въпрос за етичната страна, която наистина трябва да имаме предвид, вземайки решения в тази сфера на законодателството.

Бих искала да кажа още и че съм съгласна с докладчика, че трябва да се иска разрешение по отношение на наноматериалите в опаковките, влизащи в контакт с храната.

Групата на социалистите в Европейския парламент е на мнение, че предложението на докладчика е изключително добро. Ще подкрепим също и някои от предложенията за изменение. Надяваме се, че все пак можем да постигнем споразумение с Комисията съвсем скоро.

Magor Imre Csibi, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-жо председател, регламентът за новите храни би трябвало да подпомогне диверсифицирането на хранителните продукти на европейския пазар, като същевременно гарантира, че тези нови продукти са безопасни за здравето на потребителите.

И все пак, съгласно действащия регламент твърде малко нови храни са разрешени на европейския пазар поради много сложното приложение и процедури за оценка. Ако бяхме приложили действащите процедури за разрешение на картофите или на плодовете от киви, можеше днес да липсват на нашата трапеза. Преразглеждането на действащия регламент би трябвало да цели създаването на по-ефикасна и практична система за разрешение на новите храни.

Разбирам опасенията на някои мои колеги относно пускането на пазара на нови продукти, които може да представляват опасност или да са подвеждащи за потребителя. Въпреки това не бива да попадаме в капана на истерията по повод безопасността и да задушаваме новаторството; не бива да дискриминираме новите храни, поставяйки ги в по-неизгодна позиция спрямо храните, които са вече на пазара, без последните непременно да имат по-голяма хранителна стойност за потребителя; и все пак, потребителите имат право на избор.

Моята група като цяло е удовлетворена от резултатите от гласуването на комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните. Въпреки това има определени въпроси, простиращи се далеч отвъд обхвата на този регламент, вследствие на което няма да сме в състояние да го подкрепим. Например не можем да изискваме дадена нова храна да няма никакво неблагоприятно въздействие върху околната среда. Независимо дали това ни харесва или не, всички човешки действия се отразяват на околната среда и затова такава клауза е прекомерна. Моята група счита, че вместо това трябва да намерим точния баланс между насърчаването на новаторството и прилагането на предпазвателния принцип по отношение на безопасността на храните, опазването на околната среда и защитата на здравето на потребителите и на животните.

Нашият подход беше насочен към опростяване на дългите и бюрократични процедури за пускане на новите храни на пазара и защита на инвестициите в индустрията посредством засилена защита на данните.

За тази цел на гласуването на пленарното заседание отново внесохме набор от предложения за изменение, които да улеснят процедурата за продукти, близки до храни или съставки, вече съществуващи на пазара, при които процедурата за разрешение е започнала още при стария регламент. Заявленията, необработени при стария регламент, би трябвало да бъдат обработени в съответствие с правилата, действащи по време на подаването на заявлението. Повторното внасяне при влезлия в сила преработен регламент би означавало само още забавяне и разходи за предприятията.

Същевременно се опитахме и да защитим интересите на потребителите, засилвайки изпълнителните мерки например върху маркетинга и наблюдението, в подкрепа на изключването на клонирани животни от хранителната верига и на разпоредбите за специално етиктиране.

Относно клонирането, аз категорично подкрепям изключването на храните, добити от клонирани животни и техните потомства, от обхвата на този регламент и призовавам Комисията да забрани включването на клонирани животни в хранителната верига. През септември 2008 г. Европейският парламент прие с голямо мнозинство резолюция, призоваваща към забрана за включване на клонирани животни в снабдяването с храна.

Трябва да бъдем последователни в политическите послания, които изпращаме към Комисията и към гражданите. Има още основни въпроси, които трябва да бъдат разгледани по отношение на етичните аспекти в клонирането на животни за храна, а дори и на последствията от клонирането на животни за здравето на хората и животните.

Ето защо регламентът за новите храни не е адекватна рамка за такъв комплексен въпрос. Ако в бъдеще хранителни продукти, добити от клонирани животни, ще се пускат на европейския пазар, това трябва да бъде сторено посредством специален регламент, внесен за обществено допитване, а после приет по демократичен път.

Смятам, че Парламентът трябва да заеме категорична позиция и чрез мнозинство от гласовете да окаже натиск върху Комисията, така че тя да стигне до решения, отразяващи волята на гражданите.

Ние ще подкрепим също и етиктирането на наносъставките. Хората имат право да знаят какво консумират и да правят съответния избор. Ако някои хора имат опасения относно нанотехнологиите, трябва да имат възможност за избор. И все пак считаме, че етиктирането на храни, добити от животни, изхранвани с генетично модифицирани хранителни продукти, просто не е реалистично, нито осъществимо. Лично аз съм твърдо против генетично модифицираните организми (ГМО), но не мога да си представя как ефикасно бихме могли да проследим кои животни са били хранени с ГМО и кои – не.

Zdzisław Zbigniew Podkański, *от името на групата UEN*. – (PL) Г-жо председател, Регламент (ЕО) № 258/97 относно новите храни е добър повод да изясним какво всъщност правим. Наистина ли подкрепяме здравословните, безопасни хранителни продукти; наистина ли защитаваме здравето на потребителите – или защитаваме интересите на определени групи и лица, оказващи натиск, за които не хората, нито тяхното здраве са от първостепенно значение, а само парите?

Ако сме загрижени за хората и тяхното здраве, трябва да се уверим, че на потребителите се предоставя вярна информация относно произхода и съставките на хранителните продукти. Информационните етикети трябва, наред с другото, да съдържат и съставките и техните количества; дали храната е безопасна за околната среда или е произведена на основата на продукти от ГМО; хранителните добавки, които съдържа, ако има такива, като например хранителни ензими и ароматизанти за храни; държавата на произход, както и дали е храната е добита от клонирани животни – което според мен трябва да бъде строго забранено.

По същество необходимостта от приложение на подходящи процедури за издаване на разрешение за производство и пускане на пазара на новите храни е нещо, което не се нуждае от разискване. Процедурите трябва да защитават потребителите от опасностите на нездравословната храна, както и от подвеждане. Докладчикът г-жа Liotard се съгласи с доклада на Комисията относно необходимостта от прозрачни процедури за разрешение на новите хранителни продукти, въпреки че тя бе внесла редица предложения за изменение, което показва нейната ангажираност в работата по доклада и трябва непременно да бъде похвалена.

Hiltrud Breyer, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-жо председател, г-жо Liotard, госпожи и господа, нуждаем се от нов регламент за новите храни. По-специално в случая с нанотехнологиите, нашите препоръки за хранителните продукти не трябва да бъдат по-малко строги, отколкото тези за козметичните продукти.

Нуждаем се от определение за наноматериалите и от ясни и разбираеми етикети. Все пак, нанохраните не бива да бъдат разрешени, преди да са въведени специални методи за анализ на риска – в противен случай ще превърнем потребителите в опитни зайчета, а това, вярвам, не е желано от никого.

Колкото до генетичните технологии, трябва да затворим вратичката в закона по отношение на етикирането възможно най-скоро. Храните, добити от животни, хранени с генетично модифицирани хранителни продукти, трябва да имат специално обозначение на етикетите. Можем да проследим произхода по документи, така че това ще бъде осъществимо. Утре ще разберем как са гласували членовете на Европейския парламент от Германия, защото там има такава вратичка в закона по отношение на етикирането. Не искаме да отнемеме правото на потребителите да избират сами. Те трябва да имат свобода на избор и възможност да вземат самостоятелни решения.

Трябва да сме съвсем наясно с факта, че не искаме в Европейския съюз да бъде разрешено месото от клонирани животни, както по етични причини, така и заради защитата на здравето на животните. Трябва много ясно да изразим това в регламента.

Последната ми забележка е, че животните не бива да бъдат подлагани на ненужни страдания. Затова призоваваме да се забрани удвоеното изпитване върху животни. Благодаря за вниманието.

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Г-жо председател, би било чудесно, ако ми позволите допълнителната половин минута, дадена току-що на г-жа Breuer от групата на Зелените/Европейски свободен алианс.

Комисията е внесла добро предложение за изменение на регламента относно новите храни. За съжаление, някои от предложенията за изменение бяха внесени за разискване с намерението в това предложение да се добавят цели, несъвместими с целите на регламента или дори влизащи в конфликт със съществуващите решения в съдебната практика. Задължението на доставчиците на хранителни продукти да извършват наблюдение на новите храни по отношение на здравето и благосъстоянието на животните би сложило твърде голям товар върху плещите на търговците на дребно.

С това предложение се прави и поредният опит да се разклатят основите на действащото законодателство относно генетично модифицираните организми (ГМО), в този случай чрез призива за специално етикиране на новите храни, добити от животни, хранени с генетично модифицирани продукти. Вече сме чували всичко това.

Не би следвало нищо от това, в което е намесено законодателството относно ГМО, да бъде включвано в регламента относно новите храни. Твърдя това, но самата аз внесох едно предложение за изменение да се прави разлика между новите видове растения и определенията за нови храни. И все пак, на заинтересованите партии в Парламента не би трябвало да се позволява да злоупотребяват с регламента относно новите храни, използвайки го за предизборни цели. Поисканото от Зелените поименно гласуване за изменения 62 и 90 очевидно представлява именно такъв опит. Кого се опитвате да изправите на позорния стълб за това? Моята група винаги е подкрепяла правото на потребителя да знае какво съдържат хранителните продукти. Защо в списъка със съставки да не са споменати съдържащите се наносубстанции? Въпреки че изменение 62 е един доста непохватен опит да бъде изпреварен докладът ми относно етикирането на хранителните продукти, трябва да кажа, че според мен етикирането на новите храни е напълно съвместимо с моя доклад.

Ето защо препоръчвам на моята група да гласува в подкрепа на измененията. В доклада ми за регламентите, засягащи етикирането на хранителните продукти, ще разгледам онази част от регламента за новите храни, която се отнася до етикирането. Това ще бъде възможно, тъй като първото четене на доклада за етикирането на хранителните продукти беше отложено за следващия мандат на Парламента, противно на желанието на Зелените. Обаче сега стана ясно колко благоприятно за тях се оказва това отлагане.

Кратък коментар по въпроса за клонирането. То е жестокост към животните и ние му се противопоставяме. Въпреки това такива храни трябва да бъдат включени в този регламент, защото в противен случай...

(Председателят отнема думата на оратора)

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) За европейските потребители е много успокоително, че могат да се чувстват сигурни с европейските хранителни продукти на своята трапеза. В средносрочен и дългосрочен план това е една от най-важните причини за поддържането на общата селскостопанска политика. Трябва да обезщетим европейските производители за това, че налагаме по-строги мерки за безопасност на хранителните продукти и опазване на околната среда в сравнение с конкурентите ни извън границите на Европейския съюз.

Би било добре, ако на преговорите в рамките на Световната търговска организация (СТО) успеем да утвърдим справедливото си искане световните ни конкуренти да спазват не по-малко строги норми и стандарти за стриктната безопасност на храните, защитата на здравето на животните и растенията и опазването на околната среда.

Регламентът относно новите храни и предложенията за изменение, представени в този доклад, са насочени и към повишаване на безопасността на хранителните продукти. Същевременно изпитанията, на които ни поставя днешната световна хранителна криза и постоянното увеличаване на населението, правят търсенето на нови решения все по-важно и съществено. За да може през 2050 г. земята да изхранва 9 милиарда души, възможностите, предоставени от напредъка на технологиите и преди всичко от приложението на биотехнологиите, са от съществено значение.

За да избегнем всякакво недоразумение, трябва да кажа, че този доклад няма пряко отношение към генетично модифицираните храни. Съгласно намеренията на Комисията обаче, хранителните продукти, изработени чрез нанотехнологии, влизат в сферата на новите храни. Неколичина от моите колеги имат опасения, които донякъде разбирам, ала за нас е важно да признаем, че нанотехнологията е един от ключовете към бъдещето.

Европа щеше да бъде поставена в много неблагоприятно положение по отношение на конкурентоспособността, ако бе лишена от разработки в тази област. Ключът е в научните, подробни и изчерпателни изпитвания, придружаващи процедурата на разрешение, гарантирана от предложения регламент. Един от главните фактори е строгата регулаторна система на етиктирането. Не бива да допускаме въпросните храни да бъдат предпоставка за подвеждането на потребителите.

Съществува значителна полемика и по въпроса за клонираните животни. Би било по-подходящо да се регламентира клонирането в отделен регламент. Следвайки позицията на Европейския орган за безопасност на храните, не би трябвало да приемаме потомството на клонираните животни като клонинги, но независимо от това регламентът би следвало да разглежда и потомството на клонираните животни. Трябва да направим това свършено ясно за потребителите.

Mojca Drčar Marko (ALDE). – (EN) Г-жо председател, миналата година гласувахме с убедително мнозинство в полза на регламента, предлагащ да се забрани клонирането на животни за храна, както и продажбата на всякакви продукти, добити от клонирани животни и техните потомства.

Преди гласуването на законодателство относно новите храни би следвало да си припомним причините, поради които сме били толкова благоразумни и съзнаващи рисковете за здравето и благосъстоянието на животните. Знаем от миналия си опит с подобни въпроси, засягащи както безопасността на храната, така и етиката на отношенията между хората като доминиращ вид и природата, че общественото мнение много зависи от специфичните познания по този въпрос. Потребителите стават все по-чувствителни към страданията и нараняването на селскостопански животни, поради което имат право да бъдат информирани за вероятността клонирането да причини страдания и разхищаване на природните ресурси. И все пак, клонирането на животни като метод за производство на хранителни продукти продължава да се развива, без да има обществена осведоменост.

Проблемите при клонирането не засягат само благосъстоянието на животните, но също и доверието на потребителя в хранителните продукти, тъй като се предполага, че в Европейския съюз тези продукти се произвеждат съгласно много високи стандарти. Проучването на Евробарометър от миналия октомври разкри сериозните обществени опасения по отношение на евентуалната бъдеща употреба на хранителни продукти, добити от клонирани организми. Това е свързано с продажбата на внесена отвън храна, която впоследствие би могла да се продава в Европейския съюз, без да е етиктирана като продукт от клонирани животни. Затова съм съгласна с подхода на докладчика, настойчиво приканващ Комисията да излезе с отделен законодателен проект относно клонирането.

Сред другите проблеми, обхванати от измененията, предложени от моята политическа група, бих искала да подкрепя по-специално обмена на информация, получена при изпитването върху животни, така че да се избегне необходимостта от ново изпитване, включващо животни.

В заключение, горещи благодарности към докладчика за задълбочената и изчерпателна работа върху тази важна част от европейското законодателство, третираща безопасността на храните, а също и защитата на потребителите и на здравето и благосъстоянието на животните.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Г-жо председател, госпожи и господа, много благодаря на г-жа Liotard за добре свършената работа и за отличния доклад. Особено съм доволна, че комисията погледна сериозно на

рисковете от наноматериалите и иска да забрани употребата на месо от клонирани животни. Все пак клонирането причинява големи страдания на животните.

Аз също считам изменение 60 за важно. Целта е продуктите, добити от животни, хранени с генетично модифицирани хранителни продукти, т.е. млякото, яйцата и месото, да бъдат специално етикирани и се надявам това да получи подкрепата на Парламента като цяло. Европейските потребители избягват генетично модифицираните храни, затова и генетично модифицираните продукти на растителна основа, които задължително трябва да бъдат етикирани, едва ли изобщо се намират по магазините. Обаче при месото има огромна празнина в законодателството, позволяваща в крайна сметка на трапезата ни да се появи генетично модифицирано месо. Доста голяма част от месото в Европейския съюз се внася от други райони на света, главно от Бразилия и Аржентина, където делът на генетично модифицираните хранителни продукти е огромен.

Време е принципът на прозрачност да обхване и месото, както и идеята за специално етиктиране на генетично модифицираните животински продукти. Министър-председателят на моята страна подкрепи тази идея преди две години и се надявам, че Финландия ще я подкрепи също и в Съвета на министрите.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, приветствам преработения Регламент за новите храни, който трябва да насърчи новаторството в производството на храни и напитки. Той трябва да защитава функциите на вътрешния пазар, както и общественото здраве, а същевременно да улеснява пускането на новите храни на пазара.

Въпреки това имам някои опасения относно онова, което най-общо бих нарекла недоверие и антипатия към науката от страна на Европейския парламент – а всъщност и от страна на националните парламенти – което на този етап се е превърнало в обект на сериозно безпокойство в цяла верига от сфери. Не си правим услуга, реагирайки емоционално, истерично или популистки на най-новите, експертно проверени научни разработки; не постъпваме добре и спрямо нашия демократичен мандат. Щом в Парламента се спомене за генетично модифицирани продукти, клониране и нанотехнология, настава едно двойно подписуване и отговорът е „не“; а после постепенно усвояваме идеята и отлагаме разрешението на тези продукти.

Загрижена съм за Европейския орган за безопасност на храните, госпожо член на Комисията, за това дали той разполага с ресурсния капацитет, необходим за обработка на досиета в обхвата на този регламент по един навременен и задълбочен начин. Ако съдим по нашия смущаващ опит с издаването на разрешения за генетично модифицирани хранителни продукти и месо, изглежда, че отговорът на този въпрос е „не“. Защо реагираме така, сякаш сме невежи в научен план относно всеки нов аспект от тази сфера? Защо до такава степен ни липсва доверие в експертно проверените научни факти? Нима в Парламента никой от нас няма, или твърде малко от нас имат научен опит? Същите въпроси могат да бъдат повдигнати и в националните парламенти. Трябва да изградим законодателството върху основата на задълбочена, сериозна наука и да приемем това положение. В противен случай нашата благонадеждност като законодатели е поставена под въпрос.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Г-жо председател, воден от онова, което е добро за потребителите, и вземайки под внимание голямата степен на въздействие на консумираната от нас храна върху нашето здраве, аз съм съгласен с гледната точка на докладчика, че трябва ясно и точно да определим целта на регламента относно новите храни. Трябва да направим всичко по силите си да се уверим, че прозрачността и ефикасността на системата на издаване на разрешения за новите храни ще гарантира безопасността на потребителите и ще подобри функционирането на вътрешния пазар.

Според мен настоящото определение за нови храни трябва да се усъвършенства, вземайки предвид общите принципи и изисквания на законодателството относно храните. Уверен съм, че един хранителен продукт трябва да бъде пуснат на пазара само ако не е подвеждащ за потребителя, ако е напълно безопасен и ако хранителната стойност на продукта не е нарушена. Тъй като съдържанието или съставките на такива продукти все още не са били употребявани за консумация от хора, трябва да се проявява особено внимание, когато се взимат каквито и да е решения, имащи отношение към правното им уреждане. Подкрепям всички действия, които ще помогнат да се поддържа високо ниво на безопасност на храните, и тези, които се грижат за това...

Androulla Vassiliou, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, бих искала да се спра по-подробно на няколко важни момента, изтъкнати от почитаемите членове на Европейския парламент.

Относно нанотехнологиите, отбелязала съм си най-новите научни схващания по въпроса, а свързаните с това документи в доклада на г-жа Liotard ми вдъхнаха увереност. Европейският съюз първи в света ще има регламентирано определение за разработените по инженерен път наноматериали, както и последователен и гъвкав подход към тази технология.

С цел да изясня становището на Комисията относно определението за нанотехнологии, бих искала да направя следното изявление от името на Комисията.

Комисията отбелязва, че работата върху общо определение за наноматериали е все още в ход. Ето защо Комисията потвърждава, че в бъдещото законодателство на Общността трябва да се вземе под внимание усъвършенстването на общото определение и отбелязва, че процедурите по комитология, включени в настоящото предложение, също дават възможност определението в това предложение да бъде осъвременявано.

По отношение на задължителното етиктиране на всички храни, произведени с помощта на нанотехнологиите, бих искала да отбележа, че Комисията наистина е „за“ това потребителят да бъде информиран за присъствието на наноматериали в храната. И все пак, в Регламента относно новите храни имаме издаване на разрешение за всеки отделен случай, което също поставя условия за употребата на такива продукти, включително изисквания за етиктиране. По този начин етиктирането ще бъде проверявано за всеки отделен случай.

А сега позволете да изясня своята позиция относно важния въпрос за клонирането. Вече съм заявила, че не считам Регламента относно новите храни за най-подходящ инструмент за справяне с всички въпроси на клонирането. Новите храни имат връзка само с безопасността на храните и разрешението за пускането им на пазара. Ето защо използването на клонинги в програми за развъждане – семенна течност, ембриони и яйцеклетки – не може да бъде включено в обхвата на Регламента относно новите храни, нито пък в него могат да бъдат разглеждани въпроси, свързани със здравето и благосъстоянието на животните.

На 13 януари колегията на членовете на Комисията проведе разискване с цел ориентиране във въпросите на клонирането на селскостопански животни за производство на хранителни продукти. Комисията постигна съгласие, че все още има ред въпроси без отговор. В това отношение Комисията работи в тясно сътрудничество с Европейския орган за безопасност на храните и ви уверява, че в момента се провежда свързано с това научно изследване. Същевременно поставих началото на дискусия с нашите основни търговски партньори: САЩ, Канада, Япония, Австралия и Нова Зеландия.

Да, ние се нуждаем от повече информация и данни за технологиите на клонирането и за начина, по който следва да бъдат разглеждани потомствата на клонираните животни от гледна точка на регламента.

Както споменах някои от вас, през юли миналата година Европейският орган за безопасност на храните излезе със становище относно научните аспекти на клонирането на животни за храна в Европейския съюз. Общото заключение в становището е, че оценката на риска не е достатъчна поради ограничените данни, с които разполагаме. По отношение на здравето и благосъстоянието на животните становището пояснява, че за значителна част от клонингите е установено, че са понесли негативни последици, често много тежки и с фатален изход както за клонираните животни, така и за животното сурогат.

Становището на колегията на членовете на Комисията също подчертава редица научни въпроси, търсещи отговор, както и проучвания, които трябва да бъдат завършени, по въпросите на безопасността на храните, здравето и благосъстоянието на животните, възможността за проследяване и етиктирането.

В заключение искам да призная, че по отношение на клонирането със сигурност има какво да се обсъди, но Регламентът относно новите храни не е мястото да бъдат регламентирани всички въпроси, засягащи тази чувствителна тема.

Въпреки всичко бих искала от името на Комисията да поема ангажмента да подготвя възможно най-скоро подробен и изчерпателен доклад относно всички аспекти на технологиите за клониране по отношение на производството на хранителни продукти, имайки предвид здравето и благосъстоянието на животните по отношение на клонираните животни и техните потомства, придружен, по целесъобразност, от законодателни предложения. Позволете ми да изтъкна своята увереност, че може да се намери решение на този въпрос и във връзка с това благодаря на Парламента за разбирането и сътрудничеството.

– Становище на Комисията

Доклад Liotard (A6-0512/2008)

Комисията приема изменения 7, 12, 34, 35, 41, 42, 44, 45, 53 и 63.

Изменения 3, 8, 15, 20, 58, 64, 65, 76, 87, 88 и 89 се приемат по принцип.

Изменения 1, 6, 10, 25, 30, 31, 36, 40, 66, 67, 69, 77, 82, 84, 85 и 93 се приемат при условие че ще бъдат преформулирани.

Комисията не приема изменения 2, 4, 5, 9, 11, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 37, 38, 39, 43, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 54, 55, 56, 57, 59, 60, 61, 62, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 78, 79, 80, 81, 83, 86, 90, 91 и 92.

Kartika Tamara Liotard, докладчик. – (NL) Г-жо председател, бих искала да изразя искрената си благодарност към моите колеги за техния принос в разискването и за подкрепата, която получих по различни въпроси, разгледани в моя доклад. Разбира се, имаше и някои критични моменти. Това също много ме радва, защото може да бъде само от полза за разискването.

Нашата цел е да гарантираме пред потребителите, че храната, произведена на основата на новите технологии, както и новите храни, появяващи се на пазара, са безопасни. Чрез нашия принос и предложения ще успеем да осъществим тази цел. Така ще дадем сигурност и на онези производители, които се стремят към новаторство, с това, че те вече ще знаят какво е позволено и какво – не. Докладът обхваща още и защитата на данни по отношение на тези производители – нещо, което също е в подкрепа на новаторството в сферата на безопасността на храните.

В допълнение бих искала да изкажа сърдечната си благодарност към члена на Комисията за казаното от нея относно нанотехнологиите. Вярно е, че в тази област предстоят още много промени и ако сега, в самото начало, дадем определение на това понятие, твърде вероятно е да го променим в хода на развитие на науката.

Бих искала също да благодаря на члена на Комисията за казаното от нея относно клонирането на животни. И все пак, искам да изтъкна пред вас, че Парламентът вече е приел резолюция, в която ясно заявяваме, че не искаме на пазара месо от клонирани животни като хранителен продукт. Този момент също се появява и в разглеждания доклад, затова настоявам клонирането на животни да бъде изключено от обхвата на регламента относно новите храни. Докладът призовава това да бъде сторено и, както току-що чухте, Парламентът застава твърдо зад тази идея.

В заключение бих искала да използвам тази възможност да изкажа искрената си благодарност на моя екип – Thomas, Vivian и Jan-Jaap, които работиха много усилено съвместно с нас по подготовката на този доклад.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда.

17. Вещества, които разрушават озоновия слой (преработена версия) (разискване)

Председател. – Следващата точка в дневния ред е докладът на г-н Blokland – от името на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно вещества, които разрушават озоновия слой (преработена версия) (COM(2008)0505 – C6-0297/2008 – 2008/0165(COD)).

Johannes Blokland, докладчик. – (NL) Г-жо председател, затварянето на дупката в озоновия слой е важно за околната среда и за общественото здраве в целия свят. Нашата атмосфера е така устроена, че има два отделни слоя, които ни предпазват. Въглеродният диоксид в тропосферния слой задържа топлината, така че да не измръзнем. Стратосферният озонов слой ни предпазва от вредните ултравиолетови лъчения на слънцето. Регламентът относно вещества, които разрушават озоновия слой, е предназначен главно за защита на стратосферния озонов слой, но също и за предотвратяване на изменението на климата. По този начин забраняваните вещества въздействат както за разрушаване на озоновия слой, така и за увеличаване на глобалното затопляне. Преобладаващите вещества, които разрушават озоновия слой, се намират в аерозолните пропеланти, хладилниците, изолационните материали, в специфични разтворители и почистващи препарати. Хлорофлуорвъглеродите (CFC) и халоните, които са най-силните озоноразрушаващи вещества, бяха напълно елиминирани, с изключение на ограничен брой вещества. Вече е забранено производството на хлорофлуорвъглероди (HCFC), а тяхната употреба ще бъде забранена от 2020 г. нататък. Преамбюлт на новия регламент гласи, че производството и употребата на вещества, които разрушават озоновия слой, следва да бъдат прекратени или сведени до минимум възможно най-скоро. Това е фундаментален елемент в политиката.

Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните прие 64 изменения. Последваха два тристранни диалога, резултатът от които беше споразумение между Съвета и Парламента. Това означава, че тези 64 изменения бяха заменени от един консолидиран текст. Бих искал накратко да спомена девет важни резултата от това споразумение.

Първо, имаше промяна на правното основание на регламента към околната среда. Това дава на държавите-членки възможност да вземат мерки с по-дълготрайни последици за опазването на околната среда. Второ, използването на пестицида метилбромид ще бъде забранено от 18 март 2010 г. Това се отнася и до обеззаразяването на опаковъчни кутии за контрол над паразитите. Единственото изключение ще бъде при спешни случаи, например при масови епидемии. Третият резултат е, че в програмата за постепенно изваждане от употреба на хлорофлуоровъглеродите (HCFC) процентът в сравнение с 1997 г. е намален със 7 % за годините, посочени като краен срок. Четвърто, хлорофлуоровъглеродите могат да бъдат използвани само в определени от правителството дейности. На пето място, бяха прибавени нови вещества към списъка с вещества, които са обект на ограничителни мерки. Европейската комисия е поела по-нататъшното проучване на тези вещества. Точка шеста е, че за необходимите изключения, като например остатъците от използване на химични реактиви или употребата за лабораторни нужди, етиктирането се утвърждава като задължително изискване. В това отношение е постигнато съгласие и че в лабораторната употреба не трябва да има никакво увеличение в количествата. Седмо, регенерирането и рециклирането на вещества, които разрушават озоновия слой, при действащата система може да бъде осъществено само в рамките на отделна дейност. Освен това трябва да бъде воден регистър за наличните количества с цел да се избегне измама и незаконна търговия. Осмият резултат е, че се обръща внимание на изпълнението на регламента посредством проверки. По този начин държавите-членки се задължават да работят в сътрудничество в борбата с незаконната търговия. И последно, с цел да се предотврати изпускането на вещества, разрушаващи озоновия слой, трябва да бъде засилен контролът чрез системата за наблюдение и привеждане в действие.

Има обаче още какво да се направи с цел решаването на проблема със складираните озоноразрушаващи вещества. Комисията играе в това важна роля. Бих искал отново настойчиво да приканя към разработването на директива относно отпадъците от строителство и разрушаване на постройки в съответствие с постигнатите споразумения преди седем години при Шестата програма за действие на Общността в областта на околната среда.

Като цяло постигнахме задоволителен резултат. Озоновият слой ще получи по-добър шанс да се възстанови, така че да бъдат намалени вредните ефекти, като например рак на кожата и увреждане на растенията и дърветата.

Stavros Dimas, член на Комисията. – (EL) Г-жо председател, първо бих искал да поздравя докладчика г-н Blokland и да му благодаря, както и на всички докладчици в сянка, за изключително добре свършената работа по това предложение за преработена версия на регламента относно защитата на озоновия слой.

Особено много се радвам, че още на първо четене бе постигнато споразумение, благодарение главно на позитивния и конструктивен принос от страна на Парламента.

Политиката, насочена към защита на стратосферния озонов слой, е призната за много успешна, а в нея Европейският съюз изигра решаваща роля. Благодарение на новаторските мерки, които приехме в Европейския съюз, успяхме да отстраним 99 % от веществата, разрушаващи озоновия слой.

Освен защитата на озоновия слой, ограничаването на тези вещества има изключително позитивно въздействие върху климата. Това е така, защото въпросните вещества имат потенциал за глобално затопляне над 14 000 пъти по-висок от този на въглеродния диоксид. Без Монреалския протокол и без още по-амбициозния регламент на Общността емисиите на парникови газове в световен план може би щяха да бъдат до 50 % по-високи, отколкото са сега.

Благодарение на тези международни усилия, днес учените изчисляват, че озоновият слой може да бъде напълно възстановен в периода 2050–2075 г. И все пак, за да стане това възможно, трябва да бъдат преодолени редица съществуващи проблеми. Предложението на Комисията е замислено така, че от една страна да опрости регламента на Общността и да намали бюрократичните спънки, а от друга – да приведе регламента в съответствие с най-новите достижения и бъдещи предизвикателства на науката с цел да гарантира възстановяването на озоновия слой.

Постигнатото компромисно споразумение запазва структурата на предложението на Комисията, но същевременно включва в себе си и специалните мерки, необходими за справянето с нерешени проблеми по отношение на пълното преустановяване или ограничаването на употребата на вещества, които разрушават озоновия слой.

Още по-важно е, че споразумението включва по-строги разпоредби относно веществата, „складирани“ в продукти, като например хладилни инсталации и изолационна пяна. То засилва търговските мерки в Европейския съюз срещу незаконната употреба на и незаконната търговия с вещества, разрушаващи озоновия

слой, и ще съдейства за избягване на екологичен дъмпинг в развиващите се страни. И накрая, споразумението забранява всякаква употреба на метилбромид, освен в някои случаи, налагащи справянето със спешни ситуации. Това ще постави законодателството на Общността относно метилбромида на предна линия в глобален план.

Ползите ще бъдат значителни както по отношение на възстановяването на озоновия слой, така и за намаляването на парниковите газове. Европейската комисия може да приеме напълно компромисния пакет от изменения.

Искам още веднъж да благодаря на Европейския парламент за неговия значителен принос за това, че екологичните цели на предложението бяха запазени непокътнати и бе постигнато споразумение още на първо четене.

Eija-Riitta Korhola, *от името на групата PPE-DE*. – (FI) Г-жо председател, регламентът, представен за разискване, е естествено продължение и важен компонент на Монреалския протокол, който задължава подписалите го 191 държави активно да се откажат от употребата на вещества, разрушаващи озоновия слой.

Монреалският протокол се счита за едно от най-успешните международни споразумения относно опазването на околната среда. Резултатите говорят сами за себе си. Потреблението на озоноразрушаващи вещества (ОРВ) е намалено с 95 % спрямо референтните равнища. Освен това в рамките на 20-годишен период емисиите на парникови газове ще бъдат избегнати, което се равнява на повече от 100 милиарда тона въглероден диоксид. Ето защо регламентът, който сега разглеждаме, не само ще подпомогне възстановяването на озоновия слой – той е също и важен елемент в борбата срещу изменението на климата.

Предходният регламент, изготвен преди девет години, беше вече безнадеждно остарял и трябваше да се осъвремени. Опростяването в структурата на настоящия регламент, премахването на отживели разпоредби и разширяването на обхвата на задължението да се поддържат архиви, включвайки нови вещества, са реформи, които бяха крайно необходими. Бих искала сърдечно да поздравя моя колега, г-н Blokland, за неговата работа като докладчик на Парламента. Въпреки че е едно изпитание за демокрацията, компромисът на първо четене е разумно решение за един такъв осъвременен вариант като настоящия, а постигането на този компромис само по себе си беше успех в политиката за опазване на околната среда.

Чрез вече приемливия регламент, действащите регламенти на Общността ще съответстват в по-голяма степен на първоначалните разпоредби на Монреалския протокол. Например, изтеглянето на крайния срок за спиране на производството на ненапълно халогенирани хлорофлуоровъглероди (HCFC) напред с пет години (от 2020 г. на 2015 г.) е разумно и оправдано, както и намаляването на броя на изключенията в забраната за износ на търговия. Тъй като целите на този регламент не могат да бъдат задоволително постигнати в нашата Общност само чрез действия от страна на държавите-членки, трябва да разгледаме проблема глобално, в контекста на световната икономика. Ако имаше твърде много изключения в забраната за износ, щеше да бъде прекалено трудно да докажем, че са оправдани.

Самият Монреалски протокол е бил допълван поне четири пъти. По този начин двадесетгодишният договор бе изменен в Лондон, Копенхаген, Монреал и Пекин. Това е не само история с продължение; това е също и история за необходимостта да се промени неправилната посока в хода на нарастващото познание по въпроса. Точно от такава мъдрост се нуждаем сега, в случая с протокола от Киото.

Първоначалният Монреалски протокол беше съсредоточен върху защитата на озоновия слой главно чрез ограничаване на хлорофлуорвъглеродите (CFC), но тази цел бързо бе снижена почти до нула. Така че хлорофлуорвъглеродите (CFC) започнаха да се заменят например с ненапълно халогенираните хлорофлуоровъглероди (HCFC), които се приемаха за далеч не толкова вредни за озоновия слой. Но, както често се случва с решенията на проблемите с околната среда, изникна друг аспект на проблема. Ненапълно халогенираните хлорофлуоровъглероди (HCFC), или флуорирани газове, се оказаха особено вредни поради своя изключително висок потенциал за глобално затопляне (ПГЗ). Някои от тях са над хиляда пъти по-силни като фактори за глобалното затопляне, отколкото въглеродния диоксид. Така се появи необходимостта от изменение на слабите места в договора.

По същия начин трябва да съумеем да се поучим от грешките си и в случая с договора от Киото. Трябва да признаем, че такъв, какъвто е сега, той съвсем не е толкова ефикасен. Той няма да прекрати глобалните емисии и дори няма да намали интензивното отделяне на въглероден диоксид. Навярно проблемът е във факта, че онези, които носеха отговорност за изготвянето на договора от Киото, счетовода, че проблемът с въглеродния диоксид може да бъде решен по същия начин, който е приложим за фреоните.

Изменението на климата е екологичен проблем от съвсем различен мащаб в сравнение с предходните проблеми. Докато разрушаването на озоновия слой засягаше проблеми, породени от вторичните продукти от промишлеността и производството на електроенергия, причината за изменението на климата се крие в нещо,

което поддържа цялата световна икономика и производство. Светът все още се движи от въглерода. Ето защо на изменението в климата трябва да се погледне предимно като на проблем на промишленото инженерство. Фокусът на решенията трябва да се премести от ограничаването на емисиите към всеобхватна реорганизация на производствените системи за енергия и материали. Нека извадим поука от Монреалския протокол.

Leopold Józef Rutowicz, *от името на групата UEN*. – (PL) Г-жо председател, докладът на г-н Blokland относно регламента на Европейския парламент и на Съвета относно вещества, които разрушават озоновия слой, е важен документ за по-нататъшни действия, насочени към защита на озоновия слой. Бих искал да подчертая, че един от успехите на Европейския парламент и на Съвета беше прекратяването на производството на и търговията с газове, съдържащи хлорофлуорвъглероди (CFC), халони, бромиди и метили, които разрушават озоновия слой и засилват парниковия ефект.

Един добър пример за бъдещи планове би бил да се започне работа в държавата, разположена под озоновата дупка – Нова Зеландия. Там, в допълнение към действията, предприети в Европейския съюз, е предприета дейност за намаляване на емисиите на метан, един кубичен метър от който предизвиква парников ефект, равняващ се на този, предизвикан от близо 30 кубични метра въглероден диоксид, което разрушава озоновия слой. Метанът е газ, който се образува в процеса на разлагане на животински тела, отделя се в подземни мини, както и при разнообразни химични процеси. Поради количеството метан, изпускано в атмосферата, той също трябва да се включи в бъдещата работа.

Групата UEN подкрепя този регламент. Благодаря на г-н Blokland за усилената му работа върху този важен доклад.

Satu Hassi, *от името на групата Verts/ALE*. – (FI) Г-жо председател, госпожи и господа, моите поздравления към г-н Blokland за отличния резултат от неговата работа. Парламентът успя да приближи с четири години крайния срок за прекратяване на употребата на метилбромид, а освен това графикът за спиране на ненапълно халогенираните хлорофлуорвъглероди (HCFC) е вече по-стриктен.

Важно е Европейският съюз да продължи да бъде пионер в преустановяването на употребата на озоноразрушаващи вещества, въпреки факта, че тази тема вече не доминира в заглавията на медиите. Голяма част от въпросните вещества са газове с мощен парников ефект, но въпреки това бяха изключени от договора от Киото. Това се случи, защото се очакваше те да бъдат регламентирани в Монреалския протокол. Важно е да не забравяме да работим по този въпрос и да продължим и за в бъдеще да преустановяваме употребата на парникови газове. Важно е още и да дадем пример в това отношение на останалите държави, в това число и на развиващите се страни.

В случая с веществата, чиято употреба е забранена в Европейския съюз, моята група би желала да се ограничи техният износ по един по-категоричен начин, отколкото сега бе прието. Надявам се, че този принцип ще бъде включен в законодателството, щом бъдат предприети следващите стъпки.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, преди да започна, един процедурен въпрос: тъй като изглежда никой не изявява желание да се изкаже по процедурата с вдигане на ръка – поправете ме, ако това не е така, но аз огледах залата и прецених ситуацията – може ли да прибавя една минута от времето за изказвания по процедурата с вдигане на ръка към моето едноминутно изказване?

Председател. – Добре, г-жо Doyle, започвайте.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Г-жо председател, допълнителните мерки за защита на озоновия слой бяха приети от страните в Монреалския протокол на заседанието на Конференцията на страните (КС) през септември 2007 г. Тези мерки сега ще бъдат включени в настоящата преработена версия на регламента, за да се ускори поетапното спиране на разпространението на озоноразрушаващи вещества (ОРВ) и за да се ограничат още повече случаите на изключение от забраната за употреба на такива вещества. Преработеният доклад по същество е относно забраните и ограниченията на производството, вноса, износа, пускането на пазара, използването, събирането, рециклирането, регенерирането и унищожаването на тези озоноразрушаващи вещества.

Монреалският протокол засега е една от най-успешните международни екологични инициативи и резултатът от него е, че нивото на разрушение на озоновия слой до голяма степен е възстановено до равнището от 80-те години на XX век. Благодарение на поетапното спиране на употребата на газовете, които разрушават озоновия слой – хлорофлуорвъглероди (CFC), ненапълно халогенирани хлорофлуорвъглероди (HCFC), халони, метилбромид, с много малко на брой ограничени във времето изключения за определени „спешни нужди“, например използването на халони в противопожарните системи в самолетите – е осъществено 95-процентно намаление на употребата на ОРВ в сравнение с 80-те години.

Не трябва да забравяме, че тези вещества имат също и потенциал за глобално затопляне. Озоновият слой е един от двата атмосферни слоя, които защитават живота на земята. Озоновият слой по-специално ни предпазва от вредните ултравиолетови лъчения на слънцето, които причиняват редица болести и проблеми, в това число рак на кожата и катаракта.

Председател. – Г-жо Doyle, Вие удържахте на думата си. Благодаря Ви.

Stavros Dimas, член на Комисията. – (EL) Г-жо председател, съжалявам, че днес в Парламента няма по-голямо присъствие, защото в момента разискваме един наистина много успешен протокол, с много положително въздействие както върху околната среда, така и върху здравето, а вече и върху възстановяването на озоновия слой, сега възвърнал състоянието си отпреди 1980 г.

Бих искал да благодаря на всички, взели участие в разискването тази вечер, за техните много конструктивни коментари, както и да отбележа, че Комисията се е ангажирала да упражни своите законни права и да проучи дали има предпоставки до средата на 2010 г. в списъка да бъдат включени още три вещества. Изявление по този въпрос ще бъде внесено в секретариата на Европейския парламент, за да бъде включено в протокола на днешното разискване.

Бих искал да изразя своето убеждение, че в Копенхаген в края на тази година ще постигнем споразумение относно борбата срещу изменението на климата, което е не по-малко амбициозен и успешен проект от Монреалският протокол. Вярвам, че ще бъде дори по-ефикасно и че всички трябва да работим в тази насока.

В заключение бих искал да кажа, че Комисията е особено удовлетворена от резултата от преговорите и може изцяло да приеме предложените компромисни изменения.

Доклад Blokland (A6-0045/2009)

Комисията потвърждава своето намерение да обмисли до 30 юни 2010 г. включването на допълнителни вещества в част Б на приложение II към регламента, по-специално изготвянето на оценка дали са изпълнени условията за тяхното включване, упоменати в член 24, параграф 3. Тази ускорена проверка ще бъде съсредоточена върху следните вещества:

- хексахлоробутадиен;
- 2-бромопропан;
- йодметан (метилов йодид).

Johannes Blokland, докладчик. – (NL) Г-жо председател, бих искал да отправя своята искрена благодарност към члена на Комисията, г-н Димас, за неговия ангажимент да приеме идеята, предложена от г-жа Hassi, а именно, че и други вещества трябва да бъдат изследвани за тяхното въздействие. Във връзка с това бих искал само да насоча вниманието на Комисията към метилбромид. Всъщност, все още знаем твърде малко за това вещество и производството му. За щастие бе решено да се обърнем за консултация към доставчиците и да поискаме да изготвят доклад как се произвежда това вещество. По този начин ще се добием с точна информация относно това вещество.

Бих искал също да поднеса искрената си благодарност на своите колеги за получената от тях подкрепа, особено на докладчиците в сянка и на изказалите се тази вечер. Нашето взаимно сътрудничество беше отлично – както в комисията, така и по време на преговорите. Искам да благодаря и на чешкото председателство за стабилното споразумение, което успяхме да постигнем както преди, така и по време на преговорите. Във всеки случай, резултатът е удовлетворяващ. Много високо оценявам и подкрепата от страна на служителите в Европейската комисия и комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, както и от моя екип. Наистина успяхме да се сработим като един отбор, което също направи възможно завършването на това изключително важно и перспективно изменение на закона, в рамките на шест месеца.

В заключение, имам още един коментар. Не съм особено доволен от системата за изготвяне на преработени версии на законите. Не е лесно да се определи на каква основа можем или не можем да правим изменения. За щастие, аз получих информация от юристи, че правното основание относно преработените версии се е променило, така че вече можем на тази основа да внасяме промени; в противен случай това щеше да убегне от иначе зоркия ни поглед. За щастие и Съветът беше на същото мнение и в последната минута успяхме да предложим тази преработена версия на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. Преработването на законодателни документи си остава трудна задача в работата на Парламента.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в сряда.

Писмени декларации (член 142)

Rovana Plumb (PSE), *в писмена форма*. – (RO) Предложението следва структурата на Регламент (ЕО) № 2037/2000, но въвежда нова глава за дерогациите от забраните върху производството, пускането на пазара и употребата на въпросните вещества, които в първоначалния вариант бяха разпръснати в различни разпоредби относно графици за поетапното спиране на разпространението на контролираните вещества и продукти.

Ключовите предизвикателства са следните:

– намаляване на „складираните“ озоноразрушаващи вещества (ОРВ)/изпускани емисии на парникови газове в атмосферата е необходимо, тъй като според оценките до 2015 г. в световен мащаб тези складирания ще достигнат до 2 милиона тона озоноразрушаващ потенциал, равняващи се на 13,4 милиарда тона въглероден диоксид.

– нужди, за които се прави изключение от забраната за употреба на ОРВ – например когато не са налични технически или икономически изпълними алтернативи за някои приложения, като използването на метилбромид за карантина и за обработка на пратки преди износ.

– нови вещества, разрушаващи озоновия слой: нови научни доказателства показват, че озоноразрушаващият потенциал на някои химически вещества, които в момента не се контролират от Протокола, е изключително висок, като в същото време пазарното разпространение на тези вещества нараства бързо.

Измененията правят текста по-ясен и опростяват нормативната уредба, като същевременно намаляват административното бреме и по този начин улесняват прилагането на законодателството в посока към осигуряване на възстановяването на озоновия слой до 2050 г. и избягване на отрицателното въздействие върху човешкото здраве и екосистемите.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *в писмена форма*. – (RO) Според мен всички ние трябва да бъдем загрижени за здравето както на днешното, така и на бъдещите поколения. Нашето здраве се поддържа от чистата околна среда и атмосфера. Всички научни изследвания изтъкват факта, че озоновият слой е от изключително значение не само за здравето на населението, но също и за поддържането на живота на Земята.

За съжаление, има редица вещества, които, ако бъдат изпуснати в атмосферата, разрушават озоновия слой и по този начин допринасят за усиляването на парниковия ефект. Въпреки че в резултат от предприетите мерки се наблюдават признаци на възстановяване на озоновия слой, мнението е, че нивото на озона в атмосферата преди 1980 г. ще бъде достигнато едва през втората половина на XXI век.

Затова аз съм напълно съгласен с предприетите допълнителни мерки за ограничение и дори забрана на озоноразрушаващи вещества. Вярвам, че с предприемането на такива действия ние изпълняваме дълга си не само към днешното, но и към бъдещите поколения.

18. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

19. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,00 ч.)